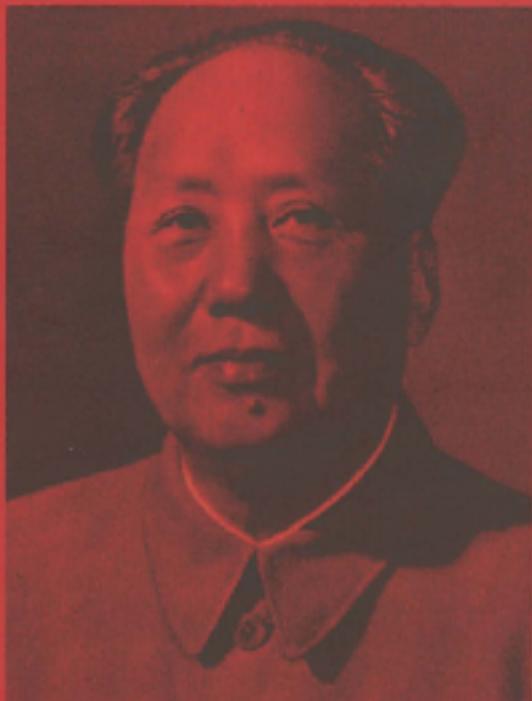

ΜΑΟ ΤΣΕ ΤΟΥΝΓΚ

ΤΟ
ΚΟΚΚΙΝΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΕΝΩΘΕΙΤΕ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΒΙΒΛΙΟ

Επωδύλιωσες Ανδρόσου: Π ε κ ί ν ο 1966.

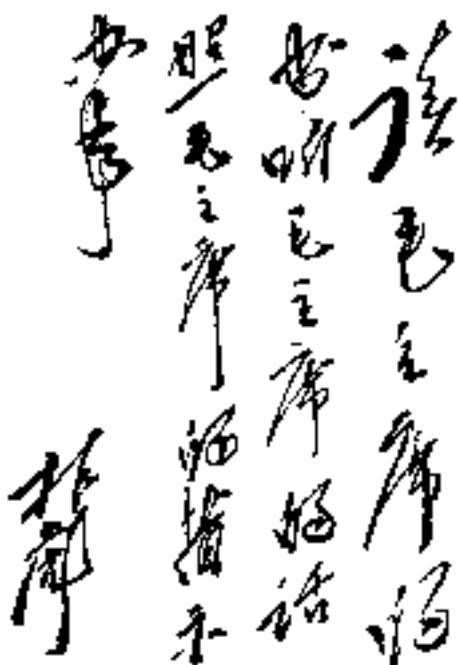
ΜΑΟ ΤΣΕ · ΤΟΥΝΓΚ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΗΚΕ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

(Το δρυός είναι δλόκληρο, χωρίς καμία περικοπή)

Εκδόσεις : ΜΑΝΩΛΗ ΓΕΡΟΝΤΗ
ΑΘΗΝΑ

Μελεστῆς τὰ ἔργα τοῦ Ηραέδρου Μάο, ἐπικριμόζετε τὰ
διδόγμια τά του καὶ ἐνεργεῖτε οὐτιφανα. μὲν τοι; δόηγίες του.

ΑΙΓΑΙΑ

Η περιπονω θήλωστ, τοῦ πλωτέρου
Αἰγαίου Ποταμού γενέθρων μὲν τὰ Εθνά
του τὰ χέρια.

**ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΕΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
„ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΜΑΟ ΤΣΕ-ΤΟΥΝΤΚ
(16 Δεκεμβρίου 1966)**

Όσιντροφος Μάρτιος - τούνγκ είναι δι μεγαλύτερος μαρξιστής - λενινιστής στήν έποχή μας. Σινέχισε, όπερασπιστήκε κι' άναπτυχε μὲ μεγαλωτροῦ, δημοιργικό κι' άλογληρωμένο τρόπο τό μαρξισμό - λενινισμό, προεύθυντος τον σ' ένα έντελης κατανύργιο στάδιο.

Ή ακέψη τοῦ Μάρτιος - τούνγκ είναι δι μαρξισμός - λενινισμός στήν έποχή που διμπεριαλισμός θαδίζει πρός τήν άλογληρωτική του καταστροφή καί παύ δι μοδιαλισμός προτιμεῖ πρόκτι τήν νικη σ' άλογληρωτική του κάνημα. Είναι ένα πανίσκυρα ιδεολογικά σπλαχνά έναντιαν τοῦ ρεβίζιονισμού καί τοῦ δογματισμοῦ κι' αποτελεῖ για τύ Κόρμα, τό στρατό κι' άλογληρη τήν κώμρο τήν καθοδηγητική άρχη γιά κάθε δουλειά.

Γι' αύτό, τό πιό θεμελιοκό καθήκον της πολιτικής κι' ιδεολογικής δουλειάς τοῦ Κόρματος μας είναι νό σφράνει πάντο φτηλά τή μεγάλη σημισία τής ακέψης τοῦ Μάρτιος - τούνγκ, νό εξοπλίζει τό λαό δλητρη τής κώμρας μ' αύτή τή ακέψη καί νό θέτει άμετάβλητα αύτή τή ακέψη στή Βέση τοῦ δουλειτή, σέ κάθε δουλειά. Οι πλατειές γάζεις τών έμρατών, άγρατών καί τών υπρανιωτών, τό έπιναστατικά στελέχη κι' οι έπονοστάτες δικυνούμενοι δημείλισμαν ν' αφοριμεύμανον κινητολεκτικά τή ακέψη γιού

Μάσ - Ταύτινης, νά ένεργοιν έτοι πού ο καθένας νά ρελειάνει τά έργα του προέδρου Μάσ, ν' άκολουθεί τά διδόγματά του, νά ένεργει σύμφωνα με την οδηγία, του κοι νά γίνεται ένας καλής μυχητής.

Στή μελέτη τών Αργίων του προέδρου Μάσ, πρέπει νά έφαρμόζουμε την άκαλούσθη μέθοδο : νάκουμε σιή μυαλδ μας τά προβλήματα πού άντιμετωπίζουμε, νά την μελετήμε και νά έφαρμόζουμε με έωνταν τρόπο αύτό που διαβάζουμε, νά ουγδιάζουμε την μελέτη και την διφορμογή, τελετώντας πρώτ' απ' δύο σήνιδ πού είναι τά πιο διαγκυανό γιά νάκυτειν τά μεταγγυρισμού αποτελέσματα και νά απογκεντρώνονται τές προσπάθειες των ιδιαίτερο στήν έφαρμογή. Τιδι νά κατακτήσουμε προγραμμάτική σκέψη του Μάσ Ταύτινης, πρέπει νά έπανερχθμαστε στή μελέτη πολλών θερετικών ίδεων του προέδρου Μάσ κιν νά καταθάλλουμε κάθε προσπάθεια γιά νά ουγκρατούμε δριστέντες φράσεις - κλειδιά γιά νά τίς μελετήσμε και νά τίς έφαρμόζουμε διαρκώς. Στίς ένταξειρίδες πρέπει συχνά νά διηροδιεύνονται όποσιάσματα διά τά έργα του προέδρου Μάσ οι σύνδεση με την καθημερινή έτοι πού δύος, δι κύριος νά μπορεί νά τά μελετάται και νά τά έφαρμόζεται. Ή περί πού, τά τελευταία αύτό χρόνια, όποχτήθημε διπό τίς μιλατειές μάζες στή μελέτη τους και τή ζωντανή έφαρμογή από μέρους τους, τών έργων του προέδρου Μάσ, έδειξε πώς ο μέθοδος συνίσταται στή μελέτη τών όποσιασμάτων αύτών Έχοντας στή μυαλδ τά προβλήματα πού ιθενται γιά λόγο, είναι γιά τη μελέτη τής σκέψης του Μάσ - Ταύτινης, μιά καλή μέθοδος πού διπτρέπει νάκουμε με πολύ εύκολο τρόπο σύντομα αποτελέσματα.

Τιδι νά δοηθήσουμε τής μιλατειές μάζες νά μελετήσουν καλύτερα τή σκέψη του Μάσ Ταύτινης έκθέντηρε τή συλλογή αύτών τών «Αποσπασμάτων από τά έργα του προέδρου Μάσ Ταύτινης». Όρ-

γανώνοντας τὴ μελέτη, οἱ διάφοροι δργανισμοὶ πιρέ-
πει νὰ κάνουν μιὰ ἐκλογὴ σ' ἀντιποτοιχία μὲ τὴν κατά-
σταση, τὰ καθήκοντα, τὴν πνευματικὴν καινωνικὴν τῶν μα-
ζῶν καὶ τὴν γενικὴν λόρειαν ἕπει διαυλειᾶς.

Σήμερα στὴ μεγάλη ποτιζίδα μας; προβλέπει ἡ οινογ-
ριδὸς καινούργιας ἐποχῆς ὅπου οἱ ἀργάτες, οἱ ἀγρότες
καὶ οἱ σπρωτιῶτες ἀπροσειώνουν τὰ Μαρξισμὸ - Λενινισμό,
ιὴ οικέψη τοῦ Μάσ Τοὲ - τούνγκ. Ἐφόσον, ἡ τελευταία
κατατηθεῖ ἀπὸ τῆς πλατειές ράλες, θὰ γίνει μιὰ χωρὶς
ὅριο δύναμη, μιὰ πνευματικὴ διπομικὴ θάριθο μὲ μιὰ ἀ-
σύγχροπη ίσχυ. Η ἕκδοση σὲ μεγάλο τιμόν, τῶν «Ἀπο-
σπαράγων» τοῦ προέδρου Μάσ Τοὲ - τούνγκας εἶναι ἔξαι-
ρετικά οιμαντικὸ μέτρο γιὰ τὴν ἀφομοίωση τῆς σκέψης
τοῦ Μάσ Τοὲ - τούνγκ ἀπὸ τῆς πλατειές ράλες καὶ τὴν
προώθηση τῆς Ιδεολογικῆς ἐπονασθατικοσύμποσιης τοῦ
λαοῦ μας. Ελπίζω πώς, διλοι οἱ πύντροφοι μελετώντας
μ' εἰςανειμησία καὶ ἐπιρέλεια, θὰ ἔξαπολύσουν ένα
καινούργιο πονεῦνικὸ κίνηρα ζωντανῆς μελέτης καὶ ἀ-
φαρμογῆς τῶν ἔργων τοῦ προέδρου Μάσ Τοὲ - τούνγκ,
γιὰ νὰ γίνει ἡ μεγάλη χώρα μας μιὰ μεγάλη ασπαλιστι-
κὴ χώρα ποὺ νὰ διαθέτει μιὰ συγχρονισμένη ἀγροτικὴ
οἰκουμονία, μιὰ συγχρονισμένη θιαρτχανία, μιὰ συγχρονι-
σμένη ἐποτήμη μαὶ κοιλαύρα καὶ μιὰ συγχρονισμένη
ζήνη καὶ ἄμυνα.

Αλε Πέδο

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίς
1. Τὸ Κορικουνιστικὸ Κέρμα	13
2. Τάξεις καὶ ταξικὴ πάλη	18
3. Σοσιολισμὸς καὶ Κορικουνισμὸς	23
4. Γιὰ τὴν δρθὴ λύση τῶν διντιθέσεων ἀνάμε- σα στὸ λαὸ	43
5. Πόλεμος καὶ Εἰρήνη	52
6. Ὁ ἡμετεριαλισμὸς καὶ δόλος οἱ ἀντιδραστικοὶ ^{εἶναι} χάρτινες τίγρεις	61
7. Νὰ τολμαδηρε, νὴ δημονιζόμοστε καὶ νὰ τολ- μοθηρε, νὴ νικοδημε	67
8. Ὁ λαϊκὸς πόλεμος	71
9. Ὁ λαϊκὸς αἱρατὸς	79
10. Ὁ καθοδηγητικὸς ρόλος τῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Κέρματος	82
11. Ἡ Γρειτανὴ τὸν γοῖζην	92
12. Ἡ πολυτικὴ δουλειά	103
13. Οἱ σχέσεις ἀνάμεσα σὲ δῆμωματικοὺς καὶ στρατιώτες	113
14. Οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὸ στρατὸ καὶ στὸ λαὸ	117
15. Οἱ Γρειτεῖς Δημοκρατίες	120

16. Η διαποιησιαγώγηση και η έκχρυμναση τῶν δυνάμεων	125
17. Νὰ υπηρετοῦμε τὸ λαὸ	128
18. Πατριωτισμὸς καὶ διεθνισμὸς	131
19. Ὁ ἐπαναστατικὸς ἡρωῖορδες	135
20. Νὰ σκοδωμάσουμε τὴ κάρφα μας μὲ λατότητα καὶ σίκουρμά	139
21. Νὰ σπηριζόμοστε στὶς δικές γυνὶς δινάρεας καὶ ν' ἔγωνιζόμοστε σκληρά	145
22. Μέθοδος σκέψης καὶ μέθοδος δουλειᾶς	151
23. Ἐμευνα καὶ μελέτη	170
24. Ἡ ιδεολογικὴ διαπαιδαγώγηση	175
25. Η ἐνότητα	184
26. Η πειθαρχία	186
27. Ἡ κριτικὴ καὶ η αὐτοκριτικὴ	189
28. Οι καρμουνιστές	196
29. Τὰ στελέχη	202
30. Οἱ Νέοι	210
31. Οἱ Γυναικεῖς	214
32. Ἡ κοιλούρα καὶ ἡ τέχνη	218
33. Μελέτη	222

1. ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Κίνας, είναι ή καθοδηγητική θύλακη πού έδηγησε την Κινέζικη μας πράξη το διαπρόσ.

Η Θεωρία που καθοδηγεί τη συέψη μας είναι ο μαρξισμός - λενινισμός.

Έναρξησε χωρετικός στήν Πρώτη Σύνοδο των Ερετού Μεντεμονιστών Λαϊκού Συντηρητικού στην Αγία Πόλη της Ρώμης (Ιδ Σεπτεμβρίου 1889).

Τού να γίνει έπανασταση, πρέπει να ισπάργει ένα έπαναστατικό κόμμα. Χιορίς δεν έπαναστατικό Κόμμα, χωρίς ένα κόμμα που νέχει σιναδερμηθεί με έσοδη τη μαρξιστική - λενινιστική έπαναστατική θεωρία κατ το μαρξιστικό - λενινιστικό έπαναστατικό στιλ, είναι δύναται να διδηγγηθείν ή έργατοι τάξη κατ σε πλειστές λαϊκές μαζίς στην άλλη τού δημόσια τους ζηντίον τού δημόσια λειτουργημάτων κατ τών λαϊκέδουν του.

Έπαναστατικός διαδίκτυος δίνει τού κόμμου, "Ενιαόττε, πολεμείτε τήν Εμπειρικιστική Βίτθεση".

(Νοέμβριος 1948) "Ε κ λ ε γ ή Β ε τ ω γ ι. Τόπος: θας, σελ. 294.

Χιορίς τις προσπάθειες του Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας, χωρίς τούς Κινέζους κομμουνιστές ώς το τείχος στήριγμά τού κινεζικού λαού δε θα μπορούσε ποτέ ή Κίνα να διαχθίσει

τήν ανεξαρτησία της, την απελευθέρωσή της, να πετύχει την
δικαιομερήση της και τὸν ἀκουγγρονισμὸν τῆς θύρωσικῆς της
οἰκουμενικῆς.

•Πατ. ἡγ. Κυριαρχησ. Συναποιμάν. (21 Απριλίου 1954),
'Ε καὶ γ. Ἡ "Εργα ν. Βασ. τόμος, σελίδα 318.

Τὸ Κομμουνιστικὸν Κέμπο Κίνας είναι δικαιοδηγητικὸς
πυρήνας διοικήσεως τοῦ Κινέζικου λαοῦ. Χωρὶς αύτὸν τὸν πυ-
ρήνα, δὲ οὐ μπορεῖ να γίνεται ἡ μπόντση τοῦ ασσοκλεισμοῦ.

Ουδέποτε στὴ διάτοξη καὶ μόνη πρὸ τοῦ λαοῦ τὸν δι-
προσώπου τοῦ Πρέσβ. Κίνου καὶ Συνέδρου τῆς "Πολιτικῆς
Κομματοῦ τῆς Κίνας Αγγελικατος τῆς Κίνας" (25 Μαΐου
1957).

"Εγα καλὸν πειθαρχηγμένο κόμμα, ξέπολισμένο μὲ τὴ μαρ-
χιοτικὴ - λεγιονιστικὴ θεωρία, ποὺ δραρμόδει τὴν κρίσιν καὶ
συνδέεται στανά μὲ τὸ λαϊκὸν μάζες: ἔνας στρατὸς ποὺ καλο-
διγγίταις ἀκόπι τέτοιο κόμμα: ἔνας δικαστὸς μέτωπο έλον τῶν
ἐπειγοντατελεῖων σάξιμων καὶ διλούν τῶν ἐκαγωστατικῶν δημόσιων
κάτω ἐπ' τὴν καθιδηγητὴν ἐνάς επόκου κόμματος - αὗταί είναι
αἱ κύριαι δηλώμενα μὲ τὰ δηποτα Βάσι συντρίψουμε τὸν Σύγχρονό.

•Πατ. ἡγ. Δημοκρατικὴ Δικτατορία τοῦ Λαοῦ. (30 Ιουνίου
1949), 'Ε καὶ γ. Ἡ "Εργα ν. Βασ. τόμος Φος σελ. 429.

Πρέπει νέχουμε ἐμπιστοσύνη τοῖς μάζες, πρέπει νέχουμε
δημιοτεσσύνη στὸ Κόμμα. Αὗταί είναι οἱ δύο θεμελιώδεις δη-
γκές. "Ἄν δημοφιβλουμε γι' αὐτάς τις δύο δρχές, δὲ οὐ μπορε-
σουμε νὰ κάνουμε τίποτε.

Στατικὴ μὲ τὸ χρόνιόν τοῦ Ἀγροτικὸς Βονιτσιρίστας,
(18 Ιουνίου 1955) 2η Εκδοση σελ. 7.

Τὸ Καρμουνικόν Κόρμυχ τῆς Κίνας, ἐξοπλισμένο μὲ τὴν μαρξιστικὴν λεγενάριαν καὶ ἴδεοιστρίαν, πεθίερασε Εννιάνθος στὸν δουλεῖαν γιὰ τὸν κινέζικο λαό, Εννιάνθος δουλεῖας ποὺ δὴ σύσις του εἶναι ἡ συνέννωση τῆς θεωρίας μὲ τὴν πραγματική, ἡ συριγχλειτηγορία στενῶν δεσμῶν μὲ τὶς μάζες καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τῆς αντανακλαστικῆς.

•Σχετικά μὲ τὴν κατέργαση Σουαστικαδόν (24 Απριλίου 1945). Ἐκ λογοτ. "Ἐργαν. οργ. Τέλος Σαν. 214.

Κανένα πολιτικὸν κόρμυχον δὲ μπορεῖ νὰ διηγηθεῖ ἐνα μεγάλῳ ἐκανονιστικῷ κίνημα στὴν πόλη ἀν δὲν ἔχει ἀφομοιώσεως τὴν ἐκανονιστικὴν θεωρία, ἐν δέν κατέλγει: Ιστορία κι" ἀν δὲν ἔχει κατακτήσει σταθερὰ τὴν πραγματικὴν τοῦ κινήματος.

•Ο ρόλος του Καρμουνικού Ηρόμυχος Κίνας στὸν Εθνικό Πόλεμο (Οκτωβρίου 1949). Ἐκ λογοτ. "Ἐργαν. οργ. Τέλος Σαν. 208.

•Οπως συνηθίζουμε νὰ λέμε, τὸ κίνημα γιὰ τὴν διεκτίωση είναι -Ινα πλοτεικὸν δεδομένον αίνιγμα γιὰ τὴν Μαρξιστικὴν διαποιειδησίαν-. Βελτίωσην σημαίνει ὀλόχληρο τὸ κόρμυχο νὰ μελετᾶσι τὸ μαρξισμὸν καὶ νὰ ἐφαρμόζει τὴν ἀρχὴ τῆς κριτικῆς καὶ τῆς αιτοκριτικῆς. Οπωσδήποτε δὲ μπορέσουμε νὰ δερμάσουμε περισσότερα τὸ Μαρξισμὸν επί τὴν πορεία τοῦ κινήματος γιὰ τὴν διεκτίωση.

•Ομιλία στὴν Παγκινεζικὴ Συνδιοκεψή των Καρμουνικού Ηρόμυχος Κίνας: σχετικά μὲ τὴ δουλειὰ τῆς Προπαγάνδης (12 Μαρτίου 1957) "Εκδοση τοίχου, σ. 14.

‘Η έποφράλιση μάς πολύτερης ζωῆς στὸ έκαποικύρια τοῦ λαοῦ τῆς Αἴγας καὶ διατερροπὴ τῆς οἰκουμενικῆς πολιτιστικῆς καθηστερημένης χώρας μας, σὲ μάς εὐγερούσια καὶ ισχυρή, μιὰν οὐδητέλειαν ἐπίκειται χώρας, εἶναι: θυγάτεριον καθῆρον. Καὶ θέματε δικριθεῖς σὲ θέση νὰ σημάνσητε παλιότερα τοὺς δύμους μας αὐτὸν τὸ καθήρον, θεαν δουλέψιμοι μαζί μὲ δύοις τοὺς Εὐεργετικοὺς πολιτισμένους διὸς οὐφυλλάδι ιδεοντα, καὶ εἶναι: θηραφαισισμένοι: νὰ πολειψίουν γιὰ νὰ μετασχηματιστούν· γιὰ τοῦτο πρέπει νὰ γίνονται κανήματα γιὰ τὴ διατίθωση καὶ τύραννοι πολιτών, καὶ νὰ διαταλλάσσονται διαρκῶς τοὺς έπιτελούς μας: αὐτὸν δὲ τι θέματε λαθεμένο.

Τὸ θέμα α. 10 - 16.

‘Η πολιτικὴ διποτελεῖ διφτηροκαὶ σημεῖο τοῦτο πραγματικῆς διατετριβεντας ἐνὸς ἐπικανοτετεκοῦ Κόρμικτος καὶ ἐκβητικούνται στὴν ἀνάπτυξη καὶ στὸ διποτέλεσμα τῆς δράσης τοῦ κόρμικτος αὐτοῦ. ‘Ολητὴ δὲ δράση ἐνὸς ἐπικανοτετεκοῦ κόρμικτος είναι: ἡ ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς του. ‘Αγανάκτησε μιὰ δρατὶ πολιτικὴ πλατφορμήστει στὸ τυφλό. Αὐτὸν καὶ διποτελοῦμε πείρα, εἶναι τὸ προσέδες ἐφαρμογῆς μιᾶς πολιτικῆς καὶ ἡ Εκβοστὴ της. Μὲ τοὺς πραγματικὴν τοῦ λαοῦ μονάχα, δηλαδὴ μὲ τὴν πείρα, μποροῦμε ἔμεις νὰ ἐκτυμοῦμε μὲν δὲ πολιτικὴ εἶγας δρατὴ δὲ πορελμένη, καὶ νὰ καθορίζουμε σὲ τοὺς διαθέματα: δρατὴ δὲ πορελμένη. Αλλὰ δὲ πραγματικὴ τῶν ανθρώπων, τίδικὴ ἡ πραγματικὴ ἐνὸς ἐπικανοτετεκοῦ Κόρμικτος καὶ τῶν ἐπικανοτετεκοῦ μαζῶν συνδέεσσι ἀναπτύξειται μὲ μιὰ πολιτικὴ ἡ μὲ μιὰ ἀλλή. Κατὰ συνέκεισα, ποτὶν νὰ πρεγωρήσουμε σὲ δράση, διπετελοῦμε νὰ διηγήσουμε καθαρά στὸ μέλη τοῦ Κόρμικτος καὶ στὶς μάζες στὴν πολιτικὴ πολέμουμε καθαρίσας: στὸ φως τῶν διαρέμνων συνθήκων. ‘Αλλιώτερα τὲ μάζη τοῦ Κόρμικτος καὶ οἱ μάζες Ήλιος πομπορυθίσουν μπρὸς τὴν πολιτικὴ

παν δύναται: από το Κόμμας μας, ήδη διαρρογόν στάχτη και
θα διφερισθούν μικρές μεταβολές πολιτικής.

• Ηδη τών Ηολιτική σχετικών με τη Ηιονιστική και το
"Εμπόριο" (Σ. Φεδρουαρίου 1948). "Ε κ λ ο γ η
"Ε ρ γ ω ν, τόμος έτος αι. 301 - 200.

Το Ηολιτικό μας κοινότητος τή γενική γραμμή και τή γε-
νική πολιτική της Κοινωνίας έπαιγματος, καθώς δπίσης τα
διάφορες γραμμές έργωσαν κ' ιδιαίτερα πολιτικά μέτρα.
Όστρα, συμβαίνει συχνά πάτε οι σύντροφοι νό συγχρωτούν
τις ιδιαίτερες γραμμές έργωσαν και τη ιδιαίτερα πολιτικά
μέτρα και νό ζεχγούν τή γενική γραμμή και τή γενική πολι-
τική του Κόμματος. "Λν πρτγγντικά ζεχόσουμε τή γενική
γραμμή" και τή γενική πολιτική του Κόμματος, θά γίνουμε
πιο λοι έπαιγματάτες, πιο σπανακότες μέ συγχρωτόν μαζιδ,
και, έφερισθοντας μικρές μεταβολές γραμμή έργωσαν νό δρι-
αμένα ιδιαίτερα πολιτικά μέτρα, ήδη χάσαντα τον προσανατο-
λησμό μας, ήδη γέρνουμε πάτε θετικά πότε άριστερά και θα ζη-
μιωθεί νό έργωσαίς μας.

είσηγος στη Συνθήκη Σταλεγμάν της "Απολεμβερι-
μένης Παριοχής των Σανού - Σουετζεντού. (Ι. Νοέμ-
βρος 1948) "Ε κ λ ο γ η "Ε ρ γ ω ν, τόμος έτος
αι. 229.

Η πολιτική και νό ταχτική είναι νό ζωή το Κόμματος.
Οι σύντροφοι καθοδηγήθηκαν σ' διάσις ταύς πρέσεων διφεύλουν νό
δώσουν τήν πιο μεγάλη προσεχή στήν κατάκτησή της και δύν
πρέπει ποτέ και νό καριέρα παρίσταση νό διέχουν δημόσια
απένταση νό ανά.

«Εγκύρως σχετικά με την Κατάσταση» (30 Μαρτίου
1948) "Ε κ λ ο γ η "Ε ρ γ ω ν, τόμος έτος αι. 230.

2. ΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΠΑΛΗ

Ταξικής δργώντας, δριαμένες τάξεις πανούν, δίλλες νοικούνται. Αύτο είναι: ή Ιστορία' είναι ή Ιστορία των πολιτισμών έθνων και γελαδές χρόνων. Το νόμιμην διαμούριμες είναι Ιστορίας δική αιτήν τήν δισοφή, δινομάζεται Ιστορικός ματεριαλισμός: τό νόμιμην διαδικαστες στήγαντας διστίθετη δισοφή είναι Ιστορικός θεωρητισμός.

«Αφείτο τίς κύττακτες νος» Ιανουαριάντες γράφει ο Αγρόνομος (14 Αυγούστου 1948) 'Εργων, τόμος 4 σ. 428.

Στήν αειωνή κοινωνία καθένας ζει: σύν ενα μέλος μας Ιστοιερης τάξης, και κάθε είδους, σκέψης του χωρίς καμιά διαμίρση, φέρνει τήν αρραγύδα μας τάξης.

παρ. έκ. α. --

«Εκ την Μαρτίου 1948» Β. 2 ο τ. της
"Εργα της, έρμος 1ος σελ. 314.

Οι διάλογοι στήν κοινωνία αφείλονται κυρίως στήγαντας πανεπιστημιακών πανεπιστημιακών της κοινωνίας, έηλεσή, ζητιθέσεων μεταξύ παραγωγικών δυναμιών και παραγωγικών συγκούσεων, στήν αντιθετική μεταξύ του πολιτισμού και του κοινωνιού. Ακριβώς η ανάπτυξη αύτων των αντιθέσεων δημιγερεί πόρος τά δημόσιες τήν κοινωνία και δίνει τήν διθηση για τήν αναπτυξιακή πορεία της πολιτισμούς και της κοινωνίας.

«Γιά της αναπτυξιας» (Αθηνών 1987). Β. 2 ο τ. της
"Εργα της, έρμος 1ος σελ. 314.

Έπειρα οίκονομηκή έκματάλλευση και τη πολιτική ποτεστική της έπειρας άπλω την τάξη των γεωποτήμανων, διάγνωσην των δημόσιες και ζήτεγερθων έπονειλογιζμένα κατά της παραπομπής τους... Λίγη άπορθως ή παρασκήνη την έγρατη, αλλάς οι έγρατικές ζήτεγέρσεις και οι πολιτικοί, διποτέλευση την πραγματική κινητήρα δύναμη της ιστορικής διάπτυξης από την Κινέζικη φασιστική κοινωνία.

• Η Βινέρηση Έπειρος παραπέμπει το Κομμουνιστικό κόμμα της Κίνας (Δεκέμβριος 1939) Έκθετη, Ημέρια τέμα: Θεος c. 300.

Στις τελευταίες διάλογοι, ο έθνικός άγνωμας είναι: υπόθεση των ταξικού όγκων. Ανάμεσα στους λαούς των Ενωμένων Πολιτειών έκαναν πού κατασκεύασαν τους μαρτυρους είναι μόνο οι άντιθραστικοί χυδερνητικοί κύκλοι. Δεν μαρτυρούν στις καμάτε περιπτώσει για έκπρωσησην των έργων, άγριτες, διαγραμμισμένων, άπειροτάτες και ξέλλουν φωτισμένων δινήρωπους, που διποτέλευν τη συγχρητική πλειστηρία των λαούδων.

«Δίλουν τις της γενετική την Σέρινη Αμερικανών στο δύοτο άγνωμα τους έναντιστον την φατοιστική διακρίσεων άπλω την Αμερικανική Ιμπροβιλέρα (18 Αγροδότην 1803) Λασού: Θλούτος και οι ίδιοι, ζητείται στην οικογένεια των Αμερικανικών διαθεσιτών, και διατά, τους λαούδων τους», θεος Βινέρηση, πλ. 2 - 4.

Είναι διαδήλωση δημόσιας, νέα δραγμώδους το λαό. Βινέρηση πρέπει να την δραγμώδουσι για νέα συντρίψει την άντιθραση στην Κίνα. Κάθε τη διποτέλευτη θά καραρέγεται, όντας διάτη τη γενοποίησης, οντά διέν τη συντρίψειμε. Αύτο μοιάζει με το φά-

ρώμια των πατώματων: είναι: κανόνις δι: έκαι πολύ δι φτάνει
ή σκούπια, ή σκόνη δι φεύγει: μόνη γάρ.

«Η πατάστωση και η πολιτική μας θετερη μαζί την ώρα
από Πάλαιρο Αντιστασής έναντι της Πατανίας» (13
Αύγουστου, 1940). «Ε καὶ ο γάρ οὐ οὐ γέγονεν, τόπος
δεξ εσεῖς.» 19.

Ο έχθρός διέ θά χαθεί από μόνας του. Ούτε οι Κινέζοι
άντιθραστικοί, ούτε οι έπιθετικές δυνάμεις των άμερικάνικων
ίμπεριαλισμού στην Κίνα θά φονταρθούν μόνας των δικών της
στηριγών της Ιστορίας.

«Νέα Απριλιάρια την έπανασταση δις το τέλος» (20 Απριλίου 1949). «Ε καὶ ο γάρ οὐ οὐ γέγονεν τόπος
δεξ εσεῖς.» 20.

Δέκα είναι οι έπανασταση στην κανένα έπισημα γεύμα,
ούτε λογοτεχνικό γράφιμο ή ζωγραφική, ούτε κάντηρα. Δε
μπορεῖ να γίνεται μὲν λεπτότερης, μὲν εύστοχης: άδροτερας,
ούτε μὲ τόση μετριοπλάσεα, εὐγένεια, περιποιήσεις, περιαρ-
μοσίς καὶ μεγαλοψυχίας. Η έπανασταση είναι μάλιν διναραβία,
είναι: πράξη θίας μὲ την δημόσια μίαν τάξην αναρρέπειν μάλιν διλλογή.

«Επίθεση για την θρησκεία της Λουκιανής σχετικά
με την Αγροτική Κίνημα». (Μάρτιος 1937). «Ε καὶ ο-
γάρ οὐ οὐ γέγονεν τόπος: Ιος, σελ. 28.

Ο Ταύχος Κάτι - σέχ προσκαθειτ πάντα γέγονεν την έπανασταση μπό
το λαζ καὶ τό πολ μικρό πομπάτε έβουστας καὶ τό πολ μικρό
κάρδος. Κι' έρεις: Η πολιτική μας συνέσπειται από γέγονο
στο διεπιγγρατικό μέρεσσο χτύπημα καὶ μάλιστα γεγονότη
κάτια στιθαμή γάγης. Ένεργούμε μὲ τὸν θύτο τρόχο πολύ ένεργει-

κι' αὐτός. Καὶ, μάς καὶ τίπας 'Ο Τάγκ. Κάτ - σίκ τροχίζει
τὰ βίφτη του, πρέπει νά τροχίσουμε καὶ μας τὰ βίφτη μας.

*Η καρδιάσσει κι' ή πολιτική μας δυναρά διὰ τη Νίκη
του Πάλερο Αντιστροφής δυνατού της Κοινωνίας (19
Αυγούστου 1940) 'Β κ λ σ γ ή 'Β σ γ ω ν τόρες
δος σελ. 14 - 15.

Πατοί είναι οι έχθροί μας; Πατοί είναι οι φίλοι μας;
Λίγοι είναι οι έχθροι πρωταρχικής σημασίας για την έπανα-
σταση. Η δυσκολή αλτία που θέλει οι έπαναστατικοί άγνωμες
την παρελθόντας, στήν Κίνα, καταλήγειν σ' έστηξαντα μπότε-
λέρωματα είναι δια πέτυχαν νά ένανθούν μέ ταύς πραγματικούς τους έχ-
θρούς, καὶ νά χτυπήσουν τους πραγματικούς τους έχ-
θρούς. Το έπαναστατικό κόλπο είναι δια παθοδηγητής των μα-
ζών καὶ δια διπήρες ποτε περίπτωση που νά νίκησε ή έπαν-
σταση διαν το έπαναστατικό κόλπο την έστηξαντα έξω διὰ τη
σωστό δρόμο. Γιά νόμαστε αίγαυροι δια δια διεγγήσουμε τις
μάζες έξω διὰ τοπού δρόμο καὶ δια πετόνταμε δριτεική
την νίκη στήν έπανασταση μας, δρελλούμε νά ένανθούμε μέ
τους πραγματικούς μας φίλους γιατί νά χτυπήσουμε τους πρα-
γματικούς μας έχθρους καὶ ώς νά ξεχωρίσουμε τους πραγμα-
τικούς μας φίλους διά τους πραγματικούς μας έχθρους δρελ-
λούμε νά κάνουμε μά γενική μυστική επίσημη σήμε αίκινονεμικής κατά-
στασης σων διαφόρων τάξεων της Κινεζικής Κοινωνίας καὶ
της ανάλογης στάσης τους διάκονους στήν διανάσταση.

*Ανάλογη των πάξεων της Κινεζικής Κοινωνίας (Μάρ-
τιος 1926 'Β κ λ σ γ ή 'Β σ γ ω ν, Τόμος 1ος
σελ. 13.

'Έχθροι μας είναι δικαι έκεινοι που είναι μαζί μέ τους
ιμπεριαλιστές. Οι μιλεταριστές, οι γραφειοχράτες, οι κομπρα-
δήροι, οι μηγαλεγοσακτήμονες καὶ τα φυτιδραστικά φύλματα της

διεισθησης, παύνει προσκολλημένο σ' αδυούς. Τό διεισθησην πραδεισπράττει είναι ή γρατική θίναμη της έπεινδεταιοής μας. Οι αιώνιοι κοντινοί μας φίλοι είναι διλέκτοιρα τό μισοπρολεπτριάτο και ή μικροστική τάξη, που συνεχώς ταλαιπωρεύεται, ή δεξιά της πτέρυγα μπορεί γάντα: έχθρος μας κ' ή χριστερή πτέρυγα νήνει φίλος μας. Ηρέπε: δρασεις νά δρισκόμετε πάντατε σ' έπεινδετη καλι νά μήν τούς έπιτρέψουμε νά δημιουργήσουν σήγ-χωη μέσον σάς γραμμές μας.

Επί θέση αρι. 19.

"Οποιος στέκεται στήν πλευρή των έπεινδεταιού λαού είναι έπεινδετής. Όποιος στέκεται στήν πλευρή τού ήμετρολιστών, τών γραικοτράπενγων και γραφειοκρατών είναι θνας διπεινδετής. Όποιος δρίσκεται μέ τούς έπεινδετάτες μέ τά λόγια, άλλά ένεργει δισφροζειακό, είναι θνας έπεινδετής τά λόγια. Όποιος δρίσκεται μέ τούς έπεινδετάτες μέ έργα θνας και μέ τά λόγια, είναι θνας έπεινδετής μέ τήν πλήρη έννοσό.

Τελικός λόγος στή Λεύκην Βόνδο τής Ηπέντης "Εθνικής Έπεινδετης" ή της Πολιτικής Συμβουλευτικής Διεύκο-
φης των Ενεργειακών Διαυθ. ΙΕΣ (Κουντου 1980).

Τπάρχει ή αντίληφη σ' δια ήδηφορδή θνα πρδωπτε, θνα πολετούλα κάμια, ένα στρατό ή μάζ σχολή δαι είναι: κακό διαν θνα τού έπεινδεται δ έχθρος γιατί ο' απλή στή περίπτωση θδ μπορθμει νά λυχνιστει κανεις πάντα έχει διαυλαίει μέσο στο στρατόπεδο του έχθρου. Είναι καλό πράγμα νά δεχθρωστε έπεινδεται διπλά μέρους του έχθρου γιατί αυτά διποδεύχει δτι δερουμε χαράζει μάζ κακαρή διεχνιρετεκή γραμμή θνάρεσε στον έχθρο και στη μάζ. Είναι: διάδικ πέδ καλό διαν δ έχθρος μάζ έπεινδεται σέ μεγάλη κλίμακα και μάζ χρονιατίζει μέ τά

πιά μελλοντική γράμματα, χωρίς νά μάς δηλώνει εύτε μιά δύστη-
αλή διάληκας δια: δηλι μόνα Εγγουμε χαράζεις μάζ καθηρή δια-
χωριστική γραμμή μάγνημας στόν έχθρόν μας σέ μαζ, μάλλον κ'
δηλι Εγγουμε σημανθει μεγάλη πρόσδοση στη διαυλειδ μας.

«Τό νά σε δημοτίστες: ο έχθρός δηλι μέναι μαζά φρέγαρι,
διάλο κατά χρέγια. (26 Μαΐου 1930), Ιη διάσοση ταξ-
ηρι, σελ. 2.

Πρέπει νά υποστηρίξουμε δια: δι έχθρος πολεμάται καὶ νά
πολεμίσει δι, τι δι έχθρος υποστηρίζει.

Συνίντεξη μέλι επιπομπής, της Κενοφρενού Πραταρέου
Πλάκαροράμη, της «Σέο Τάγμα Ήδον» και της «Σέο
«Μέν Πότο» (16 Σεπτεμβρίου 1930), Β Κ λ ο γ ή
«Ε μ γ μ ν θέλω; Θες μα. 272.

«Η στάση μαζ είναι, δι στάση του προκειμένου μας τών
μαζών. Για τα μέλη του Κομμουνιστικού Κόμματος, αλιτό στη-
μείνει νά συμμορφώνονται με τη θέση του Κόμματος, νά δια-
πνέονται μέλι το Κομματική πνεύμα καὶ νά έφαρμιστού τήν
κομματική γραμμή.»

«Ουαλίες στή συνέντευτη τον Σενάκι γιά τήν Έπονη καὶ
τη Αριστερά, (1 Μαΐου 1942), Β Κ λ ο γ ή Β Ε -
Τ μ ν Τάγμας θες σελ. 70.

«Γιατερά μπορέστην έξινταση τών ένοπλων έχθρων, θέλ-
ο πάρχουν μάχημα σι μή θνητοί έχθροι» αίτιοι δι θέλ παραλεί-
φουν νά μαζ πολεμιστών μάχηρι θνητών» καὶ διέν πρέπει ποτέ
νά τούς υποτιμήσουμε. «Λγ τώρα, δι θέσουμε καὶ διέν κατα-
λεξειμε μ' αύτό τών τρόπων τό πρόβλημα, θέλ διαπράξουμε πολύ
δικτική σημάντα.

«Εισήγηση στη Διεύτελη Οικομέλεια της Κενοφρενού Βε-
ντούνης καὶ έκλεγτην: μπορέ το 70 Συνέδριο. (5 Μαρ-
νίου 1940) Β Κ λ ο γ ή Β Ε γ μ ν, τάμος θες
384.

Οι ιμπεριαλιστές κ' οι νεότεροι άντιδροστικοί, δε δε περιδεχούσιν δέσμου την ήτοι τους και δε πολιτικούν μέχρι έσχάτων. Άφοι διπολικοστοιχείοι επήγην και τάξη σ' διάστημα τη γύρα, οι διπολικούνθούν να διπλαργούν παραγέτες μέσω διαφέρουν πρόσων και δε προσκαθούν καθέ μέρος και καθέ λεπτό να έπονται. Λύτρα είναι: άναπόρευκτο και πέρα από κάθε μάρφιβολα, και δέν πρέπει σε καρία περίπτωση κάτιος από διπλεοδήκτες συνάθηκες να χαλαρώσουμε την έσωγγόπνησή μας.

Εναρκτήριος χαρακτηρικός από Ημέρα Σύνοδο της Πελοποννήσου διεκδικείται το Κινδύνου Άστε (21 Σεπτεμβρίου 1948).

Άν και σήμερα Κίνη ε ποσοκαλιστικός μετασχηματισμός, σ' διπολικό διφορέα το σύστημα της έδισης-προτίχειας, έχει διασχηματιστεί κατά το μεγαλύτερο μέρος, έναν και οι μεγάλοι θυελλώδεινοι σημειώνες των μαζών πολικών περιοχών έχουν θυελλώδεις, διπλαναπατακιές περιθύμους έχουν θυελλώδεις, διπλάρχουν διπλοί μαζοκείμπρωτα των τάξεων πολικών περιθύμων, τών γαστοκτηριών και της καταπαθόρευσης τάξης, διπλάρχει δικόμια ή διποτική τάξη, έναν διπλασχηματικός της μετροστατικής τάξης, γελούς τύχων δραχιών. Ή ταξική πάλη άναμεσα στο προλεταριάτο και στην θατική τάξη, ή ταξική πάλη άναμεσα στης διεκφορές πολιτικές δινόμεις και ή ταξική πάλη στην ιδεολογική τομέα άναμεσα στο προλεταριάτο και στην θατική τάξη, θα πυνχιστοί για πολύν καιρό, θέματι έλεγκτιδής κ' θρομβώνες φορές δε γίνεται πολύ δύστητα. Το προλεταριάτο έπειδιώκει για μετασχηματίσει των κύρων σύμφωνων με τη δικιά του κατηγοριαληψή, το έδιο τένεται κ' ή διποτική τάξη, ήτ' αδιήν την διποψή, το προβλέπει ποιός διπό τον διπό διπό διπό ποιός ταλικά, δι ποιαλισμός ή δι ποιαταλισμός, διν έχει διάφορα πραγματικά λυθεί.

«Γιατί την άρδη λόγη των δυτικών άνθρωπος στο Λαζό (21 Φεβρουαρίου 1957) 1η Ε. κ. δ. σ. ε. τη πότης οιλ. 51 - 52.

Ότι χρειαστεί σύντομα φρεστή χρονική διάστημα γιά να πρίσει ή έκβαση της ιδεολογικής πάλιος μεταξύ συσκαλεσμού και καποτεταλυμένη στή χώρα μας. Κι' αύτό γιατί ή διεδραστή τής μάστικής τάξης και την διανοσοράνων, πολι οφείργουνται άνοι την παλιά καινοτομία, θά παραμείνει στή χώρα μας γιά πολὺ, καιρό κι' έτοι θά παραμείνει κ' ή ταξική τους ιδεολογία. "Αν αύτό δεν κατανοηθεί αρκετά, ή δεν κατανοηθεί καθόλου, θά διεπραγχτεί το συνδρούσερο λάθος και θά παραγνωριστεί τη διαγνωστική τής διεβαγγελής του άγριων από ιδεολογική πλευρά.

Ιτύ Βιβλ. σελ. 32 - 33.

"Η διατική και μικροστατική ιδεολογία, ή θνητιμαρξιστική ιδεολογία, θά ξέκαλυπθείν να διπλαρχουν τοή χώρα μας γιά πολὺν καιρό. Τέ οσσιαλιστικό σύστημα, διαπιά θύει δημοκρατίας στή χώρα μας. Κερδίσουμε τη διατική νίκη σ' δ.ι. άφορε τό μετασυγγενεύοντας τής άτακτης διοικητικής των μέσων παραγωγής, διάλλει δεν έχουμε άνθρωπα κερδίσει την διακληρωτική νίκη στη πολιτική ιδεολογίανδ μέτωπο. Στόι ιδεολογικόνδ ταύτι, το πρόδηλην, ποσδεδ θά κερδίσει στόι άγριων διάδικτος στη προλεταριάτο και στήν διατική τάξη δεν έχει άνθρωπα πραγματικά λυθεί. "Έχουμε σύντομα γιά διεβαγγάγουμε στα πορτετακάδια άγριων έπαντον τής διατικής και μικροστατικής ιδεολογίας. Θέτουν λάθος να μήν το καταλάθουμε αύτό και να παρατεινθούμε μαζί την ιδεολογική άγριων. "Όλες οι διαριμένες ίδεες, διλα τά θηλυγκηρούδη χρήστα, διλα τέ φραντζόματος και τά πέροτα, θά πρέπει να κριτικαριστούν και σε καιρό περιπτώτη δε διλ πρέπει: νά τούς έπιπρωτει να έξαπλωνται ζητεΐλεγκτα. "Ομως ή κριτική πρέπει: νάναι διπολίτως διεκχειρηματολογημένη, δινολωτική και πειστική κι' δχι πρόγειρη, γραφειοκρατική, μεταφυσική ή διχύρωτη.

Όμιλος από την Παγκόσμια Αιδοκοφή τηλ τη διαδικασίας Προπογόνων, σει Κομμουνιστικού Κόμματος Βίνως (12 Μαρτίου 1956, Ιτ. "Εκδόση τοέπον: σελ. 96 - 97.

Ο διογκατισμός κι' ο ρεβιζιονισμός στρέφονται κι' ο δυός θεαντίους των Μαρξίσμων. Ο Μαρξίσμος πρέπει διπλωδήποτε να προγραφθεί πρέπει ν' αναπτυχθεί παράλληλα με την αναπτυξή της πρακτικής καὶ δὲ μακρινί μαλινεί σπάσμας. Θά γίνει στερος, ἀν παραμιστεῖς στάσιμος καὶ σταρεόποτος. Ο· μιας, οι θεατές ἀρχές του Μαρξίσμου δὲν πρέπει ποτὲ να παραχθεστοῦν, διαφορετικές δὲ διαπραγματεύονται. Είναι διορματισμός ν' αντιμετωπίζουμε τὸν Μαρξίσμο δεῦτε μικρά μεταφυσική δύναμη καὶ νὰ τὸν θεωρούμε σὸν κάπι τὸ δικαίωπτο. Είναι ρεβιζιονισμός ν' ἀριστήραστε τὰς θεοτεκτές δραχές του Μαρξίσμου καὶ ν' ἀπορρίπτουμε τὴ γενεαλή διλήθειά του. Ο ρεβιζιονισμός είναι μικρή τοις ἀστερικής (Ιερόλογος). Οι ρεβιζιονιστές ἀριστηγοι τὶς διαφορές μεταξύ σπουδαστημοῦ καὶ κακιτατισμοῦ, μεταξύ διεκτατορίας του προλεταριάτου καὶ διεκτατορίας τῆς ἀστικής τάξης. Λάτιθ ποτὲ ὑπεστηρίζουμε στὴν πραγματικότητα δὲν είναι, τις ασκαλιστική γραμμή δὲν είναι τὶ κακιτατιστική γραμμή. Στὶς σημερινές συνθήσεις, δι ρεβιζιονιστῶν είναι ποτὲ διλέπιος ἀπό τὴ διγματοπορο. Εἴτα ἀπό τὰ σημερινὰ σημευτικά ποθήκοντα σὲ πλεολογικά μέτωπα είναι νὰ ξεδιπλιώσουμε τὴ σημεία τῆς κριτικῆς ἐνωνόλον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ.

Στὸ Μ. Σ. 27. 27 - 28

Ο ρεβιζιονισμός, τι ἡ διεξέθετη πεπονιονισμός, εἴναι θνατικής πρότοις στεψής κι' εἶναι: μέθητη περισσότερο διπλωνύμος ἀπό τὸ διογκατισμό. Οι ρεβιζιονιστές, οι διεξέθετη πεπονιστές, διπλωτηροίζουν γιὲ τὴν δικρη τῶν χειλέων τὸ μαρξισμόν ἐπιτίθενται ἐπίσηρη ἐναγκαία τοῦ «διογκατισμοῦ». Άλλα κύτια ποτὲ πολεμήσει στὴν πραγματικότητα είναι τὶ οδοῖα τοῦ Μαρξίσμου. Πολεμούν τὶ διατρεβλώνουν τὸν διάτροφο καὶ τὴ διαλεκτική, πολεμούν τὶ πρασπαθεῖς καὶ ἀδυνατίσουν τὴ διηγητική διεκτατορία τῶν λασσ καὶ τὸν ἡγετικὸν ρόλο τῶν κοινωνιστικῶν αἰδημιστών, πολεμούν δικόια τὶ πρασπαθεῖν γιὲ αἴσ-

νατίουν τό ποσικότερο μετασυγγραμματισμό και τή ποσικότερη
ολοκλήρωση. Τοπέρ όποιοί είναι διασταθή γίνεται τής συσταλιστικής
παραγόμενης στή χάρα γιατί, ωπόρχει άκριας ένας δριμύδες
δινήρωπων ποδ μάταια έλπιζουν ως παλαιορθώσουν τό καπιτα-
λιστικό οδογράμμα και πολεμάνε τήν ζηργατική τάξη σ' ίδια τά-
ματικά, συμπεριελαπεδανομένου και τον ιδεολογικούς μασώσους.
Και τό δεξιό χέρι τών τόν θυρώων σ' αδιέν τόν άγρινα
είναι οι ρεβούτονιστές.

«Τότε τήν δριμή λίνη τόν διαστάσεων διαδίδεται από ταύτι-
(27 Φεβρουαρίου 1951) την "Ευζωογενετική" σελ. 56 - 57.

3. ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Ο κορμουνισμός είναι παντόχρονος το διοικητρικόν σύστημα της κρατερικούς ιδεολογίας κι' έχει καταγόμενο κοινωνικό σύστημα. Διαφορετικά δέποτε κάθε δίλλο ιδεολογική ή κοινωνική σύστημα, είναι το πιο τέλειο, το πιο προσβεντικό, το πιο έπειναστατικό και το πιο δρθεολογιστικό σύστημα που έμφανιστηκε ποτέ στην άλματινη Ιστορία. Το ιδεολογικό και κοινωνικό σύστημα της φεουδαρχίας έχουν θέση μόνο στη μουσεία της ιστορίας. Το ιδεολογικό και κοινωνικό σύστημα των κακιτάτωροις έχουν κι' αντέκλησης μετά στη μουσεία της ιστορίας ο' δικά μέρος των κάδους (στη Σοδειτική Ένωση) ήνδε στις δίλλες χώρες μοιάζουν με «νέαν» έποιροιάντας του διθύραστου γρήγορα, στην τόν τηλε πού θεωρεῖται πίσω από ταύς διπλανούς ιδρυτικούς, και πού πίντησμα ήδη στελεχών κι' αδική στη μουσείο. Μόνον ή κορμουνιστική ιδεολογία και το κορμουνιστικό κοινωνικό σύστημα είναι γεράτα γενικά αρρύγος και θεωρίας και ξεπλύνεται στην χώρα με τη γένεσιν κάτιαρη δημιή και την καραυνοθόλια τους θύλωμη.

•II Νέα Δημοκρατία (Ιανουάριος 1940) "Ε κα γ γ
"Εργα, Τόμος Ένας σελ. 380 - 61

Το σοσιαλιστικό σύστημα ή "άντακτοποτήρια" διεθνείται το κομιταλιστικό σύστημα' από είναι ένας δυτικαιμενικός νόμος άνεξάρτητος δέποτε τη θέληση των άνθρωπου. Ήπηρά το

γεγονής θις πολλοί άνταρστικοί προσπαθούν νά απέφουν πράς τά πίσω τάν τροχό της λατορίας, άργκ ή γρήγορα ή έπανασταση ήδη γίνεται κι' αναπόδφευτα ήδη θριαμβεύεται.

• Όμως οι πάνηγρική πανεύρωση των Ανατολικών Σοδίων της Ε.Σ.Σ.Δ. με την επιχείρηση των έργων της Αγίας Επαντίου της Καρδιάς Οκτωβρίου Σοδίων αποτελεί την Επαναστασης. (16 Νοεμβρίου, 1867).

Τηλείς οι κομματιστές δὲν χρήσουμε ποτέ τις πολιτικές μας πεποιθήσεις. Οριστικά και πέρια ήδη κάθε άμφισσα, τό γιαλλογονική μάζησι ορθόγραμμά μας, είναι νά διδηγγήσουμε πράς σε έργας την Κίνα, σε τσοιλικά και σε δυν Καρμουνιστές. Και ε' δυνατα των αδραστές μας κι' ή μαρξιστική καρμουνιστήρι, έκφράζουν μὲν αφήνεια αύτο το θεάρτετο θάνατο των μάλλοντος, έντες μελλοντος διαγράφεται λαμπρού, κι' έβασιου.

• Φιλ την Κινέζηνη Συναπτικόν 1945. Απρίλιον 1945).
• Βαλογή Βρυξελλών τόμος 3ος σελ. 282.

Τό Κινέζικα έπαναστατικό κίνημα ποι καθιδηγεῖται διπλό το Καρμουνιστικό Κέρμα, στο σύνολό του άγκαλεσίες τά δύο στάδια, τό στάδιο της δημοκρατικής και τό στάδιο της οσιαλιστικής έπαναστασης, τούντα δισ οσιαλιστική διαφορετική έπαναστατική στάδια, και τό δεύτερο στάδιο μπορεί νά πραγματοποιηθεί μάλιο διπεριμένο την διλοχλήρωση των πρώτων. Η δημοκρατική έπανασταση διαποτελεῖ την μπεραΐτηρη προστακασία, για τη συσταλιστική έπανασταση, κι' ή συσταλιστική έπανασταση είναι η διαπόρευση συνέχεια της δημοκρατικής έπαναστασης. Ο διάρρητος σκοπός για τόν διποδο δημιουργούται διοι οι κομματιστές είναι νά δημιουργήσουν μαζι οσιαλιστική και καρμουνιστική κοινογύα.

• Η Κινέζικη Βιομνεστική και το Καρμουνιστικό Κόμμα Κίνας. (δεκαεμβρίος 1899) "Εκδοτή" Βρήκεν, τόμος 3ος σελ. 80 - 81.

Σκοπός της ασταλιστικής έπαναστασης είναι ν' απελευθερώσει τις περιφυγικές δυνάμεις. Το πλάνο μπορεί να γίνει απομεικνεύοντας την ασταλιστική, απλιγγονή έπαναστασία στήν άγροτική οίκονομη και διοτεχνή, κα' από το καπιταλιστικό σύστημα της Ηλιατικής διοικησανίας και έμπορου από ασταλιστικό, ήδη προσελόντος πραγματική άπολειθέριστη περιφυγικών δυνάμειν. "Επει οι ασταλιστικές συνθήκες θίλουνται στήν περάστικα διάποντανή της διοικησανίας και άγροτικής περιφυγικής.

"Εμείς ως το Ανοικτό Κράτος Συμβούλιο (25 Ιανουαρίου 1866).

Άλλη τη σταγμή διεξάγουμε μια έπανασταση δρι ομόδο την άποψη των κορυφαίων συστήματος με το πέρασμα διαδο την άπομεικνεύοντα στήν θηριώσια, άλλα επίσης καλ διαδο τεχνική Διοφή, με το πέρασμα διαδο την χειροτεχνική περιφυγική στήν πλατειά σύγχρονη διοικησανική περιφυγική κ' οι δύο αιτίες έπαναστάσεις είναι συνδεδεμένες. Στήν άγροτική οίκονομεία, όπει τές είδους αυτήρικες τής χώρας μας δι συναντηριφόρος πρέπει νά προσγραμμίσει τής μεγάλης μηχανοποίησης (στές καπιταλιστικές χώρες ή άγροτική οίκονομία συναπόδεσται μ' ένα καπιταλιστικό τρόπο). Γι' αυτό δύν πρέπει νά θεωρούμε τη διοικησανία καλ την άγροτική οίκονομη, τη σταλιστική έκθιμη γάνγρανή και το ασταλιστικό μεταρχηματισμό τής άγροτικής οίκονομίας, στη διαδ ξεχωριστά κι' διαπομνωμένα πράγματα, καλ οι καμάτ περίπτωση δύν πρέπει νά θιερτιμούμε τόνε καλ νά υποτερμήσουμε άλλα.

"Εχετε με το πρόβλημα το άγροτικο Συνεταιρισμού (31 Ιουλίου 1866), Ση μέσονη σελ. 19 - 20.

Τη κανούργια ασταλιστικό οίστημα μόλις τώρα έγκαθιδρύθηκε και θίλει χρειαστεί άκριμη καιρός γιατί νά σταθερο-

ποιηθείται. Δέν πρέπει νάγκουμε σήμεραν νά σταθεροποιηθεί ένταλμας τό χαρισμάτικό σύστημας όποιας την ίδια τη στιγμή πού έγκαιωνδρούμε, γιατί τότε αὐτό είναι αδύνατο. Ήδη σταθεροποιηθεί ένταλμα πρός δικτύο. Γιατί νά έπιπευχθεί ή απόδικη, σταράρωση, είναι απαραίτητο διχεί μόνο νά πραγματευθείται ή αποτελεστική, έκθετη σύγχρονη τέχνη χώρας και νά διαπληρωθεί ή αποτελεστική, έπαναστατική στην οικονομική μέτωπο, διλλός είναι διαφορακτήτο νά διεξάγονται συναγερμές και δραστήριοι αποτελεσματικοί διαποντωτικοί άγνωμες και ή αποτελεστική διαποντωτική στην πολιτική και θεολογική μέτωπο. 'Εκτές δέ' διπλώνται ήδη χρειακοτέλεση συντρέβουν κι' αλλοί διεθνείς παράγοντες.

Τηνδίκια στήν Παγκόσμιων Διάσπολη τον Λαμπρουνιανό Κόλλεγο την παραπάνω από Μαρτίου 1957].

Η πόλη γιάτι τή στερέωση των ουσιαστικού συστήματος στήν Κίνα, ή πόλη που θή διπορφασίστε διν θά διπεικρατήστε δι αποτελεσμάτική δι διαπιτωλομάριδας, θή χρειαζετε δικόρια μιάς μεγάλης ιστορικής περιόδου. 'Αλλά θή πρέπει ν' αντελγητούμε διτι τό νέο ουσιαστικό σύστημα ήδη σταθεροποιηθείται διαμορφωθήτως. Μπορούμε σήμερα νά διαποντωμένουρε ένα αποτελεστικό χράτος, μέ σύγχρονη δικαιογραφία, σύγχρονη διγραμική οικονομία, και σύγχρονη έκπονημα και πολιτισμό.

Στη Ρωσία.

Ο άριθμος τῶν διανοούμενων πιθνων έχθρικτες πρός τό χρέος μας είναι πολλό μικρός. Δέν τετές άρέσει τό χρέος μας δηλ. ή δικτυωτικά τον πρόλεπτεράτου και λαχταριδών την πολιτική ποιησιών. Όποτε ήδη Ερίσκουν είκοσιρβα ήδη δημιουργούν δικαστερικές και ήδη προσπαθούν νά διαπρέψουν τό χαρισματι-

οτικό κόρμα καὶ νὰ παλινορθώσουν τὴν καλιὰ Κίνα. Αύτοι
οἱ επεισιμέροις ἔχουν κάνει τὴν ἐκλογή τους ἀνάμεσος στοὺς
δύο δρόμους, στὸ δρόμο τοῦ προλεταριάτου καὶ στὸ δρόμο τῆς
διπλακῆς τάξης, ἀνάμεσος στὸ σοσιαλιστικό καὶ στὸν καπιτα-
λιστικὸν δρόμο, καὶ ταχθήκαν ὑπὲρ τοῦ τελευταίου. Στὴν πρα-
γματικότητα δὲν οπέρχει τέτοιος δρόμος: ἐπομένως είναι διοι-
κοὶ καὶ συνθηκολογήσουν μὲν τὸν ἡμετεριαλισμό, τὴν φαινόμερχίαν
καὶ τὸ γραφεῖον τοῦ παπαγάλου. Τέτοιοι δινθρωποί: δη-
σκοντει: στοὺς πολιτικοὺς κώκλους καὶ στοὺς διαριγχητούς
καὶ ἐμπορικούς, στοὺς πολιτιστικούς καὶ μορφωτικούς, στοὺς
ἐπιστημονικούς κώκλους καὶ εἶναι βλα: τοὺς διειρετικάς ἀγνο-
δροπικούς.

Σ.δ. Τάσ.

Τὸ σοβαρὸν πρόβλημα είναι ἡ διεπανθεγώγηση τῶν δι-
γροτῶν. Ή δηροτικὴ οἰκονομία είναι διαπορμήνη, καὶ τῇ σο-
σιαλιστικούση σῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας, ἔχει κρίθει διὸ
τὴν ταύτα τῆς Σοβιετικῆς "Πόνωσης, πάντας ἀποτελεῖ μία μαρτύ-
ρωντη περίοδο καὶ μιὰ λεπτόλογη ἀργυρά. Χωρὶς τὴν σοσια-
λιστικούση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξει
ελεύθερημένας στέρεας σοσιαλισμός.

•Η θρηματικὴ θιάτρωρα τοῦ λαοῦ• (30 Τουνίου
1940) Έκλογή Βρυξελλών, έμβολος θελ. 419.

Οφείλουμε νάγουμε τὴν πίστη, πρότον. Ωτὶ δὲ ἀγροτικές
μάζες είναι θεοίμες νὰ προσχωρήσουν δῆμος πόλες δῆμος στὸ
δρόμο τοῦ σοσιαλισμοῦ κάτω διὸ τὴν μαθιστήγηση τοῦ πόλι-
ματος, καὶ δεύτερον διὸ τὸ Κόμμα είναι θεούδ γιὰ μαθιστή-
γηση τῶν ἀγρότες ο' αὐτὸν τὸ δρόμο. Αύτα τὰ δύο σημεῖα
ἐποπλεύνει τὴν αύξαντα τὸν προβλημάτως, τὸ κύριο ρεύμα.

Συστατεῖται γιὰ τὸ πρόβλημα τοῦ ἀγροτικοῦ Συναπειρούμονος
131 Τουνίου 1950) Έη θεοτητή θελ. 18.

Στά καθοδηγητικά δργανα τών συνεταιρισμάν πρέπει νά κασαλέσουν τις κύριες θέσεις σι θρησκούλ άγροτες κι' α' μεσοίς άγροτες, ένω οι μεσοίς άγροτες τωθ κατώτερου ατρόματος και καίνω: τού θνάτορου ατρόματος, (είτε είντι παλιριά είτε νέοι) α' συιταληρηματικές δινάριες. Μόνο έτσι μπορεῖ νά πρωτηματούσει, ένθητης μεσού τών φτωχών να μεσούν άγροτούν, οι συνεταιρισμού να στερεωθούν, ή παραγωγή ν' αύξηθεις κι' δ' σοσιαλεοτακός μετασχηματισμός έλλοκτηρης τής θνάτορου νά συντηρηθεί κανονικά σύμμαντα με την πολιτική του Κόμματος. Μιαφορετακό δέ θα μπορέσαι νά έπειτευχθετ ένδιπτος, μεσού τών μεσούν και φτωχών άγροτούν, οι κοινότητες δέ θα στερεωθούν, ή παραγωγή δέ θα μπορέσαι ν' αύξηθει, κι' δ' σοσιαλιστικός μετασχηματισμός έλλοκτηρης τής θνάτορου δέ θα πραγματοποιηθεί.

Ειναιγρική οπισθίαμα ανά αλλος δέ έξαρχαισσοντα διστη νά παρέσαι: ή έλεγχος, ή συνεταιρισμός των θεοτέρων έπει τόδη μεσούν στοις σταχούς άγροτες (1950). 'Η ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΕΕΤΕΡΟΥ ΣΤΗΝ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΣ Η Μεταρρυθμίση Ελλάση' Έκδοση έτους 2002.

Τι ένδειξει μέ τούς μεσούς άγροτες είναι διατηρήσιμη μηχανισμούς έξιτημα και θα είναι λόθιος νά μή πραγματοποιηθεί. Αλλά τά πασιν πρέπει νά στηργυται ή δργανού τάξη με το Κομμουνιστικό Κόμμα στήν θνάτορα γιατί νά κερδίσει τούς μεσούς άγροτες και νά πραγματοποιήσει το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό σ' έλλοκτηρη τήν θνάτορο; 'Ασφαλίς στη κανένα δίλιο δηδ τούς φτωχούς άγροτες. Ανάλογη ήτων ή κατάσταση διείσαγγετεν διάγωνας έναντισν τών γεωπονικών γιατί τήν πραγματοποίηση τής διανομής τής γής, και ίδια είναι: και ή περίπτωση αγγίερα διαγ άγροποζόριστος έναντισν την πλευρισμορικών και την δίλιμη κατιστατικών πετρυγετών, για νά πετύχουμε το σοσιαλιστικό μετασχηματισμό τής άγροτικής οικονομίας. Και στίς δύο αυτές περιπτώσεις, οι με-

οιοι άγροτες τελαντεύονταν στο άργικό στάδιο. Και μένο
ύπερ, διανείπει καθαρό το γενικό ρεύμα της κατάστασης
και το πληράκυτο θριάμβος της έπανάστασης, οι μεσαίοι
άγροτες τάχθηκαν με το μέρος της έπανάστασης. Οι φραγκοί
άγροτες πρέπει να άνονυμοι δουλεύουσαν μεταξύ στρώματος της
άγροπολης και νά τά καρδίσουν, ταυτίζοντας την έπανάσταση με
ταύτιση: μέρα με τήν μέρα μέχρι τήν τελική γέννη.

Ελευθερογνωμό σημείωμα στό άργο «Τέ θίστηρα τοῦ Βιγ-
εσταριανοῦ τῶν μεσαίων άγροτῶν καὶ τοῦ Συνεταιρισμοῦ
τῶν ζητωκόν άγροτῶν στὴν Ἐπαρχίαν Φουάν» (1960),
«Η Σ ο Σ : Α λ ι α τ ι α τ ι θ ' Β Ε ζ Α ζ ζ ο θ ι θ ι θ
Η ι ν έ ζ : Χ ζ ζ θ ζ α ι θ ρ ο , Ε λι ζ ι κή Ε θ δ ο σ ο , τό-
μος θασ.

Τούρχε: μὲν ουδαρή τάση πρός τὸν κακιταλμόν μεταβή-
των ελινόρων άγρων. Αδηλή ή τάση θὲ γίνει: διχαλίνωση ἀν-
θετού και ἐλέγχεται παραμελήσασμε τήν πολιτική δουλειάς ἀνά-
μεσα στούς άγροτες, στη διάρκεια τοῦ συνεταιριστικοῦ αναγ-
ματος καὶ γιὰ σὰ μεγάλο χρονικό διάστημα μετά απὸ αὐτό.

Ελευθερογνωμό σημείωμα στό άργο «Μικτὸς συνεταιριστικὴ τά-
λη, πρέπει νά ζυντεχτεῖ μνηστικὸν τοῦ τελευτῆς πρός αὐτὸν
καταταλιμάνων» (1960). «Η Σ ο Σ ι Σ Α λ ι α τ ι α τ ι θ
'Β Ε ζ Α ζ ζ ο θ ι θ ι θ ι θ
Κινέζικη Εθδοση τόμος Ιας.

Τὰ κίνημα γιὰ τὴ συνεταιριστικοποίηση τῆς άγροπολῆς
σίκονομίας ἔταν ἑνας απόρρητος θεολογικός και πολιτικός άγρο-
νος ἀπό τὴν θεια στηγρή ποὺ δρχεσ. Μὲ μποροῦν νά ἔγνωθι
δρυθεσν καινοτήτης χωρίς νά περάσουν μέσω ἀπόντα τέσσιο
άγνων. Γιὺς νά μπορέσει νά χριστεῖ θυγά διοκετησυργίο καινο-
την καὶ σύγχρημα στὴ θέση τοῦ παλιοῦ. πρέπει ή θέση γά τοκου-
πιστεῖ καθαρό. Αγαπάθησαντα θέτολείμματα τῶν παλιῶν θεῶν,

ποιό συναντίον στὸ παλιὸν φετογμα, θὲτο παραμένοντον στὸ μαλιὰ τὸν ἀνθρώπον γιὰ πολὺ καιρό, καὶ δὴ θὰ ἔκθεσθεῖν;
εἶναλα. Ὅπερα ἀπὸ τὴν Ἰδρυτὴν τῆς μὲν κατινάτητα πρέπει νὰ
περάσει μέσα ἀπὸ τοῦ περιοστέρους διγόνες γιὰ νὰ μαρ-
ρίσει νὰ περιισθεῖ. Ἀκόμα καὶ τότε, δὲν ἀρχίσουμε νὰ χαλ-
ρίνουμε τὰς προστιθεντές μας γιατρούς νὰ καταρρεύσει.

Πιεστριγάνιον φραγμένων στὸ δρυγό: "Ἔνα φέρεται διάδημα·
(1956). 'Ἡ Σαστατική τοῦ Εἰρηνικοῦ Καταρράκτην τοῦ Καστορίας, Εινέδινη
τοῦ Καστορίας, Εινέδινη τοῦ Καστορίας, Εινέδινη τοῦ Καστορίας.

(1) αὐθέρμητες διυγάμεις τοῦ καπεταλιαρκεῖον στὴν ὄπατιθρο
αδημάσιον σταθερὰ τὰ τελετουργικά χρήγα τοποτοῦ μὲ τὴν ἡμέρ-
νιαν τὸν πλουσιοχωρικὸν καὶ πολλὸν μεσαίων εἰπόδρων δίγρα-
τῶν. Ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ μερική, πολλοὶ φτωχοὶ θηρότες ἔξακολου-
θοῦν νὰ δοῦν ἀνάμεια τῷ φτώχεια ἐπειδὴ δὴν διαθέτουν ἀρ-
κετὰ μέσα παραγωγῆς, μερικοὶ δύουν χρέα, δὲλλοι δισοχρεώ-
νονται νὰ πουλήσουν ἢ νὰ νοικιάσουν τὴν γῆ τους. Ἄν δηρ-
φασμεὶ αὐτὴν τὴν πάση νὰ συντρίψεται ἀνεβάλλεγκτα, ἢ πελματη
στὴν ὄπατιθρο θὰ βαθαίνει μέρς μὲ τὴ μέρος. Οἱ ἀγρότες καὶ
ἔχουσαι τὴν γῆ τους καὶ αὐτοὶ τοὺς παραμένοντον στὴ φτέργεα
θὲτο παραπούσθωσι τοὺς δὲν κάνουμε τίποτε γιὰ νὰ τοὺς αἴ-
σουμε ἀπὸ τὴν καταστροφὴ ἢ νὰ τοὺς διστήθουμε νὰ βειπερά-
σουν τὰς διυκολίες τους. Οὔτε, καὶ οἱ εὐχοροὶ μεσαίων δίγρατες
ποιὸ σκοπεύουν γιὰ μποῦν στὸ δρόμο τοῦ καπεταλιαρκεῖον θένας
εὐχερεστηγμένοι μαζὶ μαζὲ, γιατὶ ποτὲ δὲν θὰ διεγοποιήσουμε
τὰς ἀποκατήσεις τους ἀκτές δὲν ἔχουμε σκοπὸν νὰ διαλουθήσουμε
τὸ δρόμο τοῦ καπεταλιαρκοῦ. Εἶναι δινατέλη κάτω ἀπὸ αὐτές
τις συθήκες νὰ συνεχιστεῖ νὰ διατηρεῖται σταθερὰ τῇ Ἐργατι-
κήγρατική σημασίᾳ. Εἶναι φωνερὸς καὶ δύσης. Δὲν ὄπαρχει λί-
τιο σ' αὐτὸν τὸ πρόδηλημα παρόλον τὸν τεθεὶς σὲ μαζὶ κανονισμούν
δέσμη. Καὶ αὐτὸν σημαίνει: διετοπάχρονος μὲ τὴν βαθμιαίαν
πραγματοποίηση τῆς συσταλεστακής ἔκθεμαγχάνισης καὶ τοῦ

δραστηρικόν μετασχηματισμού τῆς θεοτητίκης διαμηχανίας, καὶ τοῦ θυκοφόνου νόο πραγματοποιεῖται θηλυκός θρόνος, ὁ συσκελεστοκός μετασχηματισμός διδούλητρος τῆς άγροτικής οἰκονομίας μὲν ἀλλα λόγης, σημαίνει νόο πραγματοποιεῖται ἡ συνεπεριστεροποίηση. Καὶ νόο διδούλευθεὶς ἡ οἰκονομία τῶν χλωμοτριχωτικῶν, καὶ ἡ ἀτόπική οἰκονομία στήν οποιόθροι δέ τε θλος μαζῇ ἐγροτικός ψεληθευμός νόο εύημερίας.

Σχετικά με το Μερόπιτον τον "Αρρενιδον Βαντεσιφιάνο" (31 Τουριά 1826) ίμη διδ. παλ. 26 - 27.

Μέ τὸν δρό συγελεκή συγένειασθητ, ἐγνοοῦμε τὴ σχεδιαστικὴν πάντα παίρνει ὑπὲ δῆμο τῆς τὰ συμφέροντα τῶν 600 ἑκατομμυρίων λαοῦ τῆς χώρας μετ. Ὅταν καταστρώνουμε σχέδια, διατηροῦμε πολιθεῖας ἡ μελετήμε προβλήματα, πρέπει νὰ προχωρήσει ἔργων πατέρων τοῦ γεγονός ήτι τὴ Κίνη έχει 600 ἑκατομμύρια κατοίκους καὶ δέν πρέπει νὰ ἔργαθειε αὐτὸν τὸ γεγονός οὗτον μὲν σταγμή.

Ταύτη τηρίται λόγω των δυνατότερων ανάγκεων από λαδ. (22 Φεβρουαρίου 1957), 1η Αριθ. ταταρ. σελ. 47.

Ένας πρόσθιτος διπορευτικός περάσμος στην καθοδήγηση των Κέδρων μας είναι: ο πληθυσμός των 600 έκατον μετριών. Η προσθήκης λεπτών μάζες σημαίνει μεγαλύτερη ζύμωση θεών, μεγαλύτερη ένδυση από μεγαλύτερα έντργατα. Ήτοι πριν οι λαϊκές μάζες θεών φρουν τόσα έμπνευσμένες, έτσι στρατευμένες και έτσι η προστάτινη δύναμη της στην πόλη.

«Χαροπευμός στό πανεπικείου», (16 Απριλίου 2018).

Έπικες δηλώσεις γεωργοτεχνικά, το ξεχωριστό πράγμα
είναι η διαφορά τα 800 έκατομμύρια λεπτά της Κίνας είναι διεθνής

είναι λαδες φραγκός και λευκός. Αύτο διαίνεται δια είναι κακή πράγμα, αλλά στην πραγματικότητα είναι καλό πράγμα. Η φτώχεια γεννάει την έπειθημά της αλλογής, την έπειθημή για δράση και την έπειθημή για έπειθημή. Σ' ένα λευκό χρυσό, ένα χαρτί χωρίς κανένα γράμμα, μπορούν να γραφούν τα πάθη φρέσκα και τα πάθη δραστικά γράμματα, μπορούν να γραφιστούν σε πάθη δραστηρά και δημοφέρες είδηνες.

Σπά Έπος.

Τοτερά δεν είναι τη νίκη της Κινεζικής έπειθηματος και τη λύση του προβλήματος της γης. Βά έπειθηματούσεν δικόμα νά υπάρχουν διού δικοίας στην Κίνα. Η πρότη είναι έπειθημή και είναι η άντεθετή άγνοεσσα στην έργατικη, τάξη και τη διαταραχή τάξη. Η δεύτερη είναι έπειθημή, είναι η άντεθετή άγνοεσσα στην Κίνα και στις ιμπεριαλιστικές γραφες. Έπορεύεται, μετά τη νίκη της λαϊκής δημοκρατικής έπαναστασης, η Κρατική έπειθημα της λαϊκής δημοκρατίας, κάτια διπλά στην ήγεια της έργατικης τάξης, δεν περίπτει για έμαθεντήσει αλλά νά δινομάσεται.

•Επικήρυξη από Δεύτερη Κινεζικέων σης Κανεριάδης 'Επιπτώσης πού δικλέπτεις από το Τσ Σινέθρια το διεθνούσιο Κέντρον της Κίνας' (5 Μαρτίου 1949) 'Επειθημή, Έργαν, τόμος 4ος σελ. 289.

«Δέ θέλετε λοιπόν νά καταργηθει τό κράτος;» Ναι!, έμετρες θέλουμε, αλλά δχι δικριθός σεύτη τή στιγμή! Ήδη μπορούμε δικόμα νά τό κάνουμε γιατί; Γιατί δικαριαλεσμός υπάρχεις δικέρας, γιατί δικάρχεις δικόμα η νίκησις δικεδρεστή, γιατί δικάρχουν δικόμα σι τάξεις στη χώρα μας. Τό σημειρινό μας καθήκον είναι η ζήτησην τού μηχανισμού του λαϊκού πράτους — θεωρίαρχα του λαϊκού στρατού, της λαϊκής πολιτοφυλακής

κατ' ετούς λαϊκής δικαιοσύνης — γιατί νά συρρεθείσαμε την θητική δραματική και νά προστατεύσουμε τά συμφέροντα των λαού.

•Η Δημοκρατική Δικτατορία των Λαού• (80 "Ιστορικό Βιβλίο" Εθνική Εργασία, τόμ. Δεξ. σελ. 318.

Τό πολίτευμά μας είναι ή δημοκρατική δικτατορία των λαού, που καθιδηγείται από την έργωσιν και βασίζεται στη συμμαχία των έργων και δημοσίου. Γιατί ποιδ λόγο διάρχεις αύτή ή δικτατορία; Η πρώην της λειτουργία είναι νά συντρίψει τα δικαιωματικά της χώρας μας τις δικτεροτάκτες τάξεις, τη δικτιθρωστική στοιχεία και τους έκχιματαλλευτές, που δημιουργούν στη συνελεύσική διανέστωση, νά συντρίψει αδετές που προσπαθούν νά υπονομεύσουν τη συναλευτική σύνοδηρηση, μέλλον λόγια νά διπλώσει τις έσωτερικές διντιθέσεις διάλιπσει σε μάς και τους έχθρους μας. Παράδειγμα, νά συλλάβει και νά καταδεικνύει μερικούς δινικαναστάτες, και νά στρέψει τιά μά δριστρένη πέρασδο από τέ δικαιορικά δικαιώματα και τέ δίκαιωματα των λόγου ταύς γαιοκείμονες και γραφειοκράτες απατικαλιστές, — διατά αισάδ δρίσονται στούς στάχυους της δικτατορίας μας. Γιάτη διατήρηση της δημόστεας τάξης και την όπεράσπιση των λαϊκών συμφερόντων, είναι θέσης αναγκαστού, ή δικτατορίας νά κυριεύσει διανετούς των κλεφτών, των απατεώνων, των έμπρηστών, δολοφόνων, έγκληματιών, των συμμορεών, και μέλλον παλαιοθράκων που κυρίως υπονομεύουν τη δημόσια τάξη. Η διάτερη λειτουργία της δικτατορίας είναι: νά προστατέψει τη χώρα μας από κάθε δικαιοτελική δραστηριότητα και καθανή διπλωση από την πλειυρά του έξωτερου έχθρου. Στήν περίπτωση αύτη, μπροστά στη δικτατορία είθεται τό καθήκον της έπιλυσης των δινιθέσεων δινήμεσα σε μάς και τους έξωτερους μας έχθρους. Ο σκοπός της δικτατορίας είναι νά προστατέψει τό λαό μας διότι νά διφερούσει στην αρχηγική δουλειά γιατί νά

μπορέσει να μετατρέψει την Κίνα σε μικρό συστατική χώρα που να διατίθεται μετα σύγχρονη διοικητική, σύγχρονη ζηροτική σίκενομική, σύγχρονη έπιστημη και σύγχρονο πολεοπομπό.

•Για την δρόκο λόγο των διατίθεσαν διάφορος από λαούς (Στ. Φεβρουάριον 1937) πρώτη έκδοση τούτης, σ. 67.

•Η δημοκρατική δικτατορία των λαούς έχει άνθηση διότι την καθοδήγηση της έργωνταις τάξης, γιατί η έργωνταις τάξη είναι η πιο διεθερητική τάξη, η πιο ανεδιπτελής τάξη και, η τάξη με το πιο συνεπές διπλωματικό πνεύμα. Όλη η ιστορία της έκπαντοστούγε άσαδείγχει πώς η δικαιοδοσία διατυχαίνει: χωρίς την καθοδήγηση σής έργωνταις τάξης και πώς διασφαλίζεται με την καθοδήγηση της έργωνταις τάξης.

•Η δημοκρατική δικτατορία των λαούς (Στ. Ιανουάριον 1949), 'Εκλογή Εργαν., Έθν. Λαός σελ. 421.

•Η δημοκρατική δικτατορία των λαούς στηρίζεται: στή συμμαχία της έργωνταις τάξης, της δημοσίας και της μεκροποτελής τάξης των πολιτών και θιάστερα στή σημιτεχία την έργωνταις και δημόσιων, γιατί οι δύο αυτές σάξεις περιλαμβάνουν το 90 τοις εκατό των κινέζικων πληθυσμού. Οι δύο αυτές τάξεις είναι: οι κινέζικοι δυνάμεις για την δικαστρική των λατεραλισμούς και της δημιούρωσης κλίκων των Κουόμπουαρ. Τό πέρασμα διότι τη Νέα Δημοκρατία από συστατικό δε έχει τηγίλεις κυρίως άπό τη συμμαχία τους.

Στ. 1940.

•Η τεχνική πόλη, η πόλη για την παραγωγή και την έκπτωσημοτική Ερευνα είναι τέτοια μεγάλα διπλωματικά κι-

νήσωντα γιά την αινιδόληγη μίαν ισχυρής ποσιαλιστικής γέν-
ρας. Τὸν κοντήματα τὸν δὲ ἀποτελοῦν μὲν αἰγαυρὴ ἐγγύηση πάσι
οἱ κοριμιανοτάτες ήταν παταπολεμήσουν τὴν γραφειοκρατίαν καὶ ήταν
συντρίψουν τὸ ρεβιζουνισμόν καὶ τὸ θεοματισμόν καὶ ήταν μετανοῦ-
γιά πάντα ἀπήγγειλος. Ἀποτελοῦν τὴν τοῦ ἀξιόποιεστη ἐγγύηση
τὸν τὸ προλεταριάτο, ήταν μπερέδει νῦν ἐνοτεῖ μὲν τὰς πλατεῖς
έργαζόμενες μάζες καὶ θάνατοποιήσει τὴν δημοκρατική
δικτατορία. "Αν, δὲν θιερχεῖν πάντα τὰ καντήματα, καὶ οἱ γκο-
κούζιουνες, οἱ πλανουαγορεύοντες, οἱ ἀγτοπνευστάτες, τὰ κανά-
πινγεῖς καὶ τὰ τέρατα κάθε είδους ἀργήνονταν γὰρ σημάδεουν
καρφάδει, καὶ διὰ τὰ σταλέγη μαζὶ θιλαίνονταν τὰ μάτια αὐτῶν
καὶ αἱ πολλές περιπτώσεις ἀποτελεῖσανταν νῦν κάνουν θιάκριση
ἀνθρακούσιαν ἐπὶ ἔχθρον καὶ αἱ μάζες, συνεργαζόμενες μὲν τὸν ἔχθρον
μὲν ἀποτελοῦσαι γὰρ διαφθειρούνται, ἀντὶ τῶν σταλέγη μαζὲς περνοῦ-
σαι δέσποινται ἐχθρικές στρατόπεδος ἢ δὲ ἔχθρος ἡστεῖς γὰρ
τρυπῶσει τὰς γραφιμένες μάζες, καὶ δὲν καθίλλοι Ἐργάτες, ὀγρέες
καὶ διακονούμενοι διηγονταν διπροστάτευτοι μπροστά τοῖς δύο
τακτικές τοῦ ἔχθρον, τότε δὲ θάνατοποιοί πολὺ δὲ δημόρα, Κανα-
γαριάς χρήνια δὲ μάζες δεκατεία, ἢ τὸ πολὺ χεριάδες δεκατεία,
ποὺ δὲ διαρκεῖσθαν μάζες ἀναπόδειντη διαταπεναστατική παλι-
νήρτηση, οἱ διηνοκή κιλίμενε, ποὺ τὸ μαρβίτιστο - λεγκανιστεύει
κάλμα δὲ γινόταν χωρίς ἀμφιβολία διατάχει μάζα ρεβιζουνιστικό
ἡ φασιστικόν καὶ ποὺ διλέληγερ γένει. Καὶ οὐδὲν οὐλαζε τὸ χρώμα της.

Σύστοικον μὲν τὸ «Κανά καὶ διαπομπέα της Καπε-
χίας Τσεκιδίνης γιὰ τὴν τομιστικὴν τῶν σταλέγων τοῦ
ανηκειμήθη ἔργων» (10 Μαΐου 1969), αὐτὸν τὸ ἔργο «Ο
«Χρυσοταμείκος φευτοκρατονομίας» καὶ τὸ λοιπόν ο. -
βλύγρατχ ποὺ δίνει αὐτὴν κάθημα, σ. 71 - 72.

Τὸ δημοκρατική δικτατορία τοῦ λαϊκοῦ χρυσοταμείου διαδ
μεθόδους. Σ' αὐτοῦ διφορέα τούς ἔχθρούς χρηγοταπειτεῖ τὴν μέθοδο
τῆς δικτατορίας καὶ αὐτὴ σημαίνει πόλης γιὰ μάζα ραχρέχρωντ
περιόδος εἶναι διαγράφει νῦν μή τούς διστήνει νῦν πατρινούν μέρος

στήν πολιτική δραστηριότητα και νά τών αναγκάζει νά μετακινήσουν στοις νόμους της λαϊκής καθέρωτης και νά τοις έξανταν κάτιονται νά δραγμάτωνται και μάσα στη δουλειά νά διπλεύσεις γά τοις πάντες γένους διθράσκους. Σ' αυτήν διφορά το λαό, μνηθείσα, δὲν χρησιμοποιεί τη μέθοδο τοις έξανταν κακούμοις αλλά τη δημοκρατική μέθοδο που σημαίνει τών πράττεις νά φρουτάζεις από την πολιτική δραστηριότητας γά τον έξανταν κάτιονται α' από τη σ' έκεινας διλλάδια χρησιμοποιώντας τη δημοκρατική μέθοδο της διαποιδημαγόγησης και της πειθώσης.

Τελικός λόγος στην διάταρη θίνοθι της Μάνιας: 'Επιτροπής της Πολιτικής Συμβολωτικής Συνθίσματος τοις Κανονικούς Λόγους' (23 Ιουνίου 1950)

Κάτιον διάλογον την παθοδημαγόγηση τοις Κερμαυτούτοις Κόμματος, δι τενέζεται λαός έξανταν κάτιονται έναν δρμητικού αντηγματού την γρήγορη διαπότυπη τοῦ σοσιαλισμού στην Κλικ από στέρεα δάση. Αύτοι είγονται ένα κίνημα για τη διεξαγωγή ριάς πολιτικών κακοήγητης που θένται ταυτόχρονα καθοδημαγόγημαντοι κι' έλευθεροι, μαζις συζήτησης πού θα διεξάγεται τόσο στην πόλη δρο και στην διαποιηθείσα πόλη αέ τέτοια θέματα δρος, δ σοσιαλιστικάς διόρμος είναι θνατίθετος μέ τὸν καπιταλιστικὸν δρόμο, τὸ διαποιηθείτημα του κράτους και τὰ πολειτικὰ μέτρα, τὸ στόλι δουλειές τοῦ κόμματος κι' αέ καθερωτηκοι λειτουργοί, και τὸ Εθνικα της εύημεστας τοῦ λαού, μαζις συζήτησης που διαβαλλεται από τὰ δίδια τὰ πρόγραματα και πού κατειλύνεται στὸ γά έξανταν τὰ περάγματα, έτοις φοτε νά μπορέσσουμε νά λέσσουμε δρόμο της διατίθεσις που διπάρχουν στήμερα διάφερα στὸ λαό και πού διπλεύσουν δημοσήρη λόση. Πρόκειται για ένα σοσιαλιστικό κίνημα γά την ανταδικαιοδημαγόγηση και την αδτα - έξινψιδητη τοῦ λαού.

«Ποικίλας στήν πανηγυρική συνεδρίαση τοις Αγυπτίου Σοσιαλ της ΕΣΣΔ με την είκαιρη της 40ής διετάτου της Μεγάλης Οικουμενικής Σοσιαλιστικής Επιτροπής» (6 Νοεμβρίου 1967).

Το πιο έπειταν καθίσκον πού βρισκεται μαρούσια μας είναι ότι μαργάλο έργα της οικοδόμησης. "Άν π' θηλέρχουν πάντα μπέ 10 ένατομμύρια μέλι στον κόρμια μας, παρ' θαλασσής μποτελέον μικρή μειοψηφία τού οληθυσιανόν της χώρας ιματι. Στις κυδερωτικές υπηρεσίες καταστάσεις θηλασσίους θρησκευμάτων και έπιχειρήσεις πρέπει να γίνει πολύ δουλειά και από τόνις έξωκομματικούς. Είναι αδύνατο να προσθέσει κάτια το μαργάλο έργα σην θέλει ξεσημερινή σελις μάζες και διν δε τινεργατέριαστε με τούς έξωκομματικούς, καταβάλλοντας κάθε πρατελθεια γιώ την έντοση της ένδειγνας διάληξης των Κρητών μας, τούν δημοκρατικών τάξεων, τούν δημοκρατικών κορμάτων κατα τών λαϊκών δραγμώσεων, γιώ να σταρεσσούμε κατα να διευρύνουμε το ένικατο λαόνο - δημοκρατικό μέτωπον δρειλούμε έπισης να καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια γιώ ν' απαλλαγούμε μπό κάθε μη δημιουργήλωση σ' διάσυς των κρίκους της θουλαζίας μας πού Κρητινούν την θυδίεστη της ένδειγνας θηλάσσεως στο Κρήτην κατα το λαό.

• Εναρκτήριας λόγος από την Εθνικό Συνέδριο των Εργμουντικών Κάμπιετος Ιενάς (15 Σεπτεμβρίου 1956).

4. ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΡΘΗ ΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΘΕΣΕΩΝ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΛΑΟ

Στήν Κοινωνία μας υπέρχουν δύο τύποι δινομέσων — αντιθέσεις άνδρων στον έχθρο και σε μάς και αντιθέσεις άνδρων στον ίδιο το λαό. Λότες οι δύο αντιθέσεις είναι ένταλμα; διαφορετικές ως πράξεις το χαρακτήρα τους.

«Για την δράση Μητρώων μνάσεων από λαό»
(27 Φεβρουαρίου 1967) Εκδοση τετραγ. σελ. 2.

Γιά ν' αποχήσουμε μιά δραδιά διατάληψη των δινομέσων που διανέγονται σ' αθανάτια τους δύο διαφορετικούς τύπους δινομέσων, δημιουργίας νέας διπολισμής που λέμε ελατές και π' έννοιας διαν όχις «έχθρδρο»... Στις σημερινές συνθήκες, στήν περίσσοτε τής αλκαζόμενης των σοσιαλισμού, οι τάξεις, μεράμετα καθ κονιωνίες δραδείς, που εμνεούν, διασπορίζουν κα' έργαλκονται γιά την θαύμαση τής σοσιαλιστικής σικαδόμησης μποτεσκούν το λαό: Όλες οι κοινωνικές δυνάμεις κι' άμεσος πολύ δινομέσηγονται στή σοσιαλιστική έπεισταση, που διάλεγονται έχθροια διπένθυτοι στή σοσιαλιστική έπεισταση κατ' προσπεθεύγ για υπογομείσουν την θαύμαση τής σοσιαλιστικής σικαδόμησης διποτελούν τους έχθρους τοι λαού.

Στη Μετ. α. 2 - 3.

Στις παρενές συνήγειρες της Κίνας, αι δινομέσιες άνδρων από λαό περιλαμβάνουν τις δινομέσεις στους αδικους της έρ-

γραπτής τάξης, τις άντιθέσεις στοις κόλπους της θύρων, τις άντιθέσεις στοις κόλπους τῶν διανοούμενων, τις άντιθέσεις διάφορων στην έργατική τάξη, καὶ τὴν μύροιν, τὶς άντιθέσεις διάφορων στην έργατική τάξη καὶ τὴν μύροιν ἀπὸ τὸ Εὐαγέρος καὶ στοῖς διανοούμενοις ἀπὸ τὴν ἄλλη, τὶς άντιθέσεις στὴν έργατική τάξη καὶ τὸ ἄλλα πρήματα τοῦ ἔργαζόντενος ἀπὸ τὸ ἐναὶ μέρος καὶ στὴν ἔθνικὴν μετακή τάξην ἀπὸ τὸ ἄλλο, τὶς άντιθέσεις στοῖς κόλπους τῆς ἔθνικῆς μετακῆς τάξης κ.λ.π. Η Δεκτὴ μας Κυβερνητὴ εἶναι μὲν κυβερνητὴ ποὺ δικρανωτεῖ πραγματικὰ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, εἶναι μὲν κυβερνητὴ ποὺ ὑπηρετεῖ τὸ λαό.— Βγεόντας, ὑπάρχουν ἀνάγκαια σ' αὐτήν καὶ στὸ λαὸν δρισμένες άντιθέσεις. Οἱ άντιθέσεις αὐτές περιλαμβάνουν τὶς άντιθέσεις διάφορων στὶς συμφέρουσα τοῦ Κράτους, στὰ συλλογικὰ συμφέροντα ἀπὸ τὸ ἐναὶ μέρος καὶ στὰ μερικὰ συμφέροντα ἀπὸ τὸ ἄλλο διάφορων στὴ δημοκρατία καὶ τὸ συγκεντρωτισμόν, διάφορων στὴν καθοδήγηση καὶ στοὺς καθοδηγούμενοὺς καὶ τὶς άντιθέσεις διάφορων σὲ μερικοὺς περιφέροντας ποὺ κυριαρχοῦνται ἀπὸ ἐναὶ γραφειοκρατικὸν στὸ λαόντες καὶ στὸ μέρος. Οἱ άντιθέσεις αὐτές περιλαμβάνονται ἐπίστης στὸν τύπο τῶν άντιθέσεων διάφορων ποὺ λαθ. Μιλέντος γενικά, οἱ ἀντιθέσεις διάφορων στὸ λαόντες δημιύρεσσις ποὺ ὑπάρχουν μέσα αἱ συμβίχεις ποὺ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ εἶναι διασπεῖται.

Σελ. Επικ. ο. 3 - 4.

Οἱ άντιθέσεις ἀνάμερα σὸ μάς καὶ στοὺς ἔχθροὺς μας εἶναι άντιθέσεις ἀγταργυνιστικές. Μίσα στοὺς κόλπους τοῦ λαοῦ, οἱ άντιθέσεις διάφορων στοὺς ἔργαζόμενούς εἶναι μὴ άντιγωνιστικές άντιθέσεις, θνῶ οἱ άντιθέσεις φιλάρμονα στὶς ἔκμεταλλεύματας καὶ τὶς ἔκμεταλλεύματας τάξεις παρουσιάζου, μὲν άντιπρωγότατή πλευρά.

Σελ. Επικ. ο. 3.

Στήγη πολιτικής ζωής του λαού μας, πώς θὰ ξεχωρίσουμε σήμερα πώς είναι άριστα ποτέ ποτέ είναι έπειραιέντα στά λόγια καὶ στές έκρηγεται μας; Μειωθείμε πότες στή σέστη των δραχών του Συντάξιματός μας, της οιλιγοταξίας πλειοψηφίας του λαού μας καὶ την κοινωνία πολιτικού θίσταντο που διακηρύχτηκεν σε Βιάρρος εύκαιρες ἀπ' όλα τὰ πολιτικὰ κόμματα καὶ τις πολιτικές θέσεις γέθρας μας, γιατὶ νὰ συνθείμε στές γενενάχ χαρακτηριστικά, γιακορούν νὲ καθηρίσταντον τὸ ἀκέδαιοντον κριτήρια;

1) Λάθος πώς συντελεῖ στή συσπείρωση θλού του λαοῦ τῆς πολιτείνικής χώρας μας καὶ δηρὶ εκείνο πού προκαλεῖ τὴ διαλύσηση στούς κόλπους του λαοῦ.

2) Λάθος, πώς συντελεῖ στή ιτεύση τοῦ ασφαλιστικοῦ μετασχηματισμοῦ καὶ τῆς ασφαλιστικῆς οίκοδόμησης τῆς χώρας μας καὶ δηρὶ εκείνο πού παραβλάπτει τὴν οικόθεση του ασφαλιστικοῦ μετασχηματισμοῦ καὶ τῆς πολιτείνικής οίκοδόμησης τῆς χώρας μας.

3) Λάθος πού συντελεῖ στή στερέωση τῆς θηγμοσκρατικής δικτατορίας του λαοῦ καὶ δηρὶ εκείνο πού θηγομείνει τὴ θηγμοσκρατική δικτατορία του λαοῦ.

4) Λάθος πώς συντελεῖ στή στερέωση τοῦ συστήματος του θηγμοσκρατικοῦ συγχεντρωτισμοῦ καὶ δηρὶ εκείνο πού θηγομείνει τὸ στενόμα τοῦ θηγμοσκρατικοῦ συγχεντρωτισμοῦ.

5) Λάθος πώς συντελεῖ στήν ένίσχυση του καθοδηγητικοῦ ρόλου του Κομισιονιστικοῦ Κόμιστας καὶ δηρὶ εκείνο πού συντελεῖ στήν παρατήση ἀπὸ τὴν καθοδηγητικὴν ρόλο της στήν ξεισθένηση του.

6) Λάθος πού συντελεῖ στήν ένεινη τοποκλιστική ένθιτης καὶ στή μειονή ἀλληλεγγύης διλον τὸν λαούν καὶ δηρὶ εκείνο πού παραβλάπτει αὐτὴ τὴν ένθιτην καὶ ἀλληλεγγύην.

‘Απ’ αὐτὸς τὰ ἔξτη κριτήρια, τὰ πέτρα σημαντικὰ είναι δεξεργατούντα πού διφορούν τὸ ασφαλιστικὸν θρόμον καὶ τὸν καθοδηγητικὸν ρόλο του καθημάτος.

Τό ζήτημα της έξιδειφης τών διντεπωνωτων είναι ένα ζήτημα πάλιης ανάλυσης σε μᾶς και στον έχθρο, ανάγκες, κατά συνάπτεται στὸν τόπο τῶν διντεπωνων ανάμεσα σε μᾶς και στοὺς έχθρούς μας. Ανάμεσα στὸ λαὸν οπάρχουν δινθρωποι, οπάργουν διρεκτοί πων σ' δι, τι θέφορά τό ζήτημα αφοί έχουν διντελεχίες διαφορετικές. Τπάρχουν διον κατηγορίες απόμαν πων αἱ παρέψεις των διαφέρουν δηλα τις διαδέ μας. Στὴν πρότη κατηγορία εντάσσονται οἱ δινθρωποι πων έχουν διεξιές καὶ οἱ διοιαί δὲν κάνουν διελέρει δινάμεσα σε μᾶς καὶ στοὺς έχθρούς μας κι' έκλαιμδάνουν τοὺς έχθρους γιὰ δικούς μας. Στὴ δεύτερη κατηγορία εντάσσονται οἱ δινθρωποι πολύχουν πάριστερές, άποδημοις καὶ αἱ διοιαὶ διευρύνονται τὰ πλείσια τοῦ διντεπωνων ανάμεσα σε μᾶς καὶ στοὺς έχθρούς μας δινιλαμδάνονται δριμύνες διντιθέσεις ανάμεσα στὸ λαὸν σὰν δινι- θέσεις ανάμεσα αἱ μᾶς καὶ στοὺς έχθρούς μας. Ήτον κατελλγόντων γιὰ διεωροῦν στὸν διντεπωνωτάτες, διγρίωσμις ποὺ στὴν πρωτημασία τοῦ δὲν είναι πέτσατο. Κ' αἱ διον αντές άποδημοις είναι: διφαδλόγενες. Αν μίσθετούσαρε τὶς άποδημοις αντές δὲ οὐκ μπορούσαμε νὰ λάσπουμε μὲ δρθὸν τρόπο τό ζήτημα τῆς έξιδει- φης τῶν διντεπωνωτων, αὐτε νάχομις μικ δρθὴ διεύμηση γιὰ τ' άποτελέσματα τῆς διουλειᾶς μας στον πόρεια αφτόν.

Στὸ Τέττο α. 26.

Οι διντιθέσεις, αἱ ποκοτικὴ διάφορες, δὲ μποροῦν νὰ λι- θεύν παρὰ μὲ ποιοτικὴ διάφορες μεθδόσεις. Ετοι, γιὰ παρέ- δειγμα, ἡ δινιθέση ανάμεσα στὸ προλεταριάτο καὶ τὴν διοτική τάξη λύνεται μὲ τὴ μέθοδο τῆς φοιτηλιστικῆς διπενθόσιασης. Πὶ δινιθέση ανάμεσα στὶς λαϊκὲς μάζες καὶ τὸ φεουδαρχικὸν καθεστώς λύνεται μὲ τὴ μέθοδο τῆς δημοκρατικῆς διπανάστα- σης. Η δινιθέση ανάμεσα στὶς αποκίες καὶ τὸν λιπεργελατηρὸν λύνεται μὲ τὴ μέθοδο τοῦ Επαναστατονοῦ θεωνοῦ πολέμου. Η δινιθέση ανάμεσα στὴν άργατικὴ τάξη καὶ τὴν άγρετικ, στὴ

σησιαλιστική καστωνία, λόγωται: μή τη μέθοδο της κοινωνικο-θεωρίας καλ της έκβιομηχανιστής της ζηγροτικής οικονομίας. Οι άντιθέσεις στούς κόλπους των Κομμουνιστικού Κόμματος λόγωνται μή τη μέθοδο της κριτικής και αντικριτικής. Οι διατίθεσεις διάφορων στοίχη καστωνίας καλ τη φύση λόγωνται μή τη μέθοδο της άναπτυξής των παραγωγικών διαδικασιών.

... Τηγ αρχή της Εποχής των διαφορετικών διατίθεσεων μή διαφορετικές μετόβοσι, οι μαρξιστές - λανινιστές δρεπέσσουν νά την τηρούν αδιστηρά.

•Τις εις αναμέσας- (Αρχειος 1837). "Παλαιή Εργαν. τόμος 1ος, σ. 331 - 32.

Οι διατίθεσεις διάφορων σέ μας και των έχθρων μας καλ οι διατίθεσεις διάφορων στό λαό διπτελούν δύο τύπους διατίθ- σεων διαφορετικών δις πρός την χαρακτήρα τωνς καλ οι τρό- ποι, της έπιλυσης των εγκαι έκπτης διαφορετικοί. Μή λγα λύτρα, δ πρώτος τύπος διατίθεσεων διάγεται στό ζήτημα των καθορισμών μας συρροής διαχωριστικής γραμμής διάφορα σέ μας και στούς έχθρους μας- δ δεύτερος τύπος διατίθεσεων θέτει τό ζήτημα της διάκρισης διάφορων στον διάφορο καλ στό φέ- μα. Αδτονής είναι δτε τό ζήτημα των καθορισμών μας δια- χωριστικής γραμμής, διάφορων σέ μας και στούς έχθρους μας, είναι επιτόχουν καλ ζήτημα διάκρισης διάφορων σ' αυτό ποι είναι διληγθεύν καλ σ' έκεινο ποι είναι φεντικό.

"Εποι, π.χ., τό ζήτημα, ποιος έχει δίκαιο καλ ποιος έχει δίκαιο, έμεις ή οι άντιδροστικές διανάμεις των διατίθεται καλ των έξιτερην, οι διπεριελαστές, οι φρουδάρχες καλ οι γρα- φειοχρέτες - καπιταλιστές, είναι ίστοης ζήτημα διάκρισης διάφορων στον διάφορο καλ στό φέμα, διλλέ διαφέρει, δις πρός την χαρακτήρα του, δπό τό ζητήματα γιά τό τι είναι

διάτησιν καὶ τὸ εἶναι φεύγειν, ποὺ τίθενται στοὺς αβλπους τοῦ λαζοῦ.

•Για τὸν ζρμό, μιση τὸν αντιθέσιαν μιμήσεα επού; καλός τοῦ λαζοῦ, (27 Φεβρουαρίου, 1957), σηδονι τετράχρ., σ. 5 - 6.

Σὲ ζητήματα ιδεολογικοῦ χαρακτήρα ή, άλλως ζητήματα ποὺ γεννιούνται απόμετα στὸ λαζ χρησιμοποιεῖται ή δημιουργική μέθοδος, ή μέλλοντος τῆς συζήτησης, τῆς χριτικῆς, τῆς παιδικῆς καὶ τῆς διαπαιδαγώγησης καὶ ἔχει ή μέθοδος τοῦ έξι-
ωγκοριοῦ καὶ τῆς κατασκευῆσης.

Στὸ θέμα, σ. 11.

Γιάς νὰ μπορέσουμε νὰ έπεισθεόμε σε γόνιμη παραγωγική δραστηριότητα, νὰ μελετοῦμε καὶ νὰ ζεῦμε σὲ συγκῆκες καὶ έπικρατεῖ τάξη, δὲ λαζς ἀποτελεῖ φτὸν τὴν κυδέρνησή του, δηλαδὲ καθοδηγητές τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητας καὶ τῶν μορφωτικῶν καὶ ἐκπολιτευτικῶν ὀργανώσεων, νὰ ἔμβλεμον τῆς κατάλληλες διατεγές, όποχρεωτικοῦ χαρακτήρα. "Ολες οι ζωήρωται ποὺ ξέρουν κοινὸν νῷ αντιλαμβάνονται καὶ χωρίς τέως εἰς διατεγές δὲ μπορεῖ νὰ διατηρήθει ή δημιύσου τάξη. Οι μέθοδοι πεθερᾶς καὶ διαπαιδαγώγησης καὶ οἱ κινεζηγητοκές διευθητές ποὺ χρησιμοποιούνται γιὰ τὴ λύση τῶν αντιθέσιων διώμεσον στὸ λαζ, διποτελούν διὰ πλευρῆς ποὺ άλληλοσυμπληγώνυνται. Τὰ διοικητικά διατάγματα ποὺ ἔκδιονται γιὰ τὴ δικτήρηση τῆς δημόσιας τάξης, πρέπει έπεισης νὰ συνοδεύονται δημό δουλειές πειθοῦς καὶ διαπαιδαγώγησης, γιατὶ ἀν δραστούμε, μένο στὰ διοικητικά διεσδήματα, τότε αὐτοὺς περιπότες τὸ ζητούμενον θέλουμε νὰ μή γίνεται τίποτε.

Στὸ θέμα σ. 11 - 12.

‘Ακαπόφευκτα, ή δοτική τάξη κα’ ή μικροστική τάξη θὰ ξεφύλουν τὴν θεολογία τους. ‘Η δοτική κα’ ή μικροστική θεολογία δημιουργούτε θά ξεθηλωθείν, μ’ δύοντας ταύτη τρέπεται στὰ πολιτικὰ κα’ θεολογικά θητήματα. Άπειρος θείος τὸ ἀκο-τρέψιμον αὐτό. Δέκυ πρέπει, νὰ χρησιμοποιοῦμε τὴν μέθοδο τῆς καταπίεσης γιὰ νὰ έμποδίσουμε τὴν ξεθηλωση τῆς θεολογίας αὐτῆς. Άλλα, πρέπει έκπιρέποντας τὴν ξεθηλωσή της νὰ μπο-θείλουμε ταυτόχρονα τὴν θεολογία αὐτῆς στὴν έπιβαλλόμενη χριστιανιτή. Κένων: άναμφισθέτηκο τόπος έρεθλουμε νὰ χρειχάρεται μὲν τὶς έσφραγίμενες ιδέες. Οπωσδήποτε, δὲ θὰ παραιτηθούμε απὸ τὴν κριτικὴ τῶν έσφραγίμενων θεών, δὲ θὰ στεθούμε σκύ-λουτοι θερετές, έναν αὐτὸν θὲ διεδίσονται μνεμοδιτάς καὶ θὲ ίκε έπιτρέψουμε καὶ υπεραρχήσουμεν. Τὸ λόγτη, πρέπει: νὰ τὸ κα-ταγγέλουμε καὶ τὸ θηλητηριώδη χόρτα νὰ τὸ ξεριζόγουμε. Άλλα, ή κριτικὴ στὸ πεδίο αὐτό, δὲν πρέπει: κάνων δογματική. Σὲν πρέπει νὰ καταρρεύσουμε στὴ μεταφυσική μέθοδο: πρέπει νὰ έπεισθούμε νὰ έφαρμδίσουμε τὴν διαιλεκτική μέθοδο. Ή κρι-τικὴ πρέπει νὰ στηρίζεται στὴν έκπισημογική διάλογη καὶ νάναι έγονας πειστική.

Επ. Τόμ. α. 55 - 56.

‘Η κριτικὴ γιὰ τὶς Ελλείψεις τοῦ λαοῦ είναι άπορα-τηρη... άλλα πρέπει νὰ γίνεται από τὴν θεοφύγη, τοῦ λαοῦ καὶ νὰ κατευθύνεται εἰλικρινὰ στὸ νὰ τὸν πρεσοπετέψει καὶ νὰ τὸν δικαιαιόγνωγήσει. ‘Αν τὸ φρυγάνισμα στὸν συντρόφοντας μας δι-πιάς στοὺς ξεχθρούς μας σημαίνει πώς μέσθετομε τὴν διαφή-τεων έχθρού.

‘Ομοίως τὴν Συνάντηση τοῦ Γενέν γιὰ τὴν Τάχην τῆς Αγωνοεγκύωσης (Μάιος 1949) η θεοφύγη ‘Εργαντὸν τόμος δεσ., σ. 92.

Οἱ ζητιζόμενοι κα’ τὴν πόλην είναι καθολικές κα’ διαδίκτυος. Άλλα σε μέθοδοι γιὰ τὴν λύση τῶν ζητιζόμενων, δηλαδὴ σε μαρ-

φές πόλης διαφέρουν άνάλογα με την διεφορετικό χαρακτήρα την άντιθεσιν: δριμύτερες άντιθέσεις παίρνουν ως όψη ρεαλιστέρα άναγκης σύναργωντος, δίλλες δυτικές. Σύμφωνα με την αιγακεχριμένη άντιθεσή των φανομένων, δρισμένες άντιθέσεις, που δεν ήταν άναγκωντανάκτες, άνταπεισούνται σε άντιθέσεις άναγκωντακτικές. Αντίθετα, δριμύτερες, άντιθέσεις που δρυγικά ήταν άναγκωντακτικές, άναπτυσσούνται σε φυτιθέσεις μη, άνταγωνοτικές.

• Στις άντιθέσεις (Δημόσιος 1937), Βιολογή Βριτικών τάχις Ιας, σ. 344.

Στέ συγχριμένες αυθήμερες, οι άντιθέσεις που έχειριψανται στούς κόλπους των λαού δεν είναι άναγκωντακτικές. "Λυθριός" δε ρυθμιστεύει με δρτίδια τρόπο ή όχι λείδει ή έπαγρυπνητήρας και ίπαρχει έπιπλοντα μπέναντι στην άδικαρια κατ στήριγμάτων, τότε μπορεί να προκύψει έ άνταγκωνταράς. Στέ μιας σποταλιστικής χώρας, μιας τέτοιας καπάστασης αυτήμας δεν είναι ποτέ ένα μερικό και προσωρινό φαινόμενο. Απότο έξηγριτας μέ το δει έχει έξαλειφθεί ή έχειταλλευση άνθρωπου όποιο άνθρωπος και τά συμφέροντά των λαού είναι βασικά τά ίδια.

• Στην δρδή λόρη την άντιθέσεων ανέμενε το διάλογο, (27 Φεβρουαρίου 1937), Απόστολος σ. 14.

Στή χώρα μας, οι άντιθέσεις άναμεσα στήριγματική τάξη και τήν έθνική δοτική τάξη άντεγονται στούς άντιθέσεις που έχειριψανται άναμεσα στο διάλογο. Η ταξική τάξη άναμεσα στήριγματική τάξη και στήριγματική δοτική τάξη είναι γενικάς ταξική τάξη στούς κόλπους των λαού, γιατί στή χώρα μας ή έθνική δοτική τάξη έχει διελήφθει. Στήριγματικής περιοδού τής δοτικοδημοκρατικής έκπλαστασης άποδ το ένα μέρος τή

χαρακτήρικε ή έπαινοςτακτήτητα κι' άπλο τό δύλιο ή τάση των συμβολαριών. Στήν περίστα της σοσιαλιστικής θεωρίας άπλο τής μακριά έχειται επίσημα: την έργατον τάξην Δημοκρατίαντας κάτερη μάλλον τουτούργονα διποτηρίζει τό Σύνταγμα κι' έμφαντίζει δικτελειμένη νά μπορεχετε των σοσιαλιστικούς μετασχηματισμούς. Η έλινη θέση τάξη διαφέρει από τις δικτελειστές, των γαιοκτήμονες καλ ταῦς γραφειοκράτες - καπιταλιστές. Οι δικτελειστές διάμεσα στήν έργατον τάξη ουτού την έλινη διστική τάξην είναι δικτελειστές διάμεροι αλέ έχειται λευθερίαντες που άπει μόνες τους είναι δικτελειστικές. Άλλα διάστιγκταριμένες αυτήν την θέση της Κίνης, οι δικτελειστές αυτές δικτελειστές μαρούδη με κατάλληλους χειρισμούς νά μετατραπεσούν αλέ μή δικτελειστικές, μαρούδην νά λειθην με είρηναν τρόπο. Αν δέν τές δικτελειστές αυτές, διν θηλαδή δέν διαρριθμούμε διπέναντι στήν διστική τάξη τής πολιτική της συσπειρώσης, χριστιανής καλ διστική διαγηγήσης ή διν δέν δεγκτεί ή έλινη, διστική τάξη μακ τέτους πολιτική, οι δικτελειστές διάμεσα στήν έργατον τάξην καλ στήν έλινη διστική τάξη μπορούν νά μετατραπεσούν σ' δικτελειστές διάμεροι αλέ μένος έχθρούς μας.

Στά Τίτλο α. 4 - 5.

Άλλο πού έγινε (ή δικτελειστική έξέγερση στήν Ούγγαρια τό 1956) έμπρεσται άλλο τό γεγονός πώς αλέ δικτελειστικός σε μακ σοσιαλιστική χώρα, σε σύμπρεξη με τις δικτελειστές, έπιπρεπελάθτρογν άπλο τί; άγιοθέσεις δικέμπερος στό λεδ που τις δένουν: διάδρομο περισσότερο, έκαναν προσκήνης κι' Επειραν τή διχδόνια προσπαθώντας νά πετύχουν τούς διδλιούς πολούς τους. Τό διδκεργμα της Ούγγαριας, πρέπει νά περιωτάλλοσε: τή γενική προσαρχή.

Στά Τίτλο α. 10

5. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗ

Η δ.λ. ε μ.ε. είναι ή, θυάτερη μαρτρή πάλης για την λύση των τελεστικών διαμέσων σέ τάξεις, στην έθνη, στην κράτη ή διαμέσω των πολετικών δραστηριοτήτων των έμπορων ή στοιχειώδης τάξεις.

• Βερσογιάννη προσένημα του Αποκεντρωτικού πολέμου στην Κίνα (Δεκεμβρίος 1938), Βελούχη "Έργαν, τόμος Ια., σ. 180.

«Πόλεμος είναι ή συνέχιση της πολετικής». Μή την έννοια αύτη δι πόλεμος είναι: πολιτική κι' αύτης δι πόλεμος είναι μια πολιτική ένέργειας' από την πολιτική χρήσιμη μέχρι σήμερα. Έναν όπαρχει πόλεμος πως νά μην θέλει πολιτική χρηστήρα...

«Αλλά δι πόλεμος έχει τα δικά των χαρακτηριστικά γνωρίσματα κι' από την διπλή γάτη δι συνταυτίζεται γενετικά με την πολετική.» Ο πόλεμος είναι ή συνέχιση της πολετικής με άλλα... μέσα. «Οταν η πολιτική φράσει σ' ένα δρασμένο στάδιο έναπέτεινης, δυνατόν δι μπορεῖ για προσωρήσεις μή σπολιτικά γένος, ξεσκεπάζει πόλεμος γιατί νά παραμερίσει τα διπόδια σ' αυτό... Οταν παραμερίσει τα διπόδια, δι πόλεμος μες σκοτείς δι δέχεται έγειρη προχυρατοποιείται κι' δι πόλεμος δι τελείωση. Άλλα δι το διπόδιο δι παραμετέτελεις, δι πόλεμος ή συνέχισης μέχρι: νά προγματωποιείται δι σκοπίς αιτίας... Κατά συνέπεια, μαρτυρίκει νά πούμε, πώς ή πολιτική είναι πόλεμος, είναι πολιτική μ' αίματογενά.

• Ο καρατιταρίνας (Ιανουάριος, Απρίλιος 1938), Βελούχη "Έργαν, τόμος Θε., σ. 125 - 53.

Μελετώντας τὴν ιστορία, μαρτυροῦμε νὰ διακρίνουμε δύο είδη πολέμων: των δίκαιων πολέμους καὶ τῶν δίκαιων πολέμους. "Όλοι οἱ πόλεμοι ποιῶνται προοδευτικοὶ εἶναι δίκαιοι καὶ δύο οἱ πόλεμοι πόνων: ἐναντίου τῆς προσδόσου είναι δίκαιοι. Τέμεις οἱ κομματινοτές διντιτασθμεθεὶ σ' δύοντας τοὺς δίκαιους πολέμους ποὺ ἀμποδίζουν τὴν πρόσδοση, καὶ διεοστηρίζουμε δύοντας τῶν προοδευτικῶν δίκαιων πολέμους. "Οχι μάνα δὲν παρεποδῆσουμε τῶν δίκαιων πολέμους, ἀλλὰ συγκριτέσθουμε δραστήρια σ' αὐτούς. Ταυτόγρων είμαστε δικαιολόγων δύοντας τοὺς δίκαιους πολέμους δύοντας της, δ. Πρότας Ηλευθέρων Ηδαίας. Στόχῳ πόλεμοι αὐτὸς οἱ δύο πλευρές μάχονται για της πολιτιστικά συγκρέονται καὶ γι: αὐτές οἱ κομματινοτές δίκαιους τῶν πολέμους. "Οι γράπτοι μὲ τὸν ὄποιο διντιτασθμευτεῖσθαι σταθερὰ αὐτὸν πόλεμοι αὐτές πυνταταταν στὸ νό καταβέλλουμε κάθε προστάθμην πρὶν ξεπάσσει γιὰ νὰ τὸν διποτρέψουμε, ἀλλὰ δταν ξεπάσσει διπελλουμε νὰ διντιτασθμευτεῖσθαι πόλεμο τὸν πόλεμο, νὰ πολεμιήσουμε τὸν δίκαιο πόλεμο μὲ τὸ δίκαιο πόλεμο.

Στὸ Μύθο α. 150.

Οἱ διπαναστάσεις καὶ οἱ διπαναστατικοὶ πόλεμοι: εἶναι διποτρέψυτοι στήν περική κοινωνίᾳ χωρὶς αὐτοῖς είναι διδύνεται νὰ συγτελεστεῖ διποτρέψυτο δίλμα στήν δικάπτειη τῆς πολιτικής, ν' ἀνετραπούν οἱ διπτεραστικές κυρίαρχες τάξεις καὶ νὰ κατακτήσει τὴν πολιτικὴν ἔξουσιαν ἀ λαβῆς.

«Διὰ τοὺς διεκθέσαντας», (Αθηναιος 1997), Τελοτῇ "Ρογιών. τέμας 1ος, α. 344.

Ο διπαναστατικὸς πόλεμος ἐπενεργεῖ αὐτὸν διποτρέποντα δῆμον θὲ συντρίψει τὴν πολιτικὴν δρυμὴ τοῦ ἔχθροῦ ἀλλὰ καὶ θὲ καθαρίσει τὰ γραφιτές γρας ἀπὸ τὸ ἔχθρικὸ δημότηριο.

Κάθε δίκαιος, έπαναστατικός πόλεμος είναι μιά μεγάλη βύνημη και μπορεί νά έπιφερει μεγάλες ζηλοτήρες ή νά ζηλούν τό δρόμο γι' αύτές τις διλλογίες. Ο Κινέζος Ταπιωνικός πόλεμος ήταν μεσαζιαρροφίνες και την Κίνα και την Ιαπωνία δρκει μανίκια τη Κίνα νά συνεχίσει σταθερά την πόλεμο. Αντίστασης έντασης των Ιαπωνών είσπειλαν και νά έπειρανε στην πολιτική των έγκαιον μεταβολών και τότε σύρρυπα ή πολιτική Ιαπωνία ήταν μεταμορφώθη σέ μια νέα Ιαπωνία κατ' ή πολιτική Κίνα σέ μια νέα Κίνα τόσο στην Κίνα δυο και στην Ιαπωνία ήταν γίγαντιν μεταβολές τόσο στην διάρκεια των πολέμων δυο και μετά την πόλεμο.

«Ο Περιττωμένος ΙΩλεμός», (Μάιος 1898), Έκδοση Βρετανική Έργων, τόμος Ιας σ. 181.

Κάθε κοινωνικής πρέπει γ' άφρομιάσει πολύ καλά την διάσθετη, πάς εή πολιτική έξουσία δρίσκεται στην κάνων του γνωμορεχισθού.

«Προβλήματα των Ιωλέμων και της Σημεριγικής», (8 Νοεμβρίου 1938), Έκδοση Βρετανική Έργων, τόμος Ιας, σ. 224.

«Η πατέληψη της έξουσίας μία την θνητή ζόγκη, δηλαδή μέ την πόλεμο, είναι τό κεντρικό καθήρον κ' ή διάνοτερ μαρτυρή της έπαναστασης. Η έπαναστατική αύτη μαρξιστική λενινιστική δργή, ισχύει πάντα, στην Κίνα δημος και στις άλλες χώρες.

Σε ταύτα σ. 210.

Χιονίς την Ευοπή πάλη, αύτε το πραλεπεράτο, αύτε δ λαδε, αύτε το Κομμουνιστικό Κέδμυτα ήταν μπορέσουν νά κατε-

πείθειν. Τη δέποτε πολύ τούς διηγήσεις Βιοτιαρικοτενά, ούτε δή δια-
νέργειασθε, ήταν μπορέσαι νά θριαμβεύσους. Στάχ χρόνια παρότοι (τά
δεκαετία-τέλη χρόνια πού πέρασαν από τη δημιουργία του Κέδρ-
ματος) δή διαπέπεινη, δή στερέωση κατ μπολαεθικοποίηση τού
κόλυματος συντελούνταν μέσαν από τούς έπιπλοτοποιήσος πολέ-
μους χωρίς τήν ένοπλη πάλη, τημεριανή δή θητήρχες το Κέρμ-
μονιοποιό Κόρμα.

Άδεια τη διεθνήσαν, πού μπορεύσθηκαν μάλιστα, δὲν
πρέπει ποτέ νά τάξινων οι σύντροφοι τού Κόλυματος.

•Τα τών διαδοση της Ακαδημίης «δ Παμμανιστήρ» (1
Οκτωβρίου 1898), «Εκλογή Έργων, τόμος Θετ., σ. 292.

Άπο τήν δύοψή τής μαρξιστικής θεωρίας γιάκ το χρά-
τος δη στρατός είναι τό πιό σημαντικό συστατικό τηρήσα τού
κρατικού μηχανισμού. «Οποκος θέλεις νά πάρει τήν κρατική
έξουσίαν κατ νά τήν διατηρήσει πρέπει γά διαθέτει έναν θερμό¹
στρατό. Οργανώνος μάς είριγνεδοντα: κατ μάς διποναλού, θε-
ριδούς της θεωρίας τής παντοδυναμίκες τού πολέμουν. Νατ, εί-
ματος διποδοί τής θεωρίας τής παντοδυναμίκες τού έπαναστα-
τικού πολέμουν. Λαδού δὲν είναι πολύ, είναι πολύ, γιατί να
σύμφωνο μέν το μαρξιστικό. Μέν τη διατήθεια τών ιτιοφεκιών σε
Ράσος κοινωνιστές δημιουργήσαν το σπαστικό. Έμετες θέ-
λουμε νά δημιουργήσουμε μάκ λαποκρατική δημοκρατία. Η
πετρα τής παντοκρατορίας πάλιας τήν ζησούτη τού λιμενιαλισμού δει-
χνει πώς ή λιργαστική τάξη κ» οι έργα τόμευνες μάζες δή με-
ρούν κατ νικήσαν τήν ένοπλη διποτική τάξη κατ τούς έπαναστα-
τικούς πολέμους παρό μά τη διατήθεια τών δικλων. Μέ τήν
ένοπλα αυτή, μπορούμε νά πολύς πάς δή μετορθίμε νά διλλά-
ξουμε τήν κόμμα ποράδ μόνο μά τη διατήθεια τών δικλων.

•Προσλήψεις τού Παλάρου κατ της οπρετήγακην», 16
Νοεμβρίου 1898, «Εκλογή Έργων, τόμος Θετ., σ. 235.

Είμαστε ίπλε της κατάργησης τῶν πολέμων, έ θέλεις
δὲ μάς χρειάζεται. Άλλα δὲ μπορούμε να καταργήσουμε τόν
πόλεμο χωρίς να τὸν απλέμε. "Αγ φίλουρε νὰ μήν μετάρχουν
πιάς ινσουρένια, διέ άδράξουμε λοιπόν τὰ ινσουρένια.

Στὸ Ιω.

"Ο πόλεμος αὐτή ή τερατώδικη θλιητοσφραγή τοῦ άνθρω-
πινου γένους, οὐδὲ έχειειφτεῖ τελικά μέσα απὸ τὴν πρόσθιο τῆς
πληρωτικῆς κοινωνίας, καὶ μάλιστα σὸς δύο γιακρυγόδ μέλλον. Άλλα
διπάρχει ένας μαντίχα τρόπος νὰ έβαλειφτεῖ, νὰ μετα-
τάξουμε στὸν πόλεμο τὸν πόλεμο, νὰ μετατάξουμε σ' ένα μετε-
πανοστατικὸν πόλεμο τὸν πεπανωστατικὸν πόλεμο, στὸν έθνικό
μετεπανοματικὸν πόλεμο τὸν έθνικό έπεπανοστατικὸν πόλεμο καὶ
ν' έντιτάξουμε, στὸν ταξικὸν μετεπανοστατικὸν πόλεμο τὸν τα-
ξικό έπεπανοματικὸν πόλεμο... "Οταν νὶς άνθρωποντη κοινωνία προ-
γραφήσει στὸ σημεῖο ὅπου οἱ τάξεις καὶ τὰ χρήτη ήδη έκλειψουν,
αῦτα δὲ οὐδὲ ιπέργονον πόλεμος, αὕτος έπεπανοστατικός οδίς μετε-
πανοστατικός, δίκαιοι οἱ δόδικοι οἱ αὐτῆι θάναι ή έποχή τῆς
διακρούσης πλήρης γιὰ τὴν άνθρωπότητα. Ο λέγος γιὰ τὸν
διεσύνι μελετάμε τοὺς ιδιώμας τοῦ έπεπανοστατικοῦ πόλεμού έξη-
γετταὶ διπὸ τὴν θέληση μας νὰ έβαλειψουμε δύοις τοὺς πολέ-
μους — αὐτή 'για ή διαχωριστική γραμμή άνδμεια σὲ μάς
τοὺς κοιμητούστες καὶ σ' δύες τὰς δύλες έκμετεπλεύτρως τέ-
χνεις.

«Υπερτριγικὰ προβλήματα τοῦ έπεπανοστατικοῦ πόλεμου
στὸν Ιόνιον» (Ιανουάριος 1926), 'Εκδογὴ "Εργα", ένας
1ας, σ. 182-23.

"Η χώρα μας οὐ δύεις αἱ θελατικαὶς χώρες θέ-
λουν εἰρήνη" σθ Ιδίο ω" αἱ δύοι διαι τῶν χωριών τοῦ κάστρου.
Οι μόνοι ποὺ έπειθουσὸν άλλοψυχα τὸν πόλεμο καὶ δὲ θέλουν
τὴν εἰρήνη είναι δριμένοι μαντοποιοί καὶ καπιταλιστικοί κα-.

πλοιού μεταξύ χωροφυλακών ή περιοχών που ταύτιζε την έκρηκτη τους διάφορη σύνθετη από την έπιβίωση.

«Επαρστήριος Λόρος από την Ογδοή Εθνική Συνέδριο της Κομισιόν (Επίτροπος) Κέρματος Ηλίου» (16 Δεκεμβρίου 1958).

Πέρδε το σκοπό της έξισπάλισης μιᾶς διαρκείας ειρήνης, δημιουργεί γ' αποτύπωσημα άκρημα περισσότερο την φύλα καλ τη συνεργασία μας με τις άδειες χώρες τούς σασιαλιστικούς στρατοπέδους καλ τις διυναμιδούσιμες την διληγητηγότη μας μ' διλες τις φιλεπιργυνικές γιάνες. Όφειλουμε να προσπαθήσουμε ν' αποκαταστήσουμε τανακούκες διεκδικούμενες σχέσεις, στη σήση των διμοιβώσιων αεναντιών της έδαφικης διαρχιστήριας καλ της Εθνικής κυριαρχίας, της Ισδεητας καλ των θροινιών ανηλίους, μ' διλες τις χώρες που έπιθυμούν να ζήσουν μαζί μας μάσις οι ειρήνην. Όφειλουμε να θυσιοτηρήσουμε ένεργητικά τα κινήματα έθνικής απελευθέρωσης κι' ανεξαρτησίας των χωρών της Ασίας, της Αφρικής καλ της Λατινικής Αμερικής, δικαίως διπλούς τα κινήματα της ειρήνης καλ τους δικαιους διγμίνες σ' ολες τις χώρες των κόσμου.

Σε 194.

Σ' διπλά διφέροντας της ημερολογιστικές χώρες, δημιουργεί έπιστημες να προσπαθήσουμε να ένωνθεδομε με τους λαούς τους καλ να προσπαθήσουμε να πετάχουμε την ειρήνην την οικόπεδην μεταξύ των καλ να δηγωνίζουμε για την άσκοτροπή κάθε διπειδής πολέμου' διλλ' απέναντι στις χώρες απότες δύν πρέπει στη καρική περιπτωση να τρέφουμε διπλίδες, που δύν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

«Για την άρδη λόγη των ανταποκρίσεων ανάμεσα στη λατη (27 Φεβρουαρίου 1957), Επίκαιη ταττη, σ. 73.

Έποικημοισις τήν είρηγη. Τίμως δην διμεριστικός έπιμενει την κάνει πόλεμο, διότι θέλουμε διλήτη τηλεογή διαδή τη σταθερή, έσοδοφραση κατά πολεμήσουμε καλ τη τελεούνουμε πράγματα πράγματα την ολεοδόμησή μας.

Άν φαίνοσαι τόν πόλεμο δωτ' τό πρώτη μέχρι τό δράδυ τόπο τί θέλ κάνεις δην δικλίεμος γίνεις άνταρθρωτος: Προτρέπουμενα είποι δει διάνοιασικός δικλίεμος είναις ισχυρότερος διαδή τό δυτικό διαβολο κι' δικλίεμος διό θέλ ζεστόπεις, τώρα πρόσθεσες τίς ξενηγήσιας αθήνας γιά τήν κατάσταση στηγα περίπτωση καλ θέλ ζεστόπεις δικλίεμος. Έποιτ έχουμε λογοτείσας: καλ τας διαδη περιπτώσεις.

Λόγος στη Σοκαλή της Καρδιάς την Καρδιονοτικών κι' Εργατικών καμπανών (18 Νοεμβρίου 1967) όπως τη διήλυση έκπροσώπου της κινδύνης καθίρυνσης. (1 Σεπτεμβρίου 1963).

Τίποις σ' θίλεις της χώρες του κόρωνα, οι δινήρωποι: συζητών τήν πιθανότητα Εκτρήσης ένδεις τρίτου παγκόσμιου πολέμου. Άπεναγι: στις Επειρημα αινεθ διφελσύμε νόμαστε ψυχολογικά πρετομασπερνοι καὶ ν' άντιμετωπίσουμε τά πρόγματα διανοιασικά. Είραστε διπορευοτοικά διάπειρ της είρηνης καλ κατά τον πόλεμον. 'Αλλ' Έν αι διμεριστικός έπιμενουν γά δικτολίσσουν ίνευ καινούργιο πόλεμο, διόν πρέπει νά φοβηθούμε. Ή στάση μας, διπέναγι: στις πρόβλημα αινεθ, είναι ίδιας διανοιας κατ σ' διεξ της «άνοικαραχές» πρώτον, είμαστε έναντιον, δεύτερο, διόν τις φοβόμαστε. Μετά τών Πρωτο Παγκόσμιο πόλεμο Ειρενιστήκε η Σοβιετική Ένωση μέ πλοιθυστρ 200 έκπτοφμωρίων κατέλικον. Μετά τό δεύτερο Παγκόσμιο πόλεμο σχηματίστηκε τό σοσιαλιστικό στρατόπεδο, πού τεριλαμβάνει πλήθυσμά 900 έκαπομπρίων άτόμων. Άν αι διμεριστικές έπιμενουν νά έχαπολόπουν ίνευ τρίτο παγκόσμιο πόλεμο, είναι σίγουρο πώς πολλας έκαποντάθες έκαπημόρια δινήρωποι θέλ περάσουν με τά γιέρες τούς σοσιαλιστικός καὶ μόνα μετά μικρή περιογή θέλ

μείνει: στὸν χέριον τῶν ἡμεριαλιστῶν εἶναι ἐπίσημη δυνατή ἡ πλήρης συντριβὴ ὀλοκλήρου τοῦ ἡμεριαλιστικοῦ φυσικματοῦ.

·Τιτ τὸν δρόμον τοῦ αντιθέσσαντον ἀνέβασε τὸν λαόν, 197 Φεβρουαρίου, 1957) Μικροση ο. 61 - 68.

Πρόκληση ταραχῶν, ἀποτυχία, νέα πρόκληση, νέα αποτυχία... καὶ αὖτος διὸ τὴν κινητοροφή τοις² αὐτῇ 'ναὶ ἡ λογικὴ τῶν ἡμεριαλιστῶν καὶ' δλῶν τῶν ἀντειρχοτοικῶν τοῦ κόσμου ἀπένναντι στὴν ὑπόθεση τῶν λαῶν, καὶ ποτὲ δὲ θὲτε νεργήσουν θντίλετα μὲν αὐτῇ τῇ λογικῇ. Αὐτὸς εἶναι: ἔνας μαρξιστικὸς νόμος. "Οταν λέμε ότι ἡμεριαλιστικός εἶναι θρησκότης, ἔννοούμε πώς ἡ φύση του δὲ θίξεις δὲλλαξιεῖ ποτὲ, τῶν εἰς ἡμεριαλιστές δὲ θίξεις ποτὲ νὰ δημήσουν τὸ χασταράχειρά τους, οὗτος θὰ γίνεται ποτὲ θρησκός, καὶ αὐτὸς δὲ τὴν καταστροφή τους.

Ἄγνωτας, ἀποτυχία, νέος ἀγώνας, νέα αποτυχία, καὶ αὐτὸς ὡς τῇ γένετι αὐτῇ 'ναὶ ἡ λογικὴ τοῦ λαοῦ καὶ' αὐτὸς ποτὲ δὲ θὲτε νεργήσεις: ἀγνίθετα μὲν αὐτῇ τῇ λογικῇ. Αὐτὸς εἶναι: ἔνας μαρξιστικὸς νόμος. Αὐτὸς οὐ δρόμος ἀναλογίας ή ἀπενίσταση τοῦ φραγμοῦ λαοῦ, αὐτὸν ἐπίσημης δικαίουθεν καὶ' ἡ ἀπενίσταση τοῦ κανεῖται λαοῦ.

·Ἀφετούσιον αὐτοκόπειας καὶ' ἀπομαρτυρίας γι' ἄγνωτον (16 Αὐγούστου 1949), 'Εκλογή 'Εργατ., τόρος 4ος, σ. 428.

Τι νίκη δὲν πρέπει μὲ κανέναν τρόπο νὰ μάς κάνει νὰ χαλαρώσουμε τὴν ἐπαγγέλματος μαχὴ ἀπένναντι στὶς παράφρανες συναρμοσίες τῶν ἡμεριαλιστῶν καὶ τῶν λαοκέδων τους, που διπλήτιον νὰ πάρουν τὴν ρεβόντας. "Ἄν χαλαρώσουμε τὴν ἐπαγγέλματος μαχὴ θὰ δρεθούμε διφοτλαμάνοι: πολιτικοί καὶ θὲτε διδηγηγόλιμοι σὲ μὰς παίζονται, κατέσταση.

·Τηλεμαχειριστικός αὐτὸν Προπαραγγελματική 'Επιτροπή της Νέας Πολιτικῆς Συμβουλευτικῆς Διάσκεψης τοῦ Κινεζικοῦ λαοῦ', 115 Τούμπα 1949), 'Εκλογή 'Εργατ., τόρος 4ος, σ. 407.

Οι ιμπεριαλιστές κ' οι λαούδες τους, οι καυδοί: άγνοοις-στοιχί, δὲ θὰ παραδεχτούν τὴν ἡγετικήν τους σ' αὐτή τῇ γῇ τῆς Κίνας. Τὰ συγχίσουν νὰ ζητεργοῦν άπλο χοινού γιά κ' ἀντιτεχτεῖν στὸν κινέζικο λαό μ' θίλα τὰ μέσα. Η. γ. Θὰ στελλουν πράκτορές τους νὰ διεισδύσουν στὸν θαυμάτον τῆς Κίνας γιά νὰ σπείρουν τὴν διχόνια και νὰ προκαλέσουν ταραχές. Αιδή είναι: εἰγόμενοί θέν πρέπει νὰ διαπιεσθούμε ποσὲ αὐτή τῇ δραστηριότητα. "Η ἀνάριμη, οἱ ιμπεριαλιστές θὰ προτρέψουν τοὺς κινέζικους ἀνταρρωτούς νὰ διαπλεύσουν τὰ λαμπάκια τῆς Κίνας δινοντας τὴν δούρητά τους, μὲ τὰς δικές τους δινόμενα. Γιὰ σημεγάλο διαμόρφωμα θὰ μπορέσουν νὰ τὰ κινούν αὐτό. Παπλέον, δὲ διφοῦν ἀκέμα γιὰ περιπέτεια, θὰ στελλουν δινάρια νὰ κάνουν διεύθροπά στὸς μεδοριστές μας περιοχές" κι' αὐτός ἐπίσης δέν είναι κάτιον τὸ διδύνετο. Πρέπει γὰρ τὰ διπλαγόσουμε ἐντελῶς θλίπην αὐτήν.

Βαθή θέση.

"Τὸ κόθιος προσθεύει, τὸ γέλλον είναι ἀκτινοβόλοι' κανένας δὲ μπορεῖ γ' αἰλιλέει αὐτή, τῇ γενικῇ τέσση τῆς ιστορίας. Πρέπει νὰ πληροφορούμε διαφράγμας τὸ λαό γιὰ τὶς προδόσους τοῦ κόθημου καὶ γιὰ τὸ φωτεινὸν του μέλλον, γιὰ νὰ δογματίσουμε τὸ λαό έτοι μάταιο, νὰ γίνεται δικλίνητη ἢ πίστη του στὴ γύνη.

«Σχετικά μὲ τὶς διεπραγματεύσεις των Τανγκόνγχα (17 Οκτωβρίου 1945). Κινεζή "Εργατική Εφημερίδα", σ. 30.

Οι διοικητές κ' οι μαχητικές διάδκητρες τοῦ Λαζαρέν Αποκεν-Οριντικοῦ Σερατοῦ τῆς Κίνας δέν πρέπει οὐ καμιά περιπιστερή νὰ χαλαρώσουν σύντονο σε διάλογοστο τῇ μαχητικῇ τους ἐποιμάντησικ' κάθισ θέσα νὰ χαλαρώσειν ἢ μαχητική ἐποιμάντησα καὶ κάθισ θέσα διπολιμησήσι τὸ έχθρον είναι: τὸ θέσιο διαφαλμένες.

«Εἰσήργων στὸ δεύτερη "Ολομέλεια τῆς Κεντρικῆς Επικυροποίης τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας" καὶ εκλέγοντας τὸν Σον Ανιάντρο (15 Μαρτίου 1949), "Εκλογή Εργατών, τόμος Φας, σ. 361.

6. Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΙ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΤΙΝΕΣ ΤΙΓΡΕΙΣ

"Οι" οι άντιδραστικοί είναι χάρτινες τίγρεις. Φυσικής οι άντιδραστικοί είναι τροφέροι, δίλλα στήν πραγματικής δέν είναι τέσσα ισχυροί. Άντιμετωπίζοντας τέ πράγματα διπλά στη σκοτεινή των μέλλοντος, διέποντας δεν είναι οι άντιδραστικοί πραγματικά ισχυροί δίλλα δ' λαός.

• Συνέντελια με την θυμητικαία Σημειωτήρα του "Αντιδραστικού Στρατού" Βεργίνης. (Αργυρούπολης 1948) "Ευλογή", "Εργα", τόμος Βορειο α. 100.

"Οπως δικριθάς δέν ωπλίγει αύτε ένα πρόγραμμα τούν κάθε ποδή νά μήν έχει διαδήλωση φύσης (κάτιος είναι δ' υδρος τῆς έννοτητας τῶν άντιθέτων), έτσι κι' δικτεριαλιστέρδες κι' δύος οι άντιδραστικοί έχουν διπλή φύση — είναι ταυτόχρονα, πραγματικές τίγρεις και χάρτινες τίγρεις. Σε δ παρελθόν, πρίν διακοτήθουν την κρατική έξουσία καὶ γιὰ λίγα καιρό μπορει δε' ποτέ, ή τάξη των διαιλογιτηών, ή τάξη των φειδερχών γκλωκιτζιδών κ' ή δισκοτή τάξη θρογγ γεράσες ζωτικότητα, έπειναστατικές καὶ προσδευτικές. ήταν πραγματικές τίγρεις. Άλλα μὲ τῶν καιρό, καθώς οι δινταγωνιστές τους — ή τάξη τῶν δούλων, ή τάξη τῶν ἀγροτῶν καὶ τὸ προλεταριάτο — αλέγοσιν συγά - σηγά τῇ δύναμή τους κι' ἀρχιοκαν τῶν διγύνων διανοτιῶν τους. Έναν ἀγόνα δύο καὶ πιὸ ξύριο, οι κυρίαρχες αὐτῆς τάξεις μεταφράπτηκαν στὸ άντιθετό τοις. Ξγίνων διεπιθετικούς. Ήγινεν χάρτινες τίγρεις. Καὶ τελικά, δικτεράστηκαν,

ή, οι άνατραπών θάνατοι της λασ. Οι αντιδραστικές, έπιπλοιστρικές, σημειώσεις τάξεις, διατήρησης αυτής της θατής τους φύσης θυμόιμα και στούς τελευτικούς τους θυμόνες ζωής ή θανάτου τηναντίου των λασού. Μή μιά ζηγανά φροντί πραγματικές πύρεις. Καταδρόχθιζαν τους άνθρωπους, τους καταδρόχθιζαν πατές έκαποιμύρια και πατές δεκάδες έκαποιμύρια. Ο θυμός των λασού πάραν μιά περίσσεια γειμάτη όπουτσαλίες και βάσταν και οι δρόμοι του οπαθρήγαν πολλά στριφογυρίσματα και παρατές. Γιά νά έξαλείσει την κυριαρχία των Ιμπεριαλισμού, της φρουρούγιας και των γραφειουκρατικών καπιταλισμού στην Ελλά, ο Κυνέτικος λαός χρειάστηκε πάνω από έκατο χρόνια και τού σπούδιος δεκαδες έκαποιμύρια δικτρόπενες ζωές γιά νά φέρσει απή νίκη τον 1940. Κυττάξτε! Δέν γιαν αύτοι ζωντανές τίγρεις, αιδερένιες τίγρεις, διληθινές τίγρεις! Άλλα στο τέλος δίλλαξαν και ξύναν χάρτινες τίγρεις, φύσιες τίγρεις, τίγρεις πάντα στηρά σάγιας. Αδικ είναι ιστορικά γεγονότα. Δέν δικήρευν άνθρωποι πων νά είναι και νά δικτυπων αύτη τά γεγονότα; Τηλήρευν χάλιδες, και δεκάδες χάλιδες!

Τέτοιο δι Ιμπεριαλισμός κι διατάσσεται, διαγ ταύς βλέπει κανείς στήν αύδια τους, από την άποψη των μέλλοντος και άπό την σκοπιά της σφραγιγγικής Βά πρόπει νά θεωρηθείν πάτοι πού είναι — Χάρτινες τίγρεις, Σ' αύτη διπάνω βασίζεται η σφραγιγγική μας σκέψη. Από την δίληη μαρσ, δμως, είναι έπιτημες ζωντανές τίγρεις, αιδερένιες τίγρεις, πραγματικές τίγρεις, πάντα τρύπες δικτρόπενες. Σ' αύτη δέκανω βασίζεται η πολιτική μας σκέψη.

Όμιλα στή αναθρίσσει τον Πολιτικό Εργαστηρίου της Κεντρικής Επιτροπής των Κερδονοιτικών Κέμματος Είναι, του θύμας από Ιουτάνγκ. (1 Δεκαεμβρίου 1968). Το απόσχαιρα αύτο έχει μπει στην έπαθλητρατική σημασία στη κείμενο «Ελανομίλιο με την αμερικανίδα θηροσιγράφης Άννα - Λουίζ Στρέητ». Ήλιοφάνη Κρητον, έμεις δας σελ. 98 - 99.

“Έχω ποτέ πάς έλα: οι άντεραστικοί ποδί Ηειραράν, ταί στον Ιαχωρό δέν είναι στην πρωγματικότητα παρά χάρτινες τίγρεις. Γιάτί τών άπλούστατων λόγω πάντας έχουν ξεκάθιψε άπό τό λαό. Ε! καλό, ο Χίτλερ δέν ήρχε παρά μιά χάρτινη τίγρης: 'Ο Χίτλερ έδει γκρεμίστηκε: 'Έχω ποτέ έπισης, πώς ο τούρος ήταν μιά χάρτινη τίγρης, όπως ο αύτοκράτορας της Κίνας ήταν χάρτινη πίγρης, πώς ο Ιαπωνικός Ιμπεριαλισμός ήταν μιά χάρτινη πίγρης. Βλέπετε πώς ήλιος αύτοι συνορίαζον. 'Ο αμερικανικός Ιμπεριαλισμός δεί συντρίψτηκε άπορα κι' έχει: την άτακτη θύμβα. Έγώ πιστεύω, πώς κι' αύτος έπισης θά συντρίψει, γιατί κι αύτος έπισης είναι μιά χάρτινη τίγρης.

Λόρος στη Διδούνεψη της Μάγχας την Κομμουνιστικήν και 'Κρητικήν μομφήν. (18 Νοεμβρίου 1967).

“Είνα κανονικό ρήγμα χαρακτηρίζει τις ένέργειες δριτεμένων διαδητων λέγοντας πώς «σήκωσαν μιά πέτρα για να τήγ μάργεισουν να πέσουν στη δική τους πόδια». Οι άντεραστικοί δίλων τών χωρών είναι ίδιοι μ' αύτους τους διαδητους. Η καταπίεση κάθε είδους πολιτικού ή ακαδημαϊκού ή πολιτιστικού ή πολιτισμού δε μπορεῖ τελικά παρά για συντελέσεις στην προώθηση και στην ένταση της έπαναστασής. Το διάφορα μέτρα καταπίεσης πούληε πάρει ο Τσαρός και ο Τσανγκ Κέλ - οικεί δύν διπλικά δικριθός πρωθητικό ρόλο στη μεγάλη ρωσική έπανασταση και στη μεγάλη κινητοποίηση έπαναστασή;

«Δέσμος στην πανηγυριστική ουσιερίδαση των 'Ανωτάτου Βασιλέως της Β.Σ.Σ.Δ. με την αύξαντρια της άλλης έπαναστασής: Μεγάλης 'Οπτικοροανής Μοσαϊλιστικής: 'Εκανέστηση».

“Ο αμερικανικός Ιμπεριαλισμός κατέχει το Έδεμπρς μες της Τριτάν έδω κι' διχτώ χρόνια και τελευταία άκρηα θατελές τές

Ένωσης Θυνάριας του νότιου ανατολίδου της Λίβανος. Οι Ι.Π.Α. έγκαττάστησαν έκαποντας στρατιωτικές βάσεις που καταγέ-
μονται από πολλές χώρες, σ' άλλα τόντον πλέον. Έτσι: το κινέζικο έδαφος της Ταϊβάν, ή Λίβανος ήπους κι' άλλες οι άμερικάνικες στρατιωτικές βάσεις στις οποίες χώρες είναι έπιπλης θηριείς που περιστρίγγουν τήλαιρα τον άμερικανικού ιμπεριαλισμό. Μίαντος οι ίδιες οι άμερικανοί και κινέζοι διλλος πού δένουν αυτές τις θηριείς και τις θέζους από λαούμ, δινοτάς την μιαν
δική του σχοινιού στην κινέζικη λαό, προς λαούς των άμερι-
κάνικών χωρών και σ' άλλους τούς φιλεπεργκικούς λαούς που δημιου-
ρούνται έγκυτους της έπιπλησης σ' διλόχληρο τόντον πλέον. Όσο περισσότερο παραμένουν σε διμερικάνοι εισβολείς στη μέρη αυτή,
τόσο περισσότερο οι θηριείς θήλαστρα γίνονται τους.

Λόγος από τον Ανάπτυξη Ερευνών Δημοσίου (8 Σεπτεμβρίου 1968).

Η θηρεύη των Ιμπεριαλιστών δένει πρόκειται γάντια πάρα πολλά μακρύχρονη, γιατί δένει πάγιους τίτοτε διλλος από το γά-
λη πειδίδογκοι σ' έγκληματικές ένέργειες. Έχουν διπονεθεί μιαν
ειδικότερης νά θεωρηθείσαν και νά συντηρούν τούς δινιόδρα-
τικούς πού χτυπάνε τούς λαούς από διάφορες χώρες. Κατέχουν
πολλές άποικιες, μισθωτούχες και στρατιωτικές βάσεις. Απεν-
δούν την ειρήνη γι' ένα απορικό πολλέρο. Έσσι, θεοχρεώδουν
το 90% πού πληγμούμα της γήρας νά δεσμοκωθεί η μά πρεσβυτι-
στές νά ξεσκούσει γιαν νά έπιπεθει κατέ μάζες έγκαντοι τους.
Οι Ιμπεριαλιστές είναι μέρμα ζωγραφοί συγεγγίζουν γάλιατη-
ρούν αιθουσάρεται την καριεράζον τους στην 'Αστα, στην 'Αφρική
και στη Λατινική Αμερική. Στη Δύση, οι Ιμπεριαλιστές κατα-
πλάκουν διόδια περισσότερο της λαούς μάζες των δικών τους
χωρών. Η κατάσταση αύτή πρέπει ν' αλλάξει. Αύτη το κα-
θήκον είθεται στούς λαούς όλου του πλούτου: νά θέσουν τέλος
στην έπιθεση και στην καταπίση του Ιμπεριαλισμού κατέ θεα-
τέρα του ζητερικάγχου Ιμπεριαλισμού.

Συνεμπίπτει μά ανταποκρίτη τον Πρεσβότερο «Άντε Είναι»
(29 Σεπτεμβρίου 1968).

‘Ο διμερικάνικος Ιμπεριαλισμός ωσαγορεύει πάντοις τὸ
νόμος του, δρίσκεταις αὐτὸν θέσης ἔχθρων πρὸς τοὺς λαούς
ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἀπολογίνεται δύο καὶ περισσότερο. Οἱ
θύμων Α καὶ Η ποὺ διαθέτει δὲν φαδίζουν αὐτούς ποὺ δροῦν-
ται νὰ γίνουν τολάδοι. Είναι ἀδύνατα νὰ δικαιοστεῖ ἡ πληρυμ-
ρίδια τῆς δραγῆς τῶν λαῶν ἐναντίον τῶν διμερικάγων δικιετι-
στῶν. Οἱ δργάνιας τῶν λαῶν δίστην ποὺ κάθηται ἐναντίον τῶν
διμερικάγων Ιμπεριαλιστῶν καὶ τῶν λακέδων τους θὰ κερδίσει
σίγουρα σύδιμα τοῦ μεγάλες νίκες.

«Δήλωση Ιποστροφής ποὺ δίκαιου πεπρωτοκού μήνα
καὶ παναρχίαν διαδίκτυον τοῦ διμερικάνικου ιμπε-
ριαλισμοῦ» (19 Ιανουαρίου 1961).

‘Αν οἱ διμερικάνικες ιανοποιείσικες καπιταλιστικές δρά-
σες ἔπιμενον σὴν φελοπόλεμη καὶ ἐκιθετική τους πολιτική,
Βά δράσεις ἀναπόφευκτα ἡ θημέρα ποὺ θὰ κρεμαστούν διπτὸν
τοὺς λαούς τοῦ κόσμου. Η θεία τύχη περιμένει παλ τοὺς συ-
νινοχους τῶν Η.Π.Α.

Άρτης: στὸ Λαϊκότατο Κρατικό Βαρβόδιο (9 Σεπτεμβρίου
1968).

Γιά νὰ πολεμήσουμε τὸν ἔχθρο, διαμορφώσαμε στὴ Βελτί-
καια μᾶς μακρόχρονης περιθῶν, τὴν ἀντιληφτὴ αὐτῆς: πός
δηπὲ τὴν ἀποψή τῆς στρατηγικῆς δρείλουμε νὰ περιφρονοῦμε
ὅλους τοὺς ἔχθρους καὶ ἀελ τὴν ἀποψή τῆς τακτικῆς νὰ πο-
λεμήσουμε ἀποκίντως θλους τὸν ἔχθρον. Μ' ἀλλοι λέγια, δρεί-
λουμε νὰ περιφρονοῦμε τὸν ἔχθρον στὸ σύνολό του, ἀλλὰ νὰ
τὴν υπολογίζουμε στηρίξαν πὲ κάθε συγκεκριμένη περιπτώση.
‘Ο Μάρκος καὶ δὲν Εγκελς δὲν γίνονται δύο ἔνθρωποι, έν τοῦ-
τος διαδεσδιλοντον διπλὸν πός δὲν καπιταλισμὸς θὰ δικαιο-
πει α' δύο τὰ κόδμα. Αλλὰ σὲ συγκεκριμένα προβλήματα

καὶ οὐδὲ Σητήματα ποὺ σχετίζονται μὲν τὸν κάθε ἔχθρό χωρισάς, ἀτὶ δὲν πάροιμε στὸν αεριαρχὸν ὑπότην μαζὶ τὸν ἔχθρο, θὲ πέπονμε στὸν παχαδιωκτισμό. Στὸν πόλεμο, οἱ μάχες θὲ μποροῦν νὰ διεβαχθεύν παρὰ ἡ μαζὶ ὑπεριπά ἀπὸ τοὺς διλλῆς καὶ ὁ ἔχθρος; Βὴ μπορεῖ νὰ συντρέσει παρὰ συντρίβοντάς του τοὺς κομμάτες θυτερα ἀπὸ τὸ δίλλο. Τὸ ἔργοποτέρων δὲ πιστοῦν νὰ χρηστοῦν παρὰ τὸν μετὰ τὸ δίλλο. Οἱ ἀγρότες δὲ μποροῦν νὰ δουλέψουν τὴν γῆ παρὰ διαιτεῖντας τὸν κομμάτην θυτερα ἀπὸ τὸ δίλλο. Τὸ ίδιο συμβούλειν καὶ τὸν πρόχειτον νὰ γεννωτίσσουμε. Επραγγειάδ, οὐ νὰ φέρει ἐνα φαγητό δὲ μαζὶ προκαλεῖται φόδο γιὰ τὸ διὸ θὲ μπορέσουμε νὰ τὸ πατέγχουμε. Στὴν πραγματικότητα δὲ ἐπιχειρήσουμε νὰ τὸ φέρει διο τὸ φαγητό μεμιᾶς θὲ μποκουμοθύμε. Θὲ μαζὶ εἶναι διδύματο νὰ καταπούμε διο τὸ φαγητό μεμιᾶς. Πρόκειται γιὰ αὐτὸν ποὺ δινομάδουμε: νὰ λένουμε τὸ Σητήματα τὸ δια καὶ θυτερα τὸ δίλλο. Καὶ στὴ σημετοποιή γέλιοσα, αὐτὸν δικράζεται: νὰ συντρίβουμε τὸ δίλλο περισσεις τὴν μαζὶ θυτερα ἀπὸ τὴν διλλή.

Λόγιος ετὲ διάδοχη τῆς Μόδας τὸν παρμουνιστικὸν καὶ ἔργατικὸν κομμάτων (16 Νοεμβρίου 1987).

Θεωρῶ πότις ἡ διεθνής κατάσταση ἔφθασε τύρα σὲ μαζὶ γέλιο καιροπή. Ὑπάρχουν τάρας διὸ δινεγίστησε στὸν πόλεμο: δὲ διατολικῆς δινεμοῦς καὶ δὲ διατολικῆς δινεμοῦς. Σύμφωνα μὲ ἐνα κανέλικο φηγό: «ἢ δὲ διατολικῆς δινεμος εἶναι ἴσχυρότερος ἀπὸ τὸν διατολικὸν δινεμόν. Μετά τὴ γνώμητ μου, τὸ γερμανικήριατικὸ τῆς αγγλεινῆς κατάστασης εἶγιν πάσι ἀ διατολικῆς δινεμος εἶναι ἴσχυρότερος ἀπὸ τὸ διατολικὸ δινεμό, πράγμα ποὺ σημαίνει πώς οι σεσιαλιστικὲς διανόμεις διαθέτουν μαζὶ συνεργειακὴ μπερογή πάνω στὶς δινόμεις τοῦ ἡμεριαλισμοῦ.

Λόγιος ετὲ διάδοχη τῆς Μόδας τὸν παρμουνιστικὸν καὶ ἔργατικὸν κομμάτων (18 Νοεμβρίου 1987).

7. ΝΑ ΤΟΛΜΟΥΜΕ ΝΑ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΛΜΟΥΜΕ ΝΑ ΝΙΚΟΥΜΕ

Αλλοι δέλαι τοῦ κόσμου, ένωσθε τοῖς καὶ συντρίψτε τοὺς θόρεον
σφραγάδοις ἐπιβοτάς καὶ δλαις τοῖς λαφύροις τους! Λαοί
δέλαι τοῦ κόσμου, θήραστε τὸ ἀνάστημά σας, παλμεῖστε γ' ἀγνο-
ιστέστε, διψηφείστε τὸς θυσιολόγος καὶ προχωρεῖστε κατὰ κύ-
ματα. Τότε δλέντηρος ὁ κόσμος οὐ διγίκει στοὺς λαούς. Τὰ
τέρπτα κάθε εἴδους θὰ σφραγίσῃ.

«Δλέντος» τοῦ τότε Σπουδηριδή τοῦ λαοῦ τοῦ Κορινθίου (Λ.)
εσύντιμη τοῦ Ιωνίου τῆς Αποθεσηῆς τοῦ Η.Π.Α. (29 Νοεμβρίου 1881), λαοὶ δλαις τοῦ κό-
σμου, ζωνθείτε, συντρίψτε τῷν
τούτοις τοῦ θόρεισθαι μερικάνταν
κατεβαττιστάν καὶ τούτου λακεδαμού
τούτου, Βηθ Σκέδαι, σ. Η.

Τὸ Κομματικότερο Κόρμα Κίναι, ἀφοῦ διέλυσε θαύματά
τῆς Σιεθνή καὶ θαυματική κατάσταση στή έδανη τῆς μαρξιστι-
κῆς - λαγκαστικῆς ἐπιστήμης, κατέληγε πλέον δλας οἱ διπλήσιες
τοιν διειδραστικών τοῦ θαυματικοῦ καὶ τοῦ θεωρητικοῦ, δχι
μόνιο ἐπρεπε δλλάς καὶ μπρορεῖσσε νὰ συντριβούν. «Οταν αύν-
νερα διεριθίσεισαν τὸν οὐρανό, θεωρειμμόσαμε πάντας εἰδεῖ-
θῆται προσωρινά καὶ πλέον σύντομα διήλιγος θελαμπτός καὶ πάλι.

«Η σημερινή κατάσταση καὶ νὰ μετήμενον μας», (26
Δεκεμβρίου 1947), «καὶ ο γὰρ ο Στρατιώτι-
κας ο «Εργανός, Βηθ Σκέδαι, σ. 847.

*Όπως δείχνει η ιστορία, σε διναδροστικές δινούμενες πολιτείανων, έξαπολέουσαν μετα τελευταία Διακλιτομήν Εφοδία ένωντον ταν έκαιγκοστατικούν δινόμενων: τότε δρχεται έπειναστάτες Διφήνιαγοιαν ως έξαπατηθούν γιατί ένα διάστημα Διπό την έπιφραγματική δύναμη των δινοπάλου, που δρίσκεται στην πλήρη Διπούνθεση και γίνονται δινούμενοι για διναδρομήθον την οδός των πραγμάτων, για δεδού πάλι ο έχθρος δρίσκεται στα πρόθυρα της έκμηδένισης κι' αύτοι στα πρόθυρα της νίκης.

Τό ομρέλα στροφής από Δεύτερο Ήπιγεδομιο Πόλεμο,
(12 Οκτωβρίου 1942), "Ε κα λ ο γ ή" "Βρυγια, ούμος
δος, σ. 113.

*Αν διπομίνει νά χάγει πόλεμο (το Κουδριγκάγια) θά θ συγτρίψουμε δριστικά. Νά πάξ παρουσιάζουνται τά πρόγραμματα: θν μάς έπιπελεί θ συντρίψουμε και! Ικανοποιήσας έκαιγκοστήται μερικά ένα τά συντρίψουμε μερικά, Ικανοποιήσας περισσότερο ένα τά συντρίψουμε περισσότερο, Ικανοποιήσας διλοκληρωτικά δι: τό συγτρίψουμε διλοκληρωτικά. Τά προβλημάτα της Κίνας είναι πολύπλοκα κατ' γε' αύτο πρέκει: γάχουμε και μεταλλήριο πολύπλοκο τό μυαλό μας. *Αν έρθουμε νά γυντηθούμε θά χτυπηθούμε, θά χτυπηθούμε γιάτι νά περάσουμε την ειρήνη.

*Σχετικά μά τις διαπραγματεύσεις των Τσουγκίνγκα,
(17 Οκτωβρίου 1940), "Ε κα λ ο γ ή" "Σ φ γ ι ο ν,
ούμος δος, σ. 66.

Σέ περίπτωση διπλθεσης τού έχθρου, ήφ' έσουν οι συνθήρινες εύνοειν τή συντριβή του, τό Κέμμα θά περάσει άκαμφιαδήτηρα στή θέση τής άλμαρης αύτοδρμωνας γιάτι τής άποφασιστική, ριζική, διλοκληρωτική και τελειωτική έκμηδένιση του (θά θά προχωρήσουμε στη πόλεμο μέ διλαρρότητα, θά θά πολεμήσουμε πάρα με ελιγμούρο: γιάτι τή γίνεται). Σέ περιπ-

περπιποσή δὲν πρέπει να πτωγήσουμε διότι σήμερα δήλη
τῶν ἀγαθοποιῶν.

«Γιατί τις δεσμογυμνούσες ειρήνης μικρός τούτο Εουάνιν-
ταρχα». Ρήθροι τῆς Επαναστήσεως του Κομ-
μουνιστικού Εδρών της Ελλάδας (26 Απριλίου 1946).
Έχογετε Εργανιστές, σ. 49.

Σ' αυτήν άφορά της δικές μας θεωρήσεις, δὲ θέλουμε να πο-
λεμήσουμε σύντομα μάτι μάτι. Άλλα διαμαρτυρόμαστε
περισσότερες μπορούμε να πολεμήσουμε διά τούτος.

Συνεπάλια μὲ τὴν διατελευτικὴν δημοσιεύσην της Ανα-
λογίας Σφράγης (Αθηναίων 1946), «Εχογετε Εργανιστές,
Έργων της, τόμος δύο».

Εξιστεῖ δικέρ τῆς ειρήνης. Άλλα δια μέρειανικος
ιμπεριαλισμὸς δὲν παρατείπει απ' αύτοὺς τοὺς αθιαρίστες καὶ
παράφρονες ἀποτίθεσες καὶ διπλὰ τῆς μηχανορρεψίας του γρά-
την ἐπέκτωση τῆς ἐπιθεσης, δικινέζουσα λαθος δὲ μπορεῖ νάχε:
παρά μια καὶ μοναδικὴ διπλωση, νότιανεχθει τὸν ἀγάντιν τοῦ
στὸ πλευρὸν τῶν καρεκτικῶν λαων. Αὐτὸν δὲ σημαίνει τούς είμα-
στε φύλοπολέμονος εἰμαστε διατεθεψάμενος νότιαματήσουμε δημ-
σιας τὸν πόλεμο καὶ νότιανανιστούμε μετάσεις τοῦ δάλα ζη-
τήματα. Άλλα διμέρειανικος ιμπεριαλισμὸς δὲν τὸ θέλει
αὐτό. Κι' είσι, δι πόλεμος συνεχίζεσται! Είμαστε έπειροι νότι
πολεμήσουμε μάτι τὸν διμέρειανικό ιμπεριαλισμὸν δια χρόνια
μέλισ, μέχρι τὴν επιγρή τοῦ δὲ διε μπορεῖ νότιανεχθει τὸν
τὸν πόλεμο, μέχρι τὴν διοχέτρωτικὴ γένη τοῦ κινέζου καὶ
τοῦ καρεκτικοῦ λαων.

Λόγος στὸν Τέταρτη Σύνοδο τῆς Πρώτης Εθνικῆς Εκ-
προσώπων τῆς Πολιτικῆς Συμβούλουτων Επιθετικής τοῦ
Ευρωπαϊκοῦ λαων (7 Φεβρουαρίου 1953).

Όπειλομένει ν' απαλλάξουμε τίς γραφούμες μας από τα πέτρα
Ιθαλαγία πού προκαλεῖ την αδράνειαν και το φέρο. Κάθε άπο-
φη πως θυερετικάσει τη δύναμη των έχθρων κι' υποταμάσει τη
δύναμη των λατερί είναι θεραπευτική.

Η απεριή κατάσταση και τα καθήκοντά μας (26
Αυγούστου 1947), Έκδοση "Εργαν., τόμος 4ος.

Οι καταπιεζόμενοι λαοί και τέ θήγη δε βίλ πρέπει σε κα-
μική περίπτωση για άντετοβίσουν την ιδέαθεση της χειραφέ-
τησής τους, στην οινότητη των Ιμπεριαλισμού και των λαούδων
τους. Μονάχα έντεχθουντας την ένδειγρά τους και έπιμελείστας
τις άγιων θεών θρεπμενόσουν.

*Δήμωση άναντων της Επίθεσης σε Νέασ Βιεννέα και
σες εφετάς των ιωαννιτσαρέμης και λαού δια την αλ. Ια.
Η.Π.Α. - Νέασ Νιτινγ Μπέμη*, (29 Αύγουστου 1948).

"Οποια κι διν είναι η στραγμή πως δε διεπάσσει διέρρηλιος
πολεμος σ' έθνες καλύμπινα, έμετες δρεδλουμε νόμιστε έποιμο;. Ήτά
την περίπτωση των διά πυλεμέται αινά περί, δις ποληιε αιρίσ,
δρειλουμε έπισης μέμποτες έποιμοι. Αύτό είναι το πρώτο ση-
μερο. Έξαστες της σημερενής διεθνής κι' έσωτερης κατά-
τοσης, θιάρχεις για πεθανότητα διέρρηλιος πολεμος νά παρχ-
μέναι γιά δια θρεπμένα χρονικά διάστημα περιορισμένος καλ
νά διατηρήσεις: προσιωρινά δικια τοπικού χαρακτήρα. Αύτό είναι
το δεύτερο σημερο. Το πρώτο σημερο, είναι έκεινο γιά τη δορά
πρέπει νά προστακοτούμε. Το δεύτερο σημερο θιάρχεις διπλά
πολιύν καιρό. Μέ διν λόγια, δις εξιμποτες έποιμοι. "Αν είμαστε
ξεσιροι, θιά μπορεσουμε ν' αντιμετωπίσουμε διπλας πρέπει διες
τις καταστάσεις, δισ περίπλοκες κι' διγ είναι αιτές.

*Η κατάσταση κι' η πολιτική μας διεπει πιώ τη νόση
νάσ. Πάλαιρο "Αντίστασης θεατρού της Ιαπωνίας" (15
Αύγουστου 1945), "Ε κ λ ο γ δ "Ε μ γ α ν, τόμος
4ος, σ. 28

Β. Ο ΛΑΪΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο ιππαναστατικός πόλεμος, είναι ένα πρόβλημα τών μακριών χρών ο οποίος έπειτα από την διεθνεύσαντα δραστηριότητα μόνο στην κινητοποίηση με τις μάχες και στηριχτούμε σ' απότελος.

«Νέα διεκτικότητα της ανθρωπιτικής θεοφορίας των λατινικών μαρξιστών και νέα προσέδωση της μεθόδου θεωρείσης» (ΣΤ 'Ιανουάριος 1934), 'Β κ λ ο τ ή "Β φ γ ι ι ν . τέμας 1ος σ. 147.

Ποιοί είναι τότε πραγματικά άπορθητοι τείχος; Οι μάχες, η έκπτωση της οποίας καί έκπτωση μέρια σύνθρισμα, και μή μάκρης καί μή μέριας; Εγείς γούς άποστηρίζουν την έπαγκαστηση. Αύτοί είναι τότε πραγματικά άπορθητο τείχος που κανένας δε μπορεί νή το καταστρέψει και καρδιά δύναται δε μπορεί νή το γκρεμίσει. Οι σύνταπαναστατικές δυνάμεις δε δύναται νή μαρτύρουν νή μάς συντρίψουν αντίθετα ήδη τις αυτορίφουνται έμείς. Συγκεντρώνονταις έκπτωση μέρια καί έκπτωση μέρια σύνθρισμα χάρη στην έπαναστατική ανθέρνηση καί έπεκτείνονταις σαν έπαναστατικό πόλεμο ή έκπτωσης με τελική την διαταράσσονταση και θέληση αυθερώσουμε διδάλτηρη την Κίνα.

«Νέα διεκτικότητα της ανθρωπιτικής θεοφορίας των λατινικών μαρξιστών και νέα προσέδωση της μεθόδου θεωρείσης» (ΣΤ 'Ιανουάριος 1934), 'Β κ λ ο τ ή "Β φ γ ι ι ν . τέμας 1ος σ. 160.

Οι ιρακερακιστές έκδηλωσεις την έχθροση των ένοπλων μες στην ορμή που γρεινάζεται: νή πέρσουμε ωσδιάρει με-

τρα διπλώνεται τους. "Όχι μόνο γρειάζεται νέχουμες Εντα πανί-
συγρο ταχινικά στρατό, διλλάδια διάδημα είναι δικαιοφορτιώτα νέχουμες
πανίτσιμες τις δυνάμεις της Λαζαρίδης Πολεμοφύλακής. "Εποι,
θέλ γίνει γιαδι τοδις θιμπεριαλιστές πάρα πολλά θέσκειλο νά πονη-
θούν ελλειθερία δια έπιχειρήσουν ελασσολή στή χώρας μας.

Συνομιλία με διπλωματική τοι Επρετορίου Νέα Κίνα,
(29 Σεπτεμβρίου 1956).

"Αγαπητοπίζοντας τὸν ἐπαναστατικὸν πόλεμο στὸ σύνολό
του, δι λατήδες παρτιζάνων πόλεμος κι' οι ἐπιχειρήσεις τοῦ
Κόκκινου Επρετοῦ σὲν κύριες δυνάμεις ἀλληλοσυμβάλλονται
ὅπως τὰ δυού γέρεα τοῦ ἀνθρώπου. "Λγ̄ δὲν σύχαρε παρὰ τὶς
κύριες δυνάμεις ποι εἰναι δι Κόκκινος Επρετός χωρὶς τὸ λατήδ
πόλεμο τὸν παρτιζάνων, θὲ σήμεριν πώς πολεμοῦτε μ' ἔνα
χέρι. Γιά νά γίνονται ποι συγκεκριμένοι κ" θιδιάστερα ἀπὸ τὴν
άποφη τῶν στρατιωτῶν ἐπιχειρήσεων, ὅπον μιλήσε γιά τὸν
πληθυσμὸν τῶν δόκεων ἐρείσαστος τὸν θεωροῦμε σὲν ἔνα παρά-
γοντα τοῦ πολέμου, λαδ ἔξταλμένο ποι ἐνεργεῖ. Αὐτὸς εἰναι
δι κύριος λόγος γιά τὸν ὅποιο δι ἀγτιπολ. στισμεὶ σὲν ἐπιχει-
δύνα νά ριψοκνόμησει νά επιχειρήσει σὲν δόκεις ἐρείσαστος.

•Επρετηρικὸν πρεβλήματα τοῦ διπλωματικοῦ πολέμου
στὴν Κίνα. (Δεκέμβριος 1956). "Ε κα λα γή "Ερ
γιων, τόμος Ιο;, σ. 208.

Εἰναι δέδηλο πως η δικτυον τοῦ πολέμου παθορίζεται
καρύον; ἀπὸ τὶς στρατιωτικὲς, πολιτικές, οικονομικὲς καὶ φυ-
σικὲς συνθήκες οι δύοτες καθηρίζουν τὶς διαδικασίες πλευ-
ρᾶς. Βγαίνονται, δέν είναι αύτὸ δύο; η δικτυον τοῦ πολέμου
παθορίζεται: ἐπίσης, διὰ τὴν υποκειμενική, ιστονότητα τῶν δύο
πλευρῶν στὴν παθοδηγηση τοῦ πολέμου. "Ενας στρατιωτικὸς
θηγητορες δὲ μπορεὶ νά δικτύει πώς θὲ διπλωμάτες τῆ υπή-

προχωριώντας πέρα από τα δρικά που ταύτιζανταν αι δίλικές συνθήκες, άλλα μπορεί και πρέπει ν' αναγνωρίζεται γιατί την πάτη στάδιο έτσι τα δρικά ταῦτα συνθήκημάν αντιτίνουν. Ή στηνή δύση την πατήσαντας από τις αι δραστηριότητες οικοδομεύεται πάνω στις δημιουργευμένες δίλικές συνθήκες, άλλα μπορεί, στην σκηνή αυτή, να διαδραματιστούν ψηφρούχες πράξεις, έπειτα μεγαλείσουν.

•Εργαστηγικά προδιήματα των διαπολιτισμικών πολέμων στην Κύπρο, (Δεκαετίας 1980). 'R & L αγ. δι 'R γ. την, τάκτως Ιας α. 1980 - 1981.

Ο πόλεμος έδειν έχει άλλα σκοπά παρότι «τη διατήρηση των δινάρμενων μας και την δικαιοδότηση των δινάρμενων των έχθρων» (εκφράσθενται τών δινάρμενων των έχθρων σχηματίνεις: νά τον ζηφειρίσουμε ή νά τον στερήσουμε κάθε ένανθεντας δυτικοποητής κι' δικι νά έξοντασουμε φυσικά δίλιος τούς θυμέρες του). Στην αρχαιότητα, χρησιμπολιονόσιαν στόν πόλεμο λόγγες και δοκίδες. Η λόγγη χρησίμευε για την έκθεση, για την καταπορφή των έχθρων κι' ή απόθεα για την δύναμη, για την αύτοπροστασία. Μέχρι απήμαρτα, δύο τα δύολα προέρχονται από τη λόγγη και την δοκίδα. Τα διαμεριδιστικά δερπάλια, τα πολυεδύλια, τα τριλεβόλια και τα δοφικούργινα είναι έξελιξεις της λόγγης, ένα και αντικεροποιηκά καταφύγια, το χρέος, η μπετόν αρμέ διχωσωτης κι' οι διατασσυμετρήνες μάσκες είναι έξελιξεις της δοκίδας. Τα τάνκ είναι: ένα γινό δηλόριο και συρβιδίζει: τη λόγγη και την δοκίδα. Η έκθεση είναι το κύριο μέσο για την έκμηδηση των δινάρμενων των έχθρων, άλλα δύο μπορούνται νά μή λογαριαστούμε και την δύναμη. Στην έπιθεση, δικιεσσος σκοπός είναι: νά έκμηδησουμε των έχθρού, άλλα ταυτόχρονα δι σκοπός αύτούς περιέχει και την αθτοπροστασία, γιατί ουδεν δικιεσσείται δ έχθρος, δύο έκμηδησεις ποτέ δημιουργούνται ή δύναμη είναι το μέσο και συμπληρώνει την έκθεση ή προστατάει το πέρισσα στην έκθεση. Η μποχώρηση δινή-

και σήμερα κατηγορία τής δημοσίας κ' είναι ή αυτόχθονη τής δημόσιας ζωής η καταβίωση είναι ή συνέχεια τής διαθέσις. Πρέπει νά υπογραμμίσουμε όμως η δικαιοδόλιση των διυλίσμεων τού δημόσιου είναι ή κύριος σκοπός τού πολέμου, ένων ή διατήρηση των διυλίσμεων είναι σκοπός διευτερεύουσας σημασίας γιατί μόνο γιά την δικαιοδόλιση των διυλίσμεων τού δημόσιου σε μεγάλη πληθυσμού είναι άποτελεσματική η διατήρηση των διυλίσμεων. Γι' αυτό, η Επίθεση, σαν κύριο μέσο δικαιοδόλησης τού δημόσιου είναι: εάν πρωταρχικό ζητά ή διμονια σε συμπληρωματικό μέσο δικαιοδόλησης τού δημόσιου και μέσο διευτήρησης των διυλίσμεων, είναι διευθετέον. Στό σημερινή πόλεμο, τών κύριο ρόλο των πολιτών: πότε τή δημοσία και τάσα η διπλήση, διλλάδι μη πάρουμε τών πόλεμο στο σύνολό του, ο ρόλος τής Επίθεσης είναι πρωταρχικός.

«Ο προκτεταμένος πόλεμος» (Meng 1989), "Ε κ 1 ο - γ ή "Εργον, σήμερα θές, σ. 156.

Οι κανόνες τής στρατιωτικής δράσης διαφέρουν μάλιστα μερική θεμελιωτική διαφορά: νά προσπαθείς νά διπλανερείς τέλος διυλίσμεων ουσιών του και νά δικαιοδολείς τέλος διυλίσμεων τού δημόσιου... Τέλλει τότε, πώς διέγρεται: η διεύρυνση τής ήρωτες θυσίας στόν πόλεμο; Κάθε πόλεμος άποιεται θυσίας και συχνά τεράστιες θυσίες. Λόγη δέν δρχεται ούτε δικαιοθεσή γιά τήν διρχή τής διατήρησης των διυλίσμεων; Στήν πραγματικότητα, δέν διπλαρχει κακούλα δικαιοθεσή, πιού δικριβεστερα, πρόσκειται γιατί διαδικτυακές πλευρές πού συμπληρώνει η μάτι τήν διλλαγή. Κι' αντά γιατί οι θυσίες είναι δικαραίητες δχι μόνο γιά τήν δικαιοδόλιση των διυλίσμεων τού δημόσιου, άλλ' έπισης γιά τή διατήρηση των διυλίσμεων ουσιών διυλίσμεων ουτηή ή προσωρινή και μερική διενήρηση τής δραχτής τής διατήρησης των διυλίσμεων (οι θυσίες, η με διλλατ λόγια, τέλοιμης τής νίκης) είναι δικριβής διπλαρχίης γιά τήν δραστική διατήρηση των διυλίσμεων τού σύνολου των διυλίσμεων. Απ' αυτή τή θεμελιωτική διαφορά πού έκτείνηκε πιο πάνω

Διπορρέει μιάδι διλόκληρη σειρά κανόνων, διμαγκούλων για τὴν καθοδήγηση τῶν στρατιωτικῶν ἀποχειρήσεων, διρχίζοντας διπό τοὺς κανόνες διοληγές (νὰ καλύπτονται καὶ νὰ ἐκμεταλλεύονται τῇ δύναμι της πυρός πολὺ διεθετεῖς: τὸ πρώτο γιὰ νὰ διατηρήσεις τις δυνάμεις σου, τὸ δεύτερον γιὰ νὰ ἐκμηδενίσεις τὶς δυνάμεις τοῦ ἔχθρου) καὶ μάχης τοὺς στρατηγοὺς κανόνες, διλ' αἱ κανόνες Εξικάντας ἀπ' αὐτὴ τῇ θεμελιωτὴ δρυγῇ καὶ διλ' αἱ κανόνες ποὺ διαφέρουνται στὴ σφραγιστικὴ τεχνικὴ, στὴν πολιτική, στὸ ἐπιχειρησιακὸν ἢ στὸ στρατηγικὸν πεδίο διποσκοποῦν αὐτὸν νὰ ἐπιτρέψουν τὴν πραγματοποίηση αὐτῆς τῆς θεμελιωτὴς δρυγῆς. Η διατήρηση τῶν δυνάμεων μας καὶ ἡ ἐκμηδενίση τῶν δυνάμεων τοῦ ἔχθρου, αὐτὴν ναὶ ἡ θεμελιωτὴ δρυγή δίλων πάντα κανόνων τοῦ πολέμου.

Τὰ στρατηγικὰ προβλήματα σε παρεξάντικον πολέμου διανοτιῶν τῆς Ιατρικῆς, Μάρτιος 1938, Β' καὶ λ' αὶ γ' δι-
"Εργα", έτημες Νοεμ. 81 - 82.

Οἱ στρατηγικὲς μας κατευθύνσεις εἰναι: αἱ δικδιούσεις:

1. Νὰ χρηστήσουμε πρότιτα τὰ μεράκια καὶ μεσαίες δυνάμεις τοῦ ἔχθρου καὶ διτέρα τὶς συγχεντρωμένες καὶ δισκυρές δυνάμεις.
2. Νὰ καταλαμβάνουμε πρότιτα τὰ μεράκια καὶ μεσαίες πλεισταὶ καὶ τὶς ἐκτεταμένες φύρωτικὲς περιοχὲς καὶ διτέρα τὶς μεγάλες πόλεις.
3. Νὰ καθορίζουμε αὖτις κάρπο τοῦ σκοποῦ τὴν ἐκμηδενίση τῶν ἐπιθύμων δυνάμεων τοῦ ἔχθρου καὶ διχι τὴν ὑπερβασιανὴν ἢ τὴν καταληγμὴν μιάδι πόλης ἢ μιάδι ἐδαφικῆς περιουχῆς. Η δυνατότητα νὰ κρατήσουμε ἡ νὰ παταλάνθουμε μιάδι πόλη ἢ μιὰ ἐδαφικὴ περιουχὴ προκαθίτει διπό τὴν ἐκμηδενίση τῶν ἐμπλήκων δυνάμεων τοῦ ἔχθρου καὶ συχνά μιάδι πόλη ἢ μιὰ ἐδαφικὴ περιουχὴ διλ' μπορεῖ νὰ κρατηθεῖ ἢ νὰ καταλήφθει δρεσπικὰ περά μένον ἀφοῦ ἀλλάξει γέρας πολλές φορές.

4. Σὲ κάθε μάχη, νὰ συγχεινθάνουμε τάσεις δυνάμεως, ώστα νὰ έξαφραλίζουμε απόδυνην οπερογή, (βιδό, τρελά, τάστρες καὶ οπαύα φοράς μακριώντας καὶ πέντε ή έξη φορές περισσότερες από τις δυνάμεις τοῦ έχθροῦ), νὰ περικυρώνουμε τελείων τις έχθρικές δυνάμεις, νὰ προσταθούμε νὰ τις δικυρίζειντας έντελῶν, χωρίς νὰ θίνουμε οὐδέποτε τὴ δινυχτότητα νὰ δεσμόγονεν διπό τὸ θέρινα. Σὲ θιατέρες περιπτώσεις, γὰρ χρηματοποιούμε τὴ βέβαιο τοῦ νὰ έξαπολύσουμε θναντούγ τοῦ έχθροῦ συγκριτικά χριστήματα, θηγανθή νὰ συγχεινθάνουμε θλες μας τις δυνάμεις γιά μιά διπίθεστη, κατά μέτωπο καὶ γιά μιά διπίθεστη σ' ένα διπό τὸ πλευρά τοῦ έχθροῦ, η καὶ σεκ διδό, μὲ αποδὲ νὰ έχημενίσουμε τὸ ένα μέρος διπό τὸ στρατεύματό του καὶ νὰ τρέψουμε σὲ φυγή τὸ άλλο, θιστε ὁ στρατός μας νὰ μπορέσει νὰ μετακινήσει τρήγγορα τις δυνάμεις του γιὰ νὰ συγρίψει άλλας έχθρικά στρατεύματα. Νὰ προσταθούμε ν' θιττεύσουμε τις μάχες θύεράς δουν τὰ κέρδη εἶναι μικρότερα διπό τις θεώλεις, η ἀπλῶς τὰς δινισταθμίζουν. Εποι, μ' δύο ποὺ στὸ σύνολο είμαστε (διπό θριμματική θποψή) σὲ μειονεκτική θέση, έχουμε τὴν δικδικήν οπερογή σὲ κάθε καθηρισμένο τομέα. σὲ κάθε μάχη, καὶ οὐδέ μιας έξαφραλλήτε τὴ νίκη σὲ πραγματόποτα πεδίο. Μὲ τὸν κατέρ, θὰ έπιτίγουμε τὴν οπερογή στὸ σύνολο καὶ τελικά θὰ δικυρίζουμε θλες τις έχθρικές δυνάμεις.

5. Καὶ μήν άρχιζουμε μάχες διπροετοιμαστικά, η μάχες ποι η κακηγόρα διέτασθη τους εἶναι θέσθιστη. Νὰ καταβάλουμε τις ισχαλύτερες προσπάθειες γιὰ νὰ πραγματώμαστε κακά σὲ κάθε μάχη, νὰ καταβάλλουμε τις μεγαλύτερες προσπάθειες γιὰ νὰ έξαφραλίζουμε τὴ νίκη σ' ένα δοσμένο συσχετισμὸν θραν ἀγάρισκα στόν έχθρο καὶ σὲ μᾶς.

6. Νὰ έφραρμάζουμε άλλοκτηρωτικά τὸ δικό μας πολεμικό στόλο - παλλήκαριδ, πυρείμα αύτοισισιας, περιφρένηση τῆς καρραστῆς καὶ δινοσχή στὶς ουνεχεῖς μάχες (θηγανθή άλληλοδιέδυσες μάχες ποὺ δίνονται κατά μετρά χρονικά διεπαστήματα καὶ χωρίς ανάπτυξια).

7. Νά προσπελθούμε νά έκμηθενίζουμε τὸν ἔχθρὸν κατέρρηγοντας στὸν πεντελέμα διληγμάτων. Ταυτόχρονα, νά δίνουμε σημαντική στήριξη στὸν ἔκταστον Ηέσσων μάς σπουδή νά χρησιμοποιεί τὰ διχυρωμένα σημεῖα τοῦ πόλεις τοῦ ἔχθροῦ.

8. Σ' ἡτούτην φροφεῖ τὴν ἐπίθεση ἐνεντίον πόλεων, νά καταλαμβάνουμε ἀποφασιστικὰ δίλια τὰ διχυρωμένα σημεῖα καὶ θλεῖς τῆς πόλεις ποὺ δ' ἔχθρος ὑπερασπίζεται χαλκόρ. Νά χυριεύσουμε στήριξη κατάλληλην στρατηγική. Σὺν τὰ διχυρωμένα σημεῖα καὶ θλεῖς τῆς πόλεις ποὺ δ' ἔχθρος ὑπερασπίζεται μέτρα, μήπε τὸν θρόνον νά τὸ ἐπιτρέπουν οἱ περιστάσεις. Ε' ἡτούτην φροφεῖ τὰ διχυρωμένα σημεῖα καὶ πόλεις ποὺ δ' ἔχθρος τὰς προσπατεῖνει λογικό, νά περιμένουμε νά ὑφιμάσουν οἱ αυτοθίνες καὶ τότε τῆς πυρεσθούμε.

9. Νά συμπληρώνουμε τὰς δινόμειες μας μ' θλεῖς τὰ διπλα καὶ μὲ τὰ μεγαλύτερο μέρας τῶν στρατιωτῶν ποὺ παλμρούμε ἀπὸ τὸν ἔχθρο. Οἱ κύριες πηγὲς α' ἄνθρωπος καὶ θλεῖς γιὰ τὸ σφατό μας, δράσκονται στὸ μέτωπο.

10. Νά μέθουμε νά ἐπιμορφωμαστεί ἀπὸ τὸ διάστημα δινόμειον σὲ διαδ. ἐκστρατετες γιὰ ν' ἀναπαθούνται, νά ἐκποθεδούνται καὶ νά ἐνισχύονται οἱ δινόμειες μας. Οἱ περίθεσι ἀνάπτυξης, ἐκπλάνησης καὶ ἐνίσχυσης δὲν πρέπει γενικά νὰ είναι πιεργάλεος, καὶ δύο γίγνεται, δέν πρέπει γ' ἀρτήσουμε τὸν ἔχθρο νά καιρυγεί ἀνάσα.

Αὐτές είναι οι κυριότερες μέθοδες ποὺ ἐφέρμοσε ἡ Λαζαρίδης 'Ἀπελευθερωτικὸς Στρατὸς γιὰ νὰ χτυπήσει τὸν Τσάνχη Κατσάνη. Δικαιοράθηκεν ἀπὸ τὸ λαϊκό 'Ἀπελευθερωτικὸς Στρατὸς στὴ διάρκεια πολύχρονων συγχρονισμῶν ἐγάντια α' ἐκστρατευμάτων καὶ ἔξοπλιτικός ἔχθρος καὶ ἀναπτοκρύζονται ἀπόλυτα στὶς σημερινές μας αυτοθίνες... 'Η σερεττηρική μας καὶ δὴ σπιτική μας θυσίζονται στὸ λαϊκὸν πόλεμον' κανένας στρατὸς ποὺ ἀντιθίθεται στὸ λαὸν δέ μπορεῖ νά χρησιμοποιήσει τὴ στρατηγική μας καὶ τὴν τακτική μας.

¹ Η σημερινή κατέσταση καὶ τὸ καθήκοντά μαρ. (25 Δεκεμβρίου 1947), 'Ε κ λ σ ζ δ 2 1 ρ κ τ ι μ τ ε-ε ζ ο ν 'Ε γ γ α γ, Ζη 'Επειση, σ. 849 - 50.

Χωρίς προετοιμασία, η όπεραχή δυνάμεων δὲν είναι μική πραγματική όπεραχή καὶ δὲ μπορεῖ πειν καὶ γίνεται λόγος γιά πρυτανισμάτικα. Έφδος, κατέχει τὴν ἀληθινεῖς φύσην, μική δύναμην πατέτερη δριμυμητικά διέλλει προετοιμασμένη, μπορεῖ μὲν μική αιφνιδιαστική ἐπίθεση, νὰ κατανικήσει ἓνα ἀνύπερο ἀπό δριμιζητική δικαιψύη ἐχθρό.

«Ο προτεταμένος πόλεμος.» (Μένη 1988). Βιβλο-
γή. Εργασία, σύνος Βορ., σ. 166 - 86.

9. Ο ΛΑΪΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Χωρίς λαϊκό στρατό, ο λαός δεν έχει τίποτε.

«Πώς την ανθρώπη συναντούμε;» (24 Απριλίου 1945).
«Ε καὶ λαὶ γε, Εργα, σ. 286 - 297.

Ο στρατός πότες είναι πονηστήρας γιατί οι διαθρωτοί ποιοί τούς πατούντος θανατώνουν σε μια συνειδητή πειθαρχία: συνειδητήκαν κι' άγνοοίζουντες δρεις γιά τα συμφέροντα μιᾶς χρώματος άνθρωπων ή μιᾶς κλειστής θράσεως, άλλαξ γιά τα συμφέροντα τῶν πλευτερῶν λαγκάνων μαζίών, γιά τα συμφέροντα διάδοληρους των Εθνών. Νά σπάσται σταθερά στὸ πλευρὸ τοῦ κινήτονος λαοῦ νὰ θαρρεῖται διάδυνχα τὸν κινήτονο λαό, νὰ ποιέσειν διακαδίκες ακοτδές τοῦ στρατοῦ αύτοῦ.

«Πώς την ανθρώπη συναντούμε;» (24 Απριλίου 1945).
«Ε καὶ λαὶ γε, Εργα, σ. 284.

Ο Κόκκινος Στρατός τῆς Κίνας είναι: μιὰ ένοπλη δργάνωση πολυγενεί αναλογίας: νά διεπελένει τὰ πολιτικὰ καθήκοντα τῆς έπαναστωσης. Στὴ σημερεγή περίοδο, ίσωςτερ, ο Κόκκινος Στρατός δένει περιορίζεταις μονάχα στὴ στρατιωτική δραστηριότητας έπειτα διὰ τὰ μάχες ποιοί πρέπει νὰ δίγει γιά νὰ έκπλησσει τὶς ένοπλες δυνάμεις του δικτυροῦ, διεπελεῖ κι' άλλας σημαντικὰ καθήκοντα: κάθει πρωταρχίαν δικόμενα τὰς μάζες, διοργανώνει τὰς μάζες, έξοπλίζει τὰς μάζες, δογμάτισει τὰς μάζες, γιά νὰ δημιουργήσουν τὴν έπαναστατική έξουσια, κι'

άκιντα δημιουργει δργανώσεις των Κοιμωνιστικού Κόμματος. Ο Κόκκινος Στρατός δέν πολεμάει για τη πολεμίσει, πολεμάει με τη σκοπό να κάνει προπαγάνδα για τη μάζες, να δργανώνει τις μάζες, να τις έποιλάζει, να τις θυμάσει για τη δημιουργήσαν την Απανωτική Εξουσία χωρίς τις σκοπούς αύτούς, ο πόλεμος δε θέλει πιλ καιρού δύναται να το Κόκκινος Στρατός δε θέλει πιλ καιρού λόγο για θαύμαρχει.

•Τις της διάλεκτην των έφορων αντιτίθενται στο Κέρκυρα, (Δεκέμβριος 1929). "Ε και ο γι τη Εργανισή τάσσεις τος α. 1936.

Ο Λεωνίδας Απελευθερωτικός Στρατός θέλει πάντα μετά τη θάρη στη πανεύνοτη κλίμακα, απή διάρκεια της ιστορικής περιόδου δεν οι τάξεις δε θέλουν έξαλεψει στη χώρα μας και πών τη δικτυριαστική σύστημα θέλει έξακολουθει να μπάρχει στην αόρα το στρατό μας ήλια συνεχίσει γίνεται μάζ πολεμική δύναμη. Δε πρέπει να υπάρξει καιρός παρεβίηγμα, καιρός ταλάντευση στο στρατό αύτού.

•Εισήγηση στη διοικητική Ολομέλεια της Καντρικής Πεπονικής πολ έκλεχτηρα έπει τη συνέδριο του Κοιμωνιστικού Κόμματος Είναι: (6 Μαρτίου 1949). Έκλεγθη Έργον, τάμες 4ος, σ. 362.

•Έχουμε ήγαν πολεμικό στρατό κι' ένα στρατό έργωντας. Ο πολεμικός στρατός, πούς άποτελείται έπει τηγ "Ογδοη Επαναστητική Στρατιώτικη Στρατό κι' από την Τίταρη Νέα Στρατιά, πρέπει νά χρησιμοποιείται γιατ δύνα διπλό καθήκοντα: νά πολεμάει και για παράγει. Διαθέτοντας δυνά δύνα στρατούς άπει ταύς διπούς & ένας διπλός στρατός είναι σε Βέσει νά δικληρύνεται αύτού το διπλό καθήκοντα κι' άπικλαν, νά δουλεύει μάζα

στις μάζες, θά μπορέσουμε νά καταγεννήσουμε τις δυνατότητες μας νά γνωρίσουμε τόν τουτονικό μπαρερελισμό.

«Οργανισμός» (29 Νοεμβρίου 1843), Έκλιση Εργατικής Βρετανίας, τόμος Βος, σ. 165.

«Η έθνωσή μας θμωνά θά ένισχυσεται μαλ θά θά έπιτρέψουμε οσανς ήμερειανιστέρα, θησαυρούς κι άντει είναι αύτοί, νά εισβάλουν ξαγάπ την Ελληνική μας. Οι λαϊκές ένοπλες δυνάμεις μας πρέπει νά διατηρηθούν μαλ ν' έναποτυχίδιν απή βάση των Τρικάλων Λαϊκών Απελευθερωτικών Στρατών, παλιχες δώσει τόσα παραδείγματα. Ήρέπει μάχουρε δρες μονάχα έναν Ισχυρό στρατό ξηράς & λ.» διάδικτα, μιά μάχυρή διαρροπούσα κι' ένα Ισχυρό πολεμούσα νευτικό.

Έναρκτηριος λόγος στην Πρώτη Διητού Σίμου Μανιταρίδης Δημόσιευσης Συνδικαλιστής των Κεντρικών Λαζαρίδης (21 Σεπτεμβρίου 1949).

Άρχιμας είναι: το Κόμμα διειστεί τά διάλφερα κ' είναι απαράδεκτα τά διάλφερα γά διεκνούν το Κόμμα.

«Πά προβλέματα των Πολιτών και Στρατηγικής» (8 Νοεμβρίου 1938), Έκλιση Εργατικής Βρετανίας, τόμος Βος, σ. 284.

«Οι οι δημιουργικοί μας κ' οι στρατιώτες μας δρειλέσυν νά μή ξεχνούνε ποτέ πώς αίμαστασε ο μεγάλος Λαϊκός Απελευθερωτικός Στρατός, οι στρατιωτικές δυνάμεις που καθηδηγούνται άπει το μεγάλο Κομμουνιστικό Κόμμα Είνας. Την τώρα πώς θά τηρούμε πάντας τις καθοδηγηγματικές ένταλτες των Κόμματος, δις είρυστε σήγουρα γιά τή νίκη,»

«Πληρεστό των λαζαρίδης Απελευθερωτικών Στρατών» (Οκτώβριος 1947), Έκλιση Εργατικής Βρετανίας, τόμος Βος, σ. 159.

10. Ο ΚΑΙΣΙΟΔΗΓΗΤΙΚΟΣ ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΟΣ

Τό σύστημα των έπιτροπών του Κόμιστος είναι ένας απ-
μαντικός θεσμός του κόμιστος για να ξέσπασμαίστεται ή πολ-
λογική καθοδηγηση κατ' ύψος φορέων πατέρων ήνων και μόνα
έσορο καὶ μονοπώλεων της διεθνούς έργων. "Όμως, τε-
λευταία διεπιστήμονας θ. ο" άριστην άπο τὸ παθεδηγητικό
μας δργανα (θρι. θέση, α" δλα), συγηθίζεται για μονοπώλεων
ένα μόνο άτομο τη διεθνούς έργων δργανας καὶ νά πάρνει
μήνυ του διεπιφάνειας για σημαντικά προβλήματα. Δέν διοφα-
νείται ή συνεδρίαση της κομματικής έπιτροπής για της λύσεως
που πρέπει νά διθούν μι σημαντικά προβλήματα, δλλά μόνο
δι' έπομα, ένω τα μέλη της κομματικής έπιτροπής διέπονται
έκει μόνο για την τύχη. Οι διαφορές διεύθυνσης διάφορων στη
μέλος της έπιτροπής δε μαρούν νά λυθούν και συχνά μένουν
έκαρεμες για τολινό πατρό. Για μέλη της κομματικής έπιτρο-
πής διεπικρουν διάφορες τάσις μεταποτή κι' δημι ψιδιά αδια-
στατή ζητήτε. Μπέπει ν' άλλαξεις αύτη ή κατέσταση πρα-
γμάτων. Άπο τώρα κι δημερός, πρέπει νά καθιερωθει παντού
ένα καλό σύστημα για της συνεδριώσεις των κομματικών έπι-
τροπών, νά διρυθεύνει Ηραφεία της Κεντρικής Επιτροπής στις
έπιτροπές περιοχής. Έπιτροπές μετάπου, στις έπιτροπές τω-
νιαργίας καὶ στις οιρατωτικές περιοχές (όπαστιρατές της
Έπαναστατικής Στρατιωτικής Έπιτροπής του Κόμιστος ή
καθεδηγητικές διμάνες) δποιος καὶ καθεδηγητικές κομματικές
διμάδες στέ κινηρνητικά δργανα καὶ της λεπτής δργανώσεις,
στο Πρακτορείο Ειδήσεων καὶ στις έφημερίδες. "Όλα τά ση-
μαντικά προβλήματα (φυσικά, δης εά ζητήρων χωρίς απρα-

οία, ώστε τάξ προβλήματα πολ' ή λύση τους δύνεται καθοριστεί από την ενεργείαν του περιεργού. Βοτερού διαδύεται συζήτηση, και πού δύναται απομένει το ποτέ' διλλα παρότι νά δικτυαλεσσούν) πρέπει νά τίθενται στην έπι-τροπή γιατί νά ουδηπούνται: χρέπει τάξ μέλη ταύτων παρόντων νά δικτυαλεσσούν διατελεψίας της διπόντες τους καλ' νά κατα-λήγουν σέ δικιδείς διαφορές πολ' ή δικτυαλεσσή τους πρέπει νά διαθέτεται στάς διαδικαφρόμενα μέλη... Οι συνεδριάσεις μάς καρματικής διποτροπής πρέπει νάγαν διδύ ελάσσων: συνεδριάσεις της μεδικής διποτροπής καλ συγεδράσεις της διαμέλετας καλ δέν πρέπει νά τίξ συγχέομε. Άκρως, πρέπει νά συγκρατή-σουμε κι' αύτό: ή συλλογική καθοδήγηση κι' ή προσωπική εδίλιοντη είναι έξισον διπορεύτητες, καλ δέν πρέπει νά παραμε-λούμε εύτε τή μιάς σύτε τήν διλλη. Στό στρατό, στήν διάρκεια τών διποχειρήσεων διδύνει περισσότες τά διποιτάσιν, οι διπεύ-θισμοι: διατεκτής δύοντα τών δικαίωματα νά πειραγούν διπείχουσες διαφορέςεις.

• Η διαχέσουμε τά σύστημα τών διποτροπών τοι Κόρμα-ταρ. (20 Σεπτεμβρίου 1948), Έκπομπή Τεργων, τόμος θεο: σ. 267 - 268.

Ο Γραμματέας μάς διποτροπής τοῦ Κόρματος πρέπει: νά ζέρει: νάγαν μιάς καλδες «διαδέρμηγης». Μιά διποτροπή τοι Κόρ-ματος δύει δέκα δις είκοσι μέλην μπορετ νά παραδίηθετ μά-μάδε διμέδα στό στρατό κι' δι γραμματέας είναι σύν δι «διμα-δέρμηγη». Γεί νά καθοδηγήσει καλ δέν διμέδα αύτή διδύ είναι εύκολο. Σήμερα, κάθε Γραφείο ή Υπογραφείο τής Κανονικής Έπιτροπής δύει μιά πλατεά περιοχή κάθεων διπό τήν καθοδή-γησή του κι' διαλογιζόνται πολλά συσσερά καθήκοντα. Νά κα-θοδηγητείς, δέ επιμαζίνει μόνο νά καθορίζεις τά γενικά προσωπι-τολούμε καλ τά διποτερα μέτρα μιάς πολιτικής, σημαζίνεις διά-σης νά διπεξεργάζεστα: δριλές μέθοδες δουλειάς. Κι' διν διόρμα δι γενικός προσωπιτολούμες καλ τά διποτερα μέτρα είναι δριλά,

ιπαρούν νότιομουργηθεύν προσδιήματα ούτε θέν έχει δοτεί αρχετή προσωρική στάση μέθοδος διαύλειας. Γιάτι νότι έπιπληρωσεις το καθήκον της, που είναι ή καθοδήγηση, ή έπιπληρωσή του Κόμματος διαπέλλεις νότι στηρίζεται σταύρος ανθρώπους της «δημάδας» και νότι πολιτικές διαδραματικούς ματολύτους τό ρόλο τους. Γιάτι γάντι ένας καλός «θρασδέρχης», πρέπει δι Γραμματέας νότι μελετήσεις και νότι έξιτάξεις θεωτάπανυστια τό προσδιήματα από δάδας. «Ένας γραμματέας δη δοιούδες γραμματίσια θά μεταρρέσει δύσκολα γάτι καθοδήγησι σωστά, διποτο χρεάζεται, τούς άγνοιρώπους της «δημάδας» του, δια παραλείπεις νότι κάνεις ιδεολογική κι' έργωνωτική, δουλειά διάνυστη τους, θέν θέν έρεις νότι διεπιτρεπεις καλές συγένεις μόντι μέλη της διεπιτροπής κατά δέν μελετήσεις τόν τρόπο της διεπιτυχούς διεκδιγματής μαζίς συνεδρίασης. «Λγε διλί οι δινθρωποι της «δημάδας» δέν προσγειωσύνη μόντι τό ίδιο διήμετρα, δέν θέλειράσουν γάτι καθοδήγησουν τό διεπιτομηρια τόν διαθρίβουν στή μάχη κατά στήν ολικόδέρματη. Άνωρφ-ανήγητης, οι αρέσεις διάνυστα σε δ Γραμματέας και στή μέλη της διεπιτροπής είναι καίνεις διποτο τή μειοψημάτια διποτάσσεται στήν πλειοψηφία, είναι λοιπόν διαμφορετικής διποτο καίνεις πού διπάρχουν διάνυστα στόν άρχητην της «δημάδας» και στούς δικρές του. Μόντι μιλάμε δέδω παρτί διαλογισμέν.

•Διήθεσις δουλειάς τόν διεπιποτήν τού Κόμματος (18 Μαρτίου 1949), 'Εκδογή 'Εργυν, τόμος θες, σ. 277.

Νότι βέτετε τό προσδιήματα διποτικός. Αδιό πρέκει νότι τό κάνει διποτο δι «θρασδέρχης» διλέξεις διποτης και τό μέλη της διεπιτροπής. Δέν πρέκει νότι κάνεις χρετηκή διποτο πίστω. Μόλις τεθεί δινα πρόβλημα, θέλει συγκαλεσται μόντι συνεδρίαση, θέλει διαγηστείται, θέλει καίρνεται διποράστεις και στό πρόβλημα διποτο λύνεται. «Αν διπάρχουν προσδιήματα, διλέξει δέν τίθενται διποτης της προτροπής, θέλει παραμείνουν γιάτι πολύν παιρό διλυτο κι' αιτόδ ματρεις νότι πρανούμενοι διλατήρια χρόνοι. Ο «θρασδέρχης» και τό

μέλη της Επιτροπής δρείλουν νά έπιδειχνουν κατανόηση από
δροιδαίες σχέσεις τους. Διὸν οπάρχεις τίκοτε τοῦ πατερός
τὴν κατανόηση, τὴν οποστήρεση καὶ τὴ φιλία διάδειπνα απὸ
Γραμματέων καὶ τῶ μελῶ τῆς Επιτροπῆς, διάμεσοι στὸν Κεν-
τρικὴν Επιτροπὴν καὶ στὰ Γραφεῖα τῆς δημος καὶ διάδειπνα απὸ
Γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Επιτροπῆς καὶ στὰ Επιτροπές περιο-
χῆς τοῦ Κόμματος.

Σελ ΙΙΙο, σ. 377 - 78.

«Νά δινολλάσσετε πληροφορίες. Αδεὶδ οπρείνει πάσι τὰ
μέλη των πολιτικής Επιτροπῆς δρείλουν νά μηχαρέψουνται
δικαιοδότες καὶ ν' ἀνολλάσσουν τὶς ἀκέφεις τους γιὰ τὰ περι-
γενετα καὶ ξέχονται αὐτὴν τὴν γνώση τους. Αδεὶδ εἶναι πολὺ επου-
διαίη γιὰ νά φτάσουμε νά μιλήσμε μιὰ κοινὴ γλώσσα. "Ομως,
δριζμένοι διὸ τὸ κάνουν αὐτό, καὶ θηκαὶ λέει δ' Λέον Τσά, «δὲ
συναναποτέρεψονται στὴ Καρῇ τους, παρὰ πετεινούς καὶ λαλήτης
καὶ σκύλους ποὺ γνωρίζουν πρασκοπήσαντας αὐτούς τοὺς νά ξεπε-
ράσσουν τοὺς διάταρους». Τὸ διπολέμερα εἶναι πῶς πολεῖ νά
οπάρχει: δὴ κοινὴ γλώσσα.

Σελ ΙΙΙο, σ. 378.

Νά συμβουλεύετε τοὺς συνεργάτας τῶν κατωτέρων δι-
θημέων σχετικὰ μ' αὐτὸν ποὺ δὲν καταλαβαίνουν δὴ δια γνωρί-
ζουν καὶ νά μήν ἐκφράσετε μ' ἀλεφρότητα τὴν ἐπιθυμίασαί
δὴ τὴν ἀποδοκιμασίαν αὐτοὺς... Διὸν πρέπει ποτὲ νά ισχυρίζετε
πῶς γνωρίζουμε κατὰ: διατὰν αὐτὸν δέκαν τὸ γνωρίζουμε καὶ «δέκαν
πρέπει: νά κτερεπόρετε νά συμβουλευθετεῖτε τὸν κατωτέρους
μαζε, διλλὰ πρέπει: ν' ἔχομεις προσεκτικὰ τὶς γνῶμας τῶν απε-
λεχών, κατωτέρων διθημέων. Γίνεται μαθητές, πρὶν νά διεβά-
ζετε: συμβουλευτεῖται τὸ σπελέχη τῶν κατωτέρων διθημέων

πρίν νά δώσετε έντολές... Σ' αὐτά πού θὰ πούνε τὰ κατιότερα σταλέχη, θὰ ιπάργουν κι' δρήσε πράγματα κι' έσφραγένα' δρεπέλουμε νά τέλος δικαίουμε. Τι δρήσε ιδέες δρεπέλουμε νά τις υποτελήσουμε καλ νά τις έφερμδουμε... Τις λαθαρμένες άποφεις που έρχονται μπό κάτω, δρεπέλουμε ικάστης νά τις δικούρει Ήδησαν ίδιος νά μην τις δικούμε: Όλα διν! νά τις Εφερμδουμε πρέπει νά τις χριτεύσουμε.

Σε π.ο. σ. 818 - 79.

Μάθετε νά παιζετε πιένα. Γιά νά κατέβουμε πιάνο πρέπει νά κινούμε τὰ δέκα δάχτυλα, δέ μασαρόδημε νά τό κάνουμε μά μερικά μουνάχα δάχτυλα δερήγνυντας τ' άλλα διχρησιμοποίησα. Όστρασ, δέν δικυρμητήσουμε καλ νά δέκα δάχτυλα τανοδήρονα. Δέν πρόκειται νά δικουστεί μελωδία. Τιδέ νάγουμες καλή, μουσική, πρέπει οι κινήσεις τῶν διαχτύλων γίναι ρυθμικές καλ ηγυντούμετένες. Μιά έκπροστή της Κέδρωνας πρέπει νά παιρνεις σά γέρια της τό κεντρικό καθήκονταν καλ ταυτόχρονα, γύρω από τό κεντρικό καθήκονταν τ' άνωπούσσει τή δουλειά στ' άλλα ταδία δράστης. Σάμερα, έχουμε νά κατακτήσουμε πολλάδες τομείς έχουμε νά φροντίσουμε τή δουλειά σ' θλιες τές περισσός, σ' θλιες τές δυοπλές μουνάδες κατ' α' διάσυς τῶν δρυγενισμούς" διγι πρέπει νά συγκεντρώγουμε τήν προσοχή μας σέ μερικά προβλήματα μουνάχα, διπολείσοντας άλλα. Πλευρούς δπου ιπάργει ένα πρόβλημα, πρέπει νά τό παθεσσούμε: αιτήθη ναι μιά μέθοδος πού πρέπει νά κατακτήσουμε πραγματικά. Όριομένοι πολύσιουν καλός πιάνο, δέλλαι δισχήμα τ' ή διασφαρδί ζήγους μεγάλη άνδριμος στις γελοκοίσες που θρέζουν. Οι σώματαραφας τῶν έκπροστών των Κέδρωνας δρεπέλουν νά μάθουν νά παιζουν καλό πιάνο.

Σε π.ο. σ. 379.

«Παέρνετε σταθερά τάκιαθήκοντα στάκια χέρια σας». Μ' αύτό δημοσιεύμε τών μακριματική διπιτρούη δημοφιλού πρίνες ανά παιάνινε τάκια χέρια της τάκια χωριότερα καθήκοντα της. Έτσι άλλα, άπομα νά τάκια παέρνετε σταθερά στάκια χέρια της. Δέν μπορετε γάρ κρατήσεις καλά ένα πράγμα παρά κρατώντας το αρχικά στάκια χέρια, χωρίς νά χαλαρώσεις τάκια χέρια αλλετούσα την έλλειψη. Τό νά μη το κρατής ασέρει τάκια χέρια, σημαίνει τόσος δέν έχεις τάκια στάκια χέρια. Φυσικά, το άναγκες χέρι θέ μπορει νά πιάσει τίποτε. Κι' διαν όπλαρχεις σταθερό χέρι, χωρίς γάρ αρίγγει διματά, φαίνεται πώς κρατάει ένα πράγμα, καλ έπιστρετε δέν κρατάεις ασήν πραγματικότητα τίποτα. Γιαέρχουν σύντροφοι πάντα παίρνουν θέλαια στάκια χέρια τους τάκια χωριότερα καθήκοντα, δημοσιεύουν τάκια χέρια στάκια χέρια, δέν μπορειν νά κάνουν καλή δουλειά.

Στο Τέτο.

Νάργετε κνούμερας στο καρέκλι. Αύτο σημαίνει πάσος διαβίλουμε νά δίνουμε προσοχή στήν πασσοτάκη πλευρά μιάς κατάστασης ή ένας προβληματος καλ νά κάνουμε μιά δεσμού πασσοτάκη θαλάκωση. Κάθε πασσότητας διεβιβλώνεται: μή γιατί καθορισμένη πασσότητα καλ χωρίς πασσότητα δέ μπορούμε νάχουμε ποιείται. Σήμερα, άλλα πολλά δέν τας συντρόφους μας δέ έξρουν πώς φθείλουν νά δίνουν προσοχή στήν πασσοτάκη διαφορή την πραγμάτων, αι δεσμούς σπαταλιστικές, αι δεσμούς πασσοτάκη καλ σε ποσοτικά δράσα πού καθορίζουν τήν πασσότητας τών πραγμάτων δέν έχουν «άριθμούς» στο μικρό τους γιατί τίποτα το άποικειμα είναι πώς δέ μπορούμε νά κάνουμε λέσθη.

Στο Τέτο, σ. 879 - 80.

«Νά πραδεξέσουμε ταύς θαυμάτους». Πρέπει ν' άναγγέλλουμε σις συστέψεις άποτα τά πρέν, δημοσιεύμε μέ τις

λαϊκής συγκεντρώσεις ταυχοκολλώντας έφισες, γιατί νύν ξέρεις διαφέρεις τι θέλει συγχρηματίζει και ποιάς προσδικήματα πάλι ταθούς γιατί λίστρη καλή γιατί νύν προσεταιρίζονται άλλοι θρησκεία γράμματα. Σ' δριμύτερες περιστοχές, συγκαλούνται συσκέψεις στελεχών γκρίζων νέχουν έπαιμαστεί έκθεσης κατά σχέδια άποφάσισκων ανταρχεδιάζουν κοινωνία - στρατός ήταν αύτοι που παίρνουν μέρος δρισούνται ήδη έκτι οικόπεδο θυμιτές το ρήτορας: «Στρατός κατά έλλογρα θρησκονταί ήδη, έλλογρα το τρόφιμα κ' οι ζωοτροφές Βέν είναι έπαρμεγ». Ο τέτοιος τρόπος ήταν προσανθορίζει επιπλέον το κακό. Δέντρο πρέπει νά πεύσετε νά συγκαλείτε συσκέψεις δινέν έχουν προσεταιρίστε καλά.

Σελ. Μισ., σ. 580

«Αιγαίτερες δινάρμεις διλλά καλύτερες κατά μπλοδοτεινοτήτης διοικητησης». Συζητήσαντες, λέγοντας, δρόμο, διπορέστεις πρέπει νένεια καθαρής κατά λεκτικούς. Ήδη ίδιο, οι συγεδριάστεις δινέν πρέπει νά τραβήνει σε μάκρος.

Σελ. Μισ.

Νύν προσέχετε νά συνεργάζεστε με πνεύμα ένστριγτως με τους συντρόφους σους οι απόδειξης τους διαφέρουν ήπλα της δικές σας. Στοις ταπικαδός δργανωμένων, δικας έπιστος κατά στρατό, πρέπει νά διασαυριστεσσεται στην δργή αυτή. Έφερρμάζεται έπιστος απός σχέσεις σας με ταύς έξικομματικούς όλησι. Πρέπει νά υποδεχθείτε παλά θίνους αύτούς που έργανται από την ίδιας της γνώντες της χώρας καλή νά συνεργάζεστε με τους συντρόφους που συμμερίζονται της άποψεις μας, διπλας έπιστος κατά μ' αύτούς παύχουν διεπαρετικές θυμίψεις.

Σελ. Μισ.

Νά φυλάγκεστε πάντα σήμερα σύλλογονες. Αδτό είναι έτισμα αρχής γιατί θλως ταύς καθιστηγράτες, κ' είναι έπιστημα σπουδαίος δρός γιατί τη διεπιτήρηση της ένστησες. Άκιντα κι ακτόν που δὲν έχουν μεταπράξει οι οικιστές ήδη κι' έχουν καταστήσει μεριδιας έπιτυχίες στη δουλειά τους δὲν πρέπει νέννας άλλογνοντο.

Σελ. 180.

1

Νά χαράξετε δύο διαχωριστικές γραμμές. Πρώτα, διάρρεα στήν έπιπλότηση και στήν άντεπικανάσταση, άνάμεσα στη Γεύη, και στη Σιάγυ⁽¹⁾. Όροιμνοι θα ξέρουν πάντας πρέπει νά χαράξουν αύτή τη διαχωριστική γραμμή. Π.χ.- διπλανάκεισιν τη γραφειοκρατία, μελλοντικά γιατί το Γενένι αλά νά μήν υπάρχει επίσης τέ καλύτερα και δὲν κάνουν αβίε τη σύγχρονη σύνη τη διάλκριση άνάμεσα στή γραφειοκρατία στο Γενένι καθασή γραφειοκρατία στη Σιάγυ. Διαπράττουν θατού ένα διατελεσθεντικός. Κατά συνέπεια, στις γραμμές τής έπιπλότησης, είναι άναγκαιο νά χαράξουσι μια διαχωριστική γραμμή άναμεσας σ' αύτο ποδιναί δρόθι και σ' αύτο ποδιναί ζουραλμένο, άναμεσα σ' αδιό πού διποτελεῖται έκπτωση και σ' αδιό πού διποτελεῖται έκπτωση κι' άκιντα περισσότερο, νά διαποστούνται ποιδί από τά δύο είναι νά κάριο. Π.χ., οι έπιπτυχίες διποτελούν το 30 τοις δεκατό ή το 70 τοις έκατο; Ούτε υποτίμηση, ούτε υπερτίμηση! Πρέπει νά έκπιμούμε συναλογιά τη δουλειάς ένδις μεθράπου και νά καθηρίζουμε διν αι έπιπτυχίες διποτελούν το 30 τοις έκατο και τά λάθη του το 70 τοις έκατο, ή μιντιστράρα. "Αν

Το Γενένι ήταν ή θέρα τής Καντριάς "Καντρέτης" τον Επαργυριστήν Κέρματος Κίνας, από την Ηλανούρα το 1987 μέχρι το Μάρτιο το 1987. Το Σιάγι ήταν το κέντρο τής διατίθρευτης χωραρχίας της Καντριάς στη Βερεζουτική Κίνα. Ο αύγουρος Μάρτιος - Τούρκικης ήθω αύτης της διο κάλεις πλήθες της διαπόλησης και της διατεπικανάστασης.

οι έπιτυχίες διποτελούν το 70 τοις έκαστο, ή έργασία των διθρώσκου αδειού πρέπει να έκαναν περίεργα ποσούς. Είναι διολίτιος διορθωτικός νόμος για χαράξουμε της δύο αύτές διαχωριστικές γραμμές, έκενην ποσούς έργωρθέει την έπικανάσταση πάντα την αντεπανάσταση και καίνην ποσούς έργωρθέει την έπιτυχίας διποτελούσας διεπάρχειες. Πρέπει νέχουμε καθηρά τα δριτά τών δύο αδειών διορθωτικών γραμμών ταλιν νόμοιαςθέντοςμε από την αύτην τών προσδιημάτων. Φυσικά, γιατί νόμοι χαράξουμε αποτέλεσμα της δύο αύτές γραμμές, είναις διπαράστηση νόμοιαςθέντος πρέπει άπ' όλα μιας μελέτη καθι μιας λεπτομερεστικής διάλυσης. Η στάση γιας διπλάνωνται σε κάθε διάτηρο και σε κάθε πρόβλημα πρέπει νόμοιαςθέντος μελέτης.

Βιβ Μα, σ. 381.

Άπο δργανωτική διποδή, πρέπει νόμοιαςθέντος με με σπαθερότητα την αρχή, της διγμανικρατικής ζωής κάτια θαδ μιλ συγκεντρωτική καθοδήγητη, ομήρων με της δικόλουθες διδηγήτες:

1. Τα καθοδηγητικά δργανά των Κάμματος διφεύλουν νόμοιαςθέντος μια δρθή καθοδηγητική γραμμή, δρεύουν νόμοι διποτελούσας τη λύση στα προβλήματα ποσού έργωντος και για την έτοικα καθοδηγητικά κέντρα.

2. Οι δινότερα δργανωμούσι διφεύλουν νόμοιαςθέντος μικές την καπάσταση στον κατιώτερον δργανωμούσι και τη ζωή τών μαζών, για νέχουμε μικές δινότερειανική δέση για μικές δρθή καθοδηγηγραγ.

3. Τα δργανά των Κάμματος στης διέφορες θεμάτων δέν πρέπει νόμοι διποτελούσας μια διαφράγμα, διφέρον παρθεί τη διπόρεση, πρέπει νόμοιαςθέντος με σπαθερότητα.

4. Όλες είναι σημαντικές διπορέσεις των διγωτέρων δργά-

νηγ τοῦ Κόρματος πρέπει νὰ γνωστοποιοῦνται γρήγορα στὶς κατόπιν δραγμώσεις καὶ στὴ μάζα τῶν μελῶν τοῦ Κόρματος.

ὅ. Τὰ πεντετερά δργανα τοῦ κόρματος καὶ ἡ μάζα τῶν μελῶν τοῦ Κόρματος δρεπλον νὰ συζητοῦν γρήγορα τὶς καθεναγμένες ἐντολές τοῦ ἀγάπετον δργάνων, νὰ τὶς κάνουν κτήμα τους καὶ νὰ καθορίζουν εἰς μέθοδες ποὺ θὰ ἐφορμάσουν γελ νὰ τὰς ἔχεταισαν.

«Τικ τὴν ἔξιετη τὸν ἑαρελιθινὸν διπλακῆσαν αὐτὸς Κλημα», (Δεκαέκτυρος 1929), Βιβλιογρ. "Ρυταιν", τόμος Ιος, σ. 109.

11. Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΩΝ ΜΑΖΩΝ

Ο λαός, μόνο ο λαός, είναι κινητήρια δύναμη, ο έργων της τηγε παγκόσμιες ιστορίας.

«Πώς είναι καθάρηση Συνεπιπομπή» (24 Απριλίου 1945),
‘Εκλογή Εργατικός Συνεργάτης Σοσ.

Οι μάζες είναι οι πρωτηγενείς θήρας, θανάτος δελφινούς συγχρήματα μικρά γελούδα διβίναριά. Αν θέν το καταλάθινούρια από, θά γίνεται μέδινατο καί διασυγχρητισμός διάδριμος καί τίς πιο στασιγενώντες γνώσεις.

«Πρόλογος κι' έπεικογός στήν "Εργατική σχετική με την Οικονομία", (Μάρτιος κατ' Απρίλιος 1941), "Έκλογή Εργατικού Συνεργάτη" σ. 12.

Οι λαϊκές μάζες είναι πρωτοπορέμες με μικρά διπεριφριστη θηριωδηγική δύναμη. Είναι θεατές για δργαρώσουν καί μικροτελέσθινον δίλες ταύς τις πρωτοπορείες σ' δίλες ταύς τομείς καί σ' άλσους ταύς κλέθους σταύς δροσίους μακροσύνη να ξεδιπλώσουν την ένεργητωποτή των εργατορύθμων ν' άναμετρηθούν με το καθηκον της παραγωγής, τέσσα με πλάτας δύο καί σε δάθος, καί να δημιουργήσουν έναν αιδεσανόμενα δριθυρό Εργατικό για την εύημερία τους.

Σημείωση σχετική με τό δημόσιο - «Μια άλλη στο πρότυπο της κλεονταζουσας Αρχεπαρίης Σύναρμα». (1965). «Η ποσιτιβιστική έξτηγερη στήν κινδύνη Οικονομία, Η ανθρώπη Ενδοστη, τάρος Σοσ.

“Η σημερινή θνοῖος των άγροτικού πινθετού είναι ένα γεγονός έξιετοτελής σημεσίας. Εάν λίγο καιρό, θα δούμε σ' όλες τις έπαρχειες της Κίνας, στη μέντρα, στη βαρρά και στη υδα, να ζεστηκώνονται έκαποντάδες έκαπομψώριες άγροτες έρμητικοι, άκαπνωνίκητοι, μά εφευνας πού κακιά δύναμη θέλει μαρεβινά νά τούς συγχρετίσει. Θέλεισσουν τις δίκυσταδες τους και! Θέλεισσουν διάβαστοι στο δρόμο της: διπλευσιέρωσή τους. Θέλεισσουν τινά τάφο ο' δλευς τους λαπεριαλιστές, στούς μιλιταριστές, στούς καταχρωπτές, άξιωματούγους τούς κράτες και ο' δλους ταύς κακούς σενα. Όλε τά διπλευσιέρωσή κέρματα κι' θλοι οι διπλευσιέρωτες ήλι δοκιμαστηρήν μπροστά τους και! ή θέλεισσουν την άμειασταθμή τους ή θέλεισσουν την άποφασιστική. Τ! Βέλ κάνουμε; Θέλ μπούμε μπροστά και! θέλ αναλάβουμε την καθοδήγησή τους ή θέλ μείνουμε πίσω και! θέλ περιοριστούμε νά τούς κριτικάρουμε χειρονομάντες διόδ άγαντητησή; Θέλ ταχτόμας ζηντίν τους; Κάθε μεγάλος περέπτερος νά διαλέξει έναν διά! αιτιάν τούς τρεις δρόμους δίλλα τη γεγονότα διατίτουν άπα τὸν καθένα νά κάνει την έκλογή του χωρίς καθίστατέρηση.

“Εκάστοτε γιά την Εργανή τούς ήγινε από Καστρού μέτα το άγροτικό κίνημα”, (Κάρτας; 1927), “Έκλογή Εργανή, τέταρτος Ισσ., σ. 23 - 24.

Στην παρούσα στιγμή, ή πλησιμερίσσα τούς ακοιγιωμένους μετασχηματισμούς στον υπαίθρο, τό συνεισφερτικό κίνημα έκδηλωθηκε σ' δρισμένες περιοχές, γρηγόρας ήμως θέλεισσεις δλη τη γώρα. Πρέκειται γιά δύο συσταλιστικά έπαναστατικά κίνηματα μεγάλης έκτασης, πού άφορδε έναν άγροτικό πληθυσμό μέτα πάνω από 500 έκαπομψώρια άγροτούς κι' έχει μιά τεράστια διεθνή σημασία. Όφελουμε νά τό καθοδήγησουμε μέτραστηρείτηρος κι' έθεουσισμό και σύμφωνα μ'. Ένα σχέδιο κι' θχι νά τό τραβήγε πόρος τά πίσω μέτα κάπει είδους μέσα. Σ' ένα τέτοιο κίνημα, δρισμένες παρεπελλέστις είναι δεν-

πέφεικτες, αύτό είναι συνεπές διότι είναι λίγες οι δυνατότητες που έχουμε συναντήσει. Τέλος σταλέγη κ' αι δύρδες ήδη μπορέσουν να υπερνικήσουν σις έκθυμαίες τους κατ' νότι διαρθίσουν τη λέθη τους ήν τους δυνηθήσουμε έναργητανέ.

•Συστικά μὲν τὸ πρόδηλον ταῦθι δύρδικος συντελεσθεῖσαν
(31 Ιουλίου 1966), Ση. Εκδοση, σ. 1.

Οι μάζες διαχυνόνται από έναν άχράτηρο ένθυμουσαρδ γιά τὸ συσταλέαρδ. Έχεινοι, ποὺ σ' ἐπεικεστερή περίσσο, περιμένουν προσκολλημένους στὸ δρόμο τῆς ρουτίνας είναι έντελλαις διάκινανοι: νὰ δάντιληρτούν τὸν ένθυμουσαρδ αετίου. Είναι τυφλοί: τὰ θλέπουν δύτια μαζίρα. Μερικές φορές, φτάνουν τοὺς τούμπεις νὰ δάντιστρέψουν τὰ γερονάτα κατ' νὰ παρουσιάσουν τὸ διπόρι γιάτι υπόρο. Διότι έχουμε δεῖ πολλές φορές φιλθρόπους τοὺς είδους αύτούς; Αλλω τοὺς ἀκόλουθους τὸ δεύτερο τῆς ρουτίνας ἀποτιμόδην πάντοτε τὸν ένθυμουσαρδ τοῦ λαοῦ. "Οσαν έλιψανίζεσσι ένα νέο πρόγραμμα, αύτοι δὲ τὸ ἀπειδοκιράζουν ποτὲ μεμάδε, ἀλλὰ τὸ καταπολεμοῦν. Ἀργήτερα, θυντγνωρίζουν δια τίχαν ἀδειού κατ' οὐνους κάποια αδιασκετική. Άλλα, στονύχια, παρασκεύασσεν ένα δίλο νέο πρόγραμμα, ταῦτα συρτερικέρονται μὲ τὸν ίδιο τρόπο έπειναλεμβάνοντας αύτές τὰς δύο στάσεις. Μὲ τὸν τρόπο αύτὸν φινιδρούν μπροστά στὸ κάθε νέο πρόγραμμα. Οι διάθρωποι αύτοι διέτασσονται πάντοτε στὸ μιά κατάσταση παθητικότητας. "Έχουν πάντοτε ἀνάγκη νὰ τούς δινει κάποιος ένα γερό χτύπημα στὴν πλάτη, γιάτι νὰ κάνουν ένα θήμα πρός τὰ μπρός.

Συγειώμενα συστικά μὲ τὸ δρόμο: «Η περιφέρεια αὐτῆς πραγματοποίει τὴν συντελειρωτικούσσην τῆς δύρδου κατὰ οικτυρώματα στὸ διότι χρόνια», (1966). «Η συντελειτερή περιφέρεια στὴν κεντρική Μακεδονία, Καστοριά, Τάμας Ζος.

Έξω και πάνω από είκοσι χρόνια, το Κόδικα μας κάνει: καθηγετρινά δουλειά στις μάζες και² έδω και δέκα χρόνια, μιλάει κάθε μέρα για τη γραμμή των μαζών. Τοποτεριζόμενε πάντοτε πάντας η έπανθρωπη πρέπει να στηρίζεται στις λαϊκές γάζες και να υπολογίζεις στη συμμετοχή των και³ θυγατριθή- κερε πάντοτε απήν τάση να έναποθέτουμε την ιπόθεση ακίνητής μερικών διατύπων που δίνουν διεταγμός. Ωστόσο, δριαρένας φύντροφος δέν έφραγκόους δικόμα σύστασην η γραμμή των μα- ζών στη δουλειά τους, στηρίζονται πάντοτε σ' ένα μεριδιανή μάθησης πάντας μέσω σε μια παγερή άπο- μισθωση. Μίαν άπο τις αλτίες για τη σύντηξη αύτης, διδασκεται στα δύο άποφεύγοντα, για έξιγρουν καθηρά τό καθήκοντα και δύο ξέρουν νά δικεπέρασουν την πρωτοβουλία και τη δύμησουρ- γική δύναμη των τελευταίων. Τραπεζικούς, θελευτικούς και παιδι- γουν μέρες δίοι στη δουλειά, άλλα δέν κάνουν γνωστά στους άλλους σήκε αύτό που πρέπει νά γίνει: σήτε πάς θά γίνει. Με την τρόπο αυτό, πάλι θέλεται νά έκπληρωνται τα καθήκοντα και η δουλειά νά πηγαδύει καλά; Σιά νά λύσουμε τό πρό- θιμημα αυτό, το δουλειό μέσο αίνω, φυσικά, νά κάνουμε θεο- λογική δουλειά σχετική με τη γραμμή των μαζών, άλλα ταυ- τόχρονα πρέπει νά διδάξουμε σε πολλούς από τους συνερ- γους αύτούς τις σημαντικότερες μέθοδες δουλειάς.

«Βουλιάζε με ταύς συνάκτες; Έτσι «Πηγαίνετε το Σεν-
άτι - Σουλήγιαντ», (2 Απρίλιου 1948), Βαλοκή "Ερ-
γαν, τόμος 4ος, σ. 241 - 42.

Είκοση τάσσεται χρόνια πετράς μάς δειχνούν πάς ένα δρόσο καθήκοντα, μια δρόση πολιτιστή και⁴ ένα δρόσο σπίλη δουλειές άντα- ποκρίνονται άμεταδίπτης πάλι αποτήσεις των μαζών, σε μια διεμένη στηγμή και⁵ ένα διαρκέ μέρος και μάς συνθέσουν με τις μάζες και πάντας ήνα λαθερένο καθήκοντα, μια λαθερένη πολεοντή κι⁶ ένα λαθεμένα σπίλη δουλειές δέν άνταποκρίνονται.

ποτὲ στις διπλατήσεις τῶν μαζῶν, σὲ μᾶλις διαφέντη στιγμή καὶ σ' ἑνὸς διστρένου μέρος καὶ μᾶς διεκόπουν ἀπὸ τῆς μάζας. "Ἄν τέτοιας κακὰ διπλιάς δὲ διαγρατισμένος, δὲ αὐτορχεισμός, δὲ δουλεικότητας, δὲ σεκοριτσάδες, δὲ γραφειοχρεσία, δὲ δίλαζονεις στήν θουλειάν εἶναι ἐνταλμὸς ἐπαγγέλμα καὶ ἀπαράδεκτα, ἀν αὐτοῖς τοῦ ὑπορέρουν ἀπ' αὐτὸν πρέπει γὰρ τὰ καταγιγγέσταν, εἶναι γιατὶ τὰ κακὰ αὐτὸς προκατέλαν τὸ ξένωμα τοῦ τῆς μάζας.

«Γάλ τὴν αδέρφην συνεπικυρεῖ» (Βι. "Αρχικός" 1945),
'Εκλογὴ "Εργανο", τόμος Βος, σ. 815.

Πιά ν' ἀποκαταστήσουμε τοιούτους μὲν τῆς μάζας, δρεῖ-
λουμε γὰρ ἐνεργοῦμες σὲ δινοτελείασι μὲν τῆς ἀνάγκης τούς, καὶ
τεὶς ἐπιθυμίας τούς. Σὲ κάθε δουλειά στις μάζας, πρέπει νὰ
ξεκινάμε ἀπὸ τῆς ἀνάγκης τούς καὶ δχι ἀπὸ τῆς δικές μας διε-
θυμίας, διο τὸ διεπίπονες καὶ ἀν εἶναι. Συμβαίνει συχνό, οὐ μά-
λιστα νάχουν ἀντικειμενικά ἀνάγκητά πλέον αδιεύς τὴν ἀπειλήν τούς
μετασχηματισμούς. Δὲλλας ἀποκαψερεύει νὰ γίνην έχουν συνειδη-
τοποιήσει τὴν ἀνάγκη αὐτήν, νὰ μήντην έχουν αῦσε τῇ θέληση,
οὔτε τῇ διάθεση μὲν πραγματοποιήσουν τοὺς μετασχηματισμοὺς
αὐτούς· τούς περίπειπαντα αὐτήν, ἔμετοι, δρεῖλουμε νὰ περιμέ-
νουμε ὑπομονετικά μονάχια διαν, αὐτὸν ποτέ πειρατεύεις μάζας
δουλειάς, οὐ μάζας δὲ συνειδητοποιήσουν πατήν πλειοφηφία
τούς, τὴν ἀναγκαιότητά τῶν μετασχηματισμῶν αὐτῶν, διατὰ
θὲ διπορχήσουν τὴν θέληση καὶ τὴν ἀποτίμα μὲν τῆς κάνουν
οὔτε δὲ προχωρήσουμε στὴν δουλειά για τὴν πραγματοποιήση
τούς, δὲλλιωτικαί, δὲ κινθιστέμουμε ν' ἀπορμονοθέσμες ἀπὸ τῆς
μάζας. Κάθε δουλειά ποὺ διπλαίτερη τῇ συμβιτοχῇ τῶν μαζῶν
θὰ κατογενήσει ἑνὸς πράγματος χωρὶς περιεχόμενο καὶ δὲ κατα-
λήξει σ' ἀποτυχία διὸ οἱ μάζας δέν έχουν συνειδητοποιήσει τὴν
ἀναγκαιότητά τῆς δουλειάς αὐτής. Βέρι έχουν έκδηλώσει τὴν
ἐπιθυμία νὰ συμμετέχουν σ' αὐτήν μὲν τῇ δικῇ τους θέληση...
Δέος φρέσκες πρέπει νὰ μᾶς καθεδηρώσεις πορότο, ο! πραγματικές

ἀνάγκης τῶν μαζῶν καὶ ὅγι: οἱ ἀνάγκης ποὺ γεννήθηκαν στὴν φυντασία μαζῶν θεώτερο ἡ ἐπιθυμία γάχει ἐκφραστεῖ ἐλεύθερα ἀπὸ τῆς μάζης. οἱ δικαιάσας γάχους καρπεῖ: διὸ τὸς θεοὺς τῆς μάζης καὶ ὅγι: οἱ δικαιάσας τῶν σταθμώντων ἔμετς γιὰ λογο-ριασμὸς τους.

«Τὸ Εὐαγγελίον οὐκέτη πολιτικὴ δουλεία», 180 Τριανταρέας 1944). «Καλογή "Εργαν., τόμος 3ος, σ. 226 - 31.

Τὸ συγέδριο μας πρέπει νὰ καλέσει δύο τὸ Κόμμα τὰ πολιτιστικάσιαται τῶν ἐπαγγέλτηνογή του. Επει τίστε νὰ μήτην θεάρξει αὐτεῖνας σύντροφος, οὐ κανένα πόστο, ποὺ νὰ ἔχο-πει διὸ τῆς μάζης. Πρέπει νὰ μάθουμε οἱ μάζεις φύντροφο ν' ἀγαπάσι: φλογερὰ τὶς λατάρες μάζες, νὰ ἀκούσει παρασχετικὰ τὴ φωνὴ τους· νὰ γίνεται ἔνα μὲ τῆς μάζης διπολιθήποτε θέση καὶ διὰ γατέγκει, νὰ ζεῖ συνεχῶς μαζούς καὶ νὰ μήτην τοποθετεῖ τὸν ξαυτὸν του πάγων απ' αὐτές πρέπει νὰ προσέχουμε τὶς μά-
ζες καὶ ν' ἀνεβάλλουμε τὴ συνειδητὴ τους πατέρωντας θινόβη τὸ ἀπότελλον τους καὶ σύμφυντα μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς Ελλάδερης συγκατάθεσης νὰ δογμάτει τὶς μάζες νὰ δρυγανώσουν προσδε-
τικά καὶ ν' ἀκαπτούσιον θλούς τῶν ἀναγκαίους ἀγώνες ποὺ ἐπιτρέπουν οἱ ἑωατερικὲς καὶ ἑξατερικὲς συνθήκες των διορθών μέρων καὶ τῆς δομικής στριγμῆς.

«Τὸ τὸν καέρητος αποκαταστάσι». (24 Απριλίου 1945), «Εκλογή "Εργαν., τόμος 3ος, σ. 215 - 16.

«Ἄν οὐκιμένουμε νὰ περάσουμε στὴν ἐπέθεση δταν οἱ μά-
ζες δὲν έχουν ἀκόμα συνειδητοποιηθεῖ, αὐτὸς θὰ δηνα τιχο-
θιωγκτομέθ.» Αγ θὰ θέλαμε νὰ διδηγήσουμε τὶς μάζες νὰ κά-
νουν κάποιο πράγμα ἐνάντια στὴ θέληση τους, θὰ ἀποτυχι-
νώμε σίγουρα. «Ἄν δὲν προχωρούσταμε, δταν οἱ μάζες τῶνον
διπατήσθαι, αὐτὸς δέταν δεξιάς διπερπτουντομέθ.

«Συνομιλία μὲ τοὺς αντάρτες τὸς "Πανεργατῶν τοῦ Σαν-
τον - Σουετζωνίδων", (2 Απριλίου 1940). «Εκλογή "Ερ-
γαν., τόμος 3ος, σ. 213.

Σὲ κάθε Βουλειά, ὁ βολογχαριπόδες εἶνα: λόθιος, γιατὶ ξεπερνᾶται τὸ ἐπίπεδο τῆς συνειδητογνητικῆς τῶν μαζῶν καὶ παραβάλλεται τὴν ἀρχὴν τῆς ἀλεύθερης συγχειτόμεσσῆς πρόσκειται γιὰ μὲν ἐκδηλώση τοῦ τακοῦ ποὺ τὸ ἀποναλεύσμενον ποτομογνήσια. Οἱ σύντροφοι μας δὲν πρόκειται νὰ πιστεύουν πώς ἔκεινο καὶ καταλάβαττοντι αὐτοῖς, τὸ καταλαβαττόνυν ἀπίστη καὶ οἱ τιλατετές μάζες. Μονάχα μιὰ ἀποτελεσματικὴ ἔρευνα ἀνάμεσος στὶς μάζες ἐπιτρέπεται νὰ βεβαιωθούμε διὰ ἔχουν καταλάβει αὐτὴν ἡ ἔκεινη τὴν ίδεα, ἀν εἶναι έποιμες νὰ περάσουν στὸ θράστη. "Αν ἔναργοιδες μὲ τὸν τρόπο αὐτό, ἀπορεύγουμε τὸ βολογχαριπόδες. Σὲ κάθε Βουλειά, ὁ σουιδαρός εἶναι ἔπειτης λόθιος, γιατὶ παραμένει κάτιο πότε τὸ ἐπίπεδο τῆς συνειδητογνητικῆς τῶν μαζῶν καὶ παραβάλλεται τὴν ἀρχὴν σύμπεισα μὲ τὴν διοικὴν καθοδηγητὴν πρότει: νὰ διδηγεῖται τὶς μάζες στὴν πορεία τους πρὸς τὰ ἐμπρές πρόκειται: γιὰ μὲν ἐκδηλώσῃ τοῦ πακοῦ καὶ τὸ ἀποναλεύσμενον διειρράβδυση. Οἱ σύντροφοι μας δὲν πρόκειται νὰ πιστεύουν πώς οἱ γιάλικες δὲν καταλαβαττοῦν πότε ποὺ οἱ ίδιαι εἴναι ἔχουν συγνειδητοποιήσει διόδια. Συμβαίνει συχνά τοις μάζες νὰ μας ξεπερνῶνται καὶ νὰ νοεῖθενται ἐπιεικῶς τὴν ἀνάγκην νὰ κάνουν ἵνα διῆμα πρὸς τὰ ἐμπρές, διεισι αἱ σύντροφοι μας, ἀνίσχονται: νὰ τὶς καθοδηγηγγήσουν ἐκφράζονται τὶς διαδίκτες δριστήνων καθιευτερηγμένων τριτημάτων, καὶ παλεγράνταις γιὰ λαθεμένας τὶς ἀπόψεις τῶν πλοτοτειῶν μαζῶν, μεταβάλλονται σὲ οὐρά τῶν καθιευτερηγγένων στοιχείων.

«Εἴτε τὴν καθέρνησην φανταποιοῦσθε» (34 Ἀπριλίου 1945),
«Εκλογὴ Βργανού, τάμιος θας», σ. 216.

Σὲ συλλέγοντας τὶς ίδεας τῶν μαζῶν, νὰ τὶς συγκεντρώνουμε καὶ νὰ τὶς φέργουμε πάλι στὶς μάζες, γιὰ νὰ τὶς ὑπερποκίζονται καὶ νὰ τὶς ἐφαρμόζουν· καὶ τότε τὸν τρόπο νὰ διεισποιοῦμε τὶς σωστὲς ίδεας γιὰ τὴν καθοδηγητικὴ Βουλειά αὐτὴν, γιὰ τὴν βασικὴν μέθοδον καθοδηγητοῦς.

«Σχετικά μὲ τὰς μάζαδας καθοδηγητοῖς» (19 Ἰουνίου 1949), «Εκλογὴ Βργανού, τάμιος θας», σ. 120.

Σ' ὅλη τὴν πρακτικὴν δουλειὰ τοῦ Κόμματος μας, μήτ
ἔργοντι παθοδηγητοῦ πρέπει ἀπεραίτητα νὰ στηρζέται στὴν
ἀρχή: αὐτὸν διατίθεται διὸ τὸ μάζευτε καὶ νὰ ἐπιστρέψουμε στὸν
μάζευτα. Αὗτὴ σημαίνει πώς πρέπει νὰ συλλέγουμε τὰς θέσεις
τοῦ μαζῶν (παρότις καὶ διανοητικούς γενετές), νὰ τὰς συγχωνεύουμε
τρέλουμε (νὰ τὰς γενικεύουμε καὶ νὰ τὰς συστηματούσουμε
ζωτερα διὸ μελέτην) νὰ τὰς φέρουμε πάλι: σας μάζευτε γιὰ νὰ
τὰς διατίθετε, νὰ τὰς ἐπιτελεύτημε, ἐπειδὴ νὰ τὰς κατα-
κτήσουμε οἱ μάζες γιὰ νὰ τὰς ὑπεραπούσουμε καὶ νὰ τὰς ἀφρεμό-
τουν ταυτόχρονα, ἐπισληγθεύσουμε τὴν ἀρθρότητα τῶν ιδεῶν αὐ-
τῶν μέσα στὴν ίδια τὴν δράση τῶν μαζῶν. Καὶ πάλι πρέπει: νὰ
παραρτούμε τὰς ίδιες τὰν μαζῶν καὶ πάλι νὰ τὰς συνοψίζουμε
καὶ νὰ τὰς διαταρέψουμε στὶς μάζες καὶ αὐτές δικαίως νὰ
γίνεται μὲν συνέχεια καὶ σταθερότητα ἐποιοῦσα φορά τοῦ
ιδίου ποτές νὰ γίνεται πιὸ οπωτέρε, πιὸ οπωτέρε, πιὸ ζωντανές καὶ πιὸ
πλούσιες. Αὗτῇ νοι τῇ μαρξιστικῇ θεωρίᾳ τῆς γνώσης.

Στο Βιβλ., σ. 119.

‘Οφείλουμε νὰ πάμε μέσον στὶς μάζες νὰ μαθητεύσουμε
τὰς τεχνάδια τους, νὰ γενικεύσουμε τὴν πείρα τους, νὰ κατα-
παλαθεύσουμε σὲ ἀκέραια πιὸ καλύτερους κανόνες καὶ μέθοδους
δουλειῶν, ἀκόμα πιὸ συστηματικές, νὰ τὰς διαταρέψουμε στὶς
μάζες (μὲν τὴν προπαγανδούσαντη δουλειά), νὰ κατέδουμε τὰς
μάζες νὰ τὰς ἀφρεμότουν γιὰ νὰ λύνουν τὰς προβλήματά τους,
Ἐποιεῖται νὲ ἀπελευθερωθεῖσιν καὶ νὰ κατακτήσουν τὴν ελπίζα.

• Οργανωτικός. (29 Νοεμβρίου 1948), ‘Επικοινωνία
γιαν. τόμος 3ος, σ. 138.

Σ' ὑπομένεις περιογές, ὑπέρχουν μέλη τῶν καθεδηγη-
τικῶν γιας δργμάτων τοῦ θεωρού πάντα μέρος αἱ καθεδηγητές

γηγενήσανταν τὴν πολεοτεκνή τοῦ Κόρμυχτος θέντα χρειάζεται νὰ τὴν μάθουν οἱ μάζες. Αὐτὸς εἶναι ἔνας ἄλλος τοὺς βασικοὺς λόγους γὰρ τοὺς διοικούς ἔνα μέρος τῆς θουλειάς μας θέντα πάτεται καθάλιμα καλά.

«Βασικότερο μὲ τοὺς αυτούς τοὺς «Εμφερπόλες τοῦ Βασιλεὺος - Σωσιγενέων», (2 Απριλίου 1948), 'Εκλογὴ 'Εργατῶν, τόμος θεο., σ. 241.

Σὲ κάθε κίνησα τῶν μαζῶν, πρέπει νὰ κάνουμε μιὰ σύνομοτεκνή ἔρευνα καὶ ἀνάλυση, γιὰ νὰ διαπιστώσουμε τὸν δημόρο τῶν δραστήρων φυσιῶν τοῦ κυνήγιατος, τὸν ἀριθμὸν ἑκατῶν ποὺ διατείθενται ω' αὐτὸν καὶ τῶν ἀγθρώσων ποὺ στέκονται: οὐ μὲν ἐνδιάμεση θέση καὶ θέη πρέπει νὰ παίρνουμε διπορθεῖς μὲ οποιασδεντοῦ καὶ διδόνουμε τρόπο.

«Μέθοδος διεύλειας τῶν διπορθεῶν τοῦ κόρμυχτος». (18 Μαρτίου 1948), 'Εκλογὴ 'Εργατῶν θεο., σ. 880.

«Οπου διάρχουν μάζες, μποροῦμε νὰ δεχωρίσουμε χοντρικὰ τρεῖς κατηγορίες ἀνθρώπων: αἵστοις πονταὶ σχετικὲς δραστήριοι; αἵστοις κούνιαι σχετικὲς ἀδέρεντοις καὶ αἵστοις ποὺ δρισκοῦνται ἀνάμεσον οὐ' αὐτές τις δύο κατηγορίες. Γι' αὗτὸν οἱ καθιστηγητές πρέπει νὰ γίνουν ἐκανοῦ νὰ συγκεντρώνουν γύρω τους τὸ μερόδριθμὸν τῶν δραστήρων ἀνθρώπων πάνω στοὺς διοικούς μποροῦν νὰ στηρίξουνται καὶ ποὺ μ' αἵστοις θὲ διεβάσουν τὸ ἐπίπεδό τῶν ἐνδιάμεσων στοιχείων καὶ θὲ προσήγουν τὰ καθισταρεῖμένα στοιχεῖα.

«Σχετικά μὲ τὶς μέθοδες παραθήτησης». (1 Ιουνίου 1948), 'Εκλογὴ 'Εργατῶν, τόμος θεο., σ. 118.

Νὰ μάθουμε γὰρ περινέμε τὴν πολεοτεκνή τοῦ κόρμυχτος στὴ δράση τῶν μαζῶν, νὰ μάθουμε γ' διεθνέστορες δῆμοι τὰ κα-

Ουδηγγητικά σταλέγη άλλα έπιπλα της πλατείας μάζες θα τηρηθανείσθαι της και να διεξάγομε αυτά τα καθίτινα άπο τα κινητικά μέρη και την παλέντα από τας άγιντας μας, από την οποία η τέχνη της μαρξιστικής - λεγινοτερης - καθοδήγησης. Αυτό έπιπλο είναι καίνο τον έπιπλόνα να καθερίσουμε στην πλατεία της Βούλας να διελέγουμε τα ίδια στη δουλειά μας.

* Συνομίλια με τούς αντιδρότες της "Εμπρηστικής Συντονιστικής Επιτροπής" - Βουλής των Κομιτών, 12 Απριλίου 1948, "Έκλογες: Εργατικό κόμμα δεσμού", σ. 241.

“Οσο δραστήρια κι” διν είναι μια καθοδηγηγμένη δημάσια, η δραστηριότητα της θά γίνεται μια δρόμου προσαρδεισα μιας χαύψας ανθράκων, ήτον δέν συνθέτεται με τη δραστηριότητα των πλατειών μαζίων. Ήλλας, διότι τα δύλια μέρας, η δραστηριότητα των πλατειών μαζίων, πως δέν έχει δραγματωθεί διπολικές πράξεις μπό μεταρρυθμίζει καθοδηγηγμένη δημάσια, δέν μπορεί να διατεργίζει για πολλούν καιρό, αλλα μόνοντανθεί σε μια δραστηριότητα κατεύθυνση και νόο φέρεις σ’ ένα μητρόπορο σημείο.

«Σχετικά με τις μεθόθες αεροστήγματα», (1 Ιουνίου 1919), «Εύλογη Βρεφική θέση», σ. 118.

Η παρεγγογκή δραστηριότητής την μαζίθη, ότι σημαφορούνται τους, ή περά τους κ' ή πανευματιστή τους κατάσταση σ' χώτε πρέπει τις καθοδηγηγματικές στοιχείη να διφερεύουν πανεγγιώς την προσοχή τους.

Σημείωση για την Ιεράνη σχετικά με την παραγγελία
δραστηριότητας, την άρματακάρδαν και έξαρτονται θέματα
δια την Επιτροπή των Εδρώντων και την Α-
νωτάτη Διοίκηση της Βίτης "Επιτραπέντες Συρτίδης".
-Η μέρη για το σ. Από την 8η έως την 10η Σεπτεμβρίου 1948.
Σερραί, 24 Νοεμβρίου 1948.

‘Οφείλουμε να δώσουμε μικρή συλλογή προσοχή στα προβλήματα που σχετίζονται με τη θωτή των μωζών, από τα προβλήματα της γής και της δουλειές μέχρι τα προβλήματα έφοδους, σε καύσιμα, σε ρύζι, σε λάδι κι άλλα...’ Όλα τα σχετικά θρησκεία με τις συνθήκες θωτής των μωζών πρέπει να τεθούν στην ήμερη θεωρητική έκπτωση. Πρέπει να τα συζητήσουμε, να σάρουμε θεωρητικά, για τις θέσεις σ’ έφερμογή καθ’ υπόγειούμε την έφερμογή τους. Πρέπει να δώσουμε να καταλάβουν οι μωζές πώς έμεις έκτροπωσήμε τα συμφέροντά τους, πώς έμπινερμάστες άκοντη στη δική τους συνοινή. Πρέπει ξεκινήντας δικ’ αυτέν, να τις κάνουμε να κατανοήσουν όψη θερία καθηγητών της αυτού πολύ τούς πραδελλασμέ, διασει τα καθηγητά τους έπειναστατικού πολέμου, έτσι ώστε να διαστηματίσουν την έκπανάσταση καθ’ υπή έπειτεντον σ’ δική της χώρα, να κάνουν δικά τους τα πολιτικά μας συνθήματα καθ’ υπογειούμε την πελοπή, νίκη της έκπανάστασης.

•Η διεκπίνση στη συνθήκες θωτή των μωζών και να προσέβημε τη μέθοδο Βασιλείου (197 Μανουσάρης 1981), ‘Εκπανή Έργαν, πάρτη 1ης, σ 149

12. Η ΠΟΔΑΙΤΙΚΗ ΔΟΥΛΕΙΑ

Στή στρατό καθιερώθηκε τό σύστημα των δυτικορωμανών του Κάρματος και των πολεικών τμημάτων, πράγμα άγνωστο μέχρι τότε στήν Ιστορία τής Κίνας, σύστημα που ήδη από τη στρατό ανέθε μισθ έντελως νέα φυσιογνωμία. (1) Άπλ το 1927, δ Κίνανος Στρατός, ή σημερινή Τούρκη Έκπτωσης Στρατική, κληροδότησε τό σύστημα από το άναπτυξε.

«Συνεπίλια μάλιστα σύγχρονη διμοσιογράφη Τζαϊτρις Μαδρίφαρι. (26 Οκτωβρίου 1927) Έκλογη Βεργίν, τόμος θετ., σ. 51.

Ο Λαζαρός Απελευθερωτικός Στρατός, στηριγμένος στό λαϊκό πόλεμο και στής θρησκείας ένθετης ανάμεσα στό στρατό και τό λαό, τής ένθετης ανάμεσα στούς διοικητές και τούς μαχητές και στήν θρησκείας διπολύθεστής τών έχθρικών δυνάμεων, δινάπτυξε τήν πανίσχυρη δύναμιστική πολιτική του δυολειά κ.» ανέθε μισθελεί ένα σκοπιανό περάγονος τής άλιες μάχης.

«Η σημερινή κατάσταση και τέ καθηκοντά μαρ., (26 Δεκεμβρίου 1927), Έκλογη Στρατιωτικού Βεργίν, τόμος θετ., σ. 550.

1. Αναφέρεται στή: Εισοδες έπονων δυνάμεων που έργανεν έπον μονοθ έπον τό Κορμανισκό Κάρματος Κίνας και τό Καούμιντεγκιαν στέ χρόνια τής συναργασσούς τους στή Βιέρκεικ τού Πρόσθιο Κίνανος Στρατικού Έμπολικου Πολέμου (1926-27). Σ γ μ. Α γ λ. Μ η τ.

‘Ο στρατός αὐτός δημιούργησε ένα σύστημα πολιτικής δουλειώς διπλαρίτηρο στο λαόδικο πόλεμο καὶ τούτο διπλασιάζει στο γάληρμα την συνοχή των γραμμάνων του, την έννοηση μὲ τίς φιλικές δικάσματα, την ένδιπλη μὲ τὸ λαό, τὴν δικαιοδοσίαν του ἀρχηροῦ στρατοῦ καὶ τὴν γίνεται κάθε μέρχη.

·Πώς έγραψεν ο ανθρώπος την ιστορία της Ελλάδας· 1941 (Αρχιλίου 1940),
“Εκλογή” Βοργια, τόμος Ιον., σ. 265.

‘Η πολιτική δουλειάς έγινε ζωτική σημασίας γιὰ κάθε ένοπλο μας στην οικονομική ταραχή’ αντέτη λογγίστης πολὺ περισσότερο στήν περίσσο τοῦ ριζικοῦ μετασχηματισμοῦ τοῦ κοινωνικο-οικονομικοῦ συστήματος.

Βαρείωση στὸ Μέρος: «Ενα οπερά δίδαγμα» (1950),
‘Η φοιτητική έξιδηρη στην κινέζικη Επανίσθηση, σ. 58.

‘Αγαθός Κόκκινος Στρατός μπόρεσε νὲ πολεμήσει μέσω στὸν απληγώδη συνθήκης χοιρές νὰ διαλυθεῖ, μιὲν ἐπὸ τῆς πολουδιάδερης αἰτίας θρίσκεται στὸ δὲ τὸ πολεματικὸ πυρήνας δργητινώθηκε στὸ ἐπίπεδο λόγου·

‘Ο μάγινος αὐτὸς θεωρεῖ Τονγκάνγκ·, ‘Εκλογή’ Βοργια,
τόμος Ιον., σ. 84.

‘Η πολιτική δουλειάς στὴν “Ορθοί Εκστρατευτική Στρατική απηρίζεται: αὐτὸς τρεις θεμελιώδεις ἀρχές. Πρῶτο, στὴν ἀρχὴ τῆς ένοπλητικῆς τῶν δικαιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν, ποὺ σημαίνει: τὴν ἐξάλειψη τῆς φοινικαρχικῆς πρακτικῆς στὸ στρατό. τὴν διπλαρίσμαση τῶν σωματικῶν τιμωριῶν καὶ τῶν θύρων, τὴν καθιέρωση μιᾶς σταθερής πού τηρεῖται μὲ τοὺς συνεδρητὸ τρόπο καὶ τὴ δημιουργία μιᾶς ζωής θατου ἀξιοδομητικῆς καὶ στρατικῶν μαρτάζονται τὶς χωρές τους καὶ τὶς λόπες τους.

πράγμα που κάνει το στρατό νόνοι στενή ένορμόνος. Δεύτερο, οτιδή μάχη τής ένοτηρσες των στρατών και των λοιπών. Αύτό σημαίνει πώς η πειθαρχία δεν έναρχεται τήν παραμικρότερη βιάδη των λατεύοντων συμφέροντων, πώς διατάσσει κάνει προσωρινά άναμεσα στις μάζες, πώς τις άρχισανει ως έξοπλούς, όπως διαφέρουν τόσο σημαντικά δόρυ τους και πώς τιμωρεί τους προδότες των Εθνών που ζημιάνουν τόσο και το στρατό δικρίβως γιατί 'ναι έτοι: ένορμός με τόλει τον καλούδησαν παντού. Τρίτο, οτιδή μάχη τής αποσύνθεσης των δυνάμεων τού έχθρού και τής έπιεικαις διπέναντι στούς αλγυμαλώτους πολέμου. Η νίκη μας δεν διεριθίζει μονάχα από τις έπιχειρήσεις των δυνάμεων μας, διλλάτ έπισημη και διπλά τήν αποσύνθεση των δυνάμεων τού έχθρού.

«Συναίλετε με τόν δηγγόλο θηραμοιχείαν Τζενέτριο Μακρόπουλο (25 Οκτωβρίου 1967), «Εκλογή Κράτου, τόμος Βος, σ. 58.

Οι δυνάμεις μας διφέλουν για τηρούν τις δριθές μάχης τους καθηρέζουν τις σχέσεις των στρατών με τό λαό, για τήν κυβέρνηση και τό Κέρμα, τις σχέσεις δικήμεστη στούς αξιωματούκος και στρατιώτες, δικήμεστη στή στρατιωτική δουλειές και τήν πολιτική δουλειές και τις σχέσεις δικήμεστη στή στελέχη της κοινωνίας περίπτωση δεν πρέπει για πένσωμε τόσο μικταρισμό. Οι διξιωματούκοι διφέλουν για θυγατρούς τους στρατιώτες τους' για ρήγμα έπειδειχνουν φυγόδοτρος διπέναγει τους και για μή τους δικιεύλλουν σαματεικές ποινές. Πρέπει διατάσσει ν' αγωνίσει τό λαό, ώστε μή ζημιάνει τό συμφέροντά του' πρέπει να απέστει τήν κυβέρνηση και τό Κέρμα και για μή την έπειδειχνει «ανεξαρτησία».

«Οργανωμένει» (20 Νοεμβρίου 1949), «Εκλογή Εγγυών, τόμος Βος, σ. 158 - 59.

«Η πολιτική μας διπέναγει στούς αλγυμαλώτους, που πρ-

έρχονται μάκι οὐδὲ θυγατρικό στρατό, τις δινόμεις δινόμειούλων
 ἢ τις δινόμειούλων ιστοτεκνές δινόμειες, είναι καὶ τούς ἀπολόσιμους,
 ξειράντας ἐπείνους ποὺ ἔχουν ἀπεισόρει τὸ μίσος τοῦ λαοῦ,
 ποὺ πρέπει νὰ ἀπελούσινται διφοῦς ἐπιμεδούμενες ἢ ἐναγχή τοις
 θυγατρας αὐτὸς δίκη. Πρέπει καὶ κερδόσουμε μὲν τὸ μέρος μας ἐνα
 μεγάλῳ δριμύῳ αλγμαλώσων ποὺ ἔχουν στρατολογηθεῖ μὲν τῇ
 θία καὶ ποὺ τὸ πνεύμα τους σ' αὐτῇ ἢ ἐκείνο τὸ δεύτερο εἴηναι
 ἐπειναστατικό καὶ καὶ τούς ἐντάξιμους αὐτὸς στρατό μας¹ δύοι οι
 διάλογοι πρέπει νὰ διπλαίσονται· καὶ διὸ τοὺς διακατιάνουμε νὰ τοὺς
 διπλαίσονται πάλι. Διὸν πρέπει νὰ τοὺς πείξουμε, νὰ τοὺς διρα-
 ροῦμε τὰ χρήσιμά τους καὶ τὰ προστικά τους δινόμειοναν,
 νὰ μήν τοὺς τυφλώσουμε, ἀλλὰ νὰ τυρούμε σ' θίας τὰς προ-
 πτώσεις μικρά τίμα καὶ εὔμενη στάση διπλαίνων τους. Αὐτῇ τῇ
 πολεμική πρέπει νὰ ἐφερμεῖται μπέναντι σ' ἄλλους τοὺς αλγ-
 μαλώσους, δια τὸντραστικοὶ καὶ διὸ εἴναι· 'Η πολιτεική αὐτῇ
 εἶναι ξειρατικά ἀποστελεχωσαντή γιὰ ν' ἀπορρογώσουμε τὸ
 στρατόπεδο τῆς ἀντίθετος·

Τις τὴν Ηλείανθη· (26 Δεκεμβρίου 1940). "Εκλογή
 "Εργαν., τόμος Βασ., σ. 416 - 47.

Τὰ διάλογα εἶναι ἔνας στημαντικός παράγοντας, ἀλλὰ δρι-
 μοφροσιστικός, τοῦ πολέμου. Ο διπλαίσιος παράγοντας
 εἶναι δι ἀνθρώπινος καὶ δριμὸς δι πλιαδὲ παράγοντας. Ο συγχει-
 σμὸς τῶν δινόμειων καθορίζεται δριμὸν διὰ τὸ συγχεισμὸν
 τῶν στρατιωτικῶν καὶ οἰκονομικῶν δινόμειων, ἀλλὰ ἐπένειος καὶ
 διὰ τὸ συγχεισμὸν τῶν ἀνθρώπινων δινόμειων καὶ τῶν ἥβικῶν
 δινόμειων. Ο ἀνθρώπος διαθέτει τὶς στρατιωτικές καὶ οἰκονο-
 μικές δινόμειες.

• Ο προστετερώνος Πόλεμος. (Μάιος 1988). "Εκλογή
 "Εργαν., τόμος Βασ., σ. 418 - 44.

• Η ατομική θέμβων εἶναι μικρή χάρτινη τίγρη ποὺ οἱ ἀμε-
 ρικάνοι ἀντιδραστικοὶ τῷ χρητησμούσιον γιὰ νὰ τραυματίσουν

τούς μυθρώπους. Φαίνεται τρομερή, άλλα από την πραγματικότητα δεν είναι. Βέβαια, ή μάλιστη μόρνα είναι ένα δικλι μαζικής έξιδντωσης, άλλα ή μόνιμη ένδιξ πολέμους έξιρτεται μπό τούς μυθρώπους κι' έχει άπο δια - διαδικασία μαζική.

*Μητρούλια με την Αμερικανίδα θημεσιγράφες "Αννα Λαζίτ Στρόμγα (Αθηναϊστος 1948), "Εκκορή" Βρυξη, τόμος άντα, σ. 100.

"Π θέση τωδ οπρατού, είγω: δι οπρατούτογκ. Χωρίς νδ ζηγωτήθει απός δινάμεις ήγα προσθευτικό πολιτικό πνεύμα, χωρίς τη διεξαγωγή πρός τη σκοπό ακτή μαδι προσθευτικής πολιτικής δουλειάς, δε θή μπορέσουμε νδ διπτόχουμε μια πραγματική ένθετης διάνυσσα στους διζιωματικούς κατ τούς οπρατούτος, νδ ζεστηκάδουμε σ' αιτούς τών πεδ μεγάλο διθουνικαριδ για τών Πόλεμοις Αντιτοπής κατ κατέ συνέπεια, νδ γρηγοροποιήσουμε τήν τεχνική μας κατ τήν τακτική μας με τών πιό καπάλληρο κι' δισταλευματικό τρόπο.

*Ο Παρεταχμένα; Πόλεμος, (Μάης 1938), "Εκκορή" Βρυξη, τόμος άντα, σ. 37.

"Π καθηρέ οπρατωτική διεσήφη έχει διαδοθει πλοτεά σ' ένα δραμένο διριθμό σωτρόδων τω Κόκκινου Ερετού. Οι έκδηλωσεις αιτές είναι οι διαδοσίες:

1. "Αντιπαραθέτουν τήν πολιτική δουλειά κατ τη οπρατωτική δουλειά κατ δέν παραδέχονται κιός ή οπρατωτική δουλειά δέν είναι παρά δια μέσα γιά νδ πραγματοποιήσουμε τη πολιτική μας παθητογονος. Όριαμένοι διαδεβατώνουν διάδρυμ πάς εδώ τη πράγματα πάνε καλά στήν οπρατωτική τορέα, θή πηγαίνουν έπισης καλά κατ στήν πολιτική τορέα κατ δέν πάνε καλά τη πράγματα στήν οπρατωτική τορέα δε πηγαίνουν καλά εδώ στήν πολιτική τορέα" αιτεύ

σημαντικοί πάκις πόμπε πολὺ πίσω καὶ θεωροῦμε πάκις ἡ στρατιωτικὴ διαδικασία κατευθύνει τὴν πολιτικὴν διαδικασίαν.

«Τοῦτο τὸν καταπατερικὸν γένον ἐπαρχιακούν φυτεύεσσαν αὐτὸς Κόρμπος. (Δεκεμβρίος 1929), Έκδοση Εργατών, τόμος 1ος, σ. 105 - 106.

Ν' ἀνενδιάσουμε τὴν Εθεολογικὴν διαποτιθεμαγώρηση, αὐτὸν εἶνα. Τὸ πεντηκοὶαν καθηγήματαν διαδικασίαν θέλουμε νέγκουμε ἐναρμόνιο τὸ Κόρμπον στοὺς μαρξιλίους πολιτικοὺς του Φιγούνες. «Ἄν δέν τὸ κάνουμε αὐτὸν, τὸ Κόρμπον δὲ θὰ μπορέσει νὰ θερπήσει τοὺς κανέναν ἀπὸ τὰ πολιτικὰ τους καθήγεσσαν.

«Ἔνα τὸν ποδέρηητην επιστολεμάν. (26 Απριλίου 1965), Έκδοση Εργατών, σάμως 3ος, σ. 315.

Τὸν πελεκτικὸν καιρὸν, παροικιστεῖχε μὲν χαλάρωση τὴν Εθεολογικὴν καὶ πολιτικὴν διαδικασίαν στοὺς διανοούμενούς καὶ τοὺς φαστερές, καὶ ἐμφανιστηκαν δραστήρες παρεκκαλίσεις. Υπέρχουν διαθρησκοί, ποὺ θεωροῦν τοὺς δέν δίχουν ἀπέγκτη πιὰ νὰ ἐνθυαρέρονται γιὰ τὴν πολιτικὴν, γιὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας τους καὶ γιὰ τὰ θεατικὰ τῆς διαθρησκότητος. Στὰ μέτρα τους, δι μαρξιστές ποὺ θέντων τῆς μέθους γιὰ δριτερόνο καιρό, τύρα ποὺ δέν είναι τῆς μέθους. Μὲ δέση τὴν κατάσταση αὐτὴν, εἶνα: διπαραβήτησο τύρα νὰ διυσχόσουμε τὴν Εθεολογικὴν καὶ πολιτικὴν μας διανοειδές. Διαγνοσιδράγει καὶ σπουδαστής δρεπλίσων γίζ ἐπειδούσιν τὴν μελέτην. Έργαζόμενοι: γιὰ τὴν εἰδικότερά τους, δραγκέλουν νὰ προσθένουν καὶ στὸν πολιτικὸν τομέα καὶ γ' αὐτὸν πρέπει νὰ μελετοῦν τὸ μαρξιστέ, τὸ πολιτικὸν θητηματαῖ νὰ ἐνθυαρέρονται γιὰ τὰ σημερινὰ προβλήματα. Νά μήν ἔχεις ουσιητὴ πολιτικὴ διπολή, εἶναι στὸν νὰ μήν ἔχεις διαχή... «Οὐλοι αἱ δργασιούραι καὶ δλεῖς αἱ δργασιούραι δρεπλίσουν νὶ ἀναλόδουν ὑπεύθυνα τὴν πρωθιμητὴν τῆς Εθεολογικῆς καὶ

πολιτικής δουλειές. Κι' αύτε το καθήκον άφορε το Καρμουνιστικό Κόμμα, την "Ενωση Νεολαίας, τούς κυβερνητικούς δργματισμούς τούνται έπαφοτισμάνος με τη δουλειά αυτή, και πολύ περισσότερο τούς βιοεθνυτές καλ το διεπακτικό προσωπικό των Επαναδευτικών Ιδρυμάτων.

•Πά την δραματική την αντεπίθεσην σύντομα από λίγα, (ΣΤ Φεβρουαρίου 1867), έδεσση τούτης, σ. 43 - 44.

Χάρη στην πολιτική διεπανθρωπική δουλειά που πραγματοποιήθηκε, οι στρατιώτες της Κάρτελης Στρατού έχουν θλιούσιντο πολλούς ταξικά κατάστηματα της γενετικής δινομιας θλιπάτερα για την διαταύθηση της γῆς, την έγκατθλέρυση της δύσουσιας, τούς έξοπλισμούς των έργων καλ την άγροτον γέρουν πάνω πολλούς για τους διαυτόδοτους, για την άργατική πάτη και την άγροτον γενετική, παρά την τραχύτητα της πάλης το φρόνημα τους είναι άψητο. Κάθε λόγος, κάθε τάγμα ή στινεγματικός έχει την διεπιροπή την στρατιωτική πού έκπρωσαντεί τα συμφέροντα την θυμρώπων μας καλ πραγματοποιούσει την πολιτική δουλειά καλ τη δουλειά άγραρου στις λαϊκές μάζες.

•Ο στρατός στη Σούνια Τευτεκτόνης (20 Νοεμβρίου 1828), "Εκλογή Βρυγών, αριθμ. Ιον., σ. 81.

Τι σωστή καθοδήγηση τούς κινήματος για την Ευρρεσιγνή παραπόνων (καταγγελία των δύναμην που έπεισαν στις έργων θμένες, ή ταλιά κακωνία κ' οι άνποδραστικοί) καλ την τριτού θλέγχουν (σχετικό με την ταξική προσβλεψη, την έκπλήρωση των πεθυμένων, καλ τη μαχητική θέληση), συγχτίλεσε διστούντος άνωστογενεθεί σημαντικά ή πολιτική συνεπήση των διεικετών καλ μαχητών θλου τούς στρατού στους άγριαν τους για τη χειραφέτηση των έκραταλλευμένων έργων ζημι-

νυν μαζί. Υπό τὴν πραγματοποίηση τῆς ἀγροτικῆς μεταρ-
ρύθμισης σ' αὐτὴν τὴν χώραν καὶ γιὰ τὴν ἀξιόλογην τοῦ ἔχορο
δικού τοῦ λαοῦ, τῆς τεχνολογικῆς συμμορίας. Ταυτόχρονα,
τὸ κίνημα αὐτὸν ἐνίσχυσε σημαντικά τὴν στρατὴν οἰλιών
τῶν διοικητῶν καὶ μοχητῶν κατώπιν τῆς πολιτικής τοῦ
Κομμουνιστικοῦ Κόμματος. Στὴν δύση αὐτοῦ, ἡ ορθοτάς καθά-
ρισε ἀκόμα περιτούρηρα τὸ γραμμένο του, ὁυτέμοντε τὴν πε-
πλεγμένη του, ἔστριψε ἐντὸς μαζεύοντος κίνημα γιὰ τὴν αριστο-
τελή ἐκπειδεύση καὶ συνεχίζει νέατα μέσα μέση μὲν
προσεκτικὴ καθαδύγγετη τὴν τάξη του, τοῦ πολιτικῆς, οἰκονο-
μικῆς καὶ στρατιωτικῆς τοῦ δημοκρατίας. "Επει, οὐδεποτε, διατρέ-
τος ἐναρμόνος στὸν ἔναν Ανθρώπον, καθίνας συνετορέψει ἀπὸ
τὴν πλευρὴν του τὸν λόγον καὶ τὴν ἐκρυπτοποίησην του καὶ δὲν
φοβεῖται μαρτιδὸς θυσίας· ξέρει νὰ διεργάτει τὸν ὄλικόν εἴσοδον
καὶ διειδεύχεται μαζική παλληγραφία κ' ἀριστούρη στὴν πα-
ταραλέγηση τοῦ ἔχορον, "ἴνας πάσιος στρατός θένει: ἀκατα-
νικήτος.

«Σχετικὸν μὲ τὴν μεγάλην νίκην αὐτοῦ Βαρειοδοτικοῦ καὶ τὸ
νέον τύπον κίνηματος ιδεολογικῆς διαπολιτικότητος εστὶν
Ἀκαδεμεύτων Στρατοῦ. (?) Μαρτίου 1949» Έκδοση
Στρατιωτικοῦ Βήρυτου, Βηρυτός, 1958, Σ. 308 - 311.

Τὸν τελευταίους αὐτούς μῆνες, καὶ σ' ὅλες τὶς μονάδες
τοῦ Λαϊκοῦ Απελευθερωτικοῦ Στρατοῦ, χρησιμοποιήσαμε τὰ
διατάξιμα τὸν μέχρις, γιὰ νὰ κανονιστεῖ μιὰ πλα-
τειὰ δουλειὰ ἐκπαίδευσης καὶ σταθεροποίησης. Η δουλειὰ
αὐτὴ ἔγινε σύμφωνα μὲ τὴν δημοκρατικὴ μέθοδο, ἀλλὰ ταυτό-
χρονα μὲ καλή παθοδηγησην καὶ μέσα σ' ἀπόλυτη τάξη. Μὲ
τὴ δουλειὰ αὐτῆς, πεντρίσκοπε τὸν ἐπαναστατικὸν ξήλο τῶν
διοικητῶν καὶ μικρήτων δίγνωστας πους νὰ καταλάβουν καθαρὰ
σὲ αποτέλεσμα πολέμου, θέλομε τέλος σ' ὅριομένες λαθεμένες
Ιδεολογικές τάσεις καὶ σ' θριζμένα μή δημιηθείσαντα ποδ-
είχαν ἐμφανιστεῖ στὸ στρατό, διαπολιτικωγότερο μὲ στελέχη

και ταύτιστικότερες να λεγοφορούμε τη μακρινή θεωρία του στρατού. 'Οφελούμε να συνεχίσουμε γ' θεωρήσουμε αύτη τη πίνακα θεωρητικής διεπαρδηγότητος από στρατό, πουντες ήντι μαζίνικο θηριοκρατικό κλητηριακό σπενσάργιον τύπου.

•Άλλος από μετα-εθνική στάσης είναι "Αντεπιθετικής Περιοχής των Σαναλ - Σουαλιγουάνα" (I. Απρίλιος 1988), 'Εκπολιτική Εργαν., τόμος θετ., σ. 231.

"Π θεωρίανση της 'Αντεπιθετικής Στρατιωτικής και Πολιτικής Συγκρήτισης κατευθύνεται πρώτη της διεύθυνσης δρηγές: Ένα δρόσιο και σταθερό πολιτικό προσωνυμοτολογό, ένα στολι θουλάσσιας δρηγαστικής και διπλότητας, γιατί εδέντηση και δικαιομονή στρατιωτική και πολιτική. Αδέτος αλλαγές δρηγές είναι η πολιτικής της διαμεριφωσης ένδος έπαναστατή στρατιωτικής της θεωρητικωνής αντίστασης. Με έναν αίσιος της τρετούς δρηγές τη διοικητική προσωπικό και αισθητηρές καλούνται σήμερα τους και μαθητές της σπουδές τους.

•Με δέχομαι έπιθεσις από τον Αχέροντα είναι καλό κι' εγώ κακό πρόγραμμα, (26 Μαΐου 1989).

"Ο λαός μας διεξήγαγε πάντοτε σκληρούς μάχηνες δρειλούμε να διαποτίζουμε αύτά τα στολι θουλειδίς... Πολύ περισσότερο, των τη Κομμουνιστική Κόμμα θεωρητήρες πάντοτε ένα δρόσιο και σταθερό πολιτικό... προσωνυμοτολογό πολύτιμης διδιάσπαστα συγδεδεμένος με το στολι θουλειδίς την σκληρών ζημώνων' χωρίς ένα δρόσιο και σταθερό προσωνυμοτολογό, είναι άδύνατο να προωθήσουμε αύτά τα στολι θουλειδίς' και χωρίς τό τελευταίο, είναι: άδύνατα να ζησαρμόσουμε έναν δρόσιο και σταθερό πολιτικό προσωνυμοτολογό.

•Άλλος από συγκέντρωση για τη γερμανική σήμερας Πλήρες την 'Εργατών, σελ. Πεντέν. 1 Μαΐου 1989.

‘Ἐνδειγτα, οἰνομασίας, ποδοφρέστης κι’ αἰσιοδοξία.

‘Ερμηνεία τές της Ἀντιδιπλωματικής Επρεπετεικής κατ’ Πολιτικής Εποχής.

Αὗτο πού μετράει πραγματικά στον κόσμο είναι η ενσυνειδητική κατ’ αὐτό το Κομματικοτικό Κόμμα. Ήγει οποδείξεις: τήν πιά μεγάλη προσήλιτος.

Συνομιλία μή ανάδρομη αποκαθαρίσεις κατ’ Αλκαζανή στή Μεσσή |17 Νοεμβρίου 1857|.

13. ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΑΣΤΡΟΝΑΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

‘Ο στρατός μας έφερρε πάγκοτε μικρή διελή πολλούς: δική τούς μέρος, είμαστε διμείλικοι δικέναντι στὸν ἔχθρο, τὸν συντριβόνια, τὸν ἐχυτρόνιοντα μόδο τόλλο γέρος, είμαστε καλοί για τοὺς θεοὺς μας — γιατί τὸ λεό, τοὺς συντριβόφους μας, τοὺς θνάτερους μας καὶ τοὺς ψευτομένους μας —, καὶ οφείλουμε νὰ διεφύλαξμε τὴν ἐνδηγὴν αὐτὴν.

Λόγος στὴ δεξιῶσα καὶ δύνητε ἡγεμονίας Πεντερικής Ἐπιτροπῆς τοῦ Κέρματος πόλεως τοῦ πρότυπου μακρινοῦ πολιτισμοῦ της ανατολικῆς τῆς Ασίας στὸν Ευρασιατικὸν γεωπονικὸν (ΙΑ Σεπτεμβρίου 1944).

‘Απ’ δέκε τις γωνιές τῆς χώρας, συγχωνεύθηκαμε δῶ γιατὶ ένα κακιά ἐπαναστατικό σκοπό... Πρέπει τὰ σπελέων μας νὰ ἐπιδείχνουν τὴν μεγαλύτερη φραντίδα γιὰ κάθε μαχητὴ καὶ δύω, στὶς γραμμές τῆς ἐπαναστασῆς διφείλουν νὰ ἐνδιαφέρονται δ’ Έγας γιὰ τὸν δῆλον, νὰ διραστέαι δ’ Έγας τὸν δῆλον καὶ νὰ δογμάται δ’ Έγας τὸν δῆλον.

«Νὰ δικρέτεσθε τὸ λαό... (θ Σεπτεμβρίου 1944), ‘Ευλογὴ τῆς Βρούτας, άρμος Βασ., σ. 327 - 328.

Σὲ κάθε μονάδα τοῦ στρατοῦ, θὰ μποροῦσε νὰ δρυγαγωθεῖ μικρή πλεοπληθήσης να φρουτίδας γιὰ τοὺς στρατιώτες

καὶ τὰ στελέχη. Θὰ μπορούσαμε νὰ καλέσουμε τὰ στελέχη νὰ
διαφράσουν τὴν σποργή τους στοὺς στρατιῶτας, καὶ τοὺς στρα-
τιῶτας νὰ διαστηρίξουν τὰ στελέχη. Θὰ γινότανε δύνατον νὰ
γνωρίσουν φροντίδα τις ἀδυνατίες ται νὰ λέπῃ τοὺς καὶ νὰ
τὰ διαρθρώσουν γρήγορα. Μὲ τὸν τρέποντα. Θὰ μπορούσαμε
νὰ πετύχουμε μιὰ μετάλλιτη ἐνέργεια στὸν γραμμές μας.

•Τὰ κοινῆκοντα τῷ 1946. (τὸ Δεκαεπτύον 1941).

Πολλοὶ διαθρησκεῖοι θεωροῦν τὰς μέχρι τόσους ὅλης ἔχουσ-
σποκατασταθεῖ καλές σχέσεις ἀνάμεσα στοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ
στοὺς στρατιῶτας, ἀνάμεσα στὸ στρατὸν καὶ σὸν λαόν, καὶ
αὐτὸν γιατὶ δραματιστικὰ κακάς μεθίσθει. Θάθελα νὰ διαρρεμ-
μένω τὸν πόλεμον πράξεις γιὰ μιὰ διαποκτή ἀρχὴ ποὺ συγκεντάται
ὅταν γά τε σεβόμαστε τὸ στρατιώτη, νὰ σεβόμαστε τὸ λαόν. Τὶ πο-
λεμαὶ, οἱ μεθίσθεις ἀπορρέουν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἀρχὴν καὶ ἐν ἀπο-
μακρυνθεῖσμε ἀπ' αὐτὴν, τότε τέσσαραν τὴν πολιτικὴν δυον καὶ ἀμεθί-
σθεις θένται λαλεμένες καὶ θένται λατολέπτιες ἀδύνατον γ' ἀποκα-
ταστήσουμε παλές σχέσεις ἀνάμεσα στοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ
τοὺς στρατιῶτας, ἀνάμεσα στὸ στρατὸν καὶ τὸ λαόν. Οἱ τρεῖς
μεγάλως ἀρχές τῆς πολιτικῆς μας δουλεύουσσε στὸ στρατὸν εἰναὶ:
πρῶτο, ἡ Σημασίη τῶν ἀξιωματικῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν, δεύ-
τερο ἡ Σημασίη τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ, τρίτο ἡ διασύνδεση
τῶν ἀχθητικῶν στρατοῦ. Γιὲ νὰ κάνουμε πρᾶξην αὐτὲς τὶς τρεῖς
ἀρχές πρέπει νὰ στηρρυχτοῦμε στὴ διασική ἀρχὴν νὰ σεβόμαστε
τὸ στρατιώτη, νὰ σεβόμαστε τὸ λαόν καὶ νὰ σεβόμαστε τὴν
ἀξιοπρέπεια τῶν αλχημαλόθων ποὺ καταβέντον τὰ δάκλα. Αἴσοι
ποὺ κομβίζουν πόλεις τὸν δύνατον πράξεις γιὰ ζήτηματα ἀρχῆς, ἀλλὰ
γιὰ ζήτηματα καθημεράν τεχνικά διαπράττουν ποντικό λέπτον καὶ
πρέπει νὰ διορθώσουν τὸ λάθος τους.

•Ο Παρατεταμένος Πόλεμος, (Μέλις 1998), Έκλογή
•Κρήτην, τόμος Θεος, σ. 196 - 197.

Οι κομμουνιστές δταν διαπολιθωσουν τὴ δραστηριότητά
τους ἀνάμεσα στοὺς ἀργακόμενους, δρεπέλους νὰ χρησιμεύσουσι

της δημοκρατικής μέθοδος τῆς παιδικής και τῆς διεπαίσθαγμής σης είναι: ένταλμάς Δημοράδευτο νόμο πατεψεύδουν στὸν αὐτερχούσιον καὶ στὸν ἔξανταγκασμό. Τὸ Καμμουνιστικὸ Κόμμα τὸν παραβάτανος ποιεῖται σ' αὐτή τῇ μαρξιστικῇ - λεγινοτικῇ ἀρχῇ.

• Έτι τὸν ἔρδη λέπο τὸν διπλόθεστον διάμεσον στὸν λαό, (ΣΤ Φερεράρεου 1867). "Θεοφηνή ταύτης, ε. 15.

Οι σύντροφοί μας πρέπει νὰ καταλάβουν πώς η θεολογία καὶ αντιδικαστική γήρηση είναι μιὰ ιπτόνεστη μακρόπινη, ποὺ πρέπει νὰ τὴν κάνουμε μὲν ὑπομονὴ καὶ λεπτολογία, δὲν πρέπει νὰ θλπίζουμε πώς μὲν μερεκά μαθήματα καὶ λίγες συγερήσεις θὲν μαρτύρουμε ν' ἀλλάξουμε μιὰ θεολογία καὶ θιαμορθιώτηκα στὴ διάρκεια μὲν τοῦτος πολλών δεκαετιῶν' δὲ μαρτύριμε μὲν πείσουμε μὲν τὸν θεονταγκασμὸν παρὰ μόνο μὲν τὴν πείθα. Ο θεονταγκασμὸς τὸ γένος ἀποτέλεσμα ποὺ θὲν φέρει θάνατον οὐ ποτεσχεδίαν οἱ θυμρωποὶ χωρὶς νὰ πεισθούν. Τὸ νὰ θεοδιάδοκομε νὰ θυμρωπούμε τοὺς θυμρώπους μὲ τὴν ένατη εἶναι θυτελῆς ἀπαράδεχτος. Τὴ μέθοδο στὸν τὴ χρησμοποιοῦμε διέναντι στὸν ἔχθρο καὶ στὸν μερικὸ περίπτωτη φεύγοντα. στὸν παγατέρησμας καὶ στὸν φίλονας.

• Λόγος στὸν Πατρινούντει τὸν αὐτοκαθῆ τοῦ τὴ δολεντὸς τῆς Προσεγγίδας τὸν Καμμουνιστικὸ Κόμματο; (12 Μαρτίου 1867).

Οφελεῖσμε νὰ κάνουμε ένα καθέρδο θιαγωρισμὸν ἀγάμεσον στὸν ἔχθρο καὶ στὸν δικαόδ μας, καὶ νὰ μήν μαθεσταύμε μιὲν ἀνταγωνιστικὴ θέση, ἀπέναντι στὸν παγατέρησμας μας θυτεματικῶντάς τους σὸν ἔχθρον. Τὰ κείμενά μας πρέπει νὰ κυριαρχοῦνται μπέ τὴ φλογερὴ θιαμυκά τῆς ὑπεράσπισης τῆς ὑπόθεσῆς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἀνεβόματος τοῦ ἐπιπέδου τῆς

πολιτικής του συνεπήρων, και δέν πρέπει αύτο να γελούσεις
ούτε να γεννούμε πάντας σταύρους έπειτας άποικην θάμνοντας.

«Λόγος στήν Παγκοσμίων Αιδονείη για τή δουλειά της
Προτεραγγελίας τον Κομμουνιστικό Κόμματος» (12 Μαρ-
τίου 1967), σ. 30.

14. ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΛΑΟ

Ο στρατός πρέπει νά γίνει ένα μά το λαό, έτοι πού διατελεστεί νά την θέτειε στο δικό του στρατό. "Ένας τέτοιος στρατός θέλ γίνει άκαπνονίκητος.

«Ο Παρατητικός Πόλεμος», (Μάιος 1938), "Εκλογή Έργων", τόμος Βογ., σ. 186.

Κάθε σύνφροφο πρέπει νά τόν διαρθρώσει, πώς μένο θν στηρίζει δραστεία στο λαό, διν πιστεύουμε σταθερά στις διατείρευσις δημιουργικής διαδικασίας τών μαζών, κι διν έτοι έμπιστευτικά στο λαό κατανθεύρουσε σταν μ' αύτον, θά κατακτηθείσαμε κάθις δυνοτότεροι κι' δισε στ έχθροι, διπολιδρότεροι κι' θα είγαμε αύτοι, διτ θά μαρτύρουμε νά μας ακτήσουν, ζωνθετά άμετις θάραστοι καθιν πού θά συντρίψουμε δλούς αύτούς έχθραύς.

«Πά την καθηρινή ευκαιρίαρδ» (24 Απριλίου 1945), "Εκλογή Έργων", τόμος Βογ., σ. 316.

"Όπου κι' διν δρισκούσαι, στις πόντεροι μας δρεπίσουν νά ζηποκαθιστούν καλλίς συέσσις μέ τις μαζίσ, νά έντρειξάν τη στεργή τους γι' αύτές κατ νά τις διηγήσουν γιατ νά όπερνικήσουν τις δυνοτότερες τους. Όρεδουμε νά δικαθεόμε μέ τις πλατείες λαϊκές μαζίσ, κι' βασ περισσότερο ένυθεύμε μ' αύτές, τόσο το καλύτερο.

«Σχετικά μέ τις διαπρεγματεύσεις του Τσαγκρινίου» (17 Ιανουάριος 1945), "Εκλογή Έργων", τόμος Βογ., σ. 89.

Στις Ανατολικών Περιοχές, ο στρατός πρέπει να υποστηρίξει τὴν κυβέρνηση και νὰ ζημιάσει τὸ λαό, έντονη ή δημοκρατική κυβέρνηση πρέπει νὰ καθιερώγει τὸ λαό στις προστάθειές του για τὴν υποστήριξη τοῦ στρατοῦ και νὰ φροντίζει γιὰ τὶς οικογένειας τῶν μεριτῶν τῆς 'Αντιστοτερής' αὐτὸῦ θέλτων οικήματα περισσότερα τὶς σχέσεις στὸ σφράγιο καὶ στὸ λαό.

«Γιὰ τὴν κυβέρνηση συντασίαμε». (24 Απριλίου 1946), 'Εκλογή Εργαν., τεύχος 3ος, σ. 311.

Σὲ στρατό, δρεῖσθαι τὸ συναπτίζουμε μὰ τὸν θεολογικὴν δοκιμά, οὐ δίλογος τοὺς δισεκτέας καὶ τοὺς μεριτές. Ενοὶ καὶ νὰ καταλάβουν τούτους τὴν σημασίαν πολὺ καὶ δυοστηρίζουν τὴν κυβέρνησην καὶ νὰ άγαποῦν τὸ λαό. 'Αν ο στρατός έπει τὴν πλευρά του τὸ διφοριάτες, αύτό, θὰ θελτωθείν οι σχέσεις δικλιμού στὴν τοπικὴ έξουσία καὶ στὸ λαό μπο τὴ μιὰ πλευρά καὶ στὸ στρατὸ μπο τὴν διλλή.

«Ο προσωνυμολογίας τῆς δοκιμασίας μιας στι.; 'Απειλεθερωμένες Περιοχές τοῦ τὸ 1946», (15 Απριλίου 1945), 'Εκλογή Εργαν., τεύχος 4ος, σ. 77.

Στὴ θεάρκεια τῶν δύο κινημάτων⁽¹⁾, ο σφράγιος μπο τίνα μέρος, τὸ Κόρμυχ καὶ ἡ Κυβέρνηση διαὶ τὸ διλλό, δρεῖσθαι νὰ έξετάσουν σὲ δόθος τὶς διαπάρκειες καὶ τὰ λάθη ποὺ παρουσίασκαν τὸ 1943 καὶ νὰ τὰ διερθίνουσιν διοφαστιστικά τὸ 1944. 'Απὸ δῶ καὶ ἔμπρός, στὸν πρότιο σεληγυικό μήνα κάθε χρόνου,

1. Τοσ κινήματος δὲ τὴν «ύποστηριξη τῆς κυβέρνησης καὶ τὴν ἀγριότητα τὸ λαόν καὶ τοσ κινήματος τοῦ τὴν «ύποστηριξη τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς αντιτίτις πρὸς τὴν σικετάνων τῶν μεριτῶν τῆς 'Αντιστοτερής'. Σ. π. μ. 'Α. γ. γ. λ. Μ. ε. τ. α. φ. β.

Ωδή πρότερος νὰ ξέμπολάσουμε πολύτοι τὰ κυνήγια των αἰτών, στὴ διάρκεια τῶν ὅποιων δὲ θεοδάζουμε καὶ δὲ ξανθειαθεῖουμε τὶς θιαχοχρέωστες ποθὲ θπερρέουν ἀπὸ τὰ κυνήγια τῶν αἰτών: Ωδὴ προχωρήσουμε σὲ πολλὰς περιττόδεσις καὶ σὲ πλατεῖς καλλιμάχα, σὲ δημόσιας αὐτοκριτική γιὰ τὶς δινεπάρκειες καὶ τὰ λάθη στὶς θάσιες ἑρείσματος: παταπειστικές ἐνέργειες ποθὲ διαπράχθηκαν ἀπὸ τὶς δυνάμεις τοῦ σφρατοῦ τῆς ψῆφος τὸ σπαλαχή τῶν κύριματος καὶ τῆς κυνέργυης δικαιος καὶ ἡνῶ ψήφος τῶν πληθυντικῶν, καὶ δινεπάρκης ὑποστήριξη στὶς σφρατιωτακές δυνάμεις ἀπὸ μέρους τῶν Κύριματος, καὶ τῆς Κυνέργυης δικαιος καὶ ἀπὸ μέρους τῶν πληγμονικῶν (τὸ κάθε μέρος θ' αὐτοκριτικάρεσσι, χωρὶς νὰ κριτικάρει τὸ ίλλιος μέρος): Ήντος δὲ ξέμπολάσουμε πικίνικὲν αὐτές τὶς δινεπάρκειες καὶ τὰ λάθη.

Ωδὴ διαπολίθουμε στὶς θάσιες ἑρείσματος τὰ κυνήγια τῶν τίτην πετύσηται τῶν διοικητῶν καὶ τῶν καθησητῶν τῆς παραγγῆς, γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῆς κυνέργυης καὶ τὴν ἀράση γιὰ τὸ λαόν. {1 Οκτωβρίου 1949}, 'Επειογή 'Βεργίου, τόμος θεο., σ. 185.

15. ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΕΣ

Πρέπει νά έφαρμαζομεις ο' έριζενο ταττό τή δημοκρατία μέσα στέ στρατό τό δασικό είναι νά έβαλειφοιμε τή φρουράρχιας πραχτική τών απαραίτητων τύμωρεδων καλ τών θύμων, καλ νά έπιευχουμε ώστε μέσα στή ζωή σε δέξιωματανοί κ' οι στρατιώτες καλ μοιράζονται τίς χρεός τους καλ τίς λύτρες τους. Έτοι, θά πραγματοποιούμε τήν ένδητην δέξιωματων καλ στρατιωτών, θ' αύξησουμε τήν μεταχρήτηρα τού στρατού κατά πολύ, καλ θ' θάλασσαμε πενέντα λόγο ν' άμιριμέλαισμε για τήν έκανόταν μας νά χρησιμούμε ο' αύτην τών σκληρό καλ παρατημένο πόλεμο.

•Ο Παραστατικός Πόλεμος Νικολής Βεργίνης, έμμενης Σειρά, ο. 186.

Παρά τίς σκληρές ώλικές αποθήκες καλ τίς δικαστικούσιες μάχες δ' Κόκκινος Στρατός πραγμάτεις καλά δύνανται καλ ποδ παρελθόντων αστό δύνανται πρωτόχρονα πολύ τό Κόκκινο, διλλά διπλούς ποδό τήν έφαρμογή τής δημοκρατίας γίνονται στό στρατό. Οι δέξιωματανοί θέλ χτυπεύν ταύς στρατιώτες, δέξιωματικοί καλ στρατιώτες διπλαμβάνονται δρους Ταύς συμπεριφοράδες, οι στρατιώτες μπορεύν νά συνέρχονται καλ νά έκφραζουν ζλεύθερα τίς διπλώμεις τους, οι τακτικήτηρες κ' οι ανθετελες φιλοφρουρήσεις καταργήθηκαν, ή αικονομική διαχείριση γίνεται κι' έλλογχεται από έλο τών γέρουσια... Σαχη Κίνα, ή δημοκρατία δύνανται είναι δικαγκούσια μονάχα στό λαό, είναι διπλεγματικοί στό στρατό. Τό θηγμοκρατικό σύστημα διποτελεται ένα σπουδαίο

Δεῖτο δικλιό γιατί νὰ κατακαρέψουμε μέσω α' ένα στρατό τὸ φευ-
δαρχικὸ καὶ τὸ μεσθεφορικὸ πνεῦμα.

«Ο Αγίανας απὸ Βουνά Ταττυκάνην» 125 Νοεμβρίου
1985), Καλογήρη Θράκην, τόμος 1ος, σ. 83.

Η γραμμή γιὰ τὴν πολιτικὴν δουλειὰ μέσω στὶς μονάδες
τοῦ στρατοῦ μιας διπολικῆς νὰ δεσμεύωσει Βλους τοὺς στρα-
τιώτες, τοὺς διοικητὰς καὶ διάλογο τὸ συνεργαζόμενο προ-
σωπικό γιὰ τὸ πετεύχουν σὲ τρεῖς μεράδαι σκοποί, καὶ θὲ πρα-
γματωποεύθισθυ μὲ τὸ δημιουργητικὸ κίνητρα κάτω μπλὲ τὴν συγ-
χειερωτικὴν καθοδήγησην, δηλαδὴ μὲ τὸ ίδιον θεόμοι πολι-
τικὴν διάθητα, καλλιτερες συνθήκες διεκδίκησης καὶ καλύτερη
στρατιωτικὴ τεχνικὴ καὶ τακτικὴ. Οι στρατικοί⁽¹⁾ καὶ
οἱ αγροί διελιπόσεις ποὺ σχετικαποιούνται τέρατα μὲ ένθου-
πισμοῦ μέσω στὶς μονάδες τοῦ στρατοῦ μιας, διπολικέπουν στὴν
έκτικήρωση τῶν δύο πρότιων διπλῶν σκοπούντων, μὲ τὴν
μετένθετη τὴν πολιτικής καὶ στρατιωτικής δημιουργίας.

Σχετικά μὲ τὴν αθεναϊκὴν δημοκρατία, οἱ άντιπροσώποι
τούς έκλεγονται: ἀρεὸς τοὺς στρατιώτες, πρέπει νάρχοντα τὸ δι-
καίωμα νὰ έργοθεύει (διάλλει γεωργὶς νὰ διοικεῖται) τὴν Σκο-
κηνή τοῦ λόχου στὴν διαχείριση γιὰ τὶς προμήθειες καὶ τὸ
αγροτικὸ τοῦ λόχου.

---

1. Οι «τρεῖς διεγχώριοι» α' οἱ «τρεῖς διάλιτες» διπολικεύειν
αποκαλεῖται κάτιμα γιὰ τὴν στρατιώτην τοῦ Κάρυκατος καὶ τὴν έντονην
τὴν θεολογικὴν διεκπειδήγησην αὐτὸν σφραγιδωτημένων ἐπὶ τὸ
Κάρυκα μιας σὲ αύδεστη μὲ τὴν θρησκευὴν μεταφράσματος στὴν διάρκεια
τοῦ λόχου διπλαιευθερντικοῦ πολέμου. Είτε τοπανές δργανώσας τοῦ
λόχουτος, οἱ «τρεῖς διεγχώριοι» διφορέζουν τὴν τρέπωντη προέλευση, τὴν
θεολογίαν καὶ τὸ επόκλιτον τοῦ διπλού στρατοῦ διφορέζουν τὴν ταξικὴν
προέλευση, τὴν πραγματοποίηση τῶν καθηκόντων, καὶ τὴν μερχητικὴν
προέλευση. Οι «τρεῖς διάλιτες» στημαντοῦν τὴν στρατιώτην τῆς δογμάτως, τὴν
διάλογυση τῆς θεολογικῆς διεπαιδεύγησης καὶ τὴν διάλεση τοῦ
πολιτικοῦ.

Συστικά μὲν τῇ στρατιωτικῇ δημοκρατίᾳ κατὰ τὸς περιβόλους ἐκπαιδευτηρίας, πρέπει νὰ γίνονται: ἀμοιβαίες διδασκαλίες τόσο διάμεσα στοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ στρατιώτες δυο καὶ ἀνάριθμα στοὺς θίσιους τόσις στρατιώτες καὶ στὸς παρεδόθους τῶν μαχῶν οἱ λόχοι στὸ μέτωπο πρέπει νὰ πραγματοποιοῦν μεγάλες καὶ μεγάλες συνελεύσεις διακρίσιν εἰδῶν. Κάτω ἀπὸ τὴν καθοδηγησην τῆς διαικήσης τοῦ λόχου, οἱ στρατιώταις πρέπει νὰ μαζεύονται: καὶ νὰ συζητοῦν πόὺς νὰ ἐπιτεθοῦν καὶ νὰ κατατίθουν ἔχθρον: Ήδονται καὶ πόὺς νὰ ἐπιτεθοῦν ἀλλα καθήκονται τῆς μάχης. "Οταν ἡ μάχη διαρκεῖ πολλές ὥμερες, πρέπει νὰ συγκαλοῦνται πολλές τέτοιες συνελεύσεις. Αὐτὸς τὸ εἶδος τῆς στρατιωτικῆς δημοκρατίας ἐφερρμόστηκε μὲ μεγάλη ἐπιτυχίᾳ στὴ μάχη τοῦ Πανιούνηκ στὸ βόρειο Σανοῦ καὶ σ' ἔκσταντη τοῦ Τσεκιατσουάνηκ στὴ περιοχὴ Σανοῦ". - Τραγάρ - Χοτσί. Ἄποδειχτηκε πόὺς ἡ πρακτικὴ αὐτῆς παρουσιάζει μόνο πλεονεκτήματα καὶ κανένα μειονεκτήμα.

«Τὸ δημοκρατικὸν κίνημα στὸ στρατό». (30 Ἰανουαρίου 1918). Σύλλογὴ Επρεπτικῶν "Εργατῶν", Έη. Αθ. α. 359

Στὸ μεγάλο ἀγώνα ποὺ θιεζάγουμε, τὸ Καμπισυνιοτικὸ Κέρμα Κίνας ζητάει ἀπὸ δῆλα τὰ καθοδηγητικά του δρυγανα, ἐπ' ὅπει τὰ μάλιτ καὶ τὰ στελέχη του νὰ ἐπιβεβήσουν πριωτοβουλία στὸν ποὺ μεγάλο δοκίμιο, γιατὶ μωνάχα θετ πυκνεῖται νὰ ἔχοφασλιστεῖ τὴν ίκανη. Στὴν πράξη, η πρωτοβουλία αὐτῆς πρέπει νὰ διεθηλεύεται στὴ δημιουργικὴ τοὺς ἐνεργητικοῦτρα, στὸ πυεύμα τῆς εθνύνης, στὸ φλεγερὸ στῦλο δασιειάς, στὴν πολλήχαριά καὶ στὸν ἐπιδεξιό τρόπο μὲ τὴν ἀποσύν πρέπει νὰ γειτίζονται τὰ ζητήματα ποὺ γεννιοῦνται, στὴν ἐκφραστὴ τῶν διπλόευθῶν τοὺς, στὴν κρίσιν, τὸν λαθάνην πτώμας καὶ στὸν ἐλεγχο ποὺ πρέπει νὰ δισκούν μὲ δῆλο τὸ συντροφικό τρόπο στ' ἀνθερα πργανα καὶ στοὺς καθοδηγητές. Ἀλλιώτικα, ὁ δρός πρωτεύουλτος δὲ σημιεῖνται πτώτος. Η ἀνάπτυξη τῆς πρωτοδικειώτικας

αύτής συνθέτει: με τό διαθέμα δινόπτυχης τής θημωνικετίας απή
ζωή τοις Κέρμαστος. Δέ ότι μπορούσε ν' αναπτυχθεί χωρίς μια
διανοτοπογνωτική δινόπτυχη τής θημωνικετίας. Έπισης είναι: θέλε-
νω να διεμορφίσωσμε ένα γεγάλιο θριύμβιο έκανών με στελεχών
τη δέν έπειρατήσεις ν' θημωνικετία στα Κέρματα.

•Ο ρόλος τως Καρμανιοτικού Κέρματος: Κίνηση, στην
ανανέωση τύλαιο. (Οκτώβριος 1938). Έκδοση, "Εργασία,
τόμος Σειρά, σ. 204.

"Εκτός δέν τα έχρικά στοιχεία κι" διότι τα στοιχεία που
διεπαπλέουν δόλιες διπλίσεις, θέλοι μπορούν να δώσουν τη γράμ-
μη τους κι ας είναι καλ γνώμες λαθαρμένες κι' αι καθοδηγητής
σ' ολες τις διαθέσιες είναι: υποχρεωμένος να τις άκουσουν. Αυτό
δροχής πρέπει να θέρμανεσσιάν:

- 1) Να πεις θας ξέρεις χωρίς καμιά διπλίκαση.
- 2) Κανένας δε θέλει αι κατηγορίεσι γιατί μάλιστα, θ'
κοίσουν αιτά τοι θέν τοις πεις γιατί να άφελησθούν. Είναι άδι-
νατο να τηρηθεί ά πρώτος δρός, σ' δ.τι άφορα την αθανά και
δχι την είπα, διν δέν τηρηθεί ά δεύτερος, δηλ. οικείωνς δε
θέλει αι κατηγορήσεις γιατί μάλιστα.

•Τη καθημερινή της το 1938 (15 Δεκεμβρίου 1938).

Τη Κέρματα δημόσιει για διεπαπλεγματήσει τα μέλη των από
ζητήματα τής θημωνικετίας, θασ όποτε να καταλέξουν τη ση-
ματική ποίησης ν' θημωνικετή ζωή, πούτε είναι ή σχέση άνά-
μεσος απή δημοκρατίας και το συγκεντρωτισμό και πάς πρα-
γματοποιείται ή δημοκρατικός συγκεντρωτισμός. Μαγάρα Εσαι
θέ λιπερέσσουμε να έπεκτείνουμε διποτελεσματική τή θημωνικε-

τίς στοις κόλπους των κάρματος ξέσπασμάτων των θερόγγιο-
κρατούμενών και διαδημοτικές καταστρέψει την πατρινή.

*Ο γάλας των Κομμουνιστικών Κόμματος στην έθνική
πόλημα, (Οκτώβριος 1938), Έκδοσή Εργαν, τόμος
πρ., σ. 205.

Στό σημερινό παραπάνω καταστάσεις, η θεωρία της κομματικής δημοκρατίας πρέπει να ξενιστερεί την άνοιγμανη
τής πολιτικής, ώς δύναμης της μοχλητικής λειτουργίας και
νά μήν την ξέσπασμενη.

Σεθ Τάσο,

Στό παραπάνω παρόν, δημιουργεί νά ξέσπασμαμε της ρίζες
των θερόγγιοκρατούμενών. Πρώτ' όπ' θα, νά διεξουμε δια θεωρίας
των θερόγγιοκρατούμενών δράσεις την τάση τής θανάτ-
μενοτής η θάνατος και τής κατασφροφής των κομματικήν δργα-
νίασαν, τής ξεπούλησης η θάνατος και τής κατασφροφής τής
μοχλητικής θανάτησης των Κόμματος, το νά γίνει το θάνατος
θάνατου νά έπωμασθει τ' άγωνιστων του καθήκοντα, πράγμα
πού θέλεις σε συγέπιεις την ήταν τής θεανάστασης. Έπειτα
πρέπει νά θορειέσουμε δια η πηγή των θερόγγιοκρατούμενών
δράσεις την φύση της μοχλητικής τάξης κοινωνίας δραδυ-
κίνητη η άνταξης στην πολιτική. Κατα τέτοιο χωρικοτη-
ριστικό, δρίσινοντας έθαρρος μέσω στό Κόμμα τημφανίζεται πολι-
τική και δραγματική σάν άντληψη των θερόγγιοκρατούμενών.
Πι άντληψη ουτή είναι: διγελάνδες διαμετέμεστη μέ τ' άργων-
στικά καθήκοντα των προλεταριάτων.

*Γιά τής καπακολέμησην των έσοδων θαντιλήθειαν
στο Κόμμα, (Ιανουάριος 1929), Έκδοσή Εργαν, τό-
μος ιας, σ. 103.

16. Η ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ ΚΑΙ Η ΕΚΓΥΜΝΑΣΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Το πολεμοκή μας στόν τομέα της διαπαιδαγώγησης πρέπει να έπιπτρέψει σ' αύτούς που την δέχονται να απρόστρεψιθεούν γήσια, πρεματειακά καθώς φυσικά, να γίνουν έργοαρθρονοι που να χαρακτηρίζονται από μια σοσκαλιστική συνείθηση, καθώς και ουλούρια.

«Πιστή την άριθμό των δυνατότερων διάφερων στόλων» (27 Φεβρουαρίου 1956), Φύλακας τούπας, σ. 44.

Νέο καθιερώσωμε, γιατί τη διαπαιδαγώγηση πάνω στελέχων δυνάμεων καθώς για την έκπατένευση στις σχολής στελέχων, την διαχρήσιμη σύμμορφων με την δύναμης νήματας πρέπει να προγευτρώνεται στάση προστικάδας ζητήσιματα της έκπανάστασης καθώς καθοδηγούγεται από τις θερετικαστές άρχες των μαρξιστικού - λενινισμού γ' απορρήψιμη τη μεθόδο σύμφωνη με την δύναμης νήματας πρέπει των μαρξιστικού - λενινισμού γίνεται από μιά στατική άποψη κι' αντιτιμετωπίζεται με δικαιολογημένο τρόπο τά πρόγραμμα.

«Οι αλληλέξυπνοι σύντομοι τελέστησαν μετά την παραπομπή της Εθνος» (1956), «Εκλογή Εργανών, έδμος θεος, σ. 24.

Πάντα μιά στρατιωτική σχολή, τη πιο σημαντικά αριστούργατα είναι ή έχλογη των διευθυντηριών καθώς καθηγητών καθώς καθιέρωση τών άρχων της έκπανάστασης.

«Εργαστηριακές προβληματά των διαγραφούσαντος κατόλιμπου στόλου Εθνών» (αποκλεισμός 1958) «Εκλογή Εργανών, έδμος θεος, σ. 180.

“Αν, ας μιά συρλή με μιά έκπτωτιά διαθράκων, θέν
οπάρχει πανδούρηγητική θυμάτια καὶ νέκει συγχροτηθεῖ πριγμα-
τικά κι’ διχι απὲ χαρτιά καὶ πού γ’ άποτελεῖται: διπλὸν δάσκα-
λους οὐπαλλήλους καὶ παθητές πού νὰ μάλιν ξεπαρνωθῶν τις περισ-
σότερες φορές τὰ δάσκαλα θτομα, καὶ πού νέναι τὰ πιθ’ δραστήρια,
τὰ πιθ’ θεατές καὶ τὰ πιθ’ θεατές στοιχεῖα, μαρφαλιῶς ἡ σχολή
αὐτῆς. Βάλεταιργήσεις ποιὲν δισχήμα.

•Σχετικά μὲ τὶς μέθοδους καθοδήγησης. (1 Οκτωβρίου
1943), Έκλογή Βριταν., τόμος 3ος, σ. 138 - 19.

“(Π)αν σι ἀξιοματικόν καὶ οἱ στρατιώτες τοῦ στρατοῦ μας,
δραματικού νά τολειποτενθεούγ στήγι στρατιωτική τέχνη γιά νά
προχωρήσουμε τολμηρά σ’ ἓνα πόλεμο δπου νή γένει μας είναι
είγουρη καὶ νά ἐκμηδενίσουμε θίλους τοὺς ἔχθρούς μας, διπο-
φαστιστικά, ριζικά, διοχληρωτικά, τελεστικά.

•Πλανιφέστε ταῦ λαϊκοῦ Ἀκαδεμεριτικοῦ Αρχειοῦ τῆς
Πίναρης, (Οκτωβρίου 1947), Έκλογή Βριταν., τόμος
3ος, σ. 134.

Πρέπει νά δειξουμε τὴν διπλατούμενη σημασία τόσα στὴ
στρατιωτική πλευρά διο καὶ στὴν πολιτική πλευρά τοῦ προ-
γράμματος ἐπιπλέυσης καὶ στερέωσης στὴ διάρκεια τοῦ δρ-
γμένου χρόνου, δικαὶς ἐκτίσης πρέπει νά φυνδείσουμε τὶς δύο
τελευτές. Στὴν ἀρχή πρέπει νά διπλευνήσουμε στὴν πολιτική
πλευρά, πρασδέχοντας Ιδεοτερεύηθεν τὴ διελεύση τῶν σχέσεων διά-
μεσον των δικαιωματικῶν καὶ στοὺς στρατιώτες, τὴν δινόσχυση
τῆς διωτεργικῆς ἐνθύησες καὶ τὴν δινόπτυξη στὸ μεγαλύτερο
διαύμβρο μαχητικῆς Ιδεοτητῆς τῶν στελεχῶν καὶ τῶν μαχητῶν
τὰς γιονάχα διά μπορέσουμε νά διναλθείσουμε χωρὶς δυσκολίες
καὶ μὲ τὰ καλύτερα ἀποτελέσαμε τὴν ἐκπαίδευση καὶ τὴ
στερέωση στὸ στρατιωτικὸ ταμέα.

•Τὰ καθήκοντα γιὰ τὸ 1946., (15 Δεκεμβρίου 1944).

Σ' αυτή μάρτυρας τή μάθησαν έκπτωθεντης, δημοσιεύμεις της Αναπλήσιας το πάντημα των μαζών στη διάρκεια τού διπολού οι δημοφιλεστικοί έκπτωθεντούς τους στρατιώτες, οι στρατιώτες έκπτωθεντούς τους δημοφιλεστικούς χ' οι στρατιώτες έκπτωθεντούς δημοφιλεστικούς.

«Ο προσωποποιημός της δουλειάς μας στης Απελευθερωτικής περιοχής για το 1940», (15 Οκτωβρίου 1945), Έκλογή Εργατών, τόμος Βος, σ. 76.

Τό αύθιγμα μας στην έκπτωθεντης των δυνάμεων, είναι: να δημοφιλεστικοί έκπτωθεντούς τους στρατιώτες, οι στρατιώτες έκπτωθεντούς τους δημοφιλεστικούς χ' οι στρατιώτες έκπτωθεντούς δημοφιλεστικοί. Οι στρατιώτες έχουν μιά μεγάλη πρακτική πολεμική πείρα. Οι δημοφιλεστικοί δημοφιλεστούν να βιδάνονται όπ' αυτούς και ένοι θα γίνουν διάδρομοι πέρα θεατών! Επικρεβούμενοι διπολής πείρα των δηλών.

«Συνομιλία με τούς συνέπετες της «Επιμερησίας του Σαναλ - Σαρείγκουάν» (2 Απριλίου 1940), Έκλογή Εργατών, τόμος Βος, σ. 243.

Σ' αυτή μάρτυρας τη περιεγέρμενον της έκπτωθεντης, ο σκοπός μας θέτει στην περίτεχνη γραμμή το θυνέθεσμο τού περιγυρεσθεντούς της θαλάσσης, της πολλής με την ξιφολόγγιη, της έμποληστης χειροβομβίδων αλλα, και απή θεύτερη γραμμή το διάβασμα τού διπολήδου της οπατικής, δύνανοντας μιά θιάστερη σημαντική στις διαστάσεις κυριαρχηγούν έπειχειρήσεων.

«Ο προσωποποιημός της δουλειάς μας στης Απελευθερωτικής Περιοχής για το 1940», (15 Δεκεμβρίου 1945), Έκλογή Εργατών, τόμος Βος, σ. 76.

17. ΗΛ ΥΠΗΡΕΤΟΥΜΕ ΤΟ ΛΑΟ

“Ορείσαμε τόμαστις μετριόφρονες και συντού, καὶ προφυλαγόμεστις ἀπὸ τοῦτο καὶ τοῦτο ἀλαζόνεται καὶ” ἀπὸ κατὸν βιαστήντη καὶ νὰ πηγρεσταῖται τὸν κανέναν λαὸν μὲ δλῆ, μας τὴν καρδίαν...

•Τὸ διὸ πεπρωτένα τῆς Εἰναρέως (23 Ἀπριλίου 1945),
·Εκδοτὴ Τεργανού, τόμος Ζας, σ. 353.

Νὰ οπηρεσοῦμε τὸ λαὸν μὲ δλῆ μας τὴν καρδίαν, χωρὶς νὰ
ζεκτίζουμε σύντομη διαδοχὴ τῆς μάζες νὰ θέτουμε πάνω ἀπ’
ὅλα, τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ καὶ δημοκρατικά συμφέροντα
ἢ τὰ συμφέροντα μαζὸς μικρῆς δημόσιας νὰ συντονιζούμε τὴν
εὐθύνη μας μικροστά στὸ λαό μὲ τὴν εὐθύνη μας μικροστά στὰ
καθοδηγητικὰ δργανα τοῦ Κόθμουτος — νὰ, αὐτὸς παν κρέπει
νὰ ζητηγέται τὶς πράξεις μας.

•Τὸ τέλον αιδέστηση σπουδαιωμάτων (24 Ἀπριλίου 1945),
·Εκδοτὴ Τεργανού, τόμος Ζας, σ. 316.

Οι κρατικοὶ δργανοιμοι περάσουν νὰ διαφραγμάτουν τὸ δημο-
κρατικὸν συγκεντρωτισμόν, νὰ στηρίζονται στὶς λαϊκές μάζες,
καὶ οἱ προσωπικοὶ τους γιὰ διπλαρετεῖ τὸ λαό.

•Τὰ τὴν ζρετὴ λέση τῶν συντεθεσίου συνέμεσαν στὸ λαό,
(27 Φεβρουαρίου 1957). ·Εκδοση τοπίου, σ. 8.

Τὸ πνεύμα τοῦ σύντροφου Μπετού, πνεύμα διλοχήρω-
τωντος ἀφιλοκέρδειας καὶ ἀρροτεστης γιὰ τοὺς διλλους, φρε-

ρώνεται: στή διαθειά συναλογικής τής εάθινης διείνεται: στή δουλειά του καὶ στή φλογερή του θυγάτη γιά τούς συγγράφοντας, γιά τό λαό. Κάθε κομματιστής πρέπει νά τόν έχει αύτη περά-
δειγμα.

Οφειλούμε νά διδαχθούμε έπει τό πνεύμα του, τής διφλο-
κέρδειας καὶ τής αθετικότητος. Έτοι μαθένας μας μπορεῖ
νά γίνεται πολύ γρήγορας στό λαό. Ο μάθης διθρωπός μπορεῖ ν'
διπογχήσει μεγαλύτερες ή μικρότερες δινιατήσεις, διλός μόνο
τό πνεύμα αύτού μπορεῖ — νά κάνει έναν διθρωπό, διθρωπό
μια μεγάλη φυλή, μι' ανάπορη εύγενην αισθήσατο, έναν δι-
θρωπό που διπλανεύεται τό ταπεινή συμφέροντα, έναν διθρωπό
χρήσιμο στό λαό.

«Στή μνήμη τού Νέρμαν Μπενίν», 191 Δεκεμβρίου
1990), "Εκδοτή Εργαν, τόμος 2ος, σ. 837 - 98.

Τό Κομμουνιστικό μας Κόμμας θπως κ' 4, 8η Έκστρα-
τειακή Στρατιά κ' ή άλη Νέα Στρατιά πού καθοδηγεται, είναι
οι λεγεώνες τής έποκνδοτασης. Οι λεγεώνες μας είναι διλογή-
ρωσικές διφοιωμένες στήν θύσιεσση τής μπελευθέρωσης τού
λαού καὶ έργαζονται διπολειστικά γιά τά συμφέροντα τού
λαού.

«Δέ διπλανεύεται τό λαό» (18 Δεκεμβρίου 1944), "Εκδο-
τή Εργαν, τόμος 2ος, σ. 227.

«Όλα τά στελέχη μας, σ' θποιαθήσατε θέση κι' διν δρί-
σονται, είναι θηγρέσιες τού λαού. Αφοῦ δικα διαν κάνονται
είναι γιά νά θηγρεθήσουμε τό λαό, μπέργεται δέσμοντας έπει
τής διπλα νά μή μπορούμε νά διπλλαγείμε;

«Τά καθήκοντα γιά τό 1945» (16 Δεκεμβρίου 1944).

Τὸ κατίηνα, μέσος, εἶναι: νόμιμοις ὑπόλογοις διπέντενται στὸ λαό. (Οἱ κάθετε λόγοις μας, ή κάθετε πορεῖη μας, καὶ τὸ κάθετε πολλεῖν μέτρο τοῦ παιρνουμένου, πρέπει ν' ἀντιπεπορίνονται στὸ συμφέροντα τοῦ λαοῦ καὶ μὲν γίγνονται σημείωτα πρήξαι νὰ διερθύνονται' αὐτὸς θὰ πειται νόμιμοις ὑπόλογοις διπέντενται στὸ λαό).

·Οἱ κατόπινται καὶ ή πολιτική μας θετερού πάντα τὴν νόκτη τοῦ Πόλεμος 'Αντισταθμισμένων τοῦ 'Ιαπωνισμοῦ. (19 Αδηρίστοις ΙΙΙΙΙΙ), 'Επίλογος' 'Εργασία, τόμος Βος, σ. 18.

"Οποκος δηγονιζέται θυσιάζεται καὶ διάθεντος δύνεται ένα συνηθισμένο πράγμα, 'Εμιστες δημοκ πεθαίνουμε γιατί τὸ λαό, ὑπερσταθμουπός τὰ συμφέροντά του καὶ ἔχοντας μέσα στὴν καρδιά μας τὶς δύσκολες τῷς τεράστιας πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ, Εποι δίνουμε στὸ θάνατο μας δίλη του τῷ σημασία. Ωστόσο, δηρεύουμε νὰ έκτατισθούμε στὸ έλαχιστο τὰς θυσιφελες θυσίες.

·Νά δημορτεύουμε τὸ λαό. (8 Σεπτεμβρίου 1944), 'Εργασία, τόμος Βος, σ. 238.

Κάθε ανθρώπος πρέπει νὰ κεβάνει μιὰ μέρα, διὰλλ' δὲ οι θάνατοι δὲν έχουν τὴν ίδια σημασία. 'Ενας συγγραφέας τῆς Αρχαίας Κίνας, δ Σερά Τσιέν, έλεγε: <Βέβαια, οι διγυθρηποι πεθαίνουν' διλλά διάθεντος μερικῶν έχει μεταλλύτερο δέρος διπὸ τὸ δουνγό Ταϊτσάνγ, έγω διάθεντος διλλάνγει εἶναι έλλειφρετερος δικό τὸ δέρος μετὰ πέννυας. Νὰ πεθάνεις γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ λαοῦ, μάτι διχαί μεταλλύτερο δέρος δικό τὸ δέρος τὸ δουνγό Ταϊτσάνγ, έγω τὰ πεθάνεις τὰ μεσθοφέρος τῶν φαστιῶν, τῶν έκμεταλλευτῶν καὶ τῶν καταπιεστῶν, διάθεντός σου εἶναι πεδί έλλειφρός δικό τὸ δέρος μετὰ πέννυας.

Ετο Βοι, σ. 227.

18. ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

‘Ο κομμουνιστής πείναε διεθνιστής, μπορεί νάναι ταυτόχρονα και πατριώτης; Θεωρούμε πώς δυστιμούς μπορεί, όλλα και πρέπει: νάναι. Τό συγκαριμένο περιεχόμενο τού πατριωτισμού τό καλλορέθιου αισιοδοξίας συνήθειας. Τηράρχει δικαίως μας πατριωτοφρόδες, και διαδρήξει και διατριωτοφρόδες: τών Ιταλώνων ελασσόλευκων και διαπατριωτοφρόδες των Χίτλερ, σταύρων διποίους πατριωτοφρόδες οι κομμουνιστές δρείλουν και διατελεσσονται διπορφοφοριστικά. Οι Ιάκωνες και οι γερμανοί κομμουνιστές στόν πόλεμο είναι κτηριγμένοι υπέρ της ήττας των χωριών τους. Κι αύτό, γιατί; Εξυπηρετούν τό συμφέρον, τών λαθρών τους οικειοφύροντας μια θλια τά γέρον γκά τήν ήττα των λακόνων και χιλιεροκανών ελασσόλευκων και διαπλήρωσης θάνατου: νι γρετε κατή τίσσα τό καλλιτερο... Οι πόλεμοι πού διεξήγουν οι Ιάκωνες ελασσόλευκες και ο Χίτλερ είναι διλέπτερος, έχει μάσι για τους διλέπτες λαούς τού κόσμου, όλλα διάστοις και για τους λαούς τής Ιαπωνίας και τής Γερμανίας. Η περίπτωση τής Κίνας είναι διαφορετική, γιατί η Κίνα είγει θύμα τής έπιβεστης. Τό Κομμουνιστικό Κόρμα Κίνας δρείλει νά συνθέσει τών πατριωτοφρόδες μέ τό διεθνισμό. Είμαστε ταυτόχρονα και πατριώτες και διεθνιστές και τό σύνθημα μας είναι νά πολεμήσουμε για τήν υπεράσπιση τής πατρίδας μας διαγενέσιον τών ελασσόλευκων. Ήταν μιας διεφρωτοφρόδες είναι ηγετήμα και διαγόνας για τή γένετη στόν Ιόνιο πόλεμο Αγγλοαυστριακής είναι καιθήκεν πού δε μπορούμε νά τέλεπορθγούμε. Γιατί μουνάχος πολεμώντας για τήν υπεράσπιση τής πατρίδας μας δε μπορούμε νά γινεταιρούμε τόδις ελασσόλευκες και νά πενύχημας τήν έκνική διελευθέρωση. Και μουνάχος μια τήγ θένική δικελευθέρωση δε μπορέσει τό προλέ-

περιέτο κι' δ' Έργυτζέμενος λαδές ν' άπογυγήθει τῇ Λευτερίᾳ του. Ή νίκη τῆς Κίνας κ' ή θράσις τῶν λιμανεραλιστῶν ληστῶν θάνατος θείσης πρὸς δρελές τῶν λαῶν καὶ τῶν δικῶν χωρῶν. Στὸν δημιουραπελευθερωτικὸν πόλεμο, λοιπόν, δ' πατριωτισμὸς ἀποτέλεται μὲν ἐφαρμογὴ τοῦ διεθνισμοῦ.

«Ο ρόλος τοῦ Καρμανιούτσιου Κάρμανος Κίνας στὸν δημιουραπελευθερωτικὸν πόλεμο», (Οκτώβριος 1938), 'Εκδοτὴ 'Έργων, τόμος Έβδ., σ. 116.

Νὰ λειπὸν Ενας Εένες πού, χωρὶς νὰ τὸν απράχυνει σ' αὐτὸν κανένα προσωπικὸν συμφέρον, έκανε δικῆ του τὴν διάθεση τῆς ἀπελευθερωτικῆς τοῦ κανέβικου λαοῦ. Ήσσος εἶναι τὸ πυγμήμα πού τὸν ἐνέπνευσε; Ήσσος τὸ πυγμήμα τοῦ διεθνισμοῦ, τοῦ καρμανιούτσιου, αὐτὸς ποὺ κάθες κανέβιες καρμανιστῆς πρέπει νὰ ἀρροτούσει... Όφελλουρε μὲν ἐναθεσμε μὲ τὸ προλεταριατικὸν δίλοι τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν, τῆς Ιαπωνίας, τῆς Αγγλίας, τῶν Η.Π.Α., τῆς Γερμανίας, τῆς Ισπανίας κ.λ.π. γιὰ μὲ πεπερβέσσουμε κάτιοπλευρήσουμε τὸν Ιμπεριαλισμὸν καὶ γάλ πεπάγουμε τὴν διπλελευθερωτικὴν διθνούς μας καὶ τοῦ λαοῦ μας, τῶν καπιταλιστήμενων λαῶν καὶ θηγανῆς θλων τοῦ κόσμου. Αὕτης εἶναι διεθνομόρφη μας, κι" αὐτός μας διπλελευθερώτερος στὸν έθνος μας καὶ στὸν στενόκαρδο πατριωτισμό.

«Ετοι μήδην τοῦ Μόρμαν Επιτελίου» (21 Δεκεμβρίου 1939), 'Εκδοτὴ 'Έργων, τόμος Έβδ., σ. 387.

Γεὰ νὰ πεπάγουμε τὴν δικαληριωτικὴν χειραρχίηση, οἱ καπιταλιστέρων λαοί, δρειλούν γὰς στηρίζονται πρῶτα ματ' θλα τὸν δικῆ τους θηγάνων καὶ μέρος, καὶ δεύτερο στὴ διεθνιστική διστίθεται. Οι λαοί πού ή διπλωτιστή τους έχει θραμβίσψει δρειλούν νὰ διερθεοῦν έκείνους ποὺ δηγωνίζονται γιὰ τὴν διπλελευθερωτικὴν τους. Αὕτης εἶναι δικῆ μας διεθνισμός.

Συναμίλασ μὲ ὀρούσανος φύλους (18 Δεκεμβρίου 1939).

Οι συσταλιστικές χώρες δινήκουν σ' αυτά δινελλιδικές μέσα εύπορο' οι έκμεταλλεύματικές τάξεις έχουν δικαρτούσει κι' δι έργα-
δύμενος λαός έχει πάρει την εξουσία. Σεις σχέσεις, μεταξύ
χριστιανών, έχει ιδιαίτερη γη σημασίας της Ενοποίησης των διαθηνισμάτων
με τὸν οπτικιστικό. Ελλαστικά στοντά συνθετείμενοι με τὰ κανάλια
που ισχύουν και τὸν κανάλιο θεατικό.

επίγειος οικήματος που απελεύθερη της 'Ανωτάτου Βο-
διώτη της Ε.Ε.Ε.Ε. με τὴν αρχερία τοῦ γιαρτιωμένη τῆς
Βοής έκπτωσης τῆς Μεγάλης 'Οπτικοδριστικής Συνελίστη-
κης 'Επαναστασῆς', (6 Μαρτίου 1967).

Οι λαοί των συσταλιστικού στρατοπέδου δραπέλουν νὰ ένω-
θούν, οι λαοί τῶν χωριών τῆς 'Αστιας, τῆς 'Αφρικής καὶ τῆς
Λατενικής 'Αμερικής δραπέλουν νὰ δικαθεούν, οι λαοί όλων τῶν
ηπειρωτικών δραπέλουν νὰ δικαθεούν, διότι οι φιλεμπρυνικές χώρες
δημιώνει καὶ διέλειπαν πολλαὶ θύματα τῆς διάθεσης, τῆς έ-
ποιηδιασης, των διλέγχουν καὶ τῆς καταπίεσης τῶν Η.Π.Α. δραπέ-
λουν νὰ δικαθεούν, γιάτροι νὰ συγγενεύσουν τὸ πόλιον κλαστὸν δικαίο-
δικτυοκό δικαιούσιον τῆς φιλοπολεμικής καὶ διπλωματικής πολιτικής
τοῦ διερευνάντος διμπεριττώντος καὶ γιάτρη τὴν οπεράστηση τῆς
παγκόσμιας ειρήνης.

Δικτύωση για τὴν δικαστήρική των δικαστῶν παρεργιασμέ-
ζομένης τοῦ Πανεπιστημίου λαού δικαιούσιον τοῦ διερευνάντος
διμπεριττώντος. (12 'Ιανουαρίου 1964).

Τὰ πρόγραμματα δικαιοδοσίας διαστάσαστα. Σεργυγα-
πάντα χρόνια έχουν περθετεί μονάχα μέπο την 'Επαναστασην
τοῦ 1911, καὶ σήμερα η δύνη τῆς Κίνας είν' έντελης διαρρο-
ρετική. Σεργυγαπάντα χρόνια διάδει, καὶ στὸ 2001, καὶ θὲ
σημειώνει τὴν είσοδο στὸν Σια οικίαν, ἡ Κίνα θὲ γνωρίσει νέες
καὶ πολὺ πιό σημαντικές ἀλλαγές. Θὲ γίνει μιά πανίσχυρη

διοικηγαντοσημένη σοσιαλιστική χώρα. Κι' αὐτὸν έχει σημασία, γιατί, μά την δικαιοη των 9.600.000 τ. χιλ., κατά τα 600 δικαιομένια κατόπινους, ή Κέντρο Έχει για δύναση μακριά πολὺ μεγάλη συνεισφορά στην ζωήρωπότητα. Η συνεισφορά μας, γιατί δυνατό μεγάλο διάστημα, θέλων πολὺ μικρή, κι' αὐτὸν είναι δυσάρεστο.

Όχειλούμε νέμαστε μετριόφρονες. "Οχι μανδιά τώρα, άλλ' άκρως κατ' οι σεράνια πάντα χρόνια" κατ' πάντοτε. Στίς διεθνείς σχέσεις έμεις οι κανές, δημιουργείς για την παγκόσμια διάσπαση, δημοφιλείς, ριζικά, διεθνήτριες, τελειωτικά.

• Στή μητρική του Αρ. Ανόν Τσάτ-σιν. (Νοεμβρίου 1956).

Να ξπαγρυπνήμε ματε τη μή γεννηθεί ποτέ ή παραμεριστερη έκθλιψη σιωβιγκομού μεγάλης δύναμης κατ' πάντα μή γίνουμε άλλαξινικοί από συνέπεια του θριάμβου μας απήν διατάσσεται κι' άρσερένων διατυχιών πού καρδίσμα στην τομέα της αλκοολόμητης. "Όλα τα έθνη μεγάλα είναι μικρά, έχουν τα δυνατά, κατ' απόδινα σημεία τους.

• Ενεργειακός λόγος στά Βο αυνέθρο του Εφεμερίδος Κόμματος Κίνας. (15 Σεπτεμβρίου 1956).

19. ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΗΡΩΙΣΜΟΣ

‘Ο σερατές αύτος θά προγραμματίζει πάντοτε πόρος τάξη έμπρας, διπλήγεται καὶ πιπορπούσημένος καὶ θριαμβεύσεις ἐγένεται σ' δίκαιος τούς ἔχθρους. Ήπει τὸ δὲ οὐδὲντες γὰρ μποταχτετ. Οποιεσδήποτε καὶ διν είναι οι περιστάσεις καὶ διεσε δυσκολίες καὶ διν συναντήσεις δυσδιήποτε λογούρες καὶ διν είναι, θά πολεμήσεις δις τὸν τελευταῖς διντρα.‘

«Τις τὴν καθίρνησην αναστέκειν», (24 Απριλίου 1945),
‘Εκλογή Εργατικού Συνεδρίου Βορείου Ελλάδος, σ. 264.

Νά έφερρημένομε διλογίηρηστακά τὸ δικῆι μας πολεμικό στύλον· πελλήριαριέ, πυγεύμε θυσίας, περιφράνησης τῆς καρ-ρωσίας καὶ ἐπιμονής στὶς σπουδείς μάχες (διαδεχεταις ἐπιχειρήσεις που γίνονται σ' ένα σύντομο Βιβλεστήμα καὶ χωρὶς ἀγά-χαστα).

‘Η ανημερινή κατάδεσση καὶ τὰ καθίμαντε μέρη», (25 Δεκεμβρίου 1947), ‘Εκλογή Εργατικού Συνεδρίου, σ. 161.

Χιλιάδες καὶ χιλιάδες μάρτυρες έθνουσαν ήρωεινά τὴ Κατῆ τους γιὰ τὰ συμφέροντα των λαών. ‘Ἄς αγνίσσουμε φυγλὰ τὴ σημαία τους, καὶ δις προσγράψουμε στὸ δρόμο που γέραζεν μὲν οἱ αἵματα τους.

«Γιὰ τὴν καθίρνησην αναστέκειν», (24 Απριλίου 1945),
‘Εκλογή Εργατικού Συνεδρίου, σ. 218.

Νάμαστε ἀπορφαιτικοί, νά μή διστάζουμε μαρούτι σε
αραιά θυσία, νά ωπερωκούμε δλες τις διυσκολίες γιά νά κατα-
κτήσμε τη νίκη.

«Ιλλ; ο Πιστούρης μετακινησε τα Βουνά» (11 Φεβρουάριος
1945), 'Εκλογή Έργων, τόμος Βος, σ. 381.

Στήν ἀπορφαιτική σταγή τῆς θνάτουνης τῆς Έθνοτρα-
τίκης του Βαρρέ, τὸ ένεισιο ἔθυμο μέτωπο τῷ Καυθυμναγκ,
τῷ Καρμανιτσικῷ Κόμματος καὶ διαφόροιν πολιτικῶν κό-
μιλων εἵς χώρας, ποὺ ἐκπροσωποῦσε τὴν ὑπόθεση τῆς ἀπελευ-
θέρωσης τοῦ κινεζικοῦ λαοῦ, θπας καὶ δλες πότες τις ἐπανα-
στατικὲς πολιτικές τους προχές, καταστράφηκε μπό τὴν ἀγι-
λίδη, προδοτική πολιτική ποὺ ἀφέρμασαν σε θύμοντες τοῦ
Καυθυμναγκ, πολιτική ποὺ βρήκε τὴν ἐκφραστή της στὴν
«ένακαθάριστη τοῦ Κόμματος» καὶ στὸ μέτρα τῆς αίματηρής
τρομοκρατίας... Από δέ καὶ πέρα τῇ ἐνθαγκα παραγόρησε τῇ
θίστη τῆς στὸν ἀμφύλιο πόλεμο, ἡ διδιοκρατία στὴ Σενταπέρα,
ἡ Κίνα ποὺ ἀπεικονίσθησε σὲ μὲν Κίνα νιθικένη σὲν σκο-
τάδι. Άλλά τὸ Καρμανιτσικῷ Κόμματος; οὐ; ὁ κινεζικοῦ λαοῦ
δὲν ἀρρεύτηκε οὖτε νά πτωματοῦν, οὔτε γά δύποναγούν, οὔτε γά
έξοδοθρευτούν. Σεαγκάθηραν, σκοτώστοιν τὰ αίματα, θίσαψαν
τοὺς νεκροὺς συντρόφους καὶ συνέχισαν τὸν ἀγόνια. Σήκωσαν
πολι. φωλί τῇ σημείῳ τῆς ἐπανάστασης καὶ ἀσπελύσουν μὲν
ἐνεπλή θάντοσασ. Στὶς ἀκταπεμένες κεφαλοὺς εἵς Κίνας, συγ-
κρύψασεν τῇ λαϊκῇ κυβέρνηση, προσγάρισαν στὴν μεταρρύ-
θμίση τοῦ λαγοτικοῦ συστήματος, θηγμούργησαν ἵνα λαϊκό
στρατό, σὺν Κινέζικο Κέκκαινο Στρατό, διατήρησαν καὶ ἀνά-
πτυξαν παρεπέρα τις ἐπαναστατικὲς δυνάμεις τοῦ κινεζικοῦ
λαοῦ.

«Τις τὴν κινέζην συναποιεῖσθι» (24 Απριλίου 1945),
'Εκλογή Έργων, τόμος Βος, σ. 381.

Έχετε πολλές δημοτές, έχετε πετάχει άξιόλογα ψρόγιατα, δίλλα πρέπει: νά πραγματεύσετε από την άλλην πλευρά. Έχετε την έκταμηση του κόσμου κι' αυτό το δίδιζετε, δίλλα άχρισμας ανάτολή να: που γιαρετε εύκολα νά σας έστρηγετε απόνη άλλην πλευρά. Άν γίνετε άλλοι οικοι — διν πάψετε νέοις από την μετριόφρονες, διν πάψετε νά καταβάλλετε προσπάθειες. Διν διέ σέβεστε τον άλλον, διν δέντε σέβεστε οι στελέχη και τις μάζες — τάν διέ πάψετε νέοις από την μετριόφρονες, την έργαζόμενοι. Ταχήρησαν στο παρελθόν τέτοιες χαραπτάστις κι' έλλεινα πάντας διέ θέτεις διέ άκολουθήσετε ανάτολη το δρόμο.

«Διά πατεράτησαμε την οικουμένη, δουλειά», (10 Ιανουαρίου 1846). Πατέρης Σεργκίου, τόμος Βος, σ. 238.

Στόν άγιόν μας γιατί νά έξαρχανθούμε του έχθρο, γιατί νά διαρθρώσουμε καλ ν' αναπτύξουμε την βορυγχανική κι' άγροτική παραγωγή, διατρυπάντε πολλές δυσκολίες, έκδειγγοντας μάλι άξιοθετικοτή άνθρωπο, μιά έξαιρετική σύντομη κι' έναν θηράρχο ένθυμασμαρ. Ελπιστε πρότυπα για διδύμητρο το μινέτικο θηνός, οι ιππόλειτοι πού κάνατε νά προσθένετε νικηφόρος ή ιππόθετος, τον λαού στούς θιαρόδρομους ταμείς, ένα σίγουρο στηρίγμα της λαϊκής κυνηγητης καλ μιά γέρυρα πού το συνδέει με τις πλαταίδες μάζες.

Συγχαρητήριο Μήνυμα και διπλόθυρα σ Μάρα Τού τούρη
διέ δικτύωτος της Κεντρικής Ρεπερτορίας των Επαρχιακών
και Κύριων Κίνες απόνη Ιαγκινιέβηκη άσεσοχη του
Λαντερούστεπον τάν Ηράκλιον τού πολέμου και τών Πρά-
τουν Βριλησσίων (29 Σεπτεμβρίου 1900).

Πράτης πού άποτελεσμά το κυνήγειο θήνας, είμαστε έτοι-
μοι ν' αγωνιστείμε έναντο του έχθροι μέχρι την τελευταία
σταγόνα τοι αίματος μας. Είμαστε δικορασιαράνες νά έπεινα-

κτήσιμε μὲ τὸ δικές μας προσπάθειες φύτὸν παῦ ἔχουμε χά-
σαι καὶ εἰρωτοῦ ἵκανοι νὸν κρατήσουμε τὴν θεσην μας σύναμεσον
αὐτὸν γένη.

«Η τεκτικὴ τὴν πολλὴν ἔννοιαν τοῦ λαπτινικοῦ Ἰρα-
μπαλιούσθ- (27 οκτωβρίου 1908), 'Ρέλιγη Τίμητων,
τόμος 1ος, σ. 120.

20. ΝΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΟΥΜΕ ΤΗ ΧΩΡΑ ΜΕ ΛΙΤΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Πρέπει τότε σπελέχη κι' διάδεις νά μή δεχθούν ποτέ πώς η Κίνα είναι μιά μεγάλη οικοδόμησική χώρα καλ ταυτόχρονα μιά φτωχή χώρα, οικονομικά καθυστερημένη αλλά συνηθαντά μιά μεγάλη δυντίθεση. Γιά νά γίνει η χώρα μας ισχυρή καλ εύημερος, θα χρειαστεί αδιόρθωτος πολλές δεκάδες χρόνια ακλατρών προσπαθειών κι' ανδρεστ στις προσπάθειες αυτές, η έφερμοτή ωμας πολιτιστικής λιτότητας κ' οικονομίας στην οικοδόμηση της χώρας, πολιτική του σημαίνει αδεστρητές οικονομίες και πάλι έναντινο της σπαστότητας.

«Τις την άρχη λέση των αντιθέσων ανάμεσα στο λαό»,
127 Φεβρουαρίου 1957], «Πάτρα στάσης», σ. 71.

Η λιτότητας κι' η οικονομία πρέπει νά τηρούνται παντού, στή διαχείριση των δργοστασίων, και καταστημάτων, των κρατικών δημιειρήσεων και των συκεταιρεψεων, δημας καλ αν κάθε διλη θυλειδ. Η άρχη των αδεστρων οικονομιών, είναι μιά άπο τις διακυνές δρχές της οικοδόμησης οικονομίας. Η Κίνα είναι μιά μεγάλη χώρα, που ώστόρω είναι αδιόρθωτος πολύ φτωχή και πού χρειάζεται πολλές δεκανείες γιά νά γίνει μιά εύημερης χώρα. Καλ τέτο διόρθω τη άρχη της λιτότητας και της οικονομίας θά πρέπει πάραστε νά έφερμοτες. Ήτας μαρικής δεκανείες κι' θριαμένες πεντόχρονα, χρειάζεται νά διαστηρί-

Έσυρε οι αλιτέρες τη λειτουργία και τη σκληροποίηση κυρίως για την προστασία των αποστολικών αλικονομιών.

Σημείωση σχετική με τό δημόσιο: «Νέα μαζί θεωρίνει λι-
θανάτης καθ' επικονιμία απή διατελέσθαιν την ανεκτικήρεμφα»
(1855), «Η αστική λαττική έξι γερασή^ο στή - κινέτη θητώς τη σε, Επενδυτή^ο
Επιδοτη. Πάνος Ιωα-

«Δια χαρακτήρουμε την αθηναϊκή θεολογία» (10 Τετρα-
στού 1940), «Έπλευση Έργων, τάχος 3ος, σ. 244.

Πιά νά θυερθώσουμε καλ ν' θυετθέσουμε γρήγορα τόν
άγροπαχή παραγωγή δημις καλ τη βεσιτρηγνική παραγωγή
στις πόλεις, θρεπτώμε, στη διάρκεια τής σελής μας καλ για
την έκθεση των φρουδορογενών συστήματος, νά καταβολώμε

κάλει προσπάθεια γιατί νά διεκφύλαξουμε δεοντικά δικαιά τά μέσα παραγωγής κι' θλια τά μέσα συντήρησης πάντα μαρτυρών νά χρησιμοποιηθείν, πωίρνοντας δραστήρια μάτρια έναντιον δικαιουδάκτοις τά καταστρέφει διά τά σπαστάναι, μάτια παραδίκενται από τη παταλάτη σ' δ.α: δέρρορα τη διεπραφή καλ κάνεντας κύριηρρες αίλουνομίες.

•Άρθρο, σε μια ευθείασκην πατέρεγγον της 'Αστεροθεραμήνης Περιοχής τον Σεπτέμβριον, (1 Απρ. Καιου 1946), "Εκλογή Βρέφου τόμος Βογ. σ. 224.

Σ' α.α: δέρρορα τις διπλένες μας, δρειλούμε ιδεούμεια σάν δρρχή τήν αίλουνομία. Πρέπει δύο τό προσωπικό τών κυβερνητικών δργανισμάν νά καταλάβει τών οι κατηγορήσεις κι' δι απατάλη είναι πάρα πολύ, θρησκευτικότητα. Η πάλη έναντιον αίτιών τών όποιο κακόν δύει δώσει ήθη δραστηρένα διποτέλεσμα, άλλα διπάρχει οι διαδύνητη νά συνεχιστεί δι προσπάθεια. Νά ξεικονιστούμε και τήν τελευταία δεκάρα γιατί τις διαδύνητης τοι πολέμου και τής έπανάστασης, γιατί τήν αίλουνομήν τής αίλουνομίας μας, αιτή είναι δι μργή τής λογιστικής μας.

•Π αίλουνομή μας πολιτισμός «23 Ιανουαρίου 1951), "Εκλογή Βρέφου, τόμος Βογ. σ. 140.

Σέ πολλά σπελάχη μας άκακτισσούνται έπειτανες τάσεις, που έκδηγλώνονται μέ τήν μάτιαστρη τους σπά για ποιράζουνται μέ τις μάζες τις χωρές και τις λόγιες και μέ τη φροντίδη τους γιά τις τιμές και τά προσωπικό δρέλητ. Αύτοι είναι πολύ κακό. Στή διάφορεια τοι κινήματος γιάτί τήν αδέηση τής παραγωγής και τήν άπλουτην αίλουνομήν, δρειλούμε μέ διπλουστεύσουμε τοδις δργανισμούς μας και νά μεταθέσουμε σετελήγη στά κατώτερες διαθημάτες, έτσι ώστε ένας μαγάλος δρρ-

Ημές στέλεχων μας νά στραφετ σήμερη παραγωγή· αδτή· ναι μάκι από τις μέθοδες πού πρέπει νά χρησιμοποιήσουμε γιατί νά διεργατίσουμε αλλές τις έπεικινδυνες τάσεις.

«Τιτ την δρόμη λαση των δικτύωναν άνδρεσσα στο λαό, 127 Φεβρουαρίου 1967), «Επεισης επεισης, σ. 21.

«Η παραγωγή μάζης στην δημοκρατία διατηρεται τις άναγκες του δημοσίου διελατόντων της διοικητικής πού συνθήκες, άναγκους φέρει τόλιο λαό τη δύναμη του και μάζας έπιτρέπει τον νόμιμησμα τηρη σύρραγματης δύναμης των στρατεων, άλλα προσφέρει έπιστρεψ και μάζας ασφάλεια δημοσίου πλεονεκτήματα, τέτοια δημοσίες: 1) Τη διελιξιση των σχέσεων άνδρεσσα σε δημιουργικός και στρατιωτικός. Διαπλεύσοντας πάλι - πλάτι στην παραγωγή, συνθέτοντας μέλλοντικούς διερμηνές. 2) Την διεύρυνση της άγριπης στη δουλειά... Από τέτοια πού δημοσίου διαφεύγεις νά διαχολίζεται μέτρη παραγωγής γιατί νά καλύπτεται διάφορος τις διάφορες του, τη ζημόπια στη δουλειά μεγάλωσε και οι κακές συνθήκες πού ταυτίζονται σε άργος σχολαρχούς έξαλειφθηκαν. 3) Την διεύρυνση της πειθαρχίας. Η πειθαρχία της παραγωγής δραστηριούς της δέν διδυματίζει τη πειθαρχία πού πρέπει νάχουν αι στρατιωτικές στάσεις μάχες και στην καθηγητική τους ζωή, άλλαδις άντιθετα τηγανισμένες. 4) Τη διελιξιση των σχέσεων άνδρεσσα στο στρατό και το λαό. Στη διαδικασία πού οι στρατιωτικές δυνάμεις έχουν δικές τους έκμεταλλεύσεις, άλλεκαι κακεις νά έλαστιώνονται ή δικόρα νά έξαφονται διοικητρικούς αι προσβαλλές των δημοσίων τον λαό. Στήμερη παραγωγή, ο λαός και διαφεύγεις διαφορούς δημοσίων στη δουλειά και οι πάλι διαφορούς περισσότερο τη γρίλια τους. 5) Οι στρατιωτικές δυνάμεις έκθηλώνουν δύο και πιο σπάνια διαπρέπουσια διεύθυνσης στα θρησκα της δικαιοσίας έτοις αι σχέσεις τους διελιξηνται. 6) Το μεγάλο λαϊκό κίνημα γιατί τηγανισμένη της παραγωγής πρωτεύει. Όσαν διαφεύγεις διαφορούνται και αιτός

μέ την παραγωγή, οι Βιβλιοροι δρυγκωματοι διάδουν μνάρια πιο καθημερινή την άνωγκαιότητα των υπαρχει νά γίγειν όπ' αιτούς τόσα πράγματα και άφεράνονται σ' αύτά μέ μεγαλύτερη ένεργηταχτητικ. Βεβαίωτατα, ο λαός άνταλημβάνεται άκεμα περισσότερο από το γεγονός αύτο, την άνωγκαιότητα του γένουκού καινήματος για την άναπτυξή της παραγωγής και ρίγνεται στην έκπληξη του καθημερινος αύτού μέ μεγαλύτερη ένεργηταχτητικ.

•τά την άνωγκαιότητα μνάρια πιο καθημερινή μέ την άναπτυξή της παραγωγικής του δραστηριότητας και τη σημασία των θύε μεράλικων αναγκών για τη διεύθυνση αυτών διευλείας και την άναπτυξή της παραγωγής.
181 'Απριλίου 1845], 'Εκλογή 'Εργαν, έδιμος 3ος, σ. 927 - 928.

Όρισμένοι ισχυρίζονται πώς δι' αισθατής συμμετέχει αύτήν παραγωγική δραστηριότητα, δι' θύε μπορέσαι τιά νά πολεμάει αύτε κα! νά γεμανθεται, πώς δι' αισθατής στελέχη πολύρουν μέρος στήν παραγωγή, δι' θύε μπορεύ νά κάνουν πάντα τη δουλειά τους. Η διαβεβαίωση αύτή είναι οδόσημη. Στή διάρκεια των τελευταίων χρόνων, σε διανέμεται μεταξύ της Μεταρρυθμίσης Περιοχής, έπιβαθμώνται σε μετα πλατειά παραγωγική δραστηρότητα, ίκανονοί την ανοικτηρωτικά τάς δικές τους άνωγκας σε διατροφή κι' άπανθυση και, παράλληλα, διφοριθηκαν μέ αύξοντα μεγαλύτερη έπειταζη, στήν άσχημαντη τους κι' έπολης στήν τολιτική τους δουλειά και στή γενική τους άνταλημβανούση σε διάσι διάστημα, ή διαστηματική ένστηγη του στρατού κι' ή ένδειχτα στρατού και λαού διατηρούμεναν άσθρα παρισταντερο. Στίς περιοχές των μετώπου, τό κινηταρ για την παραγωγή δρει μέντρα διευρύνθηκε στή διάρκεια των τελευταίων χρόνων, διλλά άσθρα αι δινάριμετα των μετώπου κέρδισαν μεγαλύτερες διεισηγές, στά πεδίο την στρατωτική έπιχερθησαν, διλλά διπολέδων δρυγισε πάντοι τά κίνημα για την έκπληξη

τὸν ὄντα μεσον. Χέρι στὴν παραγωγικὴ τοῦ δραστηριότητα, τὸ προσωπικὸ διαφόρων δργανοποιῶν ζεῖ μόνον στὸ καλύτερον αυθήκες¹ διακνέεται: ἀπόδιγε πιὸ νηρόλιον αὐτεῖλιν καὶ² διουλεῖν προσδεῖται σημαντικά³ οὐλ⁴ αὐτὰ τοιχίουν τόσον γιὰ τὴ Μεσο-ριακὴ Ηεριοχὴ δυον καὶ γιὰ τὶς περιοχὲς ταῦτα μετώπουν.

«Μὲ καταστήσειμε τὴν οἰκουμενικὴ θαύλατ». (10 Ιανουαρίου 1945], 'Εκλογὴ 'Εργων, τέμπος θαύλας, σ. 949-44.

21. ΝΑ ΣΤΗΡΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΤΙΣ ΔΙΚΕΣ ΜΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΣΚΛΗΡΑ

Σέ ποιά δύση στηρίζεται σε πολεμική μας; Στή δική μας δύναμη; Έπειτα, ήταν καίνο τού δυναμικού, να στηρίζεται στις δικές μας δυνάμεις. Βέβαια, δέν είραντε μόνοι, οι οιχαρετές κι' άλλοι οι λαοί των χωρών που φρωτίζονται έναντι του ιμπεριαλισμού είναι φίλοι μας. Άστορα, έμεις έπιμενοντες στην ανάγκη να στηρίζουμε στις δικές μας δυνάμεις. Στηρίζοντας στις δυνάμεις που έμεις οι ίδιοι έχαμε δραγανώνεις, θα μπορέσουμε να νικήσουμε όλους τους κινέζους και ξένους ξυπνητροστικούς.

«Η κατάσταση κι' ή πολεμική μας δύση επί τη ώρα, σύντομο Αντίστοιχος έναντι της Ιαπωνίας». (19 Αγροτών 1945), «Βιβλιογρ. Βρεταν., τόμος δας σ. 20.

Υποστηρίζουμε πώς πρέπει να θυσιογίζουμε στις δικές μας δυνάμεις. Ελπίζουμε μάλιστα ότι θα πάρετε όλοι διέν πρέπει να έβαρσάμαστε μπ' αυτή τη θυσιογίζουμε στις δικές μας προσπάθειες, στή δημοσιογραφή δύναμη δύον των σπρετών μας, δλβηληρού τοι λαού μας.

«Ως καταπήκοουμε την οικονομική δουλειά» (10 Ιανουαρίου 1945), «Βιβλιογρ. Βρεταν., τόμος 3ος, σ. 241.

«Η κατάκτηση τής νίκης σ' έλη σή χώρα δέν άποτελεί παρά τη πρώτη δύση μας με μακρόχρονη πορεία δέσμω χιλιάδ-

Ενον λι... 'Ε Κοντάκη έπανδοποιη σίγου όμοι μεγάλη έπανδοποιη σίγου δίλλα μετά τη σίνη της δ δρόμος που θά πρέπει να διατρέξουμε θένει: πολύ πιο μακρύς, το έρρη μας θένει πιο μεγάλευθρός και πιο σραχός. Αλιτό για:, ένα σημείο που πρέπει να το έπανδερίσουμε όποτε τώρα στα Κάρμα, για να ξέπελούμεσσούμε οι σύντροφοι μας νένει μετριόφρονες. Σπαστοί, νικ μή παριαρχήθειν διπό την άλαζονειά, οδύτε νά υπεισείσουμε ένα διπρόσεκτο στάλι δούλειας, διλλά για παραμείνουμε στο στάλι τους της διπλής ζωής και της σπλήρης πάλης.

•Επειγόντων από διαύτερη Όλομβλαστα της Καντρικής 'Ε. χιροκτής ποι ἐκλέχτηκε έπος τό θώ συνέδριο των Παριμονιστικων διάρκειας Κίνης (6 Μαρτίου 1949), "Επικότη" Εργα, τόμος δος, σ. 274.

Πρέπει, τά σπελέχη μας, ν' απαλλαγούμενοι διαπληγωτικά διπό την ίδια πάτη μπορέσουμε νά πατακτήσουμε είμοιος νίκαις, χάρη σ' εδυτικής συγκυρίες, χώρις ν' άγριωνιστεύμε σκληρά και νά τις πληρηφορικές [κατά την ιδρίνα μας και το αίμα μάς.

•Νά μηναθίδριστης στέρεται ούσεις έρεισματος από Βορειοευρασία. (ΣΕ Ιανουάριον 1946), 'Επιλογή "Εργα", τόμος Σος, σ. 84.

Γιατί νά διηθήσουμε τό λαθ νά παστέψει στην οίκη, δφειλευμε νά τὸν στηριζοφορούμε γιατί τις προθύους πολι συγειλούνται τούτοι επίση μέρομα και νά τού μαλέμε γιά τό δικό του άκτινοβόλα μελλον. Ταυτόχρονα, δφειλευμε νά λέμε στο λαθ και τούτοις συντρόφους μας κάνει το δρόμο μας θάλγει πολλές σπρωφές. Τηπέρχουν αιώνιμα πολλά και έμποδια και δυσκολίες στο δρόμο της έπανδοποιησης. Τό το συνέδριο τοι πάρματάς μας ονομάζουμε τό πλήθος των δυσκολιών που θά συναντήσουμε. Πρό-

τιμωμένες καὶ μασθέσαμε τῶν οἱ θυσιολίες θάνατοι περισσότερος ἀπ' ὅσας θάνατοι πραγματικά. Ὁρισμένοι σύντροφοι τερποτραῦν καὶ μήνιν πολύπολέφτονται τοῖς θυσιολίες. Ἀλλά οἱ θυσιολίες εἶναι μᾶλις πραγματικότερα, δηφείλεσιεν¹⁷ διατριχωρίσαμε τῶν ιπάρχοντος αὐτές οἱ θυσιολίες καὶ θυσιάρχουν καὶ μᾶλις πρασδέξιαις νόοι μήνιν πολύπολέσαμε τούς μάλις στάσης εμή διατριχωρίσιμη. Τις θυσιολίες πρέπει νόο τίς γνωρίζουμε, νόο τίς θυσιάλισσαις καὶ νόο τίς καταπολεμοῦμε. Άλλον θυσιάρχουν θεοῖς δράμοις στὸν κόσμον¹⁸ δραστήριας νόμιμοτε έτοιμα νόο ἀκολουθήσαμεν έναν θεικοειδῆ δρόμο, καὶ νόο μήδε ἐπεχειροῦμε νόο παρακτήσαμε πράγματα χωρὸς κάτω. Εχομεις¹⁹ οὐκέτι μαρτσάν μας πολλές θυσιολίες ποὺ δὲν πρέπει νόο τίς θυσιάρχουμε. Ενορμένοι μ' διάλιπτο τὸ λατὸν οἱ μάλις κοινοὶ προσπάθειαι, θὰ μπορέσουμε διασθήσατε γάλ μπεργικήσακις έλες τίς θυσιολίες καὶ μᾶλις φεύγουμε τοῦ γένου.

«Σχετικά μὲ τὶς διεπραγματεύονται τοῦ Τασιγκίνητοῦ (17 Οκτωβρίου 1945). Βαλογή Βρυξη, σόρ. θεο., σ. 59-60.

Αὐτός ποὺ δὲ διέπει παρότι φωτεινή πλευρὴ τῶν πραγμάτων καὶ παραγγειρίζει τις θυσιολίες δὲ θάνατούτες: νόο δημονιστεῖ μ' ἐπιτυχία γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν καθηγήθων ποὺ μπαίνουν στὸ Κέρμα.

«Γ.Α τὴν ανθρώπην αυτοσπιλομέθε», 1945 Απριλίος 1945, Βαλογή Βρυξη, τόμος θεο., σ. 814.

«Ο πλούτος τῆς κοινωνίας δημιουργήθηκε διὰ τοὺς έργάτες, τοὺς ἀγρότες καὶ τοὺς διακονοπάτες διεγνωμένους. Εφ' θεον πάρειν στὸ χτέρια τους τὰ τύχης τους, ἀκολουθήσουν μικραρδίσεις - λενινιστική γραμμή καὶ καταπιεστοῦν δραστήρια μὲ τὴ λύση τῶν προβλημάτων, άντει νόο τὰ παρακάμπτουν,

Θέτοντας πάντοτε νά έπειταρχόντων, δύος διασκολίες κι' δύο ιπτάρχουν στόν χόρο.

Σημείωμα στό δέρμα: «Ο Πρωτοπόλεος τοῦ Εὐαράτος πατέρων ετού χρόνιον τοῦ καθέμονος κι' δύο ετού μεταγενέστερον Εὐαράτος αρμενίδησον στή θηραυργία τοῦ αιγατερίουδος» (1808), 'Ε ο ο σιαλιστές κι' ο έτος τη οτήν χινάδειν στον Αθροιστικό Κινέτην έκθεση, τόμος 1cc.

Οι σύντροφοι τοῦ Εὐαράτος δρεδίουν νά υπολογίζουν διπλότον δύο τις δισκολίες καὶ νά πρατεργατούν γιατί νά τις οπεργετικήσουν συστηματικά μὲν μὲν διδάμαστη θέληση. Οι διπλοραστικές δινάρμεις έχουν τις δισκολίες τους καὶ έμεις έχουμε τις δικές μας. Άλλοι οι δισκολίες των διπλοραστικών δινάρμειν είναι διεπέργαστες, γιατί οι δινάρμεις αδίκης θεωρήσουν πρός τη θέσηντο χωρίς χωρίς περοπτική γιατί το μέλλον. Οι δικές μας δισκολίες μπορούν νά υπερνικήσουν, γιατί έμεις είναστε καινούργιες καὶ δινερχόμενες δινάρμεις κι' έχουμε μπροστά μας ένα δικτυοβόλο μέλλον.

•Νά χαιρετούσαμε τη νά διαβό της κινέτην έπανθετοσής,» (1 Φεβρουαρίου 1947), 'Εκλογή Τριτών, τόμος 4ος, σ. 126.

Στις δισκολίες στηγμές, δύον πρέπει νά ξεχνήσει τις έπειταρχίες μας, διφελούμε νά έλέπουμε σ' αδίκης το δικτυοβόλο μέλλον μας κι' έστι νά γινθράστε όποια τοῦ Βαρραίου.

•Νά έπειταρθεί το λαό (θ Σεπτεμβρίου 1844), 'Εκλογή Τριτών, τόμος 8ος, σ. 237 - 238.

Μέσα από τις δισκολίες καὶ τις έναλλαχτες μερικώνει το καινούργιο. Θέτου καθερή αδεσπάτη νά πιστεύεις τοῦς

στὸ δρόμο τῶν συσταλυμάτων μπορούν νὰ διποφευχθεῖσν αἱ δικαιολίες καὶ αἱ ἐναλλαγές, πάσις μπαρούμικ γὰρ τὸν διανόσιομε χωρὶς νὰ καταβάλλουμε τὸ μάζιμον τῶν προσπαθειῶν, πάντας ἀρκεῖ ν' ἀφεθούμει τὸ μάζις στράγγος: ὁ διαφορος καὶ πάλις θάλασσας εἰνοίλας ἐπιτυχεῖς.

•Πάλι τὴν ἀρχὴν τῶν ἀντιθέσεων ἀνέφεσε αὐτὸς οὐδέτερος, (27 Φεβρουαρίου 1957), *Έκθεση*, τεύχος, σ. 32 - 33.

Σ' ὑρεμένες στιγμής τῆς ἐπαναστατικῆς πάλης, αἱ δικαιολίες δικαιορερῶν αἱ σχέσις μὲ τοὺς αἰνοεῖνας δρους: αὐτὴν περιτιώσω αὐτῆς, αἱ δικαιολίες ἀποτελοῦν τὴν κύρια πλευρὰ τῆς ἀντίθεσης καὶ αἰγαλοῖς δροὶ τῇ δικαιορεύσασσα πλευρᾷ. Ωστόσο, αἱ ἐπαναστάτες καταρθίζουν μὲ τῆς πραστάθειας τους νὰ διπερικοτέονται προσδεμέτως τὶς δικαιολίες, νὰ δημιουργήσουν κατανούργιους καὶ αἰνοτίκους δρους: τότε ή δικαιονήσῃ κατάσταση, πάραχωρεῖ τὴν θέση της αὐτὸν εὐνοεῖνη κατάσταση.

•Πάλι τὶς ἀντιθέσεις: (Αἴγαος 1957), *Έκθεση* *Βρυγιανού*, τόμος Ιαζ., σ. 335.

Τὶ σημαίνει νὰ διουλεύουμε; "Οταν διουλεύουμε δίχωνις διμάστε. Τούρχουν ίκει κάτω διυκολίες καὶ προβλήματα ποθιδεῖς διπορευόντων νὰ τὰ λύσουμε. Καὶ ἀκρεβάς γιὰ νὰ διπερικήσουμε τὶς δικαιολίες αὐτῶν πάμε νὰ διουλέψουμε καὶ ν' ἀγωνιστοῦμε. Καλός σύντροφος; Είναι καλός ποθιδεῖμένει διλο καὶ περισσότερο νὰ πάει: στὸ μέρος ἔκεντο ποθιδέρχουν αἱ πιετ μεγάλες δικαιολίες.

•Σχετικά μὲ τὶς δικαιογραφεῖσσεις: τοῦ Τσουγκράκη 117 (Οκτωβρίου 1945), *Έκθεση* *Βρυγιανού*, τόμος Ιαζ., σ. 38

Στήν πελέκ Κίνα θεωρήθηκε ένας μάθος ποδού του τίτλου: «Πόλη ο Γουέϊ - Κούνγκ ρεπακίνησε τη θουνά». Διηγούμενος πώς μιά ροδά, στή βόρεια Κίνα, ήταν ένας γέρος πού τὸν λέγανε ο Γουέϊ - Κούνγκ τὸν θουνάν τοῦ Βορρᾶ. Άνδρας μεγάλης θουνά, το Ταχέανγκ και το Βενγκικόν, τοῦ Κιρραζάν τὸ δρόμο πού πήγανε από τὸ σπίτι του στὸ ψόφο. Ο Γουέϊ-Κούνγκ, απορρίπτος νὰ μετατοπίσει κάτια τὸ δικὸν θουνά μὲ τὴ δοξιθεια τῶν γυνῶν του, μὲ τὴν τούσα. «Ένας δίλος γέρος πού τὸν λέγανε Τοεσίου, τοὺς εἶδε ποὺ δούλευαν, δέσποιντε στὰ γέλια καὶ πός εἶναι: «Τὶ διλακεῖς κάνετε ἔκει! Ποτέ δὲ θὰ μπορέσετε μόνοι σαζ, γὰρ απρόσιτε αὐτά τὰ δικὸν θουνάν!» (1) Γουέϊ-Κούνγκ τοῦ διαλέγεται: «Οταν θὰ πεθάνων έγώ θὰ συνεγένουν τὰ παιδιά μου» έπειτα ή αερόπι τὸν πατειών θὰ συνεγένουν τὰ διηγό να μου, καὶ έτοι ο γεννάς θὰ διαδέχονται; ή μιὰ τὴν ἀλλη γερής τέλος. «Οσο φυλλὲ τοῦ θαγέας τὰ θουνάν αὐτά, δὲ μποροῦν νὰ μεγαλώσουν ἀλλα κάθε φορά πού θὰ τοὺς δίνουμε μᾶς μὲ τοὺς πατέρας θὰ χρηματίζωνται» γιατὶ λοιπόν, δὲ θὰ μπορέσουμε νὰ τὰ ισοπεδώσουμε; Αφοῦ διντέκρουσε τὸ έσφαλμένο συρπέρεργο τοῦ Τασέου, ο Γουέϊ-Κούνγκ, συνέχεια νὰ τοπειθεῖει κάθες μέρα. Άντοι συγκίνησε τὸν Οδρανό, ποὺ ξέπειλε στὴ γῆ δικὸν ποὺς διγνέλους του γιὰ νὰ πάρουν άνδρα καὶ τὰ θουνά. Σήμερα, θύλαρχουν έπιστην θύσιον ποὺ διχαλίνεινται καταπλικτικά πάνω στὸν κινέζικο λαό: Τὰ ένατα εἶναι ο Ιαπετικόλαρχός, τὸ δίλλο ο φεουδαρχόφρος. Τὸ Κοιμητούντοντὸ Κόδμον Κίνας έχει θυλαρχούσει έδηπ καὶ πολὺν καιρό νὰ τὰ γραφείσει. Ο φρέσκουρε νὰ έπιμετενούμει στὸ κοθίθιον μας καὶ νὰ έργαζει-γιαστεί δικτατόριστος δύπου νὰ συγχωνίσουμε τὴν έμετη τὸν Οδρανό. Ο δικός μας Οδρανός δίνει εἶναι δίλος δικὸν κινέζικο λαό. Τὸν αὐτὸν ξεσηρχεῖται γιὰ νὰ γκρεμίσει: μιατρὶ γὰρ μᾶς αὐτὸν τὰ δικὸν θουνάν δὲ θὰ μπορέσουμε νὰ τὰ γκρεμίσουμε;

•Πόλη ο Γουέϊ-Κούνγκ ρεπακίνησε τη θουνά. (II. Τουνάς 1845), Τελιτή Βριτιν., τόμος θετ., σ. 222.

22. ΜΕΘΟΔΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΕΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Η ιστορία της άνθρωποτητος είναι μιά διαπάνωστη κίνηση από το βασιλειό της άνθρωποτητος πρός το βασιλειό της άλειθερος. Το προσέσε αυτό είναι χώρις τέλος. Σε μικρούντων πεδίων ρέουν τάξεις, ή ταξική πάλη βίντα τελειώνει ποτέ, ή σε μάχωνας θνάτερος στο καινούργιο καταστάσεις ποτέ, ή σε μάχης θνάτερος στην άλειθερος καταστάσεις ποτέ, ή σε μάχης θνάτερος στην ψέματα ταξική παραγόντας είναι θνάτελαιοτος. Συνάντεις της πάλης, γιατί σήμερη παραγόντη κατά την άποψη μουνικά πειραματισμό, ή άνθρωποτητος δεν θέλει πάλες να προσδένει ποτέ, ή ή φύση θέλει μεταβάλλεται ποτέ δεν θέλει μάλιστα σε ένα άριστον έπιπεδο. Έπιπλος, ή άνθρωπος θέλει κάνεις συνεχώς την διαδοχικότητα της πείρας του, θέλει θπομαλόπεται, θέλει θφευρίσκει, θέλει θηριευργεία καταθένει. Οι άποψεις που θητεύονται από τη συγγραφετική, την πειστική, την μαζικούρια, την άλειθονεια και σήμερα πάρεκάτια είναι θεσαληγένες κι αδέτα γιατί δεν θυγατερίζονται στην ιστορική πραγματικότητα της έξιλεγχης της άνθρωπινης κοινωνίας ήδη κατά πάνω από ένα περίσσον έκαστο μύριο χρόνων, αύτε σήμερη ιστορική πραγματικότητα της φύσης τέτοια δημιουργίας μάχης θητεύεται στη γηώση μας (π.χ. ή φύση τέτοια θπως μάχη διαφορίζεται με την ιστορία την οδραγκόνα σφραγίδων, της γης: της θερής κατά των διλλούν φυσικών φαινομένων).

Αναφέρθηκε στήν «Επενδύσει σχετικά με τη δραστηριότητα της ανθρώπινης καταπονητικής στην παρουσία της πρωτοποργίας Τσού 'Εν - Λάτι στήν κρύπτη ούνος της Τρίπολης 'Βούνος Λατικής Βανδέλεων» (21 - 22 Δεκεμβρίου 1964).

Οι θεοφράστοι χρησιμοποιούσαν τις φυσικές θεωρήμες σύντομα διάτολο στήν πράλη ταυτό όπλο της θεοφράστη. Ότις γάλ καταχθίσουν τήν θλευθερίαν τους στὸ ποινωματικὸ πεδίον, χρησιμοποιούν τις κοινωνικές θεωρήματα γιάτοντας την κοινωνία, ότι τήν αλλαγήν καλ νότι θεοχειρίσουν τήν κοινωνική θεωρήσεισαν. Ότις γάλ καταχθίσουν τήν θλευθερίαν τους στὸ φύση, χρησιμοποιούσαν τις φυσικές θεωρήμες γιάτοντας την μελετήσουν, ότι τήν διαμάστουν κατ νότι τήν μετασχηματίσουν καλ ν' θελεθερεύσουν από τή φύση.

Λόγος μα τήν αφιερίσε τής θερισής απὸ Θεοφράστον Φιλοκάνων Επιστήμων απὸ Μεθόδιον Περιουσή (β Θεοφράστον 1940)

Η μαρξιστική φύσησερία — διαλεκτικής θεωρίας — διαλεκτικής θεωρίας — έχει δύο ιδιαίτερα χαρακτηριστικά: Το πρώτο, είναι δι ταξικός της χαρακτηρίσεις: διαχρημάτει δινούχτια πώλες δι διαλεκτικής θεωρίας έξιπτηρεται το προλεταριάτο, το δεύτερο, είναι δι πρακτικός της χαρακτηρίσεις: έπιμένει στὸ γεγονός πώλες δι θεωρίας έξιπτηται: ματ δή τήν πράλη, πώλες δι θεωρίας στηριζεται στάν πράλη καλ μάτ τήν πράλη, έξιπτηρεται τήν πράλη.

«Πά τήν πράλη» (Ιούλιος 1987), «Εκλογή Βργων, νόμος 102, σ. 297.

Η μαρξιστική φιλοσοφία θεωρεῖ πώλες τό διασκοδ, δέν είναι γάλ κατανοούμε τώνς γάρμους τού δινούχεμεγκούδ κάθημε γιάτοντας μποραδμε γιάτοντας έξιγγραμε διλλά γάλ χρησιμοποιούμε τή γνώση τών νόμων αθεων γιάτοντας μετασχηματίζουμε θεωρητικά τών κόσφιο.

Σελ Τέσσ ο. 304.

‘Από ποι προέρχονται οι δρός; Ιδέας; Πέφουν από τὸν σόρον;’ Όχι, Είναι θύρωτος; ‘Όχι, Προέρχονται από τὴν κοινωνικὴν πρακτικὴν, μπό τὰ τρία εἶδη τῆς κοινωνικῆς πρακτικῆς: τὴν πάλιν για τὴν παραγωγὴν, τὴν ταξικὴν πάλιν κατὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν.

·Άπο των προέρχονται οι δρός; Ιδέας, η Μάλιος 1963).
·Έκθεση τούτων, σ. 1.

Τὸ κοινωνικὸν εἶναι τῶν αὐθεράπων καθαρίζει τὴν σκέψη τους. Κ’ αἱ δρός; Ιδέας ποὺ διηγεῖσαν αἱ μεδ. πρωτοπόροι τόξη, γίνονται, μπό τὴ σταγγαλή πού θὰ εποχερήσουν στὶς μάζες, μαὶ διλαχήτη διναρμητή Ικανὴ γ’ διλαδέει τὴν παραγωγὴν κατὰ τὸν χόρτον.

Στὸ Πατ., σ. 5.

Στὴν κοινωνικὴν τους πρακτικὴν, αἱ δινθρακοί, διποδόντας τὰ διαφέροντα ἀγάθων, στὴν διάρκεια τῶν ὅποτεν ἀποχετεύνη μικρολογία πειρα πού τὴ δημόσιου μέρους τὰς ἐπεισοχήες τους δημιουργεῖσαν καταποτικοῦ ἔξωτερικοῦ κάθημαν ἀγαπητακαλέγονται: στὸ μιαδέ μέρος τῶν πέντε αἰσθητηριανὸν δργάνων: τῆς δραστηρίας, τῆς ἀκοής, τῆς θεραπευτικῆς, τῆς γενεσίς καὶ τῆς διαρροής. Ετοι: διεμφαρτώνεται, στὴν θέριζη, ἡ αἰσθητηριακὴ γνώση. ‘Οταν αἰνέται τὰ δεδομένα τῶν αἰσθητηριανῶν συστοιχευτοῦν σ’ ἀπαρκεῖται θρεμμό, συντελεῖσας ἐν τῷ μέρει μὲν τὸ ὅποιο μετατρέπονται στὸ δρθελογιστικὴ γνώση, δημιουργήστε ιδέας. Αὐτὸς είναι: θίνα προτοτές τῆς γνώσης. Αὐτὸς είναι τὸ πρώτο στάδιο τοῦ γενικοῦ προσεός τῆς γνώσης, τὸ στάδιο τοῦ περιστροφατοῦ μπό τὴν διηνοποιημένην στὸ ποντίλμα, πολύχρονην ποντίλμαντον, μπό τὰ είναι στὴ σκέψη. Στὸ στάδιο αὐτού, δὲν ἔχει μάκρητα διποδειγμένη πώς η συνείδηση γη τὴ σκέψη (Εγλ. αἱ θεωρίες, ἡ πολιτικὴ, τὰ σχέδια. τὰ μέτρα)

διντανακλαδών σωστά ταύτα νόμους ταϊς θυγατριμενικοῖς ἔξωτεροις καθαρούσι: δέντι εἶναι δυνατός νά καθοριστεῖ ἀν εἶναι δρόςς ἡ δρά. Ερχεται, διστρέφε τὸ δεύτερο στάδιο τοῦ πρεστακός τῆς γνώσης τὸ στάδιο τοῦ περάσματος ἀπό τὸ πνεῦμα στήν θλή, ἀπό τὴν σκέψη στὸ εἶναι: πρόκειται τότε νά δημιουριστεῖ στήν κοινωνική πρακτική ἡ γνώση πού διασχίζεται στὴν διαρκεία τοῦ πρώτου σταδίου, γιὰ νά φαγετ ἀν αὐτές οι θεωρίες, ἡ πολιτική, τὰ σχέδια, τὰ μέτρα κ.λ.π. Εφερεν τὰ διαφερόμενα ἀποτελέσματα. Μίλωντας γενικά, εἶναι δρός αὐτὸς ποὺ πέτυχε, εἶναι ἐορταλμένο αὐτὸς ποὺ ἀπέτυχε: αὐτὸς Ισχύει καρέας στήν πάλη τῶν ἀγγειώπινων ἔγκυτών στὴν φύση. Στήν κοινωνική πρακτική, εἰ δυνάμεις πού ἔκπρωτοποταγή τὴν πρωτοπόρα τάξην διφέστεγγαν: συγχώνευσαν ἀποταχίες, ζητοῦ γιατὶ έχουν ἀκθεμένες ιδέες, ἀλλὰ γιατὶ στὶς συγχετισμοὺς τῶν δυνάμεων πού συγκριθονται, εἶναι προσερνά λιγότερο λογούρες ἀπό τὰς δυνάμεις τῆς θυγατρισης: ἀπό τὰς προτερχοντας σὲ προσωρινές ταύς ἀποτυχίας, ἀλλὰ τελικά πάντοτε πριν τελεύσουν. Ηεργάνωνται ἀπό τὴ δοκιμασία τῆς πρακτικής, ἡ διαθράψινη γνώση πάνει λοιπὸν ἐνε πᾶλιο δέλτα, πούργει μιὰ πολὺ πιὸ μεγάλη συγκρατία ἀπό τὰ προτυργόμενα. Στήν πραγματικότητα, μουνίγει τὸ ἀλμα αὐτὸς ἐπιτρέπει νά δικοδειχτεῖ ἡ ἀξία τοῦ πρώτου, δηλαδή νά ἔξακριθετε ἀν αἱ ιδέες. Θεωρίες, πολιτική, σχέδια, μέτρα κ.λ.π. καθ διαμορφώματαν στὴ διάρκεια τοῦ προστάτης τῆς διντανακλαστῆς τοῦ θυγατριμενικοῦ καθαρού εἶναι δρόςς ἡ λεθεμένης: δέντι πούρχε: ἀλλο μέσο γιὰ νά ἀποδεγγεται ἡ ἀλλαγήσεια.

Σελ 18.ο, σ. 1 - 3.

Συγνά, ἡ δρός γνώση μιαρει νά προστίθει μονάχα διαφέρει διπλοὺς κοιλλές ἐπιστρατηγίμας τοῦ προστάτης τοῦ περάσματος ἀπό τὴν θλή τὸ πνεῦμα να ἀπό ἔχει πάλι πλευ στήν θλή, δημιαδή, τοῦ περάσματος ἀπό τὴν πράξην γνώσης να πάλι πλευ στήν πράξην. Λίγη ἵνα ἡ μαρξιστική θεωρία τῆς γνώσης, ἡ διαλεκτική διλοιποτή θεωρία τῆς γνώσης,

Σελ 18.ο, σ. 3.

Όποιοσδήποτε θέλει νά γνωρίσει ένα φαινόμενο δέ μπορεί νά τά κάνει χωρίς νέφεις ή έπειτα μ' αύριο, δηλαδή, χωρίς νά τό ζήσει: (γ' αποχοληστήρα στήν πράξη) μέσα στάν Ιθια τό χώρο τού φαινομένου αύτού... "Αν θέλει νά αποκοινωσει: γνώσεις, πρέπει νά πάρει μέρος στήν πρακτική πού μεταπρηγματίζει τήν πραγματικότητά του. "Αγ θέλει νά γνωρίσει τή γένεση ένας δηλαδίσιος, πρέπει νά τό μεταπρηγματίσει, τρέγοντάς το... "Αν θέλει νά γνωρίσει τή θεωρία καί τίς μέθοδες τής θεωρητικής, πρέπει νά πάρει μέρος στήν θεωρητική, "Ολες οι απόντικές γνώσεις προέρχονται από τήν δημιουργία πάρεισ.

«Για τήν πράξη» (Ιανουάριος 1987), "Έκλογη" Εργα, τόμος 1ος, σ. 299 - 300.

"Η γνώση έρχεται μὲ τήν πράξη" δυνα κάποιας έχει δημοχίσει μὲ τήν πράξη θεωρητικές γνώσεις, πρέπει νά ξαναγυρίσει κάπιοι στήν πράξη. "Ο ένεργητικός ρόλος τής γνώσης διά την έκφρασή του: μονάχα για τό ένεργητικό δύνα από τήν αλαθητηριακή γνώση στήν έρθοντος στοιχή γνώση, αλλά" διάφορο, κι' αύτο "να: τό πιο αγραντικό, έκφραστει μέσα στά άλλα από τήν δρθιολογιστική γνώση στήν θεωρητική πράξη.

«Για τήν πράξη» (Ιανουάριος 1988), "Έκλογη" Εργα, τόμος 2ος, σ. 904.

"Ο καθένας καταλαμβάνει πάντα γιατί νά έπιχειρήσουμε διαδίκτοτε, δέ θέλουμε έπειτα ότι δέν καταστήσουμε τούς νέρους πού τά διέπουν, διν δέ μέθοδομε πάντα νά τό πραγματοποιήσουμε καί δέ δέ μπορέσουμε νά τό κάνουμε διν δέν κατανοήσουμε τίς συνίδησε, τά χαρακτήρα καί τίς σχέσεις του με τή θεωρητική πράξη.

«Σορασηγικά πραδειγματά τού θεωρητικού πολέμου στήν Κίνα», (Δεκέμβριος 1986) "Έκλογη" Εργα, τόμος 1ος, σ. 179.

„Διν θέλει κάποιος γάχις διπτυχίας στή δουλειά του, δηγάλιδή νά φέρει ταύτα δικαιουγόμενα διποτελέσματα, είναι διποτελέστητο νά έκαρρογίσει τίς ίδιες του μέ ταύς νόμους του διποτελέσματος έξιτεριχού πόσουν: στήγι διντίθετη περίπτωση θ' διποτυγχανει στήν πράξη. „Ουταν οι διγμώσαι διποτυγχανόντων, διδάσκουνται άπο τίς ίδιες τίς διποτυγχίας τους, τροποποιούνται τίς ίδιες τους καλ τίς έκαρρογίζουν μέ ταύς νόμους του έξιτεριχού κόσμου· καλ τότε μπορούν νά μετατρέψουν τήγι δίται τους σε γάλη. „Άκριβώς αντή τήγι διλήθεια έκαρρογίζουν τά γνωματίδια: εή διποτυγχία είναι η μητέρα τής διποτυγχίας, εκάβε διποτυγχία γάχις κάνει πορφύτερους·

„Πα τήν πράξη (Ιανουάριος 1987), „Εκλογή Εργμ., τόμος Ιούν, σ. 288 - 289.

Είναι αυτές μαρξιστές κι' ά μαρξιστές γάχις διδάσκουν πώς, γιά τ' ά διποτελέσματα μετα πρόβλημα, πρόπτε: νά έκτηνται δχι άπο διφηγογρήμένους δριταρμάδι, άλλα άπο διντικεμένους γεγονότα καλ νά καθερίζουμε μέσω τής διντίθετης τών γεροντών αιτῶν την προσανατολισμό μας, τήγι πολιτική μας, τίς μέθοδος γας.

„Ουάλιες στη διεύθυνση των Τελών οργιζούν μέ τήν τίχην κατ σή λογοτεχνία. (Μάλο; 1949), τόμος θεο, σ. 75.

„Η δικαιούχη μέθοδος δραγασίας, που πρέπει νά φέύγει στά γιασιλέ του κάθε κομισιονιστή, είναι νά καθορίζουμε τήγι γραμμή διεργειών μας σύμφωνα μέ τίς περιγραμμέτες συνθήκες. Η διέταση τών ασφαλμάτων πάν διεπαρθέμει μετέχει πάν διά δημοπλοκούς στά γεροντής τών διά λόγουμε υπόβιτη μας τήγι πραγματική κατάσταση, διως δίχαν μάκ γνωμένη σταγμή καλ σ' αυτα διορθέντο τόπο κατ πάν διά φαντάζεις διντικεμένων

διανυ χαθαρίζει με τή γραφή των πράξεις γ' ανοικουρθήσουμε απή δουλειά μας.

«Δέχος αι γιώτ αποδοκιμή σταλαγμά της: Αναλογεια-μένης περιοχής Βανοι - Σουλιγουάν» (1. Απρίλιος 1948), Εκλογή Εργα, τόμος θεος, σ. 229 - 230.

Δέν θα πρέπει τιδ' θιλικά πράγματα στόν κόσμο όπό την ιδεολογική και μεταφυσική στάση, γιατί αλλή θεωρήσει στόν καθένα νά λέει ότι θέλει, χωρίς νά παίρνει θεώρη του την άντικεςμενηκή πραγματικότητα καί χωρίς νά υποβάλλει τό διάγιο των στόν Ελεγχό της. «Αντίθετα, δ' θλιψίδες ο' ή διαλεκτική δικαιούσιν προσπάθειες. Επιτάσσουν νά στηρεύθουστε στήν άντικεςμενηκή πραγματικότητα καί νά υποβάλλουμε τά κάνωνα στόν Ελεγχό της. "Λγ' δέ τό κάνουμε αλλά, κινδυνεύουμε νά γλυπτερήσουμε στόν θιλικόμαρτιν καί τή μεταφυσική.

Βηματώση σχετικά με τη «θιλικούμάντα γιά την διατελε-νοτετετεκή θιλικά τοδ Σον Φένγκ», Μάτος 1985).

«Οταν κινητηριούμε δύο πράγματα, πρέπει τά δίξειδήσουμε τήν οδού των καί νά θεωρούμε τις θιλικοτητικές του έκθηλθ-σεις σόν διείκετες ήνδες δρόμου πού διηγηγες στη μιά: «πέρσα», γιατί πέρα δπ' αλλή δρίσκεται ή αύστα αύτου του πράγματος. Αλλή, «νατ ή μουσική μέθοδος ποδιναι σίγουρη οι' έπιστημονική.

«Μιά σακία μικρατ' ν' άνθησε φωτιά σ' έλο τόν μέρους, 15. Ιανουαρίου 1980), Εκλογή Εργα, τόμος Ιος, σ. 119.

Η θιλικούμάντα αίνια τής άνάπτυξης τών πραγμάτων καί τών φρεγοφύλμων δέν είναι θιλική, διλλήθ θιλική» δρι.

σκετετε μέσον στις έπιπερικές θνητόσεις τῶν ιδιων τῶν πραγμάτων και τῶν φυσικέννων. Οι ἀντιθέσεις είναι έπιπερικά σύμφωνες μ' ὅλα τὰ περάγματα, καθένας καὶ μ' ὅλα τὰ φυσικά καὶ ἀντὸν προσάλλεται τὴν κίνησην καὶ τὴν ἀνάπτυξην τῶν πραγμάτων. Οι έπιπερικά σύμφωνες μὲν τὰ περάγματα καὶ τὰ φυσικά μοντιθέσεις, διποτέλεστο, τὴν θερετικήν μὲν τῆς ἀνάπτυξης τεսσι, ἐντὸν οἱ ἀντιθέσεις θεσμοί, οἱ διληγοεπιθράσκεις μεταξὺ τῶν πραγμάτων ἢ τῶν φυσικάννων θέν διποτέλεσην παρὰ στίσια διποτερεύουσας σημασίας.

•Πτο. τῆς Αντιθέσεως (Αθηναίων 1921), "Επιστήμη" Ρηγον, σέμερος Ιο., σ. 319.

Η θλιψιανή έπιπερική θεωρεί πόλις οἱ έπιπερικές πλειστές ἀποτελοῦν τὴν προσπόθεσην τῶν διληγῶν, πόλις οἱ έπιπερικές πλειστές είναι οἱ δάστη καὶ πόλις οἱ έπιπερικές πλειστές θεραγοῦν μὲν τὴν μεσολάθησην τῶν έπιπερικῶν οἰκισμῶν. Τὸ αὐγόν, πόλις θεραγοῦσε τὴν κατάλληλη ποσότηταν θερμότητας μεταβλήθειρε οἱ νεοσούδι, διλλάδη η θερμότητα δὲ μπορεῖ νότι μετατρέψει: μικρό πέραστο οἱ νεοσούδι, γιατὶ οἱ δάστης τους είναι θιαφορετικές.

Στό Τόπο. σ. 314.

Η μαρκινική φίλοσοφία θεωρεῖ τὰς δύο νόμους τῆς ένθετης τῶν θετικών είναι διαμελισκός νόμος τοῦ σύμπαντος. Ή δράση αὐτῆς τοῦ νόμου είναι καθολική τόσο στὴ φύση έστι καὶ στὴν άνθρωπινη κοινωνία, διλλάδη τόσο καὶ στὴ σκέψη τῶν άνθρωπων. Άναμεσος στὶς ἀντιτιθέμενες πλευρές τῆς άντιθέσεως: διπάρχει ταυτόχρονα ἐνθήσης καὶ πάλι, καὶ ἀντὸν διηγειργεῖ τὴν κίνησην καὶ τὴν ἀλλαγὴν τῶν πραγμάτων καὶ τῶν φυσικέννων. Οἱ ἀντιθέσεις ὑρίστανται πάντοι, διλλάδη παραγούν διαφορετικό χαρακτήρα, δικλάδης μὲν τὸ χαρακτήρα τῶν

πραγμάτων και τῶν φαινομένων. Για κάθε συγκεκριμένο πράγμα ή φαινόμενο, ή ένθετης τῶν θυγατέρων είναι: έξαρτημένη, προσφερτή, μεταβατική και γι' ωτε σχετική, έναν ή κάλο τῶν θυγατέρων είναι: διπλωτή.

«Πά την ὅρη λίστη τῶν δινοθέσων δικτύων πόλεων, (27 Φεβρουαρίου 1946), θέλοντας τέτοια, σ. 18.

«Η διαλύτικη, μέθοδος είναι ή διαλεκτική μέθοδος. Λέγοντας διαλύση έννοούμε την διαλύση τῶν δινοθέσων πολεών είναι συμφωνίας στὰ πράγματα και στὰ φαινόμενα. Χωρίς πραγματική γνώση τῆς ζωής, χωρίς πραγματική γνώση τῶν θυγατέρων, είναι δύσκολο να γίνεται μιά δρατή διαλύτη.

«Λόγος στην Ηγετικεστική Διάσκεψη του Κομματιστικού Κόμματος ότι τή δουλειά της Προπογενέσεως», (13 Μαρτίου 1957).

«Η συγκεκριμένη διαλύση μίλει συγκεκριμένης κατάστασης. Έχει: ποιή δ' Λένιν, είναι καὶ θεατή σύστασι, καὶ ζωτική ψυχή τῶν παρθεμάτων. Πολλοί διπτὸι τούς συντράφουν μετά, ποὺ τούς λαμπτεῖ τὸ διαλύτικό πνεύμα, δέν προσπαθοῦν γ' ἀναλύσουν καὶ νὰ μελετῶν τὰ περίτελλα ζητησάσι μ' διοικητρικόν καὶ δικαίου τρόπο, ἀλλὰ προτιμοῦν νὰ δηρέξουν ἀπίστουσειριμένα συμπεράφωματα, εἴτε ἐντελεῖς καταφεύγοντες εἴτε ἐντελεῖς διργητικά... Πρέπει ἀπὸ δόθη καὶ ἐμπρόδει γ' διλλάδεις αὐτή ή καταστατή πραγμάτων.

«Η μελέτη μας καὶ διατίθεσας πετάσταση» (12 Απριλίου 1944), Έκλογή "Εργατών, Έθνος, Ζώνη", σ. 160.

«Ο τρόπος μὲ τὸν διπλούν δρισμένον σύντροφον ἀντιμετωπίζουν τὰ πράγματα δὲν είναι δρόδος. Δέ τοικεντρώνουν τὴν

προσεχή τους σ' αύτην ποίναι θασικό, χωριαρχικό κι' έπιπλον για τη μή βασικό, διατερεύοντας έγρηγματα. Απ' αύτο πολλά αύτη πρέπει να τα παραμελήσει, χρειάζεται να τα λύνεται ένα περδές ένα. Άλλα δύο πρέπει να τα συγχέσει μ' αυτά που είναι βασικό, χωριαρχικό, γιατί διλλαδικά θα χέσσει τόν προσανατολισμό μας.

*Σχετικά με το πρόβλημα των διφορικών πονητικών φόρμων, 1911 Τσαλίου 1930), θη, έκδ. σ. 31 - 18.

Στόν χόρο αύτόν, τα πράγματα είναι: περιζλούχα κατ πολλού είναι απ' περάγοντες που τα καθηρίζουν. Όρελλουρα να ξεσάλευμε τα προβλήματα απ' όπους τους τις πλευρές κατ να μη περιοριζόμαστε μόνο απ' μάτια.

*Σχετικά με τις διαφραγματοθεσίες των Τσαγκαρηών, 117 Οκτωβρίου 1945). "Εκλογή" Εργαν., τόμ. ένα, σ. 54.

"Πάρχουν λαθρικοί ποδογύρου μιάς θροκειμενικής, μονόχλευρης κι' έπιφραγματικής άντιληψής των προβλημάτων που γι' αυτόν διέπονται να έκδιδουν διατάγματα κι' διόργυιες από τη στηριγμή των φράγμου σ' ένα μέρος, χωρίς να φροντίσουν να πληροφορηθαύν για την πατάσταση που έπικρατει, χωρίς να προσκαθίσουν να έστιν τέτοια πράγματα στον σύνολο τους (τόη λεπτορία τους κατ' την ταρτού πατάσταση σίγου ένα σύνολο) ούτε θα πειώνουν να διεισδύουν στην ίδια την αύτη τους (σε χαρακτήρα τους κατ' τούς διατερεύοντας τους διορισμούς)· είναι άναπορεύτητα πώς αι διαθρηστοί αύτοι θα διεπιφένειν

«Πώς την πρέπει» (Τσαλίου 1927). "Εκλογή" Εργαν., τόμος ίσι, σ. 302.

— «Οταν μελετούμε ένα διπολισμόποτε ζήτημα, δφεύγουμε ν' αποφεύγουμε τὸν υποχειρισμόθ, τὴ μονόπλευρη κι' ἀπιρηνεύσική του ἔξέταση. Ὁ πολεμευτόρδες είναι η ἀδυναμία ν' ἀντιμετωπίζουμε ένα ζήτημα ἀντανακμενικά· δηλαδή κατά τόπο διλοιπού. Γι' αὐτὸν ρώτησα κιβλιας στή μελέτη «Γιά τὴν πράξη». Η μονόπλευρη ἔξέταση συνίσταται από τὸ μήνιν είμαστε στὸ θέστη νὰ ἀντιμετωπίζουμε τὰ ζητήματα ἀπ' θλεις τῶν τις πλευρές... ή ἀκόμα νὰ διλέπουμε τὸ μέρος κι' ἔχει τὸ δίλογο, τὰ δέντρα κι' έχει τὸ δέντρος.» Οταν θεργούμε έτοι είναι ἀδύνατο νὰ δρομεύῃ τῇ μέθοδῳ που ἐπιτέρπει νὰ λύσουμε τὰς ἀντιθέσεις, είναι ἀδύνατο ν' ἀναποκριθούμε στὰς ἐπαναστατικὰ μας καθίκεντα, είναι ἀδύνατο νὰ ἀντικαρέσσουμε μ' ἀπιτυχία τὴν ἔργαστη ποὺ μας ἔρπισεθηράκων, είναι ἀδύνατο ν' ἀναπτύξουμε σωστά τὴν ιθαλοτική πόλη μέσω στὸ Κέμπει. «Οταν δὲ Σουεντάς, ἀναφερόμενος στή στρατιωτική τέχνη, είλεγε: «Γυνίριστας τὸν ἀντίπαλο σου, μὴ καὶ τὸν ίδιο τὸν θαυμό σου, καὶ θὰ γίνεις ἀκατεγγίγητος», μιλούσε καὶ γὰρ τὰς δύο ἀγειραχέμενες πλευρές. Ο Βέτ Τσέγκη, ποὺ έζησε τὴν ἐποχὴν τῆς δικαιοσύνης τῶν Τέληρων καταλάβαινε πόσα δλεθρικά είναι τὴ μονόπλευρη ἔξέταση τῶν προβλημάτων έτοιν έλεγε: «Οταν δύοις θλεις τὶς πλευρές, φωτίζεσσι, κι' δυοις ἀκούσις μένο τὴ μαζ, πεφτεῖς στὰ σκυτάλιδα.» Όμηνς δὲ σύντροφος μας ἀντικρετοπίζουν συχνά τὰ προβλήματα κατά μονόπλευρο τρόπο κι' ἔχειταις κατόπι, δύο καὶ συναντεῖν ἐμπόδια στὸ δρόμο τους... Ο Λεωνίδης: «Γιά νὰ γνωρίσουμε πραγματικά ένα ἀντικείμενο, πρέπεις ν' ἀγνωστιδοσυμε, νὰ μελετήσουμε θλεις του τὶς πλευρές, θλεις του τὶς σχέσεις κι' έχει του τὰς «ανοήματα». Αδύτι δὲ θὰ τὰς ἔξαντελθασσιμε ποτέ, ἀλλὰ ἡ ὑποχρέωση ν' ἀντιπρετωπίζουμε τὸ προβλήματα ἀπ' θλεις τους τὶς πλευρές δὲ μάς προφύλαξεις μπώ πλέοντες κι' ἀπό τὴν ἀρτηριοσυνδύσμωση. Όφελούμε νὰ μήνιν ξεχθασσιμε ποτέ απότα τὰ ἀδρίται. Η μελέτη μας είναι: ἐπιφανειακή, διται δὲ λαρυγνήσιμης ὑπόβητη τὰ ιθαλοτραχαληγεριστικά τῆς ἀντιθέσεις στὸ σύνολο της, είδε τὰς ἔχειριστας γνωρίσματα τῶν βιοφρέων πλευρῶν της, θτεν δρινο-

μας της άναγκης να διευθύνουμε διθεική σήμη σύντομος πράγματος καὶ νὰ μελετήσουμε λεπτομερεστάκια καὶ ιδιαίτερα τὰ γερανοπεριστικά τῆς άνοιξης, διαν άρκοιμάτως νὰ παρατηροῦμε ἀπό μακριά, νὰ καθηρίζουμε ἐντελῶς, κατὰ προστύγιον, τὰ γενικά γερανοπεριστικά τῆς ἀνοιξης γιὰ νὰ ἐπιχειρήσουμε νὰ τὴ διάσωμε μόντοις (ἀπογνώντας οὐ μόνο τριτηση, δινούσας λίγη σὲ μὲν διένεξη, ρυθμίζοντας τὰς τρέχουσες ινστιτέτες, Σειθυνόντας τὰς στρατιωτικὲς ἐπιχειρήσεις). Ο τέτοιος τρόπος θυτιμεσάπτομε τῶν πραγμάτων πέργει πάντα διατάξεστα διαστελέοματα... Η μονότλευρη καὶ διπολεμενική θερίζηση τῶν πραγμάτων εἶναι: ὑποκειμενικής, γιατί, στὸ θιάριδ πού, ἐνῶ τὰ δυτικεμενικά δικαρκεῖ πράγματα εἶναι στὴν πραγματικότητα διλλῆγούντα καὶ διέπονται ἀπό τὸν τερπικούς νόμους, ἐμεῖς δὲν τὰ δυτικαστοπεριζόμεις αὐτοῦ, ἀντιμετωπίζουμε τὰ φαινόμενα κατὰ τρόπο μονότλευρο καὶ ἐπιφνεκτικό τοῦ διάληξουμενότητας τοὺς καὶ τὰς διαπερικούς νόμους ποὺ τὰ διέπουν, διείγνουμε τὸν διπολεμενικόδ μας.

Πλ. τὰς ἀναθίσεις (Αλγερίας 1997) 'Βαλτή' 'Εργαν, τόμος Ιο., σ. 284 - 285.

Νὰ παρατηροῦμε τὰ πράγματα μόνο ἀπὸ τὴν μάκρη τοὺς πλευρά, νὰ σκεφτόμαστε μὲν ἀπολυτότητα, σημαντεῖ πῶς ἔβεβασμε τὰ προβλήματα μεταφυσικά. "Οταν πρόκειται νὰ ἔχεται στοιχεῖο τὴ δουλειά μας, τὸ πάνοντα συγχρῆ μὲ μονότλευρο τρόπο καὶ η διπολεμενικής τὴ κατεδικάζουμε διεκδηλωτικά... παραδεχόμαστε μονάχα τὴν καλή πλευρά καὶ δρε τὴν κακή καὶ νὰ δεχόμαστε τὰ ἔγκλωμα καὶ δρι τὴν κριτική. "Η λογοτεχνία πούτος δὲν καλὸ δικάρχει στὴ δουλειά μας δὲν δικαιούμενοι στὴν πρωθιστικότητα. Η διάτησια εἶναι, τῶς δὲν πρωθιστοῦμε δῆλα τὰ Κυρτήματα μὲ ἐπιτυχία καὶ διπάρχουμε διάρκειας καὶ λόγη. 'Άλλα τὸ νὰ θεωροῦμε δῆλες τὰς πλευ-

ρές ιδίας δουλειές μας φάντα κακές, αλλά θέν διαταπομπίνεται στην πραγματικότητα. Μίας δημόσιως λοιπόν είναι άναγκαστα. Νά καταδικάζουμε, νά θεωρούμε, χωρίς κακά δικαίωση, πώς δε, ει γίνεται είναι κακό, πώς τίποτε δήν άβισσοι νά έγκωμαστει σ' ένα τόσο μεγαλειόδες έργο δύο είναι ή δοσοκαλεστινοί σίκαδέμηση, σ' αλλά τό μεγάλο άγρια πού διεξάγουν τόσες διαποντάδες δικαιομηδίες διάθρισοι, δλ' αύτά δέν έκπραξουν περάσ ανγκυστή. Δέν πρέπει δύναται νά ματρίσεις τόσες καλλιλόγια όποδος τών άπλιθεων αδέων μέ τά σταγεία πού έχθρεύονται: τό σοσπαλιστικό σύστημα, τό τούτοις αι διάφορες τους είναι διλογιληρωτικά λαθεμάνες κι' έξαιρετικά έπιζημιες, και γιαπούν νά πειραυνή την άποιλέρρωμη στο λαό. "Όταν κρίνουμε τή δουλειά μας, είναι τό δύο λαθεμάντη κι' ή σάση τής διπολιλειστικής έπιζημιευσίας κι' έκεινη τής θυμόλειστης έργησης.

«Άλγες απήν Παρανεβαντή διάσκεψη γιά τη δουλειά της Εποπτεύουσας τού Κομισιονιστικού Βάθματος», (18 Μαρτίου 1887) Σύλλογος τετραγ., σ. 16 - 17.

Έξετάζοντας ένα πρόβλημα δ μαρξιστής, δημιουργεί ν' αγκαλιάζει διάτερος του είς πλευρές. "Ένας έπιτραγος, πων ήταν μέσα σ' ένα πηγάδι, έλεγε πώς «δύ ούρων δέν είναι μεγαλύτερος, από τό στόμιο του πηγαδιού». Λίγοι είναι έπιτραγένοι, διφού δ ούρων δέν περιορίζεται στις διαστάσεις του στόμιο του πηγαδιού. "Άν είχε πει «ένα μέρος τ' οδρανού δέν είναι δύο μέτρα διαστάσεις του απέμενο του πηγαδιού, θά έλεγε την διάτημα, γιατί αυτή διαταπομπίνεται στην πραγματικότητα.

«Η πατέντη της πάλης διανύειν τοις ιαπωνικούς έμποριστικούς», (07 Δεκεμβρίου 1886). 'Εκτιμή 'Εργατ., τόμος 1ος, σ. 708

"Οφειλούμε νά γιάδουμε νά διετάζουμε τά Σημείωσα διπ' έλεις τους τις πλευρές, γά μή έλπουμε μονάχα τήγ έπεράνεις

τῶν προσγράμματων καὶ τῶν φαινομένων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀντίστροφὴν δὴ τούς. Σὲ καθορισμένες συνθήκες δύναται κανότε μπορεῖ νὰ φέρει καλά ἀποσελέφαται καὶ ἀντίθετα, έτινα μετέπειτα μπορεῖ νὰ γέρει κακά ἀποσελέφατα.

•Γιὰ τὴν ἀρθὴ λύση τῶν μεταθίσεων μνάμενα αὐτὸς λαμ.,
(27 Φεβρουαρίου 1959), "Εκδόση τετραγ., α. 16 - 17.

·Αναγγυωρίζοντας τοὺς στὴ γενικὴ θεοφρακὴ ἀνάπτουσῃ ἡ
Οἰκὴ καθορίζει τὸ πνεύμα καὶ τὸ κοινωνικό εἶναι καθορίζει
τὴν κοινωνικὴ συνεδρηση, δημοκρατικὰ ἐπίστης γ' ἀναγγυωρίσουμε
τὴν ἀπέλευθερη τὸν πνευματικὸν περιβάλλοντα πάνω στὸν θλικό,
τῆς κοινωνικῆς συνεδρησης πάνω στὸ κοινωνικό εἶναι καὶ
τὸν ἀποκαθοριζόμενος πάνω στὴν οἰκογονικὴ θάση.

·Πιάς τις φαντασίας. (Αθηναϊας 1987) "Εκδόση" Ερ-
γαν., τόμος Βογ., α. 238.

Αὗτοί πώς καταευθύνουν τὸν πόλεμο δὲ μακροσύνη νὰ περι-
μένουν νὰ κερδίσουν τὴν πόλη έργωντας έξιτο ἀπὸ τὸ κλειστό
τὸν καθορίζουν οἱ ἀγεικειμενικὲς συνθήκες, ἀλλὰ μποροῦν
καὶ πρέπει νὰ προσπαθοῦν νὰ κατακτήσουν τὴν πόλη, μὲν τὴν
συνειδητὴν τοὺς δράση, μέσον αὐτὸν τὸ έδιο τὸ πλαίσιο. Η
συγκρήτικη δράση ξετυλίγεται ἡ δράση τοὺς στηρίζεται αὐτὸν καὶ
ἐπιτερέπων οἱ ἀγεικειμενικὲς συγθήκες, ἀλλὰ μποροῦν, στὴν
συγκρήτική, νὰ ἐπιτελέσουν ὑπέροχες ἐνέργειες, ποὺ νὰ ε-
χουν ἔνα ἔπιπολο μεγαλεῖο.

·Ο Παρατείσαμένος Μόλεμος. (Μάιος 1988), "Εκδόση"
Εργαν., τόμος Βογ., α. 162.

ΟΙ ίδεις τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ προσαρμόζονται στὶς
διλλαγής τῶν συγθηκού. Φυσικά, δὲ σημαίνει αὐτὸν τὸν πρέπει

νά μεθετούνται διατήρησες ιδέας, για καπαθαρέμαντους σχέδια που νά μήν όποιοι ήσουν είς άντικειμενικά συνήθηκες καλ νά διπλασιαρύνται: πράγματα που δε μπορούν νά πραγματοποιηθούν. Όμως, το πρόβλημα και το θέματα σήμερα, είναι κανο σής διάθρησις έπιδρασης τών συναρτητικών ιδεών της δεξιάς που οι πολλούς τομείς πλαρεμποδίζουν την προσπεριφή της δουλειάς στην έξτηλη τιμή άντικειμενικών συγκληνών. Σήμερα τό πρόβλημα δρισκεται στο δια πολλού ξεθρωπού κρίσιμου τών είναι: άδιάντα νά γίνουν πράγματα που μπορούν νά γίνουν μά διριξμένες προσπελθείσες.

Πρόλογος στήν Σύλλογο, «Η αστακοποιική έξι-γερατή, στήν κυριότερη θητεία», Βιβλιόρ., (ΣΤ Δεκεμβρίου 1860), τόμος 1ος.

«Οφειλούμε νά χρησιμοποιούμε ότι μικρό μας για νά δουλεύει το κάθιτο πρόγραμμα. Ένα πολύ δυναμικό λέει: «πρέπει νά ρυτιθείσει τό πρόσωπο, για νά δηγματιργηθεί ένα σχέδιο». Μ' αλλα λόγια, ή αυτά γεννιέται θετέρα έπει πολύ συνέδημη. Γιά ν' απαλλαγούμε απ' αύτη τή συνήθεια που είναι τόσο κανή στο μέλιτη τού χόμικατος, δηλ. νά ένεργούν στή παρέλα, πρέπει νά ένθερρυνόμε τά μέλιτη τού χόμικατος; νά τακτοποιούσαι, νά μάθουν τών τρόπο νά διαχείουν καλ γ' αποτελήσουν τή συνήθεια τής σημελιστής.

«Τη μείζην μας καλ ή, πρέχουνα κατατάσσω. (12 Απριλίου 1944). Βιλούτη Βέργιαν, τόμος 3ος, σ. 174 - 175.

Σέ κάθε προσέξ δι: οπέρχουν πολλές διγενέσεις, ώστοσο οπέρχει πάντα μιά, ποινική ή κύρια άντιθεση καλ ποι ποιτεί πρωτείσιτο, καθοριστικό ρόλο. Ένας αι μόλις κατέχουν διατηρεύονται, ίστοδεξιοτηρη θέση. Κατά συνέπεια, διαν μελετούμε ένα πρωτεός, ζεύσουν αύτού είναι δια προστή πολύπλοκο, που περιέχει περισσότερες από δυο διατίθεσις, πρέπει νά προσπα-

θεσμος να δρισκαιωτες την κύρια άντιθεση. "Όταν προσδιορίσουμε την κύρια άντιθεση, είναι εύκολο να λύσουμε διατά τα προβλήματα.

«Πώς τις αντισένετε;» (Αδριανούπολης 1937), «Εκλογή Εργούν», τόμος 1ος, σ. 992.

Άπο τις δύο πλευρές της διατίθεσης, δη μάτι την διαπέραντις ή κύρια, ένων δη μάλιστα είναι δη διευτερεύουσα. Κύρια είναι έναντινη του απότομη την παριστραγική ρόλο στην άντιθεση. Ο χαρακτήρας των προσγράμματων και των φανομένων καθορίζεται: κατά δόθιση από την κύρια πλευρά της διατίθεσης από κατέρρει παριστραγή θέση.

Όμως η θέση κάθη των πλευρών της διατίθεσης δεν είναι αναλογική — δη κύρια πλευρά κ' δη διευτερεύουσα πλευρά της άντιθεσης μεταφέρεται δη μάτι στην διλητή καθ. Έκομενος μεταβιβλεται κι' δη χαρακτήρας των φανομένων.

Σε ίδιο, σ. 333.

Τι ζήτημα δύνα έγκειται μόνο από να καθορίσουμε τα καθήκοντα πού μάς τίθενται, διλλά έπεισης να καθορίσουμε και τις μέθοδες που θίλ έπειρψουν την πραγματοποίηση τους. Είναι από νόημο ότι περάσουμε δικα ποτέδηποι. Σε διε λύσουμε τα πρόβλημα μετά από το περάσουμε, με πλούτο δη με γέφυρα, άνγκι φυσικά δις: δις διε μπορέσουμε να το περάσουμε. «Ο,π κι!» διν πούμε, ίν διε λύνει το πρόβλημα αύτο, θάνατο κοδιφιες φράσεις. Σ' διε αύφορά τα καθήκοντά μας, δέν πρόκειται να πραγματοποιήσουμε διε λύσουμε το πρόβλημα την μετόβον.

«Να δικαιωθούμε την αυθήκες Επή, τόν λειτουν μαζίν καί ντ προέβενούμε της μέθοδες θυλενάτη». 127 (Ιανουαρίος 1944), «Εκλογή Εργούν», τόμος 1ος, σ. 150.

ελγεσσή με τη σε μεθόδους καθοδήγησης. (1) Τονιζει
1919), "Εκλογή", "Εργανισμός θεορία", σ. 117.

Κανένας καθοδηγητής δέ μπορεί γιατί έξισσεις; Τότε γενικά καθοδηγητή των δργανώσεων πού ταΐζουν έμπιστους, διότι δέν πάρει άπειρα τη συγχρεφεμένη πείρα της δουλειᾶς απ' δρασμένες από τις δργανώσεις που έξισσεις δεν' αυτή, γιατί καθορισμένα έτοιμα και πάνω σε καθορισμένα προβλήματα. Τι, μέθοδος αυτή πρέπει για την πρωτότυπη πλατεία, Επού πού τέλος καθοδηγητέα στάλεξη ο δικειού της έξισσεις να την έχει φέρει μαζί.

Dob 680, p. 116.

Στις γιανά περιοχές, δένει είγανταν νά πραγματοποιήσουν ταυτόχρονα πολλά κεντρικά καθήκοντα. Σ' ένα καθηριώμενό χρονικό διάστημα μπορεί νά πραγματοποιήσει μόνο ένα κεντρικό καθήκοντα καθώς μερικά δύο λιγότερης σημασίας καθήκοντα. Κατά συνέπεια, ότι στέλκεις καθίσεις σήμερα είναι

για τὴν περιοχὴν δρεῖνες παιρνούσας οὐδόη του τὴν ἀγωνιστικὴν ἱστορίαν τῆς περιοχῆς καὶ τὰς συνθήκες ποὺς ὑπέργονον σ' αὐτήν, νὰ θέτει τὰ διάφορα καθήκοντα στη θέση ποὺς τὰς ἀνήκει καὶ νὰ μήνυῃ ἐνεργεῖ ἀρελάτητα πειθαρχίας τὰς τὰς καθήκοντα καὶ πότε τὰ δίλλο, ἀνάλογα μὲ τὰς αμπελουνα-
δικό πάνω, φράνουνται διοι ποὺς στὴ δημοσιεύγελα πλήθεων απευθύνην καθητεύσαντα, καταλήγοντας διοι στὴν ἀναζήνα καὶ τὰς κομματιάς. Οἱ ἀμύντερες δργανώσας διέτη πρέπει, ἀπὸ τὴν ἀλλή μεριδ, νὰ θέτουν τὴν ταυτόχρονη ἐκπλήρωση τῆς κα-
τώτερες δργανώσεις οειρά διλοχληρη ἀπὸ καθήκοντα, χωρὶς νὰ γίνεται λεράρχηση ἀνάλογα μὲ τὸ διαθέτο τῆς σημασίας τοῦ τοῦ ἐπείγοντος, χωρὶς γὰρ ὑποθείχουν τὰ πιὸ σημαντικά, γιατὶ αὐτὸς ἀποδιηργούσανῶν: τὴ δουλεικὰ τῶν κατώτερων δργανώσεων καὶ τὰς μποροῦν νὰ ἐπιτύχουν τὰ ἀποτέλεσμα ποὺς ὑπολογί-
ζεται. Ἐκεῖνο ποὺς ἀποτελεῖ μέρος τῆς τάχης τῆς καθοδή-
γησης, εἶναι διπὲ διαθέσηγητές πρέπει νὰ πειργυτεῖ οὐδόη του τὸν οὐγαλο τῆς κατόπιντας καὶ γὰρ πολιορκίζει τὰ αχίθια του κάτω ἀπὸ τὸ φθε τῶν ἱστορικῶν συνθηκῶν ποὺς ὑπέργονον εἰδί-
κα τοῖχον κάθε περιοχῆς νὰ καθορίζει ταυτὰ ποὺδ καθήκοντα πρέπει νὰ τίθεται στὸ κέντρο τῆς διαρύτητας γιατὶ κάθε περι-
οχῆς, καὶ νὰ ἐπιδιώκει τίτικον τὴν ἐφαρμογὴ τῶν ἀποφάσεων ποὺς πέρθηκαν καὶ τὴν ποιητικατοποίηση τῶν ἀποτελεσμάτων ποὺς καθηρίζεταιν. Αὕτο ἀποτελεῖ ἐπίσης ἐνια πρόσδικητα με-
θόδων καθοδήγησης, καὶ γιὰ τὸ μπορεῖμε νὰ ἐφαρμόζουμε τὰς ἀρχές τῆς σύνθετης τῆς καθοδήγησης μὲ τὰς μάζες καὶ ταῦ πονητικοῦ τῶν γενικῶν κατευθύνοντας μὲ τὴν συγχειρι-
μένη καθοδήγηση, εἰναι ἀπογκαιό νὰ πάρουμε πολλὰς ὑπόθη-
μας διαφέρονταν παραπάνω.

Στὸ Μέσο, σ. 191.

‘Οφεῖλουν (τὰ Γραφεῖα καὶ τὰ ‘Ταχυγραφεῖα τῆς Κεντρι-
κῆς Έπιτροπῆς) νὰ διατηροῦν στενή) ἐπαφὴ γιὰ τὴν πορεία

τής δουλειάς, νά ανταλλάσσουν την πείρα καὶ νά διαρθίωνται τά λάθη; Σέν πρέπει νά περιμένουν πολλούς μήνες, η ἐνταξι-
μήνος η ἐνταξιμήνος γιὰ νά προχωρήσουν στις συσκέψεις ἀναπο-
πηγήσης, σὲ μιά γενική ἐκπλήρωση καὶ σὲ μιά γενική ἐπαγγέλματος
τῶν λαθίων. Η διαμονή θὰ πρέπει να διασταθεί σε δύο μήνες,
πάλι ὑποστούμε λιγότερες δια τά λάθη διαρθίωνται στά διαθήματα

«Σχετικά μὲ τὴν πολιτικὴ γιὰ τὴ Βιομηχανία καὶ τὸ
έμποριο», (ΣΤ Φεβρουαρίου 1948). «Εκπλήρωση Βρήσκω,
σήμερα θα, σ. 204.

Νά μή περιμένετε, γιὰ νά τὰ λύσετε. τὰ προδιήματα
πάλι συσσωρεύονται καὶ νά δημιουργοῦνται έτσι: ποικίλες περι-
πλακές. Οι καθιδηγητές πρότειναν νά μεταίστηνται ἐπι κεφαλῆς τοῦ
κοινήματος καὶ μή μένουν στήγη σύρρα.

Σημείωση αὐτὸς Βρήσκου: «Νά συμβάλλουμε στὶς μεταξύ:ικές
δραστηριότητες» (1956), Η επιεικείανή δηλαγερεῖ στὴν κατά¹
ζητη θεωρία, Εικόνη της Εποικης, τόμος Βασ.

Αὗτό καὶ πρέπει νά κάνουμε, εἶναι νά Βιομηχανγήσουμε
την κάλπα όγκος ζήτωματος παραγμοῦ καὶ ν' ἀναπτύξουμε μᾶλις ἐνταντή,
διατάλα μέσα σὲ συνθήκες τάξης, δραστηριότητα.

«Επρατήγηντα κραδίζεται τοις ἀπανωτατικοῖς πολέμοις
στὴν Ελλάς», Εκπλήρωση Βρήσκου, σήμερα θα, σ. 211.

23. ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΜΕΛΕΤΗ

“Ολοι δοια κύριων πρακτική δουλειών πρέπει νά κάνουν έργωνα στή δέση. Τιά δεσίνων πού δισχαλούνται μέθεωρη-τική δουλειά χωρίς νά γινορίζουν την πραγματική κατάσταση, είναι άνθρωποι πού αγνογκαίσ νά προχωρήσουν σε τέτοια δρευνές σε δέση το κάγιαν, δε δέ μαρτρίσουν νά αυγάδουν τή θεωρία μέτρη πρόστιμη. «Οποιος δέση κάνει δρευνα, δέν έχει τα δικαιώματα νά μαλάσει:» γι' αυτό τον έσχυρισμό, ποίκιλας μερικούς νά γελάσουν και νά δέση σ' αυτόν μάτι έκθλωση «σταυρό διπτερισμό» δε μετανιώνεινται νά απέτε πρόσκεισα: νά μετανιώνεινται διατίθεται έπιμενον νά όποιοιρίζω πάντας διπτειος δέν έχει κάνει δρευνές δέ μπορει νά έσχυρίζεται πάντας έχει δικαίωμα νά μιλάει. Ταύρχουν πολλοί, πού «μάλις κατέδουν μπο την δικαιάν τους, διελαρυγγίζονται, δικαγγέλλουν λόγους, μοιράζουν σημαδιώλες δεξιά και δριστερά, κριτικάρουν αδέλφα, κατεβαντίζουν έκεινο. Στήν πράξη, στοδες δέντα όποιοι τους ένθράπτουν κάτοις, και δέντα διποτυγαλισουν. Γειτι δέ λόγοι τους, δέ κριτικάς τους, πού δέν οπρίζονται σε καρκιθ λεπτομερειστική δρευνα, δέν είναι παρά φύλωρες. Οι Σημιές ποδήσει πάθει το κόμμα μας δέν αντούς τους «καθιστορευτικούς διπεσταλμένους» είναι δινερήμητες. Κι αντού νί καθιστορευτικούς διπεσταλμένοι: είναι παγακηροι περόνες, μάρση παντού μιαρει νά τους συναντήσει κανεις. Ο Στάλιν λέει πολὺ σηματέ πώς «ή θεωρία γίνεται γιορίς διπτικείμενο μη δέν συνδέεται μέτρη διποναντατατική πρακτική. Και δεμπιεύσεις έχει φάδη μεγαλύτερο δικαιο διαν προσθέτει πάσι οή πρακτική γίνεται τυφλή δικαιο διαν φωτίζεται μέτρη διποναντατατική θεωρία». Βαθές δικα αντούς τους τυφλούς πρακτικούς ποδιας χωρίς πρακτικές, χωρίς

πρόβλεψη, κανένας δέν μπορεί να χαττηγορήσει για «σανθέ
έμπαιραμάν».

Πρόσοντας και Έκθογης στην «Εργασία απόν τεστίθρα»
(Μάρτιος και Απρίλιος 1941), Έκθογή Βργυν, τόμος
3ος, σ. 19.

Μια τέτοια σάστη συνίσταται από γ' έγκλητούμες τηγ μάλι-
θεα μέσω από τα γεγονότα. Γερανότες, είναι ίδια τα πραγμάτων
καλ τα φαινόμενα πού θαύρχουν άντικειμενικά διλήθεισ, είναι
ό έωστερικός δεομδός αδιτών τῶν πραγμάτων καλ φαινόμενον,
δηλαδή οι νόρων πού τα διέκουν· δρενυνός σημαίνει μελετών.
Όφειλουμε νά ξεχιγάπεις από τὴν πραγματική κατάσταση από
ξωτερικό κατί το έωστερικό τῆς χώρας, τῆς Επαρχίας, τῆς πε-
ριοχής κατί τῆς περιφέρειας, νά θυγάδωμε, γιά νά χατευό-
νουμε τη δράση μας, τούς άδειους πού θαύρχουν άντικειμενικά
κ.; δχε νόρων πού θαύρχουν στὴν φαντασία μας, δηλαδή νά
θρίσκαιμε τὸν έωστερικό δειγμό, τῶν γεγονότων πού διαθρ-
ιατίζονται γάρω μας. Γ' αὐτό. θρεπουμε. στηριζόμενοι δυ:
στὶς οποκειμενικές μας ίδεες, φ παρεδικές παρορμήσεις ή
στὶς διθεσικές γγωνίσεις, δλλάτ στὰ γεγονότα έπει πού θαύρχουν
άντικειμενικά, νά μελετήσεις λεπτότερειανά τὸ θλικό αύτά καί,
από φήσ τῶν γενικῶν δρυχών ταῖς παρξισμοῖς λενικαμοῖ, νά
θγάδωμε δρθὸ συμπερδομάτω.

«Νά κατεύθυναι τὸν τρόπο τῆς μελέτης μας» (Μάρτιος
1941), Έκθογή Βργυν τόμος 3ος, σ. 22 - 23.

Πολλοί ούντρωσαν τοῦ Κόρματος; έχουν άκημα ήγε πολὺ¹
από σπίλ έσυλειάς, θελιεργοκά διντίθετο μέ τὸ ίδιο τὸ πνεύμα
τοῦ παρξισμοῦ - λενικαμοῦ τοὺς θέρεσι νά «κυνηγοῦμεν πουλιά
μέ κίσσετά μάτια» καλ νά «φαρεύσουν τὰς τυφλάς» άντιμετωπί-
ζουν τὰ προβλήματα έπιπλανα καλ γοντροκομένα, καρτερ-

ρηγματού καὶ ικανοτεσσαύτας: μὲν τὸ νὰ παραθέτουν διασπορά-
φατικές γνώσεις. 'Ο Μάρκης, δὲ 'Εργαλεῖς, δὲ Λέγει καὶ δὲ Στά-
λιν μᾶς διδάσκουν νὰ μελετήμε σαβαρά τὴν δινικερμενικήν
κατόπινασην καὶ νὰ ξεκινήμε δχι ἀπὸ τῆς διποικιλενικῆς εὐχές
καὶ ἐπιθυμίας ἀλλά ἀπὸ τῆς δινικερμενικῆς γεγονότα. Ήμερ' ὅλη
αὐτόν, πολλοί σύντροφοί μας ἐνεργούν ἐντελῶς δινικίτεσσα μ'
αὐτήν τὴν ἀλήθειαν.

Σ-δ Βιοι, σ. 18.

Δέ μπορεῖται νὰ λύσεται ἐνα πρόβλημα: Πολλοί παλιοί πλη-
ροφορηθήσαντε τὸ πώς ἐμφανίζεται σήμερν καὶ τὸ ἱστορεόν του.
"Οὐαὶ δὲ θρευνά σας, οὐδὲ σας ἐπιτρέψεις γ' ἀποστρημένας δια-
ποτά, πότε οὐδὲ ξέρετε πώς νὰ τὸ λύσετε.

Τὰ συμπεράσματα δέσμοροινται στὸ τέλος τῆς θρευνας καὶ
δχι: στὴν ἀρχὴ της. Μόνο οι διαδητοί είναι δι καθένας χωριστά
ή μὲν ἀλλοις μαζί, διατίθενται στὸ μακάδ τους, χωρὶς νὰ
κάνουν καμιὰ θρευνα, οθρίσκουν γυρὶ λύστρα, αἴποκαλδόστουν
μὲν ιδέαν. Είναι φαγερὸς πώς χωρὶς διατελεσφραγισθή λύση,
κακεῖς κατὴγι ιδέας δὲ μπορεῖ νὰ θυγεῖ κατ' αὐτὸν τὴν τρόπο.

·Ἐνίσταται φοιτητὴ οἰκολογοτρέπεια, (Μάρτιος 1930), σ. 2.

'Η θρευνα μπορεῖ νὰ παραβληθεῖ μὲν μὲν μακρύχρονη
κινορορία καὶ δὲ λύση ἐνδέ προβλήματος μὲν τὴν ήμέρα τῆς γέν-
νησης. Τὸ γάλθευντας ήταν πρόβλημα, εἶναι σὸν μὲν τὸ λύνεις.

Σ-δ Βιοι, σ. 3.

'Οφειλομένης νὰ προχωρήσεισ αὲ συστήματική καὶ λεπτο-
μερεσακέη θρευνας τι' ἀναδημητρεῖς τοῦ περιβάλλοντος μας,
έφαρμαδέντας τὴν μαρξιστική - λευκιστική θεωρία καὶ μέθοδο.

Στή δουλειά μας, δὲν άρκει μόνο δ τηθειασιασμένα μας, διλλήδη χρειάζεται, όπως λέει ο Σεΐλιν να συνδυάσουμε την έπαινο-σπαστική ήχορο με τα πρακτικά συγένεια.

•Να διατίθεσαι ταν τρίτην της γελάτης μας. (Μάλιστα
1941) 'Εκλογή 'Εργον, πόμος Ζερ, σ. 22.

Ἐπιμονήσκει μέθοδος πού ἐπιτρέπει νά γνωρίσουμε μάλιστα πεπονιά, είναι: νά ἐρευνούμε τόνι κατινωνίκ, τή ζωντανή πραγματικότητα τών κακιώνων τάξεων. Αύτοι τού μποφορτίζονται: μάλιστα θεωρείται πρόπειον τή παπαγγοληθεύσιγ μακελουμάντας. Επί πεπονιάσματος σχέδιο, σε μερικές πόλεις, μερικά χωράφια, μάλιστα λεπτομερειακές δρεσνές. Έφαρμαδόντας τή θεμελιώδη μαρκήστική μνεθληψη, θηλασθή τή μέθοδο τής ταξινομίας άνθεων σώματος είναι ή διασική μέθοδος γιάτοι νά γνωρίσουμε μάλιστα πεπονιά.

• πρότερος και δεύτερος στην "Έργων στην Ελλάδα", (Μάρτιος και Απρίλιος 1841). Σελογή "Έργων, σύμμαχος Σοκ", σ. 9.

Μικρή συνεδρίαση - Ερευνα δέν χρειάζεται γιαναί πολυάριθμης άρκευθν τρία μέτρα πάντα διπλα, ότι πολὺ έπειτα μὲ δικτύων. Σὲ κάθε συνεδρίαση, πρέπει νὰ έμφασηται διάγνωσης χρήσης, νὰ υπάρχει μια προτομαρκή έμφασης πολύτιμου λόγιο, νὰ θέτονται τις έρευνήσεις κατ νὰ σημειώνονται τις διπλανήσεις κατ νὰ ξανογράφεται τή αυτόγετη μ' θορυβούσα συμμετέχουσα στη συνεδρίαση. Η Ερευνα θ' αποδημή ξεπερνή ή δὲ έντι διάστη καθώς πεπονιλθεράτα, διν δέν υπάρχει φιλογερής ένθουσιασμός, από μέρους μας, ή διάλεση νὰ στραγγίζει πρός τη δέση, ή διέψη τής γγάσης, διν δέν ξεχωρίζει τήν πολλήγεραί νὰ τασσούσαι στην υπεραριθμία μας κατ νὰ δεχτούμε νὰ γίνουμε μαθητές.

‘Η ὁρῆ ὑπάρχει τῶν δυνάμεων ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ὁρῆν ἀπόρρεση τοῦ διοικητῆ, καὶ ἡ ταλαιπωσία, μπὲ τὴν ὁρῆν ἐκτίμηση τῆς κατάστασης, ἐκτίμηση ποὺ στηρίζεται ὀπαρελεῖτος πάνω σὲ μιὰ λεπτομερεσακή ἀναγνώριση, τῆς δύοτος τὰ συσχέτα
ἔχουν περάσει ἀπὸ τὸ κοσκίνεσμα μαζί συστήματος ἀπαρέ-
γκοιας. Οἱ διοικητὴς χρησιμοποιεῖ θέλε τὰ δυνατά καὶ ἀναγ-
γκαῖα μέσα πληροφοριών σταθμίζει τὰς τεληροφορίες ποὺ συλ-
λέγονται ἀπὸ τὴν ἔχθρο, ἀπορρίκτοντας τὸ δίκυρα γιὰ νὰ
κρατήσει τὸ σπόρο, περιήγουντας αὐτὸς ποδυπά φεύγοντα γιὰ νὰ
συλλέξει αὐτὸς ποδυπά δάκτυλο, προχωρώντας ἀπὸ τόπο στ’
ἄλλο, ἀπὲ τὸ ἔξωστρον στὸ δυτικόν. Ήτερα καίρουντας
ὑπόψη του τὰς δικές του συνθήκες, κάνει μιὰ μελέτην στο συ-
δικότητα μὲ τὴν καθοπαίση τούγ δύο τελευτῶν καὶ τὰς ἀμοιβαίες
τοὺς σχέσεις’ τότε διαμερφώνει τὴν χρίση του, παίρνει τὴν
ἀπόφασή του καὶ κατατρέψει τὰ σχέτικα του. Αὗτος είναι ο διό-
κλητρος τὸ προτετὸν τῆς γνώσης μαζὶ καταδρασῆς τὸ θεσμὸν δια-
τρέχει ἢ στρατιωτικὸς διοικητής πρὶν διαμορφώσε: ἐνα σφρα-
τιγγικὸ σχέδιο, τὸ σχέδιο μαζί ἐκσφρατεῖσ, μαζὶ μάχης.

«Σφρατήγιανά προβλήματα των δικαιοδοτήσεων πολέμων
στὴν Κίνα», Ιανουάριος (2006), ‘Εκλετὴ Βρτσών, Α-
μας 1ος, c. 188.

24. ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΓΗΣΗ

‘Ακόμα κι’ ότι ή δυσλειτά μας παρουσιάζει τις μεγάλες έπιτυχίες, δὲν έχουμε καμιά δεκατάλυγία ντε καρπορρήμανσίμε γ.’ αδτρ. Ό πειρής προσθέντες έννυ δ’ άλλεζόνας παστρυρίζεταις χρατήσουμε για πάγα στον μωσή μας αύτή την άλτητεσ.

«Πνευματικος λόγος από το Συνέδριο των Κομματικών Ελλήνων Ηνίας» (15 Σεπτεμβρίου 1986).

Μετά τήν γίνεται μπροστες νά έμφαντεσσού, μέσα στο Κέρκυρα δραστένες πνευματικές καταστάσεις: ή άλλοσινεσ, ή φιλοδοξία νά λαγωρίζεται οι σύντροφοι σάν δυντριπτοι με άξια, ή άλλοντας κ’ ή διπλάχνεται νά προσχωρίζουμε πρός τά έμπρες, ή άνω-ζήτηση τών δικολαδίσεων οπός ζωής κ’ ή δρυνηση νά ξαναδηνουν δύσκολη ζωή. Μέ την γίνεται, δ λαδός, θά μάς ενγκαρμονεται κι’ οι χώροι θάρρουν πρός το μέρος μας γιατί νά μάς καλεσεβόνυ. Το έχθρος δε μπροστες νά μάς πικήσεις για τή δύναμη τών διπλούν αύτο διποδειχτηρικε. Ωστόσο οι καλωσορίες τών διστάν μπορούν νά κατακτήσουν τις διδύνατες βελτίσεις αύτούν πεδίων στις γραμμές μας. Μπορετ νά υπερβούμε καρδιανιστές χωρ δ Κον-πλος έχθρος δε μαθρεται νά τούς κατήσει, τούν φέρθηκαν μπρο-σται στό δέχθρο σάν ήρωες άγιοι αύτούν τού δύσματας, άλλα, πούς άντεκουν ν’ αντισταθούν στις, συλλιγμένες με ζάγωρη, θλί-δες ήδα πέσουν κάτω απ’ αύτές τις οδιές. ‘Οφειλούμε ν’ απο-τρέψουμε μιά τέτοια κατάσταση πραγμάτων.

«Ελεγγηση από δεύτερη θλομέσεων της Καντονής Ρει-τροπής που έκλαρτηνε έπει το Συνέδριο των Κομματικών Ελλήνων Ηνίας, 16 Μαρτίου 1949», ‘Βιογρή-Φάσην ιέρως έρε, σ. 874.

Πολλά πράγματα μπορούν να γίνουν φορτία, θέρη, ήν
ζητεῖς προστηλούσιμα σ' αύτά, τυχλά, νι" δουναίσθητα. "Άς
πάρουμε μερκά παραδείγματα. "Άν έχετε κάνει λάθη, μπο-
ρεί νά κυριαρχεί τότους σας ή διαδηπεσαί καί ν' αποστρέψω-
νεστες· ήν δέν έχετε κάνει λάθη, μπορεί νά πιστεύετε ότις &
έκυπτες σας είναι σπουδαίας, καί νά γίνεται διλαζόνετος. Ή
διπλανής στη δουλειά μπορεί νά διδηγήσεις στην περιφερία
καί στην πατέρεσσα, ένων ή έπειτα μπορεί νά διδηγήσεις στην
διλαζόνετα καί στην Επαρχία. Οι σύντροφοι πού δέν έχουν πάρε-
μια μικρή πετραί μπορεί ν' αποφεύγουν διαδό το γεγονός αύτού
της εύθυνης, ένων οι παλαιόμερχοι μπορεί νά γοριάσουν διεισι-
δήλωτοι έξιστες της μικρόχρονης ιστορίας τους. Οι σύν-
τροφοι, έργατες καί άγριτες μπορεί νά έπειρηφανεύονται για
την ταξινομία τους προδημοτή καί νά βλέπουν άσφαληροι τοις
διανοούμενους, ένων οι δεκανούμενοι μπορεί νά έπειρηφανεύον-
ται για της γνώστες τους καί νά περιφραγουν τους έργατες καί
άγριτες. Είδιστες γνώστες διποιουμένηστε εξόντες μπορούν νά
κάνουν κάποιους διλαζωνικά. Ήτοι ποι νά περιφρονει τοις δι-
λλους. Ακόμα καί η φίλικα μπορεί νά γίνει πηγή ματαιοδοξίας.
Οι νέοι έξιστες της έξιστημάδας τους καί της έκανθιτητάς τους
νά περιφρονούν τούς γέρους, ένων οι γέροι έξιστες της πελο-
τικας κείρεις τους, νά περιφρονούν τούς γέρους. "Όλα αύτά τά
πράγματα μπορούν νά γίνουν φορτία, θέρη, ήν δέν τά κατ-
νιερσύουμε μέ τη αικειμητή κριτική.

•"Εις ταττην μας καί τη τρέχουσα κατάσταση", (12 Απρι-
λίου 1944), "Εκδοτή Εργαν. έργων Ρας", σ. 173.

"Ορισμένοι σύντροφοι πού δουλεύουν στη σερατό έγιναν
διλαζωνικοί καί συμπεριφέρονται μέ σύντροφικό τρόπο στους
στρατιώτες, στό λαό, στην κυβέρνηση καί στο Κόρμα. Θεω-
ρούν όπειάθυνους για δια τά κακά, τους συντρόφους που δου-
λεύουν στη τοπική κληροκοτή. Βασιν διφορές τάγματα τους, θεω-

ρούν δια είναι άφεγγάδικατος. Δε διέκοσιν παρότι είς έπιτυχες τοις κ' είναι περιθολού γιάτι είς έπιτυχες τους. Διὸν άγραπτον παρότι τὰ έγκαμπα καὶ δὲ μαρορούν νὰ θυμόρρουν τὴν περιήρχοτερην πρετεική... δι στρατός πρέπει ν' άσχοληθείτε μὲ σοδαρό τρόπο γιάτι νὰ καταπνιγεῖτε σύτες τὰς διρράστες.

«Οργανωθεῖτε!» (29 Νοεμβρίου 1940), Βιβλιογρ. Έργων, τόμος Τριτ., σ. 169.

Μικρός συλληρής δουλειά είναι αὖτις ένα φορετό τοποθετημένο μπροστά μας, πού μάς καλεί νά τὸ φορτωθεῖκε στοὺς δύμανς μας. Άλλας φορτία είναι έλαφρά, άλλας είναι βαρά. Τι πάρκουν ένθερμος, πού, ἐπειδὴ προτεραιόν τὸ έλαφρὰ βάρη διὰ τὰ δυριά, διαλέγουν τὰ έλαφρά καὶ δέρνουν τὰ βαρά στοὺς άλλους. Αδέη δέν είγει κακή σπάση, Άλλας σύντροφοι φέρονται διαφορετικά δέρνουν εἰς αγέστερα στοὺς άλλους καὶ καυβαλούν οι θύσι τὰ βαριά φορτία' είναι οι πρώτοι ποὺ διπομένουν τὰς δοκιμασίες κ' αἱ τελευταῖς ποὺ χείρωνται τὴν καλοπέραση. Λίγοι είναι καλοί σύντροφοι. Οφελλούμε νέρχοντες στὸν παράδειγμα τὸ κομμουνιστικὸ ταύτης αγείρα.

«Σχετικά μὲ τὰς διεπραγματεύσεις τοῦ Ταυτοχρήνου» (17 Νοεμβρίου 1940), Βιβλιογρ. Έργων, τόμος Τριτ., σ. 68.

Δέ σπεντζόνεις οι ξεθρωποί πού δέν τούς διεκρίνει τὸ συνάδεθημα τῆς εἰδύνης διπλώνεις τὴν διουλεύα, διατέλεγουν τὰ εύχαλα καθηγούνται καὶ διπορεύονται τὰς καπικαστικές διουλεύες, διπλώνονται σ' άλλους τὰ πιο βαριά φορτία καὶ διαδιδούνται τοῖς πιο έλαφροι. Γιας κάθε πρέγρα περέφεονται πρότερος δὲπ' θύε τὸν δευτό τους καὶ διπέρα τοὺς άλλους. Μέδιας καταδάλουν καποιαὶ μεριθή προσπάθεια τὴν παρευπιάζουν τὰν κατόρθωσα, φωνάζονται πάλις αὐτὸς δὲ δέ μπορεῖσαν γά τὸ πανεπέρευν οι άλλοι, καὶ περιέγει τὸν κατρά τους κομπαρρυγιδωμάντας. Άλγη

διαπνέονται έπειδη άγαπη γιά ταύς συντρόφους τους, γιά τα λατέλια φυγροί, άλιεύροι, χωρίς αισθήματα. Πραγματικά, οι άνθρωποι αύτοι δεν είναι κορμουκοτές. Ή δε μπορεί για θεωρηθείν σένα άληγμανοι κορμουκοτές.

«Στή ματήμα των Μόδρων Μπετών» (21 Δεκεμβρίου 1900).
•Επιστήμη Έργων, τόμος 2ος, σ. 337 - 338.

Έκανες πού κατέχογετα: Δείτε το πνεύμα «άγνεζαρτης», συνήθως θλέπουν τα πράγματα από την μποφή των διόρους πού το θέτουν πάνω από' θλα και συχνά διντυρετωποί. Κουν έσφαλμένα τις σχέσεις άνθρωπος στο ξέρμα - μέλος των άνθρωπων και στο μέλος. Στο λόγια διαδειχνευν μαγάλο αιβαστή γιά το ξέρμα, άλλα στην πραγματικότητα θέλουν τόν έσυντο πους στην πρώτη γραμμή και το ξέρμα στη δεύτερη. Ό άντροφος λιον Σάρο - σι θεορήτριψε κάποτε έτι δρομέριοι άνθρωποι έχουν πολλά μακριά και έπιδεινα χέρια γιά ντ' ένεργον πάντοτε πρός ζελατός πους, χωρίς νά λασπεριέζουν καθόλου τά μυρφέροντα τών μλλουν κι' άλσεληρου τού κάρματος. Αύτο το δικό μου είναι δικό μου και το δικό μου είναι δικό μου» (γλλ:α). Γιατί τά κάνουν δε' κύρια; 'Επιζητούν τή φύμα, τή Βέση και θέλουν νά τούς δοκήξουν. "Όταν τούς μακεδονικά δικοιαστήστες δουλειά, έκδηλωνουν άμεσως το δικούματορυπωτιστικό πους πηγάμια. Θέρογεια μ' εύρεντας σ' αύτούς, πακομεταχειρίζονται τών μλλους, παταρείργουν στις καυχησαλογίες στις καλακετές, στην προσεταιρισμό άνθρωπων, μπάζονται έστι στο κορμουκιστικό κόρμια τά χαμερπή χαρακτηριστικά των άστειων πολιτικών κοινωνιών. Οι άγθρωποι αύτοι είναι θύρατα τής δινεντιμότητάς τους. Θεωρώ, πώς ζερελούμε νέμεστε τίμεις και εύθεις στή σάσση μας διπέναντι στούς δάλλους μέσω στή δουλειά μας, γιατί χωρίς τήν περάτητα και τήρι εδιθίστητα δέ μπορούμε νά κάνουμε τίποτα στήν άστομο.

«Επί δικτιδίσουμε τά στή δουλειάς των Κόρμωντος», (3 Φεβρουαρίου 1942), Επιστήμη Έργων, τόμος 3ος, σ. 44.

Οι καμψωματικές πρέπει να καταλάβουν τώς είναι άπαραίτητο να θυσιάσουν τάς μερικά συμφέροντα στάς συνολικά συμφέροντα. "Αν γιά πρόσωπη είναι σύντη όπό της δικαιηθεί τούς γέροντες, άλλα δέν είναι όπό της δικαιηθεί τούς συνέλους δημο-λογικές να θυσιάσουμε τάς μέρος στάς σύνολο.

Άλιτσι σημειώνει να θυσιάσασθαι στάς σύνολο, στάς γενικά συμφέροντα. Άλλα πρέπει να δούμε και την άντιθετη περίπτωση: όταν μάτι πρόσωπη έξυπηρτει τάς σύνολο άλλα δέν έξυπη-ρτει τάς μέρος, πρέπει έπισης να θυσιάσουμε τάς γέροντες στάς διλογία. Άλιτσι σηματίζει πάλι πρέπει ν' αντιτεκτικεύεται την κα-τίσταση συνολικά.

«Ο ρόλος του Καμψωματικού Νόμφατος Επειδή από θετικό πόλεμο», (Οκτώβριος 1996), Έκλογή "Βρυγον, τόμος θεος", c. 201.

«Η τάση των διπολαρίσεων. Στάν Κόκκινο Στρατό διπόλ-γουν έπισημης πολιτική πού διατηριώδες τους έκθετήλωνται στήν τάση εινώ διπολαρίσεων. Θέλουν πάντοτε αλ δινόμεις νά κατευ-θυνθείν χρός τις μεγάλες πόλεις, δχι γιά τή διωλεσίδε άλλα διά τις διπολαρίσεις. Κυρίως, δικαιοπρέποντας τή διωλεσίδε στέλ-ενδικήνες περιοχές, πουν ή ζεστή είναι διδασκόν.

«Γιά την καταπολέμηση των διφερόμενων φυτιλήγεων στο Ιερίμα. (Δεκεμβρίος 1939), Έκλογή "Βρυγον, τό-μος θεος", c. 219.

Πρέπει νά δημιουργούμε ένδυνμα στίς παρτικιδιαλαριστικές τάσεις πού συνισταγούν στάς νά σφρέφουμε τήν προσοχή μας στήν έξυπηρέτηρην τών συμφέροντων των τομέων δικαιειών μας κατά νά παραμείσωμε τάς συμφέροντα τών δικτιών τομέων δικαιο-λειάς. Άλιτσι πού παραμένουν άδικοροι μπροστά στέλε δικαιο-λειάς τών δικτιών, πού δικαιορεύουν τις αλτήρεις τους γιά άπο-

στολή στελεχών ή που τούς στέλνουν τούς χειρότερους «θεο-ρίγντες» το γενετικό στρατόπεδο σύντομα μετά την οποίαν οι τούς, τούς διαφορούνταν τελείως γιατί τις διάλεις μονάδες, δργανώσεις, τομείς, είναι περιτεκμιαλαριστές. Έχουν χάσει διεκληρωτική τη χαρμογιαστική πυγέμα. Η δργητή τους νέα θεολογίζουν τα συμφέροντα των ανθρώπων, ή διεκληρωτική αδιαφορία τους για τις διάλεις μονάδες, δργανώσεις, τομείς κ.λ.π. αύτά είναι τα χαρακτηριστικά τους. Πρέπει νά έγινε σαμαρά της διεπαλεγάγησης των άνθρωπων απόνω γιατί ταύτις κάνουμε νά καταλάβουν όλες τις πρόσεξτες γιατί σεκτεριστικές θάσεις, που ένα δρεπόνι ν' αναπτυχθούν, θά διαρρέξει ιδέαντος νά γίνουν πολύ έπικινθυντες.

«Νά δελτίσουμε το σύντομελες τοθ Βόρματος» (1 Φεβρουαρίου 1942), «Επιλογή Βριτική, έμρος 8ος, σ. 18.

Ο φελλευθεριστής έκθηλιστας με διάφορους τρόπους. Πάρει τις γεγονότις θα δέρουμε καλά τών; Οι πρόσωποι πολλες συζητήσεις με κάποιο ζήτημα έχει λάθος, διπλή έννοια πολλιάς γνωστός, συγκολλίτης, συμμαθητής, ικανοτήτος φίλος, κάποιας του δημοσιότηρης, πολιτικός ανάθελφος ή καλιές καθοδηγούμενος μας. Με διαφωνούμε μαζί του στήν θάση των δρυγών διλλά θερινούμε τα πρόγματα νά περιάνε χωρίς νά δίκουμε στρατούς γιατί ολόκουμε την θάση μας και την φιλία του. Η πάνωνυμη το ζήτημα μάτισε γιατί νά κατέχουμε γύριν μας την άρματα. Το διπολέλευμα είναι νά διέλθουμε την δργάνωση διπώς και τις αυγκεκριμένα διπώς. Αύτας είναι ο πρώτος τόπος.

Νά παραδίνομαστε στήν διενέθυνη χριστιανή Ιδιωτική χωρίς νά κάνουμε τις θετικές μας προσέξεις στήν δργάνωση. Νά μη λέμε τίποτε μπροστά στους διλλους, διλλά νά τους καυτο-μπολεύουμε πίσω διαδικασία την πλάτη τους ή νά μη λέμε τίποτε σε μια συγχέντρωση διλλά νά καυτομπολεύουμε μετά. Νά μήν ένδιαφέρομαστε γιατί στην δργή της συλλογικής ζωής διλλά μόνο

γιά την άδιαφορία της ανταποκρίσεως. Αύτος είναι ο δεύτερος τύπος.

Πράγματα που δεν είναι προσωπικά να τα φυλάμε για τον έαυτό μας να λέμε διο το θυνταρικό λαγότερο για τα πράγματα του έτρωντε καλά τον κάνουμε λάθος να προσέχουμε καί φυλάμε ταν έαυτό μας και να γενιαζόμαστε μόνο γ' απορρίγουμε τις έπιπλήξεις. Αύτος είναι ο τρίτος τύπος.

Να μήν έφαρξείσμαμε τις διατάξεις καί να δέξουμε τις προστατεύεις μας απόφεις πάνω δι' θλα. Ν' απαντώμε ειδική μεταχειρίσιμη έως την δρράνωση καί ν' απορρίπτουμε την πειθαρχία σ' αυτήν. Αύτος είναι ο τέταρτος τύπος.

Να χρησιμοποιούμε τις αυχγήσεις διάντηα ότι λαθεμένες απόφεις δρι καρδίας το συμφέρον της σταρέωσης των γραμμάδων μας, της προσδόου καί της βελούσης της θουλεας, άλλα πρός χάρη της προσωπικής έπιθεσης, των ξεσάκιστων των γεύρων μας, της έκφρασης των προσωπικών μας παραπόνων ή της αναζήτησης γιατίς ανταπόδοσης. Αύτος είναι ο πέμπτος τύπος.

Να μήν συγγράψουμε τις λαθεμένες απόφεις μόλις τις έκοψιμε καί διόρθω να μήν δικτέρευσμε διατεπανεπαντεκάδες δικόψιμες μόλις τις μαθαίνουμες άλλα καί τις διανεγκόμαστε ήρεμας καί να μήν έγινε τίποτα. Αύτος είναι ο έκτος τύπος.

Να μήν χρησιμοποιούμε την τροπαγάνδην καί την αίνιγμη των θεωρην, να μήν μιλάμε καί να μήν κάνουμε θρευνές καί αναζητήσεις, άναμεσα στις μάζες, άλλα καί τις διάρινουμε μόνες τους, χωρίς να ένδιαφερόμαστε για την εθυγάια τους καί την δικτυχία τους, να ξεχνάμε πώς άλμαστε Καρμιουνιστές καί να συμπεριφερόμαστε σαν Εις τα Καρμιουνιστής μίνας ένα κοινό πρόσωπο. Αύτος είναι ο έβδομος τύπος.

Να μήν αισθιαγόμαστε όμορκάτηση για την πράξεις έπιζημιες γιά το συμφέρον των μαζών, να μήν αποτρέπουμε τη να μή σταματήσμε αύτην που είναι θυελλώνος γι' αύτούς τις χρήσεις καί να την διπολήσουμε, άλλα καί την διπίνουμε να συνεχίζει. Αύτος είναι ο δρύδος τύπος.

Να δουλεύουμε με μισή καρδιά χωρίς καθορισμένα σχέδια

ή κατεύθυνση» νά δουλεύουμε μετρόβυτα και ν' αφίνουμε τα πράγματα νά περιπολούν: «είναι όμως μιά μέρια πέραση». Αύτης είναι: δι ξυπαρά τόπος.

Νά θεωρούμε τόν ξανά μας σαν νέοχει έπιτελέσσει παλιά διξιδούχος υπερασπίς και νά παίρνουμε τόν άρια των βετεράνων νέματος θνήσκοντα νά κάνουμε μεγάλα πρόγραμμα και δημιουργία περιφρονούμε μικρότερα καύτηκοντα» αλλιώς δημιελείς στή θουλεά καλ καλαρολ στή γιαλέτη. Αύτούς είναι: δι δέκατος τάκτος.

Νά ξέρουμε νά λέμητε μας, δημος νά μήν αλλουμε καματέ προσαρδίθεια νά τα διαρθίσουμε καλ νά πλοιεύσουμε φιλελεύθερη η πάτη στάση στην έπανθ μας. Αύτης είναι: δι ξυπαρά τάκτος.

«Επανάστατο οι Φιλελευθεριστές», (7 Σεπτεμβρίου 1997).

«Επανάστατη Μαρξισμού, τόμος Έτος, σ.91 - 92.

Στις έπαναστατικές δραστηριότητες δι φιλελευθεριστές είναι διξιδούχα ξετζήμιας. Είναι μιά διαδριπτική σύσταση που καταλαμβάνει την ένθετητα, διονομείει την συνοχή των γραμμάτων μας, εισάγει την διάραντεια καλ δημιουργεί διχόνοια. Αποστέρει τις έπαναστατικές τάξεις από τη συμπαγή δργάνωση, καλ την αποτηρεί πειθαρχίας περιμετρούζει την πλήρη έφερμογή της πολιτικής κι' απομονώνει τις δραστηριότητες των κόρμων διπλής μάζας κάτω από την ήγειρά του. Είναι μια έξαρτητη κατά τόπου.

Στη συν, σ. 32.

Οι φιλελευθεροί, διέπεντα τις δραγκές των Μαρξισμούς σαν διηγημένα δόγματα. Έγκρινουν τόν Μαρξισμό, διλλάδια σέν είναι: έπανθ μιά την κάνουν πράξη ή μιά την κάνουν πράξη διπλαληρωτικά: είναι διατεθειμένοι ν' αντικαταστήσουν την φιλελευθερισμό τους με το Μαρξισμό. Τέτοιοι διθρωποί: έχουν το

Μαρξισμό δὲλλα δίχουν καὶ τὸν φιλελευθερισμόν· ξεφαρμόζουν, τὸ Μαρξισμὸν γὰρ τοὺς δὲλλους δὲλλα τὸν φιλελευθερισμὸν γὰρ τὸν ἐσαντὸν τους. Στὶς ἀποσκευές τους κοινωνίαν καὶ τὸν Ἑνα καὶ τὸν δίλο καὶ γὰρ τὸν καθέναν δρόσουν τὸν τρόπον γὰρ τὸν χρηματοποιήσουν. Μ' αὐτὸν τὸν τρόπον θαυμάζει τὸ μωλόδρομένων δινθρώπων.

Στὸ Πάρο. σ. 82.

Τὸ λεπτὸν χράτος προσωπεύει τὸ λαό. Μονάχος θεαν διαθέτει: & λαός, ένα πέτρον χράτος ήταν μπορέσαι νὰ δικαιαιωρούγησει καὶ ν' ἀλλάξει, σὲ πανεύνική πλάτανο, καὶ μὲ τὴ αμιμιτοχή δλων, ν' ἀπαλλάχει! Διπὸς τὴν ἐπιρροὴ τῶν Δινιδροστακῶν τοῖς ἐπιτερεροῖς καὶ τοῖς ἐξιτερικοῖς* (ἐπιρροὴ πολὺ μεγάλη διόδια καὶ τὴ στιγμὴ στέφη, ποὺ διαδρχεῖ διπὸς πόρρα πολὺν καιρὸν ποὺ δὲ μπορεῖ νὰ διχλειστεῖ γρούγγαρα), ν' ἀπορρίψει τὶς δλέθριες συνήθειες καὶ Ιθάς ποὺ διπόχητος στὴν παλιὰ κοινωνία, νὰ μήν σφεθεῖ νὰ παρασυρθεῖ στὸ μικρὸν λαϊκόν γένη κατεύθυνση ἐπὸς τοὺς ἔχθρούς καὶ νὰ συγεγίσει τὴν πορεία του πρὸς τὴν ποσταλ:στακή καὶ κορμανικατεκή κοινωνία.

* Η δινιδροτελὴ δικαιοτερία τοῦ λαοῦ. (30 'Ιανουαρίου 1940), 'Εκλεγτ., 'Εργον., τόμος δος, σ. 418.

Δέν είναι δύσκολο γὰρ έναν διγέρωτο νὰ κάνει μεροκής καλές χράτες* αὐτὸν τοὺς είναι δύσκολο. Είναι νὰ ἐνεργεῖ καλά σ' ὅλη του τῇ ζωῇ, χωρὶς ποτὲ νὰ κάνει πανό. Νὰ διεξάγεις ένα σκλητρό διγόνα ποὺ χρειάζεται πολλὰς δικαιοστίες, Διπὸς τὸ πρώτον ὡς τὸ δράδυν καὶ Διπὸς τὸ δράδυν ὡς τὸ πρωτί, καὶ πάντας πρὸς τὴ συμφέρον τῶν κλετειῶν μαζί, τῆς νεολαίας καὶ τῆς ἐπανάστασης: δὲν διαρχεῖ τίποτα ποὺ διυπολόματερο δέκ' αὐτό.

* Συγγραφετῆρεισσα στὸ οἰνόποδα Βαύλ Γιού· σέδην γὰρ τὴν μάκαιρα τὸν 60 χρόνων του. (15 'Ιανουαρίου 1940).

25. Η ΕΝΟΤΗΤΑ

•Η ενοποίηση της χώρας μας, η ένθετητα των λαού μας κ' ή ένθετητα θλων των έθνουσήων μας είναι οι βασικές έγγυήσεις της σήμερος γένους της χρονικής μας.

•Πάλι την άρδη λογο των άντιθέσεων ανάμεσα στη λαϊκή, (27 Φεβρουαρίου 1967), "Επίκαιη τοπογρ., σ. 1 + 2.

Μονάχο με την ένθετητα των Κομμουνιστικού Κόμματος θά πραγματοποιείται ή ένθετητα όλης της τάξης κ' διέναι τού έθνους γιανάχα μια την ένθετηρα θλήσ της τάξης κ' διέναι τού έθνους θά κατανικυθείει ή έχθρδει και θά έκπληγρωθει το καθηγούν της έθνουσής δημοσχρεστικής έπαχωδεστηρις.

•Ν' αγνοιεσθούμε γ.ε νά τρεβήσουμε τα διατελέσματα των μάζων μέσω των ένιατο έθνουλ δυσίλεπτων μέτωπων, (7 Μαΐου 1967), "Επίκαιη Τύπων, τόμος 1ος, σ. 292.

Νά συστερώσουμε όλας τις δυνάμεις του Κόμματος μας, πάγω στη βάση των δρυχών της δργάνωσης και της πειθαρχίας των δημοκρατικού συγκεντρωτισμού. Υφείσουμε νά πραγματοποιήσουμε την ένθετητα μ' διάσις τους συντρόφους δικαιοθάντω κι' δι' είναι αύτοί, μέ τηρ δρα της τήρησης του προγράμματος, των καταστατικού και την άποφασιν του Κόμματος.

•Πάλι την ανδρικητη Συναπεριφ. (24 Απριλίου 1965), "Επίκαιη Τύπων, τόμος 3ος, σ. 917.

Το 1942, συγχεκριμενοποιήσαμε αύτό το δημοσχρετικό τρόπο έκδηλωσής των δυτικότερων άνδρεών στό λαό από την θητεία: «Διαπειρωτική χριστιανή - συστείρωση». «Αγ Βελήσουμε νά έκφραστούμε μ' έναν τρόπο πιο πλήρη, αντί συμβαντες: ξενιώνωντας από την έπαθλητική της πολιτείρωσης, νά έπιπλυσούμε με την χριστιανή και την πάλι τη λόση των δυτικότερων καλ νά φτάσουμε μάρτιδος απ' ίκει σε μια καινούργια - συστείρωση πολιτεγμένη, σε μια νέα έπος. «Οπως άποδείχνει τη πείρα πας, αύτή 'ναι μια ουσιαία μεθόδος τις τις έκδηλωσή των δυτικότερων άνδρεών στό λαό.

«Πά την έρηκ λόση την δυτικότερων διάδρομος στό λαό, 12η Φεβρουαρίου 1947), Βιβλιοθ. ταύτις, σ. 12.

Αύτός δ στρατός (δ δικός μας) έξαιρεταις μια σημαντική τυναχή στις έωστερης του συέσεις θητείς καλ στις έωστερης του συέσεις. Είτε πρόκειται στο έωστερην τον στρατού, για τις συέσεις άνδρεών στούς άξιωματικούς καλ τούς σφραγιστές, άνδρεών στούς άνώτερους καλ καπιτάνιους κι' διάδρομα στήν χωρίας στρατιωτική δουλειά, την πολεική δουλειά καλ στήν δικηρεία έπιμελητείας' είτε πρόκειται στο έωστερην, για τις συέσεις άνδρεών στό στρατό καλ στό λαό, άνδρεών στό στρατό καλ στό δργανα της έκσυντας κι' άνδρεών στης δημός μας δυνάμεις καλ στης φιλικής δυνάμεις, τη θυνοχή έπικρατει παντού. Τηλεοπτη οποχρέωσή μας είναι νά την διατηρήσουμε καλ νά την διατηρήσουμε πάρα πάρα αύτη τη συναχή.

«Πά την καθάριση συναπειρασμού» (24 Απριλίου 1945), «Εκλογή Σεργιου, έργος Σος, σ. 284.

26. Η ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ

Στούς κόλπους τού λαού, ή δημοκρατία δρίσκεται από συνάφεις με τη συγκεντρωτισμό κι' ή διευθερία με την πειθαρχία. Αποτελούν τις δυο άγνικτες πλευρές τηνδός συνόλου: είναι αντίθετες διλλά ταυτόχρονης έννοιας καλ κι' ανεβάθμια πράξη: διογκωματικούς μονοδιάλευρα τη μία, νότι άρντιμαστε την άλλη. Στούς κόλπους τού λαού δὲ μπορει να λειφει ή διευθερία, διλλά αύτε πιστης κι' ή πειθαρχίας δὲ μπορει να λειφει ή δημοκρατία, διλλά αύτε κι' δ συγκεντρωτισμός. Ο δημοκρατικός μας αρχαικυτρωτισμός συμβαίνει την ένθετηα της δημοκρατίας καλ τού συγκεντρωτισμού, της διευθερίας καλ της πειθαρχίας. Σ' ένα σύντοικο καθεσσώμα, δ λαδίς διολαμβάνει τηλατεία δημοκρατία κι' διευθερία, διλλά ταυτόχρονα δφεύλει να παρασμέναι στα δριτα της συσταλιστικής πειθαρχίας.

•Για την άριτη λίση την αντιδόσειν στούς κόλπους τού λαού• (17 Φεβρουαρίου 1957), "Εκδ. πανόπλη", σ 10 - 11.

Όφελουμε κι' οπενθυμήσουμε τι σημαίνει κείμενοι πειθαρχίας: 1) Τι μείνη οποτέσσοντα: στήγ δργάνωση τού Κόμιστος. 2) ή μεσοφηγεία οποτέσσοντα στήγ πλειστηρία. 3) τά κατόπερα δργάνως οποτέσσοντα: στή δημάτερα δργάνω. 4) διο τού Κόμιστα οποτέσσοντα: στή Κεντρική Έπιτροπή. Οποιοσδήποτε παραδίδει τούς κανόνες αύτούς δημογραφει τηγ Εγδηγηα τού κάλυματος.

•Ο γάλος τού Κομμουνιστικού Εδαματος: Κίνης πάν δυνικό πόλεμος, (Οκτώβριος 1938), "Βικλονή" Βραγκ, σέμαρς 2ος, σ. 303 - 304.

· Ή κομματική πειθαρχία, αποτελεί, διάλιπει απ' θλίψη, ή μεταφηφίσια νά διπλακούνται στήν πλειεψηφία. Η μειοψηφία, άφοιοι οι προτέσσεις της έχουν διπορρυφήσει, πρέπει νά υποστηρίξει τήν διεύθυνση πώς γιλοθέτησε ή πλειοψηφία. "Αν είναι δυναγκατι, μπορει νά ξαναφέρει το ζήτημα γιατί αυτήν την περιόδεια στήν έπομπη συνεδρίαση, μάλιστα διέν στρέπει νά δειχνει καμια διατίθεση στήν πραγματευούσαη των διπορρυφήσεων πώς πάρθηκαν.

· Ήδη την καταπολέμηση των διεργατών διετάληξαν στο κέντρο (Δεκέμβριος 1929), "Επιλογή Εργών, τόμος 1ος", σ. 110.

Οι τρεις μεγάλοι κανόνες πειθαρχίας είναι: οι άκαλουθοι:

- 1) Νά διπλακούνται της δικταγής σ' δικές τις ένδρυγειές ορι.
- 2) Νά μή παίρνεται από τις μάζες αύτες μήδεδήνα, αλλά ένα κορυφάσια παιχ.
- 3) Νά παραδίνεται κάθε λάθρυρο στην μανάδα των.

Οι δρεπές συστάσεις είναι οι άκαλουθοι:

- 1) Νά μαζεύει πολιτειαράντα
- 2) Νά πληρώνεται τίμες αύτού του αγοράζετε
- 3) Νά έπιστρέψει καθετί πώς δυνείζεστε
- 4) Νά πληρώνεται ή νά διπλακαθετάται αύτού του χαλασμάτων.
- 5) Νά μή χτυπάται και νά μή δρίζεται τούς άνθρωπους
- 6) Νά μή προκαλείται Κομισίος στη συγχοριδή
- 7) Νά αθέστε τές γυναίκες
- 8) Νά μή συρραπτόρεστε δύσκημα στούς πλημμυρίστους

· Οι οργανισμοί της Ανάτολης Διοίκησης: το διαίρετο "Απολευθερωτικό Στρατό της Ελλάς γιατί την έπαινεύεσση των τριών μεγάλων κανόνων πειθαρχίας, και των δρεπών συστάσεων", (10 Οκτωβρίου 1947), "Επιλογή Στρατιωτικών Εργών, Υ Εκδοση, σ. 940.

‘Οφείλουν (βλ. ειδικωματικοί καὶ στρατιώτες τοῦ στρατοῦ μας) γὰρ ἔγινον τὸ κακόμια τῆς πειθαρχίας καὶ τῆς ἀποφασιστικῆς ἀπειλεσσῆς τῶν διεπαγγών, νά τοποθετήσουν τὴν πολιτική μας, νά ἐφαρμόσουν τούς τρεῖς γεγάλους πανδυνες πειθαρχίας καὶ τις ὄχτις συστάσεις, νά πραγματοποιούν τὴν ἐνότητα στρατοῦ καὶ λαοῦ, τὴν ἐνότητα στρατοῦ καὶ κυβερνησσῆς, τὴν ἐνότητα ἀξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν καὶ τὴν ἐνότητα δικού τοῦ στρατοῦ· καμιά παρεμβολὴ τῆς πειθαρχίας δὲ θὰ γίνεται ἀνεκτή.

«Μαρτυρότο τοῦ Λαζαρού “Αἰσκλεοθεραπεικός Σπάστος τῆς Κίνας”, (Οκτώβριος 1947), “Επιλογὴ” Εργανών 2η Εκδοση, σ. 84).

27. Η ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ

Τό Κομμουνιστικό Κόλπων δε φαντάσαι τὴν κριτική, γιατριά είμαστε μαρξιστές, ή αλλιώς είμαστε μαρξιστές με τὸ μέρος μας κι' εις μαρκινές μάζες — οι έργατες κι' οι άγροτες, είναι στο πλευρό μας.

«Άδρος αστήν Παγκοινίδην διδούσεψη γιατί τῇ δουλειᾳ τῆς Προκαγάνθες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Εδρματοῦ» (12 Μαρτίου 1967), Εκδοση τούτου, σ. 14.

Οι συναπτεῖς θύλαστες είναι διαθρησκευτικοί πού δε φαντάζονται. «Ελπίζουμε πάντας ότι οι ανταρροφοί μας, τοις άγρινα, ή αγαλάνισυν θερραλέα τίς ειδίτερες τους καὶ θὲ καταντηθούν τὰς διαπολλίες, ώσπες δεί τις φανηθεῖσην αύτα τὰς διγειχρεδεις οδύτα τοὺς χλευασμούς ταῦ θὲ διστάσουν γὰρ κάνουν σόντι κοριμουνιστές, κριτική καὶ παραπομπήσεις. «Εκείνος ποὺ δὲ φοντάσαι γὰρ φρυγάνει ταύτης θεωρίασμάς έχει τὴν τύλην νὲ κατεβάσαι ἀπὸ τὸ θύλαγο καὶ τὸν αὐτοκράτορα» — αύτοὶ είναι τό διφορδικό πνεύμα πού δρεπλουμει καθησυκει στὴν πάλη γιὰ τὸ σπουδαιούμενό τοῦ κοριμουνισμό.

Στά Τίτο, σ. 16.

«Έχουμε στά χέρια μας τό μαρξιστικό - λεγινούστικό δηπλο τῆς πρετικής καὶ αδιακριτικής. Έχουμε τὴ δύναμη γι.

παπλαγούμε πιπή το κακό στόλι θουλειάς και να διατηρήσουμε το καλό στόλι θουλειά.

• Βιοτίγιον ονόματος 'Ολυμπίου της Καντρικής Επικρατής καθώς έκλεψε πιπή το 'Εθνικό Συνέδριο την Κομμουνιστική Κέρκυρας Κίνας., (5 Μαρτίου 1949).
'Εκλογή 'Εργαν., τόμος 3ος, σ. 374.

• Ένα σημαντικό χαρακτηριστικό ποι μάς ξεχωρίζει: διπή τής άλλα κόδιματα είναι: 1) συνειδητής έφεργμαρής πολιτοκρατούμενης. (Οπως έχουμε πει ήδη, δρεπλουμε νά σκοτειτζουμε άδικοις το δικάιο μας, γιατί διεφορετικά θα μαζευτούμε σ' αύτο δικα τά είδη των διπορρεμάτων δρεπλουμε ιδιοτης νά κλεψύσουτε τεχνικά γιατί διεφορετικά το σύμμα μας θα είναι: δικαθεωρτο. Ήδηλώς διπορρίματα μπορούν νά διασυνεργευτούν και στο πνεύμα των συντρόφων μας, άλλα και στη θουλειά του Κέρκυρας; μιας γι' αυτό πρέπει νά τέλ σκοτειτζουμε και νά τά πλένουμε. Ήδη πρώτο: ανά τρεχούμενο νερό δε μπορει νά δρεμείσει και στα πόλιστα τής πόρτας δε μπορούν νά συστηθούν αστολήγματα έχει την έγγονα πώς ή συνεχής κίνηση διποθίζει τη διαδρωτική δράση των μικροβίων και τά παρέσοντα. Νά ξετάξουμε δικατάπωντα τη θουλειά μας, νά μαζευμε πλαστικά στήν έξιταση αυτή το δημοσχρατικού στολι θουλειάς, νά μή φοδιμωστε αύτα τήν κριτική όπτε τήν πάπλωσηται, νά έπαρητζουμε τά τόσα διδικτικά γνωμικά του κινέζικου λαού: «'Αγ έχεις νά πάς, μή κρατάς τίποτα μέσα σου, κέστα δίλε, +Κανένας δε έργησε ένοχος γιατί μή λήγει, και τελινος πού μπορεις διφελδήθηξε»,, «'Αγ έχεις κάγει λίθη διάρθρωσε τα, διν δέν έχεις κάνει λίθη, ένέργυτρος καλύτερα αύτο είναι το μάτι διποσελεοματικό μέσο γιας νά διατηρήσουμε τό πνεύμα των συντρόφων μας και το δραστηριούμε τον κόδιματος διάρθρωση από τά κάθε είδους πολιτικά μαργόδια και παράσιτα.

• Γιά την καθέρηση Συναπερφούσα. (24 Απριλίου 1949).
'Εκλογή 'Εργαν., τόμος 3ος, σ. 316 - 317.

‘Η δυστίαση, ή πάλι άνθευσα από τις διευφερεπετής δυνατήσεις ομοίωσες: θερμικές στούς, καλπους του κάθηματος’ είναι η δυτικαϊκλαση μέσος στο Κέδρων, την τεχνικήν δυτικέσσων και την δυτικότερων ανάμεσα στο καπιτοθρησ και στο καλύ και θεράρχουν στήγη κοινωνία. ‘Αγ θέν μπήραχαν δυτικότερος μέσος στο Κέδρων, και θέν διεξάγονταν θεολογικοί θαγμοίς γιατί νές ήταν λόγουν, ή Σωτή τοθ κάθηματος ήλια ζηταργε τέλος.

«Πά τές δυτικότερες» (Αδημαντός 1937) Έκλογή Βραν, τόμος Ιητ., σ. 917.

‘Πεστυγρίζουμε την δυτικητική θεολογική πάλη, γιατί σύντη γιατί το δηλο μή τα δηλο τερεμνώμενας τίς καρματικές γραμμές και τίς δυτικαϊκλαστής δργανώσεις και τίς κάνουμε διδύμαρχες. Κάθε Καρματικής κι’ έπαχαστάτης δρεδει γάρ χρηματοκοιτει το δηλο αλτρο.

‘Άλλες ο φιλελευθερικές δυτικότερες: στον θεολογικό διγώνα και ωροτυγρής: την χωρές δρχές ειρήνη, μή δηοτέλεσμα την δημόσιοη ένδες παρακμασμένου, και χυδαίου στολή δουλειάς σ’ δριμύσες δρμάδες κι’ μπορε παύγουν θρυλες νά έκφυλιζονται πολιτικά.

‘Επεντελειο το φιλελευθερικό (1 Σεπτεμβρίου 1937), Έκλογή Βραν, τόμος Ιητ., σ. 31.

Στήν πάλη μας έγαντιον τον ιποκειμενισμό, τον οικετερισμό και τον οικομετατικό διταμερούς δουλμανού, δρελλουμε και πρέπει να τηρούμε διπλαρέγχιτα διύ δρυγές: Πρέπει: ενά έπιπλήττουμε γιατί τά λάθη και έγεναν στο παρελθόν γιατί νά τ’ διασφαληγουμε στο μελλοντο και δεύτερο: ονά θεραπεύουμε την δέρριστα γιατί νά αιώσουμε τάν δρροκότα. Όφελλουμε νά φέρνουμε στο φως όλα τά λάθη τον παρελθόν-

τοι. νά τ' ἀναλέσουμε καὶ νά τὰ κριτικάρουμε μ'. Ἐπιστημονικό τρόπο μὲ συντονισμένον μὲ συντονισμένον τὸν ἐπανάληψην τούς στὸ μέλλον, νά διελιώνουμε τὴ θουλεικὴ γατ., γιὰ νὰ γίγουμε καλύτερας στὸ μέλλον. Αὐτὸ εἶναι τὸ σύγχρονο τέχνης πράγματος καὶ ἀνάλητουμε γιὰ τὸ λόγο του περιελθόντος γιὰ νὰ τ' ἀποφέρουμε στὸ μέλλον. Άλλας μπορούμε ποτὲ τὰ λόγα ταῦτα καὶ κριτικάρουμε τὰς εἰδουμένες, ὑφελουμε νὰ ἐνεργούμε γιὰ νὰ διετύχουμε τὸ σχετικὸ ποὺ ἔκδιψκε διατρόφες, δογλ., ποὺ προσπαστεῖ νὰ θεραπεύεται; τὸν δρρεόστο διπὸ τὴν ἀρρώστια του δχι γιὰ νὰ τὸν πεθάνει ἀλλά γιὰ νὰ τὸν σώσει. "Οταν Ενας διθρωτες ὑποφέρει διπὸ σκαληγχεσθετη, δι γατρὸς διφρικεῖ τὴν σπιληγκειδή ἀπάρτια καὶ αὐξεῖ τὸν δρρεόστο. "Ολοι δεις Εχουν θεωράσει λόγη ποι δὲν ἀρνούνται νὰ θεραπευτούν καὶ Βέν ἐπικέντων στὸ λόγη τους σὲ σημετο τοὺς νὰ ἔμπεδίσουν τὴν θεραπεία εἶναι γιὰ μάζα καλοδεχούμενος. Θὲ χαρούμε, ότι ἀκηδηλώσουν τὴν διθημιά, τίμια καὶ εἰλικρινέ, νὰ γιατρεύονται καὶ νὰ γίνουν καλοί σύντροφοι. Η βασιθεική μας θή τοὺς δοκτερες. Γιὰ νὰ ἀκτεληγράψουμε τὸ καθηγητὸν αὐτὸ μὲ ζητησία, δηρεύουμε νὰ μάζα μπορούμε σὲ στηρικαὶ περιρρήματας καὶ νὰ χτυπήσουμε ἀνελέητα. Η θεραπεία στὴς θεολογικαὶ καὶ παιδικαὶ διαθένεις δὲ συγκαταστατεῖστο νὰ καθοδιμει μαζὶ μὲ τὸ πάτιο καὶ τὸ θριές μέρος. Άλλας σημὴν θρηματογγή τῆς δρκῆς: νά τεραπεύουμε τὴν δρρώστια γιὰ νὰ οώσουμε τὸν δρρεόστον· αὐτὴ εἶναι δι μάζη καταλληλητή καὶ διποτελεσματική μέθοδος.

•Πά δεκτάνωμε τὸ αὐτὸ διατελειώδες τοῦ Κάρματος-, (1 Φεβρουαρίου 1843), "Εκλογὴ Βρήκων, τάριξ 3ος, σ. 50.

"Ενα δίλαστο σημείο τοῦ πρότοι νὰ θεωρήσουμε σὲ σχέση μὲ τὴν κριτικὴ μέσα στὸ πόρματον πλαίσιο, εἶναι δι περικεκ σύντροφοι στὴν κριτικὴ τους δέλη προσέχουν τὰ πειθαταί θέματα ἀλλὰ μόνο τὰ μικρά. Δὲν κατανοούν δι τὸ κύ-

ριος σκοπός τῆς χριστικῆς εἰγους νὰ διπλαθεῖε: τὰ πολιτικὰ καὶ δργανωτικὰ λάθη. ¹ Όποιο για τὰ πρωτοποντικὰ δλαστεύματα έκποσ θὰ συνδέονται μὲ πολιτικά καὶ δργανωτικά λάθη θὲ χρειάζεται νάματα τόσο ἐπίμενοι ποὺ νὰ δέξουμε τοὺς συντρόφους σ' ἀμυνήσιν. ² Άκριμα παραπέρα, θιάργυροι: Ενας μὲ γέλος κληδωνος διτι, διτιαν ἀναπτύσσεται είτεια χριστική, ή προσοχή εσε Κέρματος καταλήγει: νὰ συγκεντρώγεται ἀλεκτηρικός σ' ἀλεκτηρια, καὶ ἐι σύγτροφοι νὰ γίνονται συγλεστικοὶ καὶ νὰ δεχθῶνται πά πολιτικὰ καθήκοντα τοῦ Κέρματος. Αὗτο ἀποτελεῖ ἐνα πολὺ μεγάλο κινδυνό.

«Τιδ τὴν κοπεπολέμηρο τῶν Ιορδαλμένων ἀντιτίθενται στὸ Κέρματος», (Δεκέμβριος 1929). ³ Καίστη Τέρτια, εξιάς 1ος, σ. 111 - 112.

Στὴν κριτικὴ στοὺς αβλπους τοῦ Κέρματος, διφείλουμε ν' ἀγνοεᾶσθαιστα στὶς ὑποκαμπενικές, δηγιατικές καὶ δέρβερες σέσαις καὶ εἰς κάθις ἐνχυδεῖσθαι τῆς κριτικῆς⁴ νὰ βογδήθει τίστε οι ὄρκλες γὰ δροῦσσοις σὲ γεγονότα καὶ δὲ κριτική νὰ συγχενερώνεται: στὴν καλιτεική σύνθετη τοῦ Κέρματος.

Στὸ Βιβ., σ. 110.

«Η κριτικὴ μέσα στὸ Κέρματα είγους ένα διπλό γένος γὰ διανεμόσκυρε τὴν δργάνωση τοῦ Κέρματος καὶ ν' ανεβάσσουμε τὴν μαχητικὴ του ἰκανότητα. Στὴν Κοιματικὴ δργάνωση τοῦ Κέρματου Στρατού ἐπιωσθήποτε, καμιὰ φορά δὲ κριτικὴ δένει ἐχεις αὐθεν τὸ χαρακτήρα, ἀλλὰ ἐξαλλούσσεις: σὲ πρωτοποντικές ἐπαθήσεις. Σὲτ ἀποτίλεσσια, δέ διάσπειρο μάργα τὰ διατομαὶ διλλάδ καὶ τὴν Όργανωση τοῦ Κέρματος. Αὗτος ἵνας μὲ ἐκδήλωση μεκροτεστικοῦ ἀτζημαχομά. Η μέθοδος γιαδ νὰ πατεπολεμήσουμε αὐτὴ τὴν τάσην είναι τὰ νὰ δεχεθερίζουμε στὰ μέλη τοῦ Κέρματος Σει δὲ κριτική, έχει στόχο τὸ μένθο-

Οπόια της μεγαλυτερής έκπληξης του Κέρματος για την περί-
γε: τὴν αὐτὴν στήρι ταξική πάλη, καὶ δε ποτὲ θέν πρόπε. Η
χρητικοποιεῖσαν τὸν μέτων προσωπικῆς ἐπιθεσης.

Σελ. Ηδο, σ. 110.

Τηρετούμε τὸ λεόν. καὶ δὲν φεύγουστε τὴν αριτική
τῶν λαθῶν μας. Αντίτιτα ἐπιθέτομε τὴν κρίσιμη. Ἄς αρι-
τικάρουν τὰ λάθη μας. Ἄν έχουν δίκιο, θὰ τὰ διαρθέσου-
με. Ἄν αὐτὸς ποὺ θὰ κριστείνουν είναι θερμός γιὰ τὸ λεόν,
θὰ τὸ διαδεχτούμε καὶ θὰ διευλέψουμε γιὰ τὴν κριτική
ποίησή των.

«Τηρετούμε τὸ λεόν.», (8 Σεπτεμβρίου 1894), Έκπομπή
«Εργαν», τόμος Υος, σ. 287.

Έμεις, οι ζάλες, οι καγκάλοι καρμανιλιστές, παῖδες πάν
ζεφετηριακό ομήλιο τὸ διέργατα συμφέροντα τῆς μεγάλης
ιεδίας του κινεζικού λαοῦ, πολύποτε ἀπόδικτοι πεπειράνοι γιὰ
τὸ θίνιο τῆς διαδίθεσής μας. Θὰ διεπέλασμε τὰ διεπέλασμα τη
διατομικά μας συμφέροντα καὶ είρεστε κάνισσε δεούμε: νὰ δέ-
σουμε καὶ τὴν έδια τὴν ἔσοφ, μας. Τηλέργεις, λοιπόν, μας ίδεις,
μιὰ ματιλλήψη, μιὰ γυναική, ο μιὰ μεθόδος παρρήστας ο' διελ-
θεση, μὲ τὰ διάγηχες τοῦ λαοῦ ποὺ νὰ μή μπορούμε νὰ τὴν
ἀπορρίψουμε: Θὰ μπορούσαμε νὰ πινεχτούμε δρισιμένα πολι-
τικά περάστα καὶ γερικά πολιτικά μικρόδια ψέρθισμιν νὰ λε-
ράσουμε τὸ πρόσωπό μας, νὰ μαλάγουμε τὸν μητή δργανωμό
μας; Ή θύρηση τῶν ζωνορίθμητων μαρτύρων τῆς ἐπανάστα-
τος μας, ποδίωσαν τὴν Ἰωνή τους γιὰ τὰ συμφέροντα τοῦ λα-
οῦ οὐκ γένικά μὲ θλίψη τὴν παροίδια ἐκείνων ποὺ ζούν. Θὰ μαρ-
ρουμε λοιπόν κανένας ἀνόμεσσα ο' δίλος μας νέχει προσωπι-
κά συμφέροντα ποὺ δὲ θὰ δεχόταν νὰ θυσιάσται, καὶ μάχει κα-
νεὶς λέθη ποὺ γένεσται νὰ μή τὰ διαρθήσει;

«Πά τὴν κυβερνητὴν Συναπόνεμον», (24 Ἀπριλίου 1895),
Έκπομπή «Εργαν», τόμος Υος, σ. 337.

Δέν χρέπει από καρδιά περίπτωση γ' άπογνωστούμερα πάντα από πρώτες μιας έπιτυχίες. Νέα ακαταδεματίες τις ανεπάρκειές μας, νέα κριτικήρουμε διεκπένδυστα τα λέθη μας, συνεχίσις, κάθε μέρα, νέα πλένουμε το πρόσωπό μας γιατί νέα παραμελεῖται δεκάδα μας και νέα σκουπίδισμας γιάτρα μας διεληγούνται την ακαδημία.

«Οργανωθείτε» (29 Νοεμβρίου 1948), Βιβλιογρ. "Κρίσιμη", τόμος 3ος, σ. 160.

«Η κριτική χρέπει νά γίνεται έγκυρη» χρέπει νά διατάξεται από τη λέγων, και τυπώνεται από νά γίνεται νά κριτική κατέπιν έσπειρε.

«Συγχρινετε με τη πρόβλημα των άρρενων αναπτυξιακών» (31 Ιουλίου 1950), 9η Ενθουσι, σ. 25.

Διδωγμάτων διπλέ τα λέθη και; Τις διπλαγίες, μεγαλώσαμε συνετά τη δουλειά μας καλ την κάναμε καλύτερη. Για διπλοιδήρωτε κόμματα, για διπλοιδήρωτε δύομα, είναι δισκολό νά διπλαφύγει τα λέθη. Σημειώστε νά κάνουμε λιγότερα. «Οι ταν θιετηρέστεται ένα λέθο, έκαθιδρυούμε νά το διαρθίδωσμα τον πάρα γρήγορα, γιατί δυο πάρα μεγάλη πληρότητα γίνεται διαρθρωτή του, άσσα τό καλύτερα.

«Η Δημοκρατική Δικτατορία του λαού» (30 Τούνιση 1919), Βιβλιογρ. "Εργαν.", τόμος 4ος, σ. 429.

28. ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ

“Ενας Κομμουνιστής πρέπει νάγκας είλεκτρηγής, πιστός κι’ ένεργητικός, νά δέξει: νά συμφέροντα της έπανθετα-σης αύτην την Ιδία τη ζωή του και νά όστιθουν τα προσω-πικά του συμφέροντα σαν συμφέροντα της έπανθετησής; πρέ-πει: πάγιας και παγετού, νά προστίλλεται στις αισθήσες θρησκείας και νά διεξάγει διστομάτηγη πάλη ένδεικτικ στις Ακτιβιστικές Ιδίες; και πρόσθια, έτσι ώστε νά τίθεται άλληχλέγγυος στη συλλογική ζωή του Κόμματος και νά δινομίωνει πάρα δύοπτως διάδρομος στην κόμμα και στις μάζες; και πρέπει νά ένδιαμερί-ρεται περισσότερο για το κόμμα και τις μάζες παρά για τα θέματα και περισσότερο για τους άλλους πάρα για την έκπ-το του. Μόνο έτσι μπόρει νά λάβεται! Κομμουνιστής.

• Εναντίον των φύλετευθεριώδων (7 Βεντερόπου 1997),
‘Εκλογή Εργαν., νόμος 3ος, σ. 39.

Κάθε σύντροφος πρέπει νά καταλήξει πώς θα τη λά-για, διες αί ένέργειες ένδει συμμουνιστή πρόκειται νέχουν αύτη πρώτο χριτήριο το διγ έγκεκρινονται σαν οπέρατα συμφέ-ροντα των λαών και αύτη έξικηρετούν τις πιο πλοκεσές μάζες.

• Ήταν την καθέρνηση Συναπτικού (24 Απριλίου 1945),
‘Εκλογή Εργαν., νόμος 3ος, σ. 816.

Σέ περιανά στιγμή, και στη κινήτα μάρτος, ένας κομμουνι-στής θέν πρέπει νά θέτει στην εργάτη γραμμή τα προσωπικά των συμφέροντα, διλά πρέπει νά τη διεσύδεσει σαν έθνων και λαϊκά συμφέροντα. Γι’ αύτην δ άγνωστης, ή χαλαρότερη-

τα στή διαυλενά, διαρρηματισμός, ή έπιθετη κτλ. δξίζουν την πιο μεγάλη περιφράγματο. Ένων ή δρψιστέρεσα, ή σπληρή διαλεισά, ή αφεσίωση στήν κατεύθυνση, ή θδιάσκοπη και έπιμονη προσκαθίται έτιμάλλουν το σεβασμό.

«Ο ρόλος τού Κομμουνιστικού Κόμματος Κίνας στήν μηνικό πολεμό». (Οκτώβριος, 1988), 'Εκλογή 'Εργαν, τόμος Βος, σ. 188.

Ο κομμουνιστής πρέπει νάνα: έσοδος πάντοτε νά διαφραστείται απόπειρά τήν άλγησα, γιατί κάθε άλγησα δρι-
σκεται: ο δρμούλα μή τά συμφέροντα τού λαού. Νάναι Επα-
μόντεστε νά διαρθίσωσι τά λάθη του, γιατί κάθε λάθος δργεται σε ανγκρεμη μή τά συμφέροντα τού λαού.

«Πά τήν καθέρηση Σονιούσιου (84 Αρχιλόου 1946), 'Εκλογή 'Εργαν, τόμος Βος, σ. 816.

Γιά κάθε πράγμα, ίνας κομμουνιστής πρέπει νά θέτει έρωτήματα. Πρέπει νά σκέρτεσαι έπισταρένα, γιάτι νά έστι άγ
κάθε τό πράγμα είναι αδικώντα μή τήν πραγματικότητα κι'
άλγησινά θεμελιωμένο. Σέ καμιά περίπτωση δέν πρέπει ν'
άκολουθούμε παρόλ τούς άλλους καλ νά δικτελέσουμε τήν
διαλεική θωταγή στή γράμμη τού άλλου.

«Νά διάτυπωμε το στή δουλειά τού Κόμματο». (1
Φεβρουάριος 1942), 'Εκλογή 'Εργαν, τόμος Βος, σ.
40 - 50.

Πρέπει νά διαγνωστε κάθε σύντροφο νά παίρνει οπότην
του τά συμφέροντα τού συνδέου. Κάθε μέλος τού Κόμματος,
κάθε τομέας διαυλενά, κάθε λόγος ή έντρησια, δίκια πρέπει

νάρχουν σάν αφετηγικανδ σημεία τά συμφέροντα δύον τοῦ Κόμματος. Άπει θά δινεγκθούμε, τώρα παραμικρότερη παρέκκλιση ήσ' αὐτοί την άρχη.

*Νέα διάταξις από τον διοικητή του Κόμματος (1 Φεβρουαρίου 1992), 'Βιλογή Έργου', σήμερος Σ.ο. σ. 49 - άλλ.

(Η καρμανικοτέρη πρέπει νάντα παραδείγματα τόσα διπλής διαδοχής της πρακτικής θασού καὶ διπλής διαδοχής της προβλεπτικότητας. Γιατί μάνι τη πρακτική πινεντρά δείπλατρέψει νά διεπληρώσουν τά κατήγορα καὶ τόσας είθενται καὶ μόνο ή πρεβλεπτικότητας δεκτούς έπιτρέψεις νά μήν άποπροσαγολιστεῖται στήγη παρελα τους πρόσ τά διμερός.

*Τοις ρόλος τοῦ Κομμανικοτούκοῦ Κόμματος απόν άθνεκά αδέλφια (Οκτώβριος 1993), 'Βιλογή Έργου', σήμερος Σ.ο. σ. 302.

(Η καρμανικοτέρης πρέπει νά διεπιδείγγοντι την κιδ μεγάλη, διξιδέρχεται, τήγα πιό μεγάλη αναποθεσία, τήγα πιό μεγάλη σταθερότητας καὶ έπισης τήγα πιό μεγάλη ικανότητα από νά συλλαχθέντων μιάς κατάστασης ζηγαντα, νά στηρίζονται στήγη πλειστηριατρία του μαζεύου καὶ νά κερδίζουν τήγα υποστηριζή τους.

*Πά καθήκοντας τοῦ Κομμανικοτούκοῦ Κόμματος Κίνας στήγη περίσσοδο της 'Αντιπολεοπλ. Μάντηλον της 'Ιανουαρίου', (2 Μαΐου 1902), 'Βιλογή Έργου', σήμερος Σ.ο. σ. 274.

(Η καρμανικοτέρης πρέπει έπισης νάντα παραδείγματα μελέτης' κάλλε μέρα πρέπει νά είσχεροδην θελήσεται στάς μάζες νά της διεδάσκουν καὶ νά διδάσκονται.

*Ο ρόλος τοῦ Κομμανικοτούκοῦ Κόμματος Κίνας στήν 'Ρενικά πάλαιρα' (Οκτώβριος 1993), 'Βιλογή Έργου', σήμερος Σ.ο. σ. 198.

Σε δικήματα των μελών, οι κομμουνιστές πρέπει να αυτοπειρέρουνται ότι φίλοι είναι μετανά κι' δχ: ούτω διφέρονται, οι δάσκαλοι που τις διδάσκουν δικαιούρωσαν κι' δχ: ούτι γραφειαράτες, πολιτικάμετες.

Σε πλοι.

Οι κομμουνιστές δέν πρέπει ποτέ να ξεκόβουν έπει την πλειοψηφία των λαού και δέν πρέπει διστάλθησαν να προχωρούν με τυχοδιεκτικό τρόπο έπικεφαλής μάλιστα πρωτόφρον ματούχησις: να προσέχουν να δικοκρατητούν σταγόνες διστολούς δικιμεσιών στα πρωτόφρον σταυρεία και στη μεράλη μάλιστα των λαού. Διότι σημαίνει έκαναν πολέ λόγια να σκεφτόμαστε την πλειοψηφία.

Σε πλοι, σ. 201.

Έμεις οι κομμουνιστές, είμαστε οι απορείς και δε λαδείνεις δι γη. Έχει δύο προχωρήσεις διφεύλωμις να ξενιάζομεστε με το λαό, να πεάνουμε ρύζις και να ζυθίζουμε μέσα στο λαό.

Σχετικά με τη διεκπεργματεύσεις των Τσουγκρή (17 Οκτωβρίου 1945), Έκλογη Εργαν, τόμος έτος, σ. 36.

Σε κάθε πράγμα, έρεις οι δύοι, οι κομμουνιστές, διφεύλωμις να ξέρουμε να συνθετίσουμε ότι τις γιάζεις. Τά δελη των κέρματος θέλει μαφελήσουν από τίκτωσα των κινητών λαού, διν μένουν βλη τους τη ζωή, διν περάσουν δλη τους τη ζωή μέσα σε τέσσερες τοίχους, μακριά διότι τις θύελλας και διότι των χόρων; Αθεωδητος, δχι! Δέ μας χρειάζουνται τίκτωσα διηθρώποι δά μελη των Κόμματος. Έμεις, οι δύοι, οι κομμουνιστές, πρέπει ν' αντικειταπέζουμε καταδίκασης τις θύελλες, να δρι-

ακόματα μέσοι στον κόσμο, γ' αντιμετωπίζουμε τις μεγάλες θύελλες καὶ τὸ μεγαλειόδην κύριον τῆς πάλης τῶν μαζῶν.

«Οργανωθείτε!» (29 Νοεμβρίου 1949), Βιβλιοτή Κρήτης, τόμος 3ος, σ. 169.

Ο πρωτοποριακός ρόλος των Κομμουνιστών καὶ τὸ παράδειγμά τους έχουν γιατί άξιοτεκνή σημασία. Μή τη μεριτική τους δρμή; στήν έκταξη των Βισταρίων, στήν πύρηση τῆς πειθαρχίας, στήν έκπληκτηση, τῆς πολιτειακής δούλειας καὶ στήν ζνίσχυση τῆς έρευνας καὶ έντασης, οι κομμουνιστές δραστήριοι γάλλουν τὸ παράδειγμα στοντος κόλπους τῆς Οργανισής Κινητρατευτικῆς Στρατιᾶς καὶ τῆς Τέλετης Νέας Στρατιᾶς.

«Ο ρόλος των Κομμουνιστών Εδύμων Κίνας στον θεούντο πόλεμο», (Οκτώβριος 1988), Βιβλιοτή Κρήτης, τόμος 3ος, σ. 187.

Ο κομμουνιστής δὲν πρέπει αὐτούς να τηρείται για θεωρεῖ τὸν έσωτρο του διάθητο, νά παίρνει διλέξοντας θράσος, γάλλους πάνω δικαίους αὶ αὐτὸν καλέ καὶ τὸ διαχήμα δριστώντων στοὺς διλλούς. Δὲν πρέπει γάλλοι να ελεγχόνται πόληγοι του, γάλλη γίνεται φανταρόνας, αύτε γάλλοι παύεις πάνω διαθέτει διπόλυτη έξουσία.

«Δύος ποιοι αναφένθηκαν στην Συνεύλεση τῆς Μεταριζαής Περιοχής Σεντο - Κονσού - Σινγκνάτα», (21 Νοεμβρίου 1981), Βιβλιοτή Κρήτης, τόμος 3ος, σ. 38.

Οι κομμουνιστές είναι ωποχρεωμένοι γάλλοις προσεκτικοί τῆς γνώμης τῶν μάτι κομμουνιστών καὶ δρείλουν γάλλοις προτρόπουν στοὺς διλλούς νά έκρεμούν τὶς γνώμας τους. «Αν οι δινήρωποι λάνε σωστά πρέγματα, δημείς δρείλουμε γάλλοις προτρόποις ἀπ' αὐτά καὶ γάλλοις προτρόποις διατάξεις θεούντος θέρηγος».

Τότε γάρ τούς έπιπερπανύμε νά έχορρέζουν επί γνώμη τους ότι τότελος κ' θαταρά θορυμνετικός, νά τους έξηγανμε ότι έχουν διάτοκο καὶ γιατί έχουν διάτοκο.

Επί θίσο.

Η στάση τῶν κομματιστῶν ἀπέντανε στούς ἀνθρώπους πων έχουν διαπράξει λάθη στή Εουλειά τους ένεν πρόπει νά είναι ἀκαθητική, μ' έξαιρεση τούς ἀβερβλοιτους νά χρηγιμοποιούν ἀπόκτηντο τους τήγα πειθώ, γιατί γάρ τούς θατηθήσουν νά διεργθωθούν καὶ νά μετασχηματιστούν.

Ο ρόλος των Κομματιστικών Κόμματος Είναι στην ομιλία πείσματος ("Οκτωβρίος 1938), "Επιλογή Εργαν, τόμος Σας.

(Η κομμουνιστές δὲν πρέπει νά περιφρονοῦν ούτε νά περιγελοῦν τούς άνθρωπους ποδιναὶ καθυστερημένος πολιτικός, διλλέ νά τους συμπλεγέργασι ζγκάρδως, νά ένδυνονται μαζί τους, νά τους πείθουν καὶ τους ένθερρεύνουν νά προσδεύσουν.

Επί θίσο.

29. ΤΑ ΣΤΕΛΕΧΗ

Πιά νέμαστε αίγαυροι πώς τὸ κόμμα μας κ' ἡ χώρα μας δὲν θ' ἀλλάξουν χρήμα, διφέλουρε δχι μόνιο νέχουμε μάλιστη γραμμή καὶ μάλιστη πολεμική, ἀλλὰ νὰ διαμορφώσουμε καὶ γὰ διπλαιδεύσουμε ἐκκομμάτων δύοις διαδήχους πών θὲ συνεχίσουν τὸ θργο τῆς προλεταρικής ἐπανάστασης.

Σὲ τελευταῖς ἀνάλυση, τὸ γὰ διαμορφώμασμε συγχίστες τῆς ἐπαναστατικῆς ὑπόθεσης τοῦ προλεταριάτου, τηγιαίνει τὸ νὰ δούμε κατὰ πόσον ὑπέρχει μιὰ νέα γενιά [κατηγή νὰ συντάχει τὸ ἐπαναστατικὸ μαρξιστικό - λενινιστικὸ θργο, πών διρχειαὶ ἡ παλιὰ γενιά τῶν προλεταρίων ἐπαναστατῶν, κατὰ πόσο ἡ καθιστήγηση τοῦ κόμματος μας καὶ τῆς χώρας μας θάνατο πάντοτε στὸ χέρια προλεταριών ἐπαναστατῶν κατὰ πόσο ἡ θρόγγων μας θὲ συνεχίσουν νὰ προχωροῦν στὸν ὄρθιο θρόιο πών χράχτηκε ἡπὲ τὸ μαρξιστό - λεγινοῦ, κατὰ πόσο θὲ μπορέσουμε νὰ κετύχουμε μάτε γ' ἀποτρέψουμε ἑνὶ ρεβιζιονισμῷ ἀλλὰ Χρονιστικῷ νὰ ἐκδηλωθεῖ στὴν Κίνα. Μὲ διὸ λόγω, τὸ Σογτριδια εἶναι ἐξαιρετικῆς σημασίας, εἶναι Σητημα τοῦτος ἡ θεράπεια γὰ τὸ κόμμα μας καὶ τὸ κράτος μας. Θέλει μιὰ θεραπειανὴ σημειώσις γὰ τὴν ἐπαναστατική ὑπόθεση τοῦ προλεταριάτου γὰ μὲ περίσσο δικτιό, γλίων γ' θέτω γιλιάδων γρύφων. Οἱ ἀλλαγὴς πών ἡ πῆλθαν στὴ Σοβιετική "Ενωσητή κάγουν τοὺς θρηπειαλιστὲς προφήτες νὰ ἴντεθέτουν τὶς θλιβεῖς τους σὲ μιὰ κείρηματῇ διέβλεπη στὴν τρίτη ἡ σέτερη γενιά ποῦ κανένακον κόμματος. Οὐκέπομπε γὰ ἐνεργήσουμε ἔτοι μάτε νὰ διαψευστεῖ

τι ήμερεισλιστική, απότη προφράγεται. "Όλας οι δργχωνώσεις μας, από τις ανώτερες έως τις κατώτερες διαδικασίες δημιύρουν να δίνουν μια διδιάλειτη προσαγγή στη διαμόρφωση, καλ στήν έξαστηση, των συνεχιστών της έπαναστατικής υπόθεσης.

Πατές είναι οι διπλαράτησες διπλατήσεις για τις διάσιες συνεχιστές της έπαναστατικής διάθεσης τού προλεταριάτου;

"Οφείλουν νάναι πρωγιαστικοί μαρξιστές. Λειτουργείς κι' δχι ούν τών Χρουστσόφ, ρεβιζιονιστές πού φερούν τό γιατρόν των μαρξιστών - λειτουργούν.

"Οφείλουν νάναι έπαναστατικές θρησιμιστένες μέ τό οδηγού και τήν φυγή στήν διπλεσία της συντριπτικής πλειοψηφίας τού πληθυσμού της Κίνας καλ τού κέρδου, και μή γιατρόν διεργάσην ούν τών Χρουστσόφ πού διπλερετεί τά συμφέροντα μαζι χρύσιας δινήρωπουν καλ διποτελεύτη τά προνομεούχο στριμμα της θετικής, απότης της χώρας του, δικώς καλ τά συμφέροντα τών ήμερεισλιστών καλ διπιθραστικών έλευ τών κάθοισι.

"Οφείλουν νάναι προλετάριοι, κρατικοί παράγοντες, Ι-κανοί για έννονούς πε τήν οιντριπτική πλειοψηφία καλ νή δργάζονται από κοινού μ' αδετήν. Όφειλουν νάν έννονούς δχι μόνο τι' κάτοις πού συμφωνούν μέ τις διπόψεις τους. Μλάκι σάχιας νάν έφρουν νάν έννονούς και μέ κείνους πού δέ συμφωνούν μαζί τους, μέ κείνους πού στό παρελθόν είχαν ταχθεί έννοντίν τους και πού η πραγματική διειδής τά λάθος τους. Άστροι, διφείλουν γά διπληγρυπούν, ίδειτερα ζτέγαγγτες οιούς άρρεβιστες και ταύτις μετριανορράφους τού πάπερο Χρουστσόφ καλ μή τους, άμποτε! Κουν γά άρρεβουν τήν καθαδήγηση τού κάθιματος και τού κράτους τ' έλευ τέ διαδικασίες.

"Οφείλουν νά διποτελεύτη παράξενημα στήν δραρμογή τού δημοκρατικού συγκεντρωτισμού τού κάθηματος, νά κυρι αρχεύθυτα: δπά τη μέλισσο της καθαδήγησης; πού στηριζεται;

στήν άρχην οὐδὲ ξεκαθίμε ἀπὸ τῆς μάζης καὶ, νὰ ἔκπειρφουμε
οτις μάζη, καὶ νὰ τύροιν τὸ δημοκρατικὸ σῆγλο δουλειᾶς τοῦ
Βάτους κάτε: Ικανούς νὰ κατελαβαίνουν τὰς μάζες. Δὲν πρέ-
πει. Βέτως δὲ Χρουστσίφ, νὰ ἴσπονεράσουν τὰ δημοκρατικὰ συγ-
χειρωτικὰ τοῦ κόρματος, νὰ φέρονται μὲν αὐταρχικὰ τρέπον,
νὰ ἐπιτίθεται ἐναντίον τῶν συντρόφων δέλτα, ν' ἀρνοῦνται,
νὰ διδάσκονται, καὶ νὰ ένεργον δικτατορικά.

Οφειλούν νάνα: μετριόφρονας καὶ σωτεοί, νὰ φυλάγον-
ται ἀπὸ τὴν αὐθικήντα καὶ τὴν διλογίοντα, νάνα: Ικανούς νὰ σ-
ποδίλονται τὸν αὐτοκριτικὴν καὶ γάχαν τὴν παλληγραφίαν νὰ
διαρθρώνουν δλες τὰς θέματας καὶ τὰ λόγη τηῆ δουλειᾶς τους.
Δέκα πρέπει τὸν παραδιπλωτὸν νὰ κρίνουν τὰ λόγη τους,
νὰ αφετερίζονται δλες τὰς θέμες καὶ τὸν μπαρρέπτων δικ
νάνουν εἰς δλλοι, σύμφωνα μὲν τὸ παράδειγμα τοῦ Χρουστσίφ.

Οι συνεχιστές τῆς διπλωματικῆς ὑπόθεσης τοῦ προλέ-
τεράτου, γεννιοῦνται μέσον στόν: μαζίκοντις φράντες καὶ διοικ-
λάνονται μέσον στόν μεγάλας διεπανεπιπλέκες διάλλες. Πρέπει
νὰ δέρουμε νὰ διεπιμόηται τὴν ἀξίαν τῶν σταλερῶν, νὰ διαλέ-
γουμε καὶ νὰ διαμερφώνουμε τοὺς συνεχιστές τηῆ διάρκεια
τῶν πορετεπεράτων μεζικῶν μηρύνιων.

«Ο Χρουστσίφ κός φιλοκαμπωνιαλός καὶ τε λατορ-
χά διετήγματα ποὺ δίνει στὸν κόρμο» (11 Ιουλίου 1984).

Τὸ Κόρμα μας διφείλει νὰ διεκτείνει τὰς ἀργανόσεις
του σ' διογ τὴ γέρα, καὶ νὰ δημιουργήσει κρός τὸ ακοῦν αὐ-
τό, χιλιάδες καὶ χιλιάδες στελέχη καὶ ἔκπειταδές τελίρετους
γῆγέτες τῶν μαζῶν. Τὸ στελέχη αὐτὸν κ' οἱ γῆγέτες αὐτοί, πρέ-
πε: νὰ διφορούισσουν τὸ μαρξισμό - λεγινοφρέμο, νὰ ἀπογκήσουν
πολιτικὴ διαδιέρκεια, τὴν διρετὴν τῆς ἐπιμονῆς τηῆ δουλειᾶς,
τὸ πυνθόμα τῆς θυσίας, τὴν Ικενάτηραν νὰ λύνουν οἱ ίδιοι τὰ
προβλήματα, νὰ στέκονται ἀτρόμητοι μαρτυροῦσκοι στὶς διωτολλές
καὶ διοκτήρωντικά ἀφοσιώμένα στὸ λαό, στὴν τάξη τους καὶ
στὸ Κόρμα. Τὸ Κόρμα στηριγμένο σ' αὐτοὺς θὰ δέσποινται.

αετ τή σύνθεσή του μή τά μέτα του διπλως καὶ μή τίς μάζες καὶ στογρίζομεν απή σταθερή καθαρότηγη τούς δύοντας απή μάζες τό Κόλπια ήταν μπορέσαι να παρέμειναν τόν διχτύρο. Τά στελέχη, αύτα πρέπει νάντον απαλλαγμένα δύο κάθε δημιουργία, δύο κάθε πινεύματα θεομυκής προβολής, δύο κάθε τάσης έκπληξης, δύο κάθε τάσης ταπετηρότηγρας κι' οδράνειας, δύο κάθε στενόναρδο σεκταριούμ' πρέπει νά γίνουν πρωγρατικοί ήρωες, γεμάτοι απίσταργρηστη γιάν τό άλινα, τά λαδ καὶ τήρια τάσης τους. Λίγες είναι τά χωρικοτηριστικά καὶ τό στελλό διαλέκτες ποὺ πρέπει ν' άποργήσουν τά μέταν τού Κόλπιατος. τά στελέχη του κι' οι ήγετες του.

«Ούτε άγιοιστοσίας γέτε νε πραθήσωμι: ίκατοιμάρμην καὶ θεατομάρμην λασι οὐδε θνατού θνητού ματιλαπισινού μητοπο». (? Μάτεο 1087), «Εκλογή Βέργων, τόμος 1ος, σ. 291.

Τά στελέχη καλούνται νά παίξουν τόν άποραστοικό ρόλο δύο τά στηγμή πού καθορίστηκε ή πολετική γραμμή. Τό άγνωστοικό μας καθηκόν, λοιπόν, είναι νά διαμορφώσουμε μή σχεδιασμένο τρόπο ένα μεγάλο άριθμό γένουν στελέχων.

«Ο ρόλος; τού Κορμουγιστικού Βάθμους στόν άβατον τόλλο», (Οκτώβριος 1988), «Εκλογή Βέργων τόμος 2ος, σ. 202.

Στήρι πολετική του γιά τά στελέχη, τό Κορμουγιστικό Κόλπια πρέπει νά υιοθετήσει τ' απόλιτονθε κριτήρια: σταθερή ή θερμοτηγή τής κορμωτοκής γραμμής, ήποτανγή στήρι πεθαρχία του, στενή σύνθεση μή τίς μάζες. Ενανθεστα νά δουλέψουν μή δινεζέρτησο ερόκο, διάθεση γιάν δισυλειά καὶ διφλωνόρδεια: κάτι, όντι ή πολιτική τής ποτοθέτηρης τών στελέχων αύμφωνα μή τήν δέξια τους».

Όμρελλουρε για έπιμετίνουρε σταθερά στή σίτηρητ πήσε παραμετρογής τῶν σταλεγμῶν στήν καλλιεργίστικη παραγωγήν, δημιουργία. Τά στελέχη των καρύκευτών μας και των κρέστων μας είναι: κριτικοί έργων δήμους: δέν είναι δημότες που μαρτυρούν κάτιον ή πόδια τους το λαό. Παιδινοτάτας μέρος στήν καλλιεργίστικη παραγωγή δουλειά, τά στελέχη δημαρτυρούν γιά τῶν πολέων τρόπο σταθερούς και στανούς: δειράδες γιά τά έργων δήμου λαό. Αυτό είναι: Ένα μεράκι, θεμελιωτικής σημασίας μέτρο, στη συσκαλυτική καθησυά, που συντάλει στήν κατανόηση των γραφειοκρατικών και στήν άποστροψή των ρεβελιονισμών και των δογματισμών.

Άναφέρεται στά δρόμο: «Ο γραφειοκρατικός φυλετικισμός; παλ τά λεπτομένα διδάγματα που θένταν στήν κάρα» (14 Ιουλίου 1984).

Όμρελλουρε για μάθουρε γιά χρησιμοποιούμετ γιά τῶν καλύτερο τρόπο τά στελέχη. Σά τελευταία χρόνιαση, δι καθιδηγητής έχει διώ εδθύνει: για έπειτερούσσεται: και γιά δίνει κατευθύνσεις και γιά χρησιμοποιει δρόμο τά στελέχη. «Όλα τά σχέδια, οι άπορδεις, κ' οι καθιδηγητικές έντολές, δίκια κλεινούνται: στήν διερραγή γιά έπειτερούσσεται και γιά δίνουμε κατευθύνσεις». Άλλα γιά γίγαντα τρόπη οι κατευθύνσεις, πρέπει για έγινουμε τά στελέχη και γιά τά κερδίζουμε γιά δρόμο: αυτά είναι κάτια που διαπολούμε «χρησιμοποίηση τῶν σταλεγμῶν».

Ο ρόλος των Κοινωνιοτεικών Κόμματος Κίνας στην Εθνική καλύμμα: (Οκτώβριος 1988), Έκλιψη, Έργων, τόμος Σοζ., σ. 308.

Νά μάθουμε γιά φροντίζουμε τά στελέχη. Γιά γιά τά έπιμετίνουμε αύτά δικιθέτουμε τά μάκρουσθα μέσα: δρειλουργε γιά τά προσωνικοτελίζουμε δηλαδή, και ταύς δίνουμε τή δυνατότητα.

ν' ἔναπτυξουν τὴν πρωτοδικίαν τους καὶ νότη φοροῦνται
ν' ἀναλογισθέντων εθίσμας καὶ ταυτόχρονα, στὴν Βορείουντη στο-
γεῖ, γὰρ τόπος θοηθάμει μὲν τυγχανομένες κατευθύνοσιες γιὰ
ν' ἔναπτυξουν τὸς δημοσιογράφων τους ἐναντίστητες στιρεγμέ-
νοι στὴν πολιτικὴ γραμμή τῶν Κόμματος. Διεύτερο, γ' ἀνε-
θέξαμε τὸ ἐπίπεδόν τους οἱ μὲν διὰλογοί λόγοι νότης δίνουμε
τὴν δυνατήστητα νότη ψευδίσουν δύο καὶ περισσότερα, νότη τὸ δια-
ποικιλογνωμόντες ὄρθιδ, νότη τὸ δογματίσμενον νότη ἀνεβάζουν τὸ ἐπίπε-
δο τῆς θεωρητικῆς καὶ πολιτικῆς τους καθάρεισης καὶ τὸς
προσωπικῶν τους ἐναντίστητες. Τρίτο, νότη διέλγουμε τὴν Βου-
λεὺς τὸν στελέχων, νότη τὸ δογματίσμενον τὸ γενεκεύοντα τὴν περί-
ποντα, νότη τὸ δογματίσμενον τὸ πολιτικολογισμὸν τὸς ἐπιτυχίας τους
καὶ νότη διορθώνοντα τὸ λόγον τους. Είναι διποδήποτε διαπρά-
θετο νότη ἐμπιστεύμαστε αὐτὰ στελέχη Ἐνω καθήκοντο, καὶ νό-
μη τὰ ἐλέγχουμε καὶ σύντε νότηντερόμαστε γιὰ τὴν πο-
ρεία τῆς προγραμματοσύνης του, παρὰ μόνον ὅταν γίνεται Ενω
σοφρός σφράγιμη. Ή στάση, αὐτὴ δέν είναι σύμφωνη μὲν τὸς
ἀποτελεσμάτων μέτρας δρθῆς ουγιπτοριφορέως, διπέντεται στὰ στελέχη.
Τέταρτο, διφεύλαιμος κατὰ γενικὲ πληνόντα νότη χρησιμοποιοῦμε
τὴν περθῆ ἀπέντεται στὰ στελέχη ποὺ διαπράτουν πολεμά-
σφράγιστας καὶ νότη τὸ διορθώσμενο νότη διορθώνοντα εὐτὰ τὰ σφρά-
γιστα. Ή προσφρυγή σὲ ἀργανωτικὲ μέτρα πρέπει νότη γίνεται
μόνο στὴν περίπτωση τούτη Ειπέρσειν στηναρά σφράγιστας καὶ
ἀργανωτας νότη τὰ διορθώσματα. Χρειάζεται ὑπομονή καὶ στὴν πε-
ρίπτωση αὐτή είναι ἀγαλῶς ἀποφαίρενο νότη καλλάμε τὴν παρ-
τέλλα τοῦ ἀποποτομιστῆ, καὶ γ' ἀρχήσουμε διποδήλωτα τὸν ἀ-
γάντινον τούτον. Ήμετο, νότη τὸ δογματίσμενον στὶς διοικούσιες
τους. "Οταν δρίσκονται μαρσοτάς σὲ διοικούσιες καταστάσεις, δ-
ταν κάποιος διρρωτήσεις οἱ συναντήσιες οἰκονομικές οἱ σύγχε-
νεσικές διασχέτεις διφεύλαιμος νότη τούτη δίνουμε κάθε δυνατή δο-
γματίσμα. "Ετοι πρέπει νότη φροντίζουμε τὰ στελέχη.

Μια καθοδηγητική διάδικτη πραγματικά πιστευτική, πιστεύει και δεμένη ψεύτικη μέση μέσης μπορεί να διαμορφωθεί διαλεγμένα μέσα στην πορεία ανέβας μεγάλου ύψους κι' έχει δικαιολογήσατο από τον ίδιον. Στήγε παρείσ τον μεγάλου άρχοντα, ή αύθιστη τής καθοδηγητικής διάδικτης διατάξεως που μπορεί να παρακμάνει: διατέλεστη της άρχοντα, στη μεσούδη και στη τελεκό διάδικτη της άρχοντα: στήγε παρείσ τον διγύμην διφεύλουμε νότι προιωθούμε διαρροής τάχι στελέχη που διαπιπτόσανται καλινόν άγυπταθισεούμε μ' εινάκι τάχι στελέχη που διέν διαπιπτόσανται στής αποτελήσεις του διγύμην, που διέν μπορεσαν να τά διγύλουν πέρα ή πούχουν διαφθορεί.

•Σχετικά με τις μέθοδος καθοδηγητικής (τ. Ιωνίου 1998), "Βιολογή Βραζονή, άριστος 3ος, σ. 118.

"Αν τού Κόρμα μιας, διέν διπέρχεται ένας αδρύταρος δριβήμας διπά νέα μέλη και στελέχη που νότι διαπιπτόσανται στην τάλεις συναργυσσού μέση τά παλιά στελέχη, ή διαπιπτόσανται στην τάλεις στην μεσά του δρόμου. Γι' αύτο, τά παλιά στελέχη, μαζί διφεύλουμε νότι χαρατεύμουν τάχι άρχομό τάχι νέων στελέχων καλινόν διπιπτόσανται τάχι μεριδιώτερο ένδιαφέρον για αύτα. Είναι διδάχθεις, κάθις τάχι νέα στελέχη μέση τής μερική τους ιστορίας στήν διπιπτόσανται και τήν διπιπτόσανται τους, έχουμε διρραμνινούμετα και σέ μερικά διπά αύτά διαδραμνουμε διπιπτόσανται τής ίδεολογίας τής παλιάς κοινωνίας κι' έκδηλωσεις μεριδιώτεροι διαπιπτόσανται. Αλλά τά διπιπτόσανται πάντα μπορούμε νότι έκδηλωσεις διπιπτόσανται μέση τή συνεχή διαπιπτόσανται γεγονοτή θωμάτεια και τό διπιπτόσανται διπιπτόσανται. Η αύτη τουν νέων στελέχων, διπιπτόσανται ότι διπάλιν, είναι κάθις έχουμε τήν αλιθηση του καυνούργιου και τά διεχειλίζουμε διπά διπιπτόσανται και διαπιπτόσανται διπιπτόσανται τάχι μεριδιώτερο που διπά διπά τάχι παλιά στελέχη. Τάχι στελέχη παλιά καλινόν νέα, διφεύλουμε νότι διπιπτόσανται του διμοδιού οικισμού, και διδάχθεις διμοδιού, νότι με-

ταξινομίουν δημοικαία πλέοντες τους, ώλες παρόντων τάκτων και γ' απορρίπτουν τ' άρνητακά, γ' άστολούν. Ήντα προχτά Ενορμένο αύνοιο στή Βουλευτή γιά την κοινή θυσίεσση και γ' διντετάσσονται σε κάθε έκθήλιωση σεχυταρεμότ.

«Εάν διληφθείσεις γά τοντούς θεούς τοῦ Κόμματος», (1 Φεβρουαρίου 1949), Έκλογή Βρυξελλών, τόμος Βος, σ. 47.

Όφειλαντες γά φροντίζουμε και τέ σπελέχη του Κόμματος καλ τέ έξιακοιματικά σπελέχη. Υπάρχουν πολλάσια ίκανα διαθέρωσι. Ήξω από τά κόρμια κ' οι κορμασινοτές δίνη πρέπει γά ταύς παραμελεούν. Τό καθήκον τῶν κορμασινοτῶν είναι: γ' απορρίφουν κάθε άλογονική στάση και γά συνεργωστούν άρμονικά μέ ταύς έξιακοιματικούς, γά ταύς βοηθήσουν μ' δίλη ταύς τήν καρδιάς γά υλοβετήσουν απέναντί τους μιά στάση θερμής συντροφικότητας, καλ γά ταύς βοηθήσουν γά κατευθύνουν δίλη ταύς τήν ένεργης καθετούτα στήν θηρευσία της μεγάλης θυσίας της: άντεστασης και της θίνασης οίκουδηματησής.

«Ο ρόλος τοῦ Κορμασινοτοῦ Κόμματος Κίνης επειδή θεωρεῖ πόλεμο», (Οκτωβρίου 1948), Έκλογή Βρυξελλών, τόμος Βος, σ. 302.

30. ΟΙ ΝΕΟΙ

‘Ο πόρος είναι δικός σας, δπος και δικός μας, διλλάδια αύξεστρα είναι δικός σας, άνθρωποι σε σάς. Έστις οι νέοι, είστε γεμάτοι δριτή και ζωτικότητα. Δπος ο ήλιος στις δύνατες σας θέτει το πρωτό. Οι έλευθεροι μας στηρίζονται σε σάς.

‘Ο πόρος σας ανήκει. Το μελλον της Κίνας σας ανήκει.

Εποικούσα με κινέζους σπουδαστές και δύτημους της Κίνας (17 Νοεμβρίου 1987).

Πρετίλιουμε για δύοσυμε να καταλάβουμε ότι η κατάσταση πώς ή χώρα μας είναι θεώρει πολύ πρωτόγενη, πώς είναι θεώρεται να μεταβληθεί σε λίγα χρόνια κατά πρώτη προτεραιότητα αντικατασταθεί από λίγη χρονιά μετά της έναρμόνες προσπάθειες της γειτονίας καί διεθνετέρου τού λεσχή θέτει μπορέσουμε να δημιουργηθούμε με τις δικές μας προσπάθειες. Ένα κλίσιο και λογικό χρήσιος ο ένα διάστημα μερικών δεκαετιών. Το συσταλιστικό καθεστώς μας έχει άνοιξει το δρόμο πρός τα συσταλιστικά έθνων των μεταλλευτών, όλων για να το κάνουμε από πραγματικότητα, πρέπει να ζουλέψουμε ταληρά.

‘Πάλι την δρή έλεγε τών διατάθεστων συνέμεση στο Ιανό, (27 Φεβρουαρίου 1987), ‘Εκδοση ταττης, σ. 44 - 45.

‘Αρχαρτοί νέοι ποι τούς λείπει η πολιτική πείρα καί η πολιτική κοινωνικής ζωής, διεξέρουν νά συγχρίνουν τη Νέα Κίνα με τήν παλιά. Δε μπορούν κατά δύνατος νά καταλάβουν σε τί

φοβερά δύσκολους και ακληρώδες ζητώντας χρειόστηκε ν' άποδυθείτε ή λοισό μας γιατί για τατορθίους ν' απελευθερωτές δύο την ιμπεριαλιστική ζωγέα κατ' εών την άντερρευστικήν των Κομματικών, ή δύομα πόσο μεγάλα διάστημα σκληρής έργασίας δικαιείτεται γιά την σύκοδόμηρη της ομραίας οσοικολιστικής ακαγωνίας. Γι' αιτία αρέσκει ν' αναπτύσσουμε συνεγγύης μήτρα ζωντανή, ένωρμονισμένη, μέ τη πρεργεμενή γεγονότα, πολεοποίηση ποστεραγωγική διαδίκτια, νά έβγγούμε άδειάστα καί μέ ελευθερία της δύσκολες ποσό έμφανιζεναι και νά είς αυξηθούμε μή τις μάζεις γιατί νά έρισκουμε τα μέσα υπερνίκησης την δύσκολιαν.

Στο ίδιο, σ. 60.

Οι νέοι άποστολούν την πιό θρυστήρια, την πιό δυναμική θύματη της ακαγωνίας μας. Έχουν μεγαλύτερη φλέγξη για τη μελέτη, είναι λιγότερο προσκλήλημμανοι σε συντηρητικής άντελθείσεις. Ήρισκονται, περισσότερο αδτοί, στην έποχή των ασανθαλισμάτων. Εύχρηστες ολές, αι δργχωδεις των Κόμματων, μαζί με τις λργανώσεις της Ένωσης της Νεολαίας, νά έπειζεργαστούν προσεκτικά τέτοια μέτρα όποτε ν' αδικιστούμετε ή δύναμη των γεων, παίρνοντας θύμψη σε ίδειατερα χωρακτηριστικά τους. Φυσικά, οι νέοι έφελουν νά δεδάκονταν δύο της γέρους κατ' εών άνθρωπους της θριμμής ήλικιας καί νά έποικελσήγουν στόι χωντεσού έσθιο μέπο την συγκινοφορά τους πρίν έκεχειρίσουν δημοαθήτετε λάθιλητη, θρυστηρισμέτητα.

Σημειώματα πρετού μέ το δρόμο: «Η Τοπιοργία Κρασής των Νέων τοι δηγρέτενοι ψαράγιαγκενού ουνέταιρησαθ δημ. Η της Κοινότητας Σιντινγκ, ψερφάρεταις τεθ Τεστρασθν» (1965). «Η ασσαλιάτα ει η ζέη ταραχη στην κινητή ικανότητα δημόρο, Εινόδικη Έσδοση, άρμος Σος.

Πάπις γεποροῦμε γάτε καθηρίσουμε σὺ ένας γένος εἶναι ἐπαναστάτης; ή δύες; Πώς βέλι κάνουμε τὴν διάσηρση; Δέκι, διάπερχεται παρέ μονάχο, ένα κατ μενοδικά κριτήριο: αύτος δέ νέος θέλει νά ταυθίζεται με τις ἐργατικές κατ τις ἀγροτικές μάζες κατ νά συντίθεται πραγματικά μ' αύτος: "Αν τό θέλεις, κατ τό πραγματοπορεί εἶναι ἐπαναστάτης: απήν δύναθεται περίσσωτο, δέκι είναι ἐπαναστάτης, εἶναι ἀπεπαναστάτης." "Αν οὐμέρα τυάνεται μέ τίς μάζες τῶν ἐργατών κι;" ἀγροτών, τότε σύμμαρτο εἶναι ἐπαναστάτης. "Αν αύριο ξεκοπεῖς δάκι αλτέα, ή κατατάξεις τῶν ἐργάτων κι' ἀγρότες, τότε δι θέλεις ἐπαναστάτης, θέλεις διγεναγαναστάτης.

"Ο προσωποποιώμε τοδι κυρίωτος τῆς νεολαίας". (4 Μαΐου 1938), "Εκ λαγή της Βραγών", έναρξης θρ., σ. 246.

"Οσο οι διανοούμενοι: δέν έχουν ριχτεί κατ μέ τό σώματα κατ μέ τήν ψυχή τους στήν ἐπαναστατήν πολητ τῶν μαζίδων, δύο διν εἶναι διατίειά ἀποφασισμένοι: γάτ μπούν στήν διπηρεύση τῶν συμφερόντων τῶν λαϊκῶν μαζῶν κατ νά ζήσουν τήρι θίσια ζωή με τις μάζες, εἶναι συγχών θερρεπεκ πρές τῶν ζεοκατεμενισμών πολι τῶν διατομούμε, έχουν στετρες ιδέες κι" είναι διστακτικοί στάς ζενέργειες τους. Σι: αύτο δύν κατ πάστεις στρώματα τῶν κανένων διαναστατῶν διανοούμενων παλίουν τό ρόλο τοδι διατερψαλής κατ τοδι διαφωτιστή, δύο παρατρέμουν δύοι παστοι στήν διαναστατη, δύο τό τέλος. Σάνε κρίσιμας στιγμής ένα μέρος ζέχεται κάπιε: τις γραμμές τής ἐπαναστατής κατ κάπιεται στήν παθητικότητα: άσκημα άριστμένοι γέγονται κι" έχθροι τής ἐπαναστατής. Οι διανοούμενοι μπαρούν γάτεπεράστουν τις άδυναμίες τους μόνο μέσω στήν παρατεταμένη πάλη κατ διεξέγονταν αι μάζες.

"Η Εινδονησία Βραντάνη μει κα Κοριμαντσιανό Κόρμια Κένων-", (Διεκδικώμενος 1938), "Ειδιογή Βραγών", έναρξης θρ., σ. 333.

Έναρμονήσαντες πάντας τή δράση της μὲ τὸ κεντρικὸν καθήκον τοῦ Κέρματος, ἡ Ἐνωση τῆς Νεολαΐδας πρέπει νὰ διεξάγει μιὰ ἀνεβάρτητη δουλειὰ ποὺ ν' ἀνταποκρίεται στὸν γερανοπτηριστικὸν τῶν νέων. Ή νέα Ελνα πρέπει νὰ φρεγατίζει τὰ αιμαφέροντα τῆς γειτνίας της, νὰ ἔνθιστερεται ίδιωτερα γιὰ τὴ διαμόρφωση τῆς νίας γενεᾶς. Οι γέοι διπλλούν νὰ μελετούν, νὰ ἐργάζονται ἀλλά, ἐπειδὴ δράσκονται σὲ περιοδὸν ἀνάπτυξης, πρέπει διειρύνοντας τὴν προσοχὴ τους στὴ δουλειὰ καὶ στὰ μελέτες, νὰ μὴ παραμελούν τὴν φυλαργυρία τους, τὴν αιμαφετογή τους στὰ σπόρα καὶ τὴν ἀνάπτυξην τους.

«Συνομιλία ἡτοὶ σεβίσαντο ποὺ ἀκούει τὸ Ηλεοδότειο τοῦ Διοτίρου Παγκρατίου Βανετόπου τῆς Ἐνωσης Νεολαΐδας τῆς Ελνας» (ΣΟ 'Ιανουαρίου 1909).

31. ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Οι άνθρωποι τούτην Κίνα, είναι: συνήθως υποτιγμένοι: τούτην έξουσία τριών δυνάμεων πού διποτελούν δίλες μαζί. Ενα σύντομη με έξουσίας (ή πολιτική έξουσια, ή οικογενειακή έξουσια, ή θρησκευτική έξουσια). Οι γυναίκες χαπτίζονται, δρι- ακοντεί πλεκταί καλ κάτω από την έξουσία των άνδρων (συ- ξιγιακή έξουσία). Άλλα τα τέσσερα είναι έξουσίες — πο- λιτική, οικογενειακή, θρησκευτική και συζυγική — δι- τανακλώσιν την θεολογία τής φετινεργού - πατριαρχικής τάξης κι' αποτελεούν τα πάντα χαράρερα διαμάκ πού πα- ρατίνουν τα χινέζικα λαούς κι' έδιατερα την άγροτική. Όσως είναι με προτρηγμένα, τούτην θεωρία, οι άγροτες διατρέφουν την έξουσία των γονικεμένων. Η έξουσία αυτή είναι διέξουσας γύρω από τους διποτούς κινούνται αι τέσσερες θυνάμεις πού διποριθύγαστα. Η διατρεπή της έξουσίας των γονικεμένων συγκλίνει την οικογενειακή, ή θρησκευτική καί τη συζυγική έξουσία... Όσον έφορά της αυτούγια έξουσία, αύ- τη δίταν πάντα πιο άδηλωτη, στις ουσιώκες σύναργειες, έπει- θή δ' αύτες αι γυναίκες ήταν διαγκαρδένες δίκαιες τής οι- κονομικής κατάστασης νά καλύπτουν μέρος στη διωλετέ πε- ριοδοτέρας από 5,αι οι γυναίκες των οικογενειών των είπο- ρωστών τάξεων. Άπολα το λόγο αιτία ματοροδοσιών νάχουν δι- ρύνοντας γυνάμη στούς οικογένειαν καλ μάλιστα πολλές φαρές την περισσότερος διαράντουσα γνώμη.

Στά τελευταία χρήματα, αι σχέση για την άθλιατητα τής κατάστασης, ή έδια ή έδια στην οικοδένειαν ή έξουσία του τελεύταινού μπανομεθύρη. Τελευταία, μαλιστα, μαζί με την ά-

νοῦσο τοῦ διγροτικοῦ κινήματος, σὲ πολλὰ μέρη ἐμφανίστηκε τὸ φαινόμενο νὰ δημιουργοῦν εἰ γυναικεῖς διγροτικές ἐνέσεις· ἐφθασε γε κατές τῇ ἀρχῇ νὰ τηρεῖσθων τὸ κεφάλι καὶ τὴν συζυγική ἔξουσία μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἔχασθεντο. Μὲ δια λόγου, οὐ ἐνίσχυση τῆς ἔξουσίας τῶν δέρροτῶν συμπίπτει μὲ τὸν κλασικὸ τοῦ συγόλου τῶν φευκοφρυκτορεαρχικῶν διατελήψεων καὶ θέσημην.

«Επιθετικὴ τοῦ τὴν δραστηριότηταν στὸ Κοινόν τοῦ οἰκουμενικοῦ τοῦ τὸ διγροτικὸν κίνημα, ήτη Μαρτίου [222], Ἐκκλησὴ Ἐργα, τόμος 1ος, σ. 44 - 46.

Ἐνωθεῖτε, πάρτε μέρος στὴν παραγωγὴν καὶ πολιτικὴ δραστηριότητα καὶ διετελέστε τὴν οἰκουμενικὴ καὶ πολιτικὴ θέση τῆς γυναικεῖας.

Τὸ τῆρα ἐπιθετικόν «Ευωθεῖτε τῆς Ήδος Κίνας», τ. 1, 20 Ιουλίου 1942.

Νὲ ὑπεραπούσιοντα τὸν συμφέροντα τῶν νέων, τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παιδιῶν νὰ διεγένθησται τοὺς προσπομπές σπουδαστῶν· νὲ διογκίστησαι τοὺς νέους καὶ τὶς γυναικεῖς νὲ δργωνοθεῖσαι καὶ γὰρ νὰ συμμετάσχουν, μὲ πλήρη δικαιιώματα, σὲ κάθε χρήσιμη δραστηριότητα στὸν Ήδερο Αντίστατη ένωντον τῆς Ιαπωνίας καὶ γὰρ τὴν κορεατικὴν πρόσδοταν νὰ καθιερώσουμε τὴν ἑλευθερία τῶν γένους καὶ τὴν ισότητα τῶν φύλων, νὰ δόσουμε στοὺς νέους καὶ στὶς γυναικεῖς μὲ ὀμβλητὴν θεταιθενασή.

«Τὸ τῆρα καθερηνὴ θυματικόν» (24 Απριλίου 1945), Ἐκκλησὴ Ἐργα, τόμος 3ος, σ. 288.

Τὸ διατκόντο καθήκον μας στὸν τομέα τῆς διγροτικῆς παραγωγῆς είναι· νὰ δργανάσσουμε τὴν δρθιολογιστικὴ γρηγο-

μοσαίηση τῆς ἐργατικῆς δύναμης καὶ νὰ προσελκύσουμε τὴς γυναικες γὰρ συμμετέσχουμε στὴν παραγωγή.

*¹ Οι αίκανομικοὶ μας τολιτικοὶ (29 Ιανουαρίου 1994), Βιβλιοθήκη Κράτους, Έκδοσ. Ιας, σ. 142.

Τέλος πρωταρχική σημασία γιὰ τὴν φύκαδήμετρη τῆς μεγάλης σοσιαλιστικῆς κοινωνίας, ή ιωβίακή προσέλκυση τῶν γυναικιῶν στὴν παραγωγήν εἰς δραστηριότητα. Ή άρχη ἡρική έστη διαπλεύτικος ἀποδοχής πρόπει γὰρ θερμότερει στὴν παραγωγή. Μαζί πραγματική Ιστότροπη διάμεσος στὸν θερμόρεατον στὴ γυναικα καρέκλα: νὰ πραγματοποιήσει στὴ διάρκεια των πρωτος γιὰ τὸ σοσιαλιστικὸ μετασχηματισμὸ διάσκλητης τῆς χριγονίδας.

Σημειώματα γιὰ τὸ Σρόπο: «Οι γυναῖκες προστίθενται στὸ μέτρο τῆς δουλείας» (1995), Η αναπλικότητὴ οξείασης ση τὴν αναβίωση Σρόπου.

Τοτερά διπλὸ τὸ αίνημα τῆς συνεταιριστικοποίησης τῆς άγροτικῆς σύνοντιμιᾶς, θυνκὸ μεγάλος διριθμὸς συνεταιρισμῶν δρισκετῶν πραροτόν τὸ ἀλλεισθή ἐργατικὸν χεριών καὶ τὴ διαλόγων τῆς μαζικῆς προσέλκυσης στὸ μέτωπο τῆς δουλείας τῶν γυναικιῶν ποὺ δὲν συμμετέχουν στὸν άγροτικὸν δουλειῶν προσδικτύον ἐπιταχεοῦν... Οι γυναῖκες διποτελοῦν στὴν Κίνα μαζὶ σημειωτική πηγγῆ ἐργατικῆς δύναμης. Ηρέπει: γὰρ διδούοποιηθῶν στὴν πάλαι γιὰ τὴν φύκαδήμετρη μαζί; μεγάλης σοσιαλιστικῆς χώρας.

Σημειώματα σχετικά μὲ τὸ Σρόπο: «Η αναγνωρισμένη τὸ γυναικεῖν γιὰ τὴν παραγωγή θὲ γενερέψει τὴν διάλεκτη τῆς ἐργατικῆς δύναμης» (1995). Η αναπλικότητὴ οξείασης ση τὴν αναβίωση Σρόπου, Κίνας, Εκδ. τόμ. Βο-

Πρέπει δηλη ή γυναικεία δργατική δύναμη να πάρει τη θέση της από μέτωπο της δουλειάς όπου έφαρμόζεται η δργή «για Ιση δουλειά, ίσες διπόδυχές» καί αύτη πρέπει να πραγματοποιηθεί στήν πιο σύγχρονη προδεσμία.

Σημείωμα στρατικό μή το θρία: «Πιστού ο Πρόγραμμα της Δημοκρατίας της Ελλησποντίας Βιλανέαν, της περιφέρειας Κοινού υπόλιτού, της τη δουλειάς άνθρωπος στης πανεύκολης από διάφορων τον δργοτυπού συνεπαριματικού κινήματος» (1956). Η ασιατική Εξέγερση στήν κατέβανη ήπου-ρα, Κινέζικη Έκδοση, τόμος: 1ος.

32. Η ΚΟΥΛΑΤΟΥΡΑ ΚΑΙ Η ΤΕΧΝΗ

Σε διηγειρή γένος κένοιμε, κάθε καυπιτιώρα, κάθε τέχνη καὶ κάθε λογοτεχνία μάνδρων σὲ μὲν καθορισμένη τάξη καὶ προ-βαλλέσιν μιὰ καθορισμένη πολιτική γραμμή. Άλλη μηδέραξε, στήν πραγματικότητα, τέχνη γιὰ τὴν τέχνη, τέχνη πάνω ἀπὸ τάξην, οὗτε τέχνη ποὺ μάντρισθεσσαί εἴησα μπό τὴν πο-λιτική εἰσι τενερητηταὶ θεὶς μάνδρη. Η πραλεπαρισκή τέχνη καὶ λογοτεχνία μποτελοῦν μάντρασθεσσα τριγύμνη τῆς ἐπαγ-στετικῆς διάθεσης τοῦ προλατικάτου, μποτελοῦν δυνα; Εχει πει ὁ Λένιν, εἶναι μικρὸς τροχὸς καὶ μιὰ μικρή θύμα τοῦ γε-νικοῦ γιγαντιαῖσιν τῆς ἐπαγόδσθεσσης.

«Ομελίας στὴ Συνέντεση γιὰ τὴν τέχνη καὶ τὴ λογο-τεχνία στὸ Ρεύμα» (Μάιος 1942), 'Εκδοτή 'Εργατών, τέ-μος Θεο, σ. 96.

Η ἐπαναστατική κουλτούρα είναι γιὰ τὰ λαϊκά ψάλτες Συν Ιωράρδ δηλω τῆς ἐπανάστασης. Πρίν γίνει ἡ ἐπανάστα-ση, τὴν προετοιμάζει ίσσολογικά στὴ διάρκεια τῆς ἐπανά-στασης μποτελεῖ ἡντα σημαντικό, μάντρισθεσσα τριγύμνη τοῦ γε-νικοῦ μετώπου τῆς ἐπανάστασης.

• Η Νέα Διγονοτεχνία (1 'Ιανουαρίου 1940) 'Εκδοτή 'Εργατών, τέμος Θεο, σ. 392.

«Η Τέχνη μικρὸς καὶ λογοτεχνία, μαρξ είναι γιὰ τὴ μαγι-ληγιαὶ μαζί τοῦ λαοῦ, σὲ κράτος γραμμή γιὰ τοὺς έργατες, τοὺς άγροτες καὶ τοὺς στρατιώτες' δημιουργήθηκαν γι? αὐτοὺς καὶ χρησιμοποιοῦντο θεὶς αὐτούς.

«Ομελίας στὴ Συνέντεση τοῦ Ιανάν γιὰ τὴν Τέχνη καὶ τὴ λογοτεχνία» (Μάιος 1942), 'Εκδοτή 'Εργατών, τέ-μος Θεο, σ. 94.

Οι λογοτέχνες μας κι' οι καλλιτέχνες μας πρέπει έπι-
πληρώνοντας αύτό το καθήκον να μεταδόλλουν τη θέση, τους
και γιά περάσουν βούθυατα στην πλευρά των ληργατών, θηγρο-
τών και στασιωτών, γιά περάσουν στην πλευρά των περιλεπα-
ριάτων χρέπει νά προσχωρήσουν μέσω σ' αδειών, νά στοχηρή-
σουν μέσω στήν χαρδία τής πρακτικής πάλης, νά μετατήσουν
την μαρφάτιαν και τήν πατρινότη. Μάλον μ' αύτό τὸν τρόπο θὰ
μπορέσουμε νά αποχτήσουμε μία τέχνη και λογοτεχνία που
ο' διηγείται πραγματικά στούς έργωτας, άγροτες και στρατιώ-
τες, μία άληθινή προλεταριακή Τέχνη και λογοτεχνία.

Σελ 18ο, σελ. 78.

Σ κ ο π δ ζ μ α σ ε Ι γ α ε νά ξεσφαλλούμε τή
Τέχνη και τή λογοτεχνία νά έπανεγκαθίσουν διακληρωτικά μέσα
στὸν έσανκαστατικὸν μηχανισμὸν τῆς έπανεπαστασῆς σὸν έναν Ε-
Εξαρτημάτου, νά γίνει ένα πανισχυρὸς δοκίο για τή συστη-
ματισμού και τή διαπαδαγώγηση τοῦ λαοῦ, γιά τὸ χρήσιμα
και τήν άκητηδένιση τοῦ έχθρου, και γιά νά δογματίσει τὸ λαοῦ
νά φτιανιστεῖ έναντια στὸν έχθρο, μέ μιαν χαρδία και μέ μια
θεληστή.

Σελ 19ο, σ. 70.

Πιστήν τέχνη και τή λογοτεχνία υπάρχουν δύο κριτή-
ρια, τό καλλιτεχνό κριτήριο και τό καλλιτεχνικό κριτήριο...

Και ο' αύτά τὰ δύο κριτήρια, τό πολιτικό και τό καλ-
λιτεχνικό, πούς εσχέσεις δικλήρησον ἀνάμεσά τους; Είναι α-
δύνατο νά έξισωθεῖ τή πολιτική και τή τέχνη, έτσιος
είναι, αδύνατο νά έξισωθεῖ μιά γενική κορυφαντιληφή μέ-
τις μέθοδος τῆς καλλιτεχνικῆς δημόσιαργίας και τῆς καλλι-
τεχνικῆς κριτικῆς. Άρνουμεστε νά παραδεχτούμε τήν έπαρξη
δια μέγιο ένας διφηρηγμένος κι' άμεσαντητού πολιτικού κριτηρί-

ου δὲλλα διδούσης κι' ἔνθες ἀφηρημένους κι' διμεταβίλητους καλλιτεχνικούς κριτήριους· κάθε τάξη, κάθε ταξική κοινωνία, διαθέτει τὸ δικό της κριτήριο, τοσού τού πολιτικού κριτήριο δυο καὶ τὸ καλλιτεχνικό. Ἐπιπλέον, τ' διετούς τις τάξεις, σ' οίκειες ταξικές κοινωνίες, τέ πολιτικό κριτήριο τίθεται στὴν πρώτη γραμμὴ καὶ τὸ καλλιτεχνικό κριτήριο στὴ δεύτερη.

*Οσον ἀφορᾶ ἐμάς, ἔμεις ἀποικούμετε τὴν ἐνθήτητα πολιτικής καὶ τέχνης, τὴν ἐνθήτητα περιεχομένου καὶ μορφής, τὴν ἐνθήτητα ἔνθες ἐπαναστατικού πολιτικού περιεχομένου καὶ μαζί; Βασικό τὸ δικαστό πιὸ τελειώτας καλλιτεχνικῆς μορφῆς. Τὸ ἔργο πού δὲν ἔχουν καλλιτεχνικὴ ἀξία, διαθήπατε προωθημένα κι' ἀν εἶναι: ἀπὸ πολιτική διαφορῇ, δέν φέρνουν κανένα ἀποτέλεσμα. Γι' αὐτὸν είμαστε κι' ἐναντίον τῶν καλλιτεχνικῶν ἔργων πού διαφράζουν λαθεμένες πολιτικής ἀπόφεις βασικής ἐναντίον τῆς τάξης νὰ παρέγονται ἔργα στὸ «τούλ» τοῦ συνθήματος καὶ τῆς ἀφεσασας δουλειῶν, οἱ πολιτικές ἀπόφεις εἰναι: δρός, διλλάδ καὶ τούς λείπεις ἡ καλλιτεχνική διαφραστική, διλορημή. Όρειλουμε, στὴν τέχνη καὶ τὴ λογοτεχνία, νὰ διεξάγουμε μέριμνα καὶ στὸ δύο μέσα.

Σελ. Τάκα. σ. 88 - 89.

*Η πολιτική: αόχατος ληστεύσια κι' ἀγθίζοντο, οίκειας σχολές νὰ συναγωγήσονται μεταξύ ταυτού μπορούνται σ' ἀγάπητην τὴν τέχνη καὶ τὸ πρόσδιο τὴν ἐπιστήμην, συντελεῖ στὴν διαθήση τῆς σοσιαλιστικῆς κοινότερος στὴ χώρα μας. Στὴν τέχνη, οἱ ποικιλες μορφές καὶ τὰ ποικίλα στὸλι μποροῦν ἀλεθινέρα κι' ἀναπτύσσονται. Στὴν ἀπεισήμητη οἱ διάφορες σχολές μποροῦν ἀλεθινέρα νὰ συναγωγήσονται κι' μαζὶ τὴν δὲλλη. Θεορούμεις κάθε ἡ δημοντεχνιστικὴ ἐκθεσιαί ἔνθες στούλ, μιας τριάδης καὶ ἀπαγγέρενης ἔνθες διλλάδ στούλ, μιας διλλής σχολής, μια διοικητικά μέρησα θὲ δημιουργεῖ τὴν ἀνάπτυξην τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης. Τὸ δέρμα μας γενὲ τὸ αἱ εἶναι: αληθινό καὶ τὸ

ψεύτικο, στήν τέχνη καὶ στήν ἐπιστήμην, πρέπει νὰ λύγεται μὲ τὴν ἐλεύθερην συζήτησην τοὺς καθητεγνωκούς καὶ ἐπιστημονικούς κακίους, καρέπει νὰ λύγεται! Σπὸ τὴν πράξη τῆς τέχνης καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ θγὶ μὲ ἀπλουστευμένους μεθόδους.

«Πὰ τὴν ὅρον λόγη τῶν μανιθέων μαρτυρεῖσθαι τὸν λόγον»,
(27 Οκτωβρίου 1957), "Εὐρωπαϊκή", σ. 49 - 50.

Τίνας στρατὸς χωρὶς κουλτούρα είναι ένας στρατὸς θεοφυγείων καὶ ένας στρατὸς διατεχνείων οὐ μπορεῖ νὰ νικήσει τὸν ἐχθρό.

«Τὸ 'Ενιαίο Μήνυμα στὴν πολιτιστικὴ δουλειά», (30 Οκτωβρίου 1944), "Εὐρωπαϊκή" Βρτσινή, τόμος θεος, σ. 200.

33. ΜΕΛΕΤΗ

Στή διάρκεια της μετασχηματισμού της Κίνας δύο μίλια βούτηρησαν άγριατική σε μίλια θρομηγανά προσηγμένη γύρω, θ' αναμετωπίσουμε θυσιαλώσατα καθημοντα κι' ή πειρα του διαθέτουμε κάθε άλλο παρά έπαρκε γι' αυτό. Πρέπει λοιπόν να μελετήσουμε πολλά.

«Βιωρχήσεος λόγος στα "Οίδης Σενέδριο των Κομματικών Κόμματος Κίνας" (15 Σεπτεμβρίου 1956).

Οι συνθήκες διλλάζουν συνεχώς, και για νά προσαρμόζουμε την σύριγο συάρης μας στης καινούργιες συνθήκες πρέπει νά μελετήσμε. 'Άκορα κι' αυτοί που κατέχουν δρκες καλά τη μαρξισμό και που ή προκεταριστή τους θέση είναι συστατική σταθερή πρέπει νά συνεχίσουν νά μελετούν, πρέπει γ' αρροματώνους κάθε τι τα καινούργια και νά μελετούν τη καινούργια προβλήματα.

Λόγος στην Περγκινεζική Σοβιετική του Κομματικού Κόμματος Κίνας για τη δουλειά της Προκαγγέλτας (12 Μαρτίου 1957) Η "Ερδουη σένης, σ. Β.

Θα καταρρίψουμε νά μεθουμε όλα αυτά που θέν ξέρουμε προηγούμενα: Δέν είμαστε μόνον ίκανοι νά καταστρέψουμε την παλιό μέρος όλα είμαστε έπιστης ίκανοι και νά σκοδωμήσουμε ένα καινούργιο κόσμο.

•Εισήγηση στη Διάστημας Όλεμάλεων της Καναρινής Επιτροπής από άνθησηρες μέσω τη Συνέδριο των Κομματικών Κόμματος Κίνας (6 Μαρτίου 1949) "Εκλεγή Έργων, τόμος 4ος, σ. 374.

Τηνέργουν διαδικορετικοί τρόποι που μπορούμε να υποθετήσουμε για να διδαχτούμε από τις τοις διλλούς. Ο ένας αίνιγμα διαγρατικός τρόπος και συνέπεται στην αντιγράφουμε το κάθε τι άνωξάρτητα έπει το δια προσεχριδίζεται ή δεξιά από την θήκη της Χώρας μας. Αυτός ο τρόπος δεν είναι καλός. Οι διλλούς τρόπος συνιστάται σαδί και χρηματιστεούμε το μισθλό μας και νέα μαθητέναμε στην αναπτυξιανέται από την θητή θητή μας, θητλαθή και δεργούμενούμε την πείρα που μπορεί να μάς είναι χρήσιμη. Αύτον τον τρόπο, διφεύλουμε νά αισθητούμε.

Τις την άρδη λέση των αντιθέσων άναμενει από λεό (27 Φεβρουαρίου 1951) Ιη "Εκδοση τετάρτης σ. ΤΩ.

Η θεωρία των Μάρκ, "Ενγκαλέ, Λίνιν και Στάλιν έχει πολυάριθμα έφερμηση. Άλλη πρέπει: νά την άντιμητωτίζουμε στην ίδια δύναμη, άλλα σάν δύνηρο για δράση. Η μελέτη μας δίνει πρέπει: νά περιορίζεται σαδί νά παίρνουμε έπει το γιαρέσιμο - λεγονταριώδη δράσης και σράσεις, άλλα νά την μελετούμε στην ίπια σήμερη της έποναστασίας. Οφελείσμε δημοσία για κατενάσμε τοις γεγιασάνε νόμους στους διοικους κατεληγάνει οι Μάρκ, "Ενγκαλέ, Λίνιν και Στάλιν διατρέχει πλαστική μελέτη της πρωτιματικής θωμής και κατέρας της έποναστασίας, άλλα έποισης νά μελετήσουμε βαθειά τις θέσεις και μέθοδες; πως μεθετούν για νά έξετάζουν και νά λύνουν τα προβλήματα.

«Ο ρόλος των Μαρξινιστών Μέρματος Κίνας στην θεωρία πολέμου» (Οκτώβριος 1998) 'Εκδοση, 'Εργα, ένταση 2ης, σ. 203 - 209.

Άν έχουμε μάτι ανατη θεωρία άλλος άρχομαστε απλώς νά φέναρθούμε γύρω μπ' αδήγη, για την θέλουμε στο ράρη και νά μήν την έφερμείσμε στην πράξη, τότε τη θεωρία αύτη, δισ θριαμβική ή διε είναι, δεν έχει καμιά σημασία.

«Τις τη πράξη» (Ιανουάριος 1997) 'Εκδοση, 'Εργα, ένταση 1ης, σ. 204.

Πρέπει ν' αφομιάσετε τή μαρξιστική θεωρία και νά μάθετε νά τήν έφαρμαζετε. "Αν έπιτύχετε νά έφαρμαζετε τή μαρξιστική - λενινιστική έπαρξη από φύσισμα πάντων ή τεχνών του πραγματικού προβλήματος; θέσαστε άξιόπονο: γιά τήν έκθιση σας. "Οσο περισσότερος έπειτείνετε σά πλάτος και στη δύσκολη, τήν έφευγετε σας, τέσσα μερικών περηφάνειών της έπιθεση σας.

Ηδη δελτίωσαν το ορθό διοικητικό του Κόμματος. (1. θερινούρου 1941), Έκλογή "Έργων", τόμος Σει., σ. 38.

Ηδη θά μπορέσουμε λοιπόν, νά διώσουμε τήν μαρξιστική - λενινιστική θεωρία μή την πραγματική τής κινέτην; Επανδοσιστής; Κατ' γάρ νά χρηγομακονήσουμε μετά συγγνωμένη θύρρωση, πως «γάρ ρίχνουμε τό δέλος στο στόχο». Τό δέλος είναι τη μαρξιστική - λενινιστική κατέτηνη έπανδοσιστή. «Οπότε δριζόμενοι σύντροφοι,, κρίγνων τό δέλος των χωρών νά έχουν στόχο τό ρίχνουν στήν πόλη» οι σύντροφοι: αύτοι μπορούν είναι νά κάνουν ζημιά στήν έπανδοσιστή.

Σει Τέτο, σ. 42.

Άδιτο! πων κατέχουν τήν πείρα τής πρακτικής δουλειών δραστικών νά μελετήσουν τή θεωρία και μάλιστα νά τήν μελετήσουν πολλάρι: μάλιστα ίστοι θά μπορέσουν νά συστηματοποιήσουν τήν πείρα τους, νά τήν συνθέσουν και νά τήν διανυφάσουν στο έπιπεδο τής θεωρίας, μάλιστα ίστοι θά θέλουν τήν περιορισμένη πείρα τους στην μίκη γενική διάτθεση και δε θά διαπράξουν λάθη διατερμούσια.

Σει Τέτο.

Τό διάδοσμα είναι μέρφωση, μάλλον κ' ή έφαρμαση, είναι μέρφωση και μάλιστα τό πιο σκοτεινό είθος μέρφωσης. Κ' ή κύρια μας μέθοδος είναι νά μαθαίνουμε τόν πόλεμο,

μέσος στὸν πόλεμο. "Οπούς δὲν εἶχε τὴν εἰκασίαν νὰ πάσῃ σὲ σχολή μαθαρεῖ καὶ αὐτὸς νὰ μάθει τὴν πολεμικὴ τέχνη - μαθαρεῖ γὰρ τὴν μάθησι μέσος στὶς μάχες τοῦ πολέμου. Οὐ ἐπενθυμητικὸς πόλεμος εἶναι ἐπειχείρηση μακάρων. Δὲν εἶναι συνήθιστος μία ὑπόθεση τοῦ πρώτα τὴν μαθαίνειν κανεὶς διλλή πρώτα τὸν κάνειν καὶ διατερπά τὸν μαθαίνειν, γιατὶ ή δράστης εἶναι μαθητησῆ τὴν Ιδία.

•Επρεπε γενέται προβλήματα τοῦ ἐπαναπτυχίου τοῦ πολέμου απὸν Ηλίου (Δεκατετράς 1926) "Επιλογὴ Βρετανικοῦ τόμου τοῦ 1890 - 1900.

"Ταῦροι εἶναι χάραμα ἐνδέμεος στὸν πολιτικὴν καὶ στὸν στρατιωτικὴν, διλλή δὲν εἶναι Μεγάλο Τετράγονο, καὶ γρήγορα θὲ γεννούμεθα, καὶ ὁ τρόπος γιὰ νὰ τὸ γεννούμενοντος εἶναι νὰ πάρουμε μέρος στὴν ἐπανάπτυξη, στὸν πόλεμο. "Οπούς λέμε πάς δὲν εἶναι εύκολο νὰ μαθαίνουμε καὶ νὰ ἐφαρμόζουμε, ἔννοούμε πάς εἶναι δύσκολο νὰ μαθαίνουμε τέλεστα καὶ νὰ ἐφαρμόζουμε ἐπιβέβαια. "Οπούς λέμε πάς οι πολίτες μαθαρεῖ γρήγορα νὰ γίνουν στρατιώτες, ἔννοούμε πάς δὲν εἶναι δύσκολο νὰ περάσουμε τὸ «κατάφερτο». Γιά νὰ συγχεινόμενά στὸν τὸ δύο μακῆ μαθαρεύμε νὰ ἀποτελήσουμε τὸ Κινέζικο φριτό, «Τίποτε στὸν κόσμο δὲν εἶναι δύσκολο λα, γιατὶ τὸν ποὺ τὸ δύο μακῆ κατέλε στὸ μακάριο του. Δύναται δύσκολο νὰ καρέσουμε τὸ «κατάφερτο», καὶ ή δυστείχη γνώση εἶναι Σινατή, ἀπίστη, ζρχεῖ νὰ πειρνει κανεὶς τὰ καθήκοντα στὰ σοβαρά καὶ νὰ ξέρει νὰ μαθαίνειν.

Στὸ Ιδίο, σ. 190.

"Οφειλούμε νὰ μάθουμε νὰ δουλεύουμε στὸν οἰκουμενικὸ τομέα γι' αὐτὸ πρέπει νὰ μαθητεύσουμε κανεὶς α' αὐτοὺς ποὺ κατέχουν τὰ προβλήματα αὐτά. "Οφειλούμε νὰ τοὺς κα-

νουμές διασκέλους γιας, νά παραδίδουμε ποντικά τους για τα πεινα-
γοφροσύνη κι' εδουνειδησία. Άλλη κρίσης νά παρακολουθεστα
θαι ξέρουμε κάτια θταν δέγ το ξέρουμε.

•Η λιμουχαρική παπατσούρια τοδ λαοϊ• (M. Κανιά
1949), 'Εκλογή Βριτων, τόμος οα, σ. 42H

•Π γνώση είναι έκπτωτήγ, κ' ή έπιπτημη δέν έπιπτρέπεται
δικαιολογήστε διπάτη γη ξεαρση. Έχετο πού διπάτεται είναι ά-
κριβώς το θντίθετο - γη τιμιότητα κ' ή μετριοφροσύνη.

Γάλ είη πράξη, 1^ο(εόδιος 1937) 'Εκλογή Βριτων, τό-
μος οα, σ. 300.

•Η αθτοικαινοκοίητη είναι δ έχθρος της μελέτης.

Δι' θά πικρόστουμε νά μείζουμε τίποτε διν δέν άπαλλα-
γόμεις διδε την αίτο - Ιανουαρίηση. Η σάση πού πρέπει νά
υιθετήστουμε διπήγαντι στους δικυούς μιας είναι νά μελε-
ταδεις χωρίς νά Ιανουαριεύστε πρέπει κι' άπεγκαντι στους
διλλους νά διδάσκαλομε χωρίς νά κοιραλμέναστε.

•Ο φόλος το Καρμενιστικοῦ Κόμιστος Κίνης οπό
εννιάδ Πάλλεμον, (Ουκτάδρος 1938), 'Εκλογή Βριτων,
τόμος, θση, σ. 310.

•Ορισμένοι έχουν διαβάσει: μερικά μαρξιστικά διδάλια και
θεωρούν τους δικυούς τους σκύ ασφούς, διλλάδι αύτοι τους διά-
δοσσεν δέν είθ φρομοίωσεν, δέν ρίζωσε μέσοι ασθ μιαλό τους,
Έτσι δέν ξέρουν πώς νά το χρησιμοποιήσουν και τά ταξινό
τους ελεύθεριατα παραμένουν διπάς κατ' χρήν. 'Άλλ' είναι:
γηράτοι διλαζούνται έπειθή έμαθην μερικές ρράσσεις ήτ' δέκα,
θεωρούν τους δικυούς τους τρομερούς κι' είναι διλα Σπαρτών.
Άλλα δταν ξεπέσσει γη θάλλα, καλγάνων γιατ' θέση πολύ δια-

φαρετική διότι έκεινη ταν έργατων και της πλειστηρίας των έργων ορέων έγραψαν. Ταλαντεύονται έντονοι οι τελευταίοι συντάκται: σταθερά, μαζίνε τα λόγια τους ένθα οι τελευταίοι είναι ταχείς και καθαροί.

Άδης στην Παγκεναλική Διάσκεψη της Κομισιόν των Κέντρων Στίγμας για τη θουλειά της Πρωτεύουσας (12 Μαρτίου 1987) Ιη, "Βιβλοθήκη τατάρης, σ. 7 + 8.

Τιάν ν' άπορτήσει οικείες μικροπρακτική γνώση τού μηχανήσματος, δέν δρκει νά τάν μελετήσει μόνο διότι τά διόλια' κυρίως μέτα στήν ταξική πάλη, μέσα στήν πρακτική θουλειά και στην έπαρτή μέτα τίς μάζες των έργωντων και ζυγοτών θά καταρθίσεις: νά τό πειθήσει. "Άν παράλληλα μέτα τό θιέδα-ρια τών μηχανισμών έργων οι θιανοσύνετοι: μας προσπα-θεύσαν νά δικογράφησαν και κάπως κατανόηση τουν μηχανήσματού διότι τή οτανή έπειρη: μέτα τίς μάζες των έργωντων και ζυγο-τών και μέτα τή θιάτη τους πρακτική θουλειά, τότε θλοι θά μιλούσαμε τήν ίδια γλώσσα, Έχι μόνο τήν κοινή γλώσσα τού πατριωτισμού και τού οστιαλισμού, άλλα πιθανώτατα και τήν κοινή γλώσσα τής κομματικοτεκνής καρμαστίληρφης. "Άν κάνει σημεῖο, θλοι: μας θά δουλέψουμε άλλωρα πολύ καλύ-τερα.

Στά θιάτη, σ. 12.

Η σπουδαιότερη και ή έκπτωση του Σιθλίου έγινε
στο συλογιστικό ΜΑΝΙΛΑΗ ΓΕΡΟΝΤΗ
Τοσίτσα 17, Αθήνα

